

غەزەل ۋە مۇخەممەسلەر (تاللانما)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت رەھىم
مەسئۇل مۇھەررىر: نۇرمۇھەممەت دولەتى

مىللەتلەر نەشرىياتى

تۈزگۈچىدىن

كىلاسسىك ئەدەبىيات ئۈستىدە سۆز ئېچىلغاندا، بارلىق جۇڭخۇا مىللەتلىرى قاتارى بىزمۇ ئالەمشۇمۇل ئەھمىيەتكە ئىگە مۇنەۋۋەر ئەسەرلىرىمىز بىلەن پەخىرلىنىمىز. بىزنىڭ كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىز غەزىنىسىدە گوھەردەك چاقناپ، ياقۇتتەك جۇلا-لىنىپ تۇرىدىغان غەزەل ۋە مۇخەممەسلەر سان-ساناقسىزدۇر. ئۆتمۈشتىكى زۇلۇم ۋە جاھالەتنىڭ ھامىلىرى بۇ بايلىقىمىزنى تالان-تاراج قىلىپمۇ تۈگىتەلمىگەن، ئۇنىڭ ئىجاتكارلىرىنى بوغۇپمۇ تۇنجۇقتۇرالمىغان ئىدى. "4 كىشىلىك گۇرۇھ"نىڭ مىللى مەدەنىيەتنى ۋەيران قىلغۇچى يالماۋۇز گۇلخانلىرى كۆي-دۇرۇپمۇ يوقىتالمىدى. بۈگۈنكى ئەۋلاتلىرىمىز ھەر خىل ئاپەت-لەردىن ئامان قالغان ئەدەبىيات-سەنئەت مىراسلىرىمىزغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىپ ۋە ئۇنىڭدىن ئۈگىنىپ، دەۋر روھىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان يېڭى-يېڭى ئەسەرلەرنى ياراتماقتا. قولىڭىزدىكى بۇ توپلام ھازىرقى زامان شائىرلىرىمىز ئۆز-لىرىنىڭ تەپەككۈر بايلىقلىرىنى ئارۇز ۋەزنى بىلەن مىسرالارغا تىزغان غەزەل ۋە مۇخەممەسلەردىن قىسمەن تاللانمىدۇر. ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ھەر خىل چوڭ-كىچىك تۈرلەرگە بۆلۈن-

گەننىڭ سىرتىدا، يەنە ۋەزىتىن جەھەتتىن بارماق ۋەزىتى ۋە ئارۇز ۋەزىتى دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. غەزەل ۋە مۇخەممەس ئارۇز ۋەزىتىدىكى شېئىرلارنىڭ ئومۇملاشقان شەكىللىرى بولۇپ، كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدا سالماق ئورۇنىنى تۇتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە غەزەل ۋە مۇخەممەس ئارۇز ۋەزىتىنىڭ ھەممە بەھرىدەلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. خۇسۇسەن غەزەللەر ئاشۇ بەھرىدەلىرىنى بىزنىڭ دەۋرىمىزگە ئېلىپ كەلگەن كارۋان دىسەك، مۇبالىغە بولماس.

غەزەل شېئىرىيىتىمىزدىكى چىرايلىق، ئاھاڭدار ۋە ئىخچام شەكىل بولۇپ، ھىسسىياتلىق ئوي-پىكىرلەرنىڭ يارىشىملىق پىگورىسىدۇر. شائىرنىڭ كۆڭلىدىكى ئوي-پىكىرلەر ۋە ئۇنى قاناتلاندۇرغۇچى ھىسسىياتلار غەزەلنىڭ بېيتلىرىگە (كۆپلىتىلەرىگە) سىغىمىغان چاغدا، مۇخەممەس ياكى مۇسەددەس... شەكىللىرى بىلەن بايان قىلىنىدۇ. بىز كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىن بولسۇن ياكى ھازىرقى زامان شېئىرىيىتىمىزدىن بولسۇن، ئەڭ لېرىك غەزەللەرنى ئوقۇغان چېغىمىزدا رىياللىق بىلەن ھىسسىياتنىڭ، شېئىر بىلەن ناخشىنىڭ پەرقىنى سېزەلمەي قالغىمىز. بىز بەدىئى ئەدەبىياتىنىڭ كۈچىنى، غۇرۇرىنى ئەنە شۇنداق شېئىرلارنىڭ ئىلكىدە ھىس قىلالايمىز.

بۇ توپلامدىكى بىر قىسىم غەزەل ۋە مۇخەممەسلەر ئارۇز ۋەزىتىنىڭ قىيىن ۋە كەم ئۇچرايدىغان تۈرلىرىدە يېزىلغان بولۇپ، ئۇلارنى ئۆز ۋەزىتىدە ئوقۇش ياكى ئوقۇيالمايلىغىمىز

بۇ ھەقتىكى بىلىم ۋە ماھارىتىمىزگە باغلىق. چۈنكى ئارۇز ۋەزىتى ئەسەرلەر مابەينىدە تەدرىجىي بېيىۋاتقان ۋە مۇكەممەللىشىۋاتقان ئايرىم بىر پەن. ئۇنىڭ قائىدە-قانۇنىيەتلىرىنى، بەھرىلىرىنى، بەھرىلەر ئىچىدىكى تۈرلىرىنى، تەپسىللىرىنى ئۈگىنىپ ئۆزلەشتۈرۈۋېلىش بولسا، قىزغىن ئىجتىھات ۋە جاپالىق ئەمگەك بەدىلىگە كېلىدۇ.

ئازاتلىقتىن بۇيان بىز كىلاسسىك شېئىرىيىتىمىزنىڭ ھازىرغا خىزمەت قىلدۇرغىلى بولىدىغان شەكىل ۋە ئۇسلۇپلىرىنى ئۈگەنىپ، ئارۇز ۋەزىتىنى تىماتىك جەھەتتىن باي، مەزمۇندار ھالەتكە كەلتۈرمەكتىمىز. كىشىلەرنىڭ ھەر خىل قاراشلىرىدىن بېھىرۋا ھالدا ياشاپ كېلىۋاتقان ئارۇز ۋەزىتى بۈگۈنكى كۈندىمۇ يېڭى شېئىرىيىتىمىزنىڭ مۇھىم تەركىۋىي قىسمى بولۇپ قالدى. ئۇ، ئەدەبىيات-سەنئەتنىڭ بارلىق شەكىللىرى قاتارىدا "4" نى زامانىۋىلاشتۇرۇش يولىدىكى كۈرەشلىرىمىزدە ئۆز رولىنى جارى قىلماقتا. بۇ توپلامنى ئىشلەشتىكى مەقسەت ئارۇز ۋەزىتىدە يېزىشنى خالايدىغانلار ۋە شۇنداق شېئىرلارنى سويۇپ ئوقۇيدىغانلارغا پايدىلىنىش ماتىرىيالى تەقدىم قىلىش، شۇنداقلا، كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىن قانداق ۋە قانچىلىك ئۈگەنگەنلىكىمىزگە ئەمىلىي مىساللار كۆرسىتىشتىن ئىبارەت.

يىغىپ ئېيتقاندا، كىلاسسىك ئەدەبىياتىمىزنىڭ ئىسىل ئەنئەنىلىرىگە ۋارىسلىق قىلىپ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شېئىرىيىتى ئۈچۈن تېخىمۇ كەڭ تەرەققىيات يولىنى ئېچىشتا بۇ توپلام

بىز - ئىككى كەتمەن چېپىپ بېرەلسە ئەجەپ ئەمەس. سەۋىيە -
مىزنىڭ چەكلىكلىكى ۋە ۋاقىتنىڭ زىقلىغىدىن ھەر خىل نۇق -
سانلارغا يول قويۇلغان بولۇشى، بەزى شائىرلىرىمىزنىڭ مۇنەۋ -
ۋەر غەزەل - مۇخەممەسلىرى توپلامغا كىرگۈزۈلمەي قالغان
بولۇشى مۇمكىن. كىتاپنىڭ ھەجىمى كۈزدە تۇتۇلۇپ، بەزى
غەزەل - مۇخەممەسلەر بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلمىدى. بۇ، ئەپسۇس -
لىتىنارلىق ھال بولسىمۇ، كەڭ كىتاپخانىلارنىڭ سەمىمى تەنقىتلىرى،
ئىجابى پىكىر - تەكلىپلىرى بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلىرىمىز
ئۈچۈن ئەينەك بولغۇسى. ۋە ۋاقىتنىڭ زىقلىغىدىن ھەر خىل نۇق -
سانلارغا يول قويۇلغان بولۇشى، بەزى شائىرلىرىمىزنىڭ مۇنەۋ -
ۋەر غەزەل - مۇخەممەسلىرى توپلامغا كىرگۈزۈلمەي قالغان
بولۇشى مۇمكىن. كىتاپنىڭ ھەجىمى كۈزدە تۇتۇلۇپ، بەزى
غەزەل - مۇخەممەسلەر بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلمىدى. بۇ، ئەپسۇس -
لىتىنارلىق ھال بولسىمۇ، كەڭ كىتاپخانىلارنىڭ سەمىمى تەنقىتلىرى،
ئىجابى پىكىر - تەكلىپلىرى بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلىرىمىز
ئۈچۈن ئەينەك بولغۇسى.

۴۵	 (۱۰۰ غەزەل)
۵۴	 (۱۰۰ غەزەل)
۵۵	 (۱۰۰ غەزەل)
۵۶	 (۱۰۰ غەزەل)
۵۷	 (۱۰۰ غەزەل)
۵۸	 (۱۰۰ غەزەل)
۵۹	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۰	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۱	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۲	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۳	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۴	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۵	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۶	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۷	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۸	 (۱۰۰ غەزەل)
۶۹	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۰	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۱	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۲	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۳	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۴	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۵	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۶	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۷	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۸	 (۱۰۰ غەزەل)
۷۹	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۰	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۱	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۲	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۳	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۴	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۵	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۶	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۷	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۸	 (۱۰۰ غەزەل)
۸۹	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۰	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۱	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۲	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۳	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۴	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۵	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۶	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۷	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۸	 (۱۰۰ غەزەل)
۹۹	 (۱۰۰ غەزەل)
۱۰۰	 (۱۰۰ غەزەل)

- 83 باھار ھەققىدە ئىككى غەزەل.....
- 86 گۈمناھ غەزىلىگە مۇشائىرە (غەزەل).....
- 88 ئومۇر ھەققىدە مۇخەممەس (مۇخەممەس).....
- 93 بوغدا ئانام (مۇخەممەس).....
- 100 ئەخمەت زىيائى.....
- 95 تىلەك (غەزەل).....
- 97 ۋىسال ئۇمىدى (غەزەل).....
- 98 سايرا (مۇخەممەس).....
- نەسرۇللا قارى پەرھەتى
- 100 پىدايىگمەن (غەزەل).....
- 102 ئۆزگىدۇر (غەزەل).....
- 104 دىخان (مۇخەممەس).....
- قۇربان ئىمىن
- 107 غەزەل.....
- 109 مېنىڭ سازىم (غەزەل).....
- 110 تارىم غەزىلى.....
- 112 سەن ئۈچۈن (مۇخەممەس).....
- 114 يەرگەن (مۇخەممەس).....
- نۇزىدە ھەممەت ئېركىسى
- 116 بۇلىبۇل (غەزەل).....
- 118 پەن دەيمەن يەنە (غەزەل).....
- 120 يېتىپ كەلدىم (غەزەل).....

- چوڭ يۇرۇشكە تەنتەنە (غەزەل)..... 43
- ۋاپا قىل (مۇخەممەس)..... 46
- تېپىپجان ئېلىپ
- بولمىسا (غەزەل)..... 48
- ئەمدى (غەزەل)..... 50
- ئوغرىدىن مەككاز يامان (غەزەل)..... 51
- نەم شېھىت خاتىرىسىگە (غەزەل)..... 53
- مەيلىمۇ (غەزەل)..... 55
- بىزار بولدۇم (غەزەل)..... 57
- جانان كېلىدۇ (غەزەل)..... 59
- مېنىڭ ئۆز خىلىم بار (غەزەل)..... 61
- مۇقام (مۇخەممەس)..... 63
- شۇكۇر يالقىن
- غەزەل ۋە گۈزەل (غەزەل)..... 67
- بىل (غەزەل)..... 69
- بىر مەنىمۇ (غەزەل)..... 71
- بولۇپ كەتتى (غەزەل)..... 73
- ئەرزى ھال ئەتتى (غەزەل)..... 75
- ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر
- ياخشى (غەزەل)..... 77
- كېرەك بولسا (غەزەل)..... 79
- ياڭرات ۋە تەن مۇقامىنى (غەزەل)..... 81

- شائىرانە خىيال (مۇخەممەس) 166
- بۇلبۇلغا (مۇخەممەس) 168
- غەنىزات غەيۇرانى 170
- سالام، ئۇرۇمچى (غەزەل) 172
- يەنە (غەزەل) 174
- يۇرتۇم (غەزەل) 177
- يىغلىما (مۇخەممەس) 179
- ئابدۇشۇكۇر مەمتىمىن 182
- ۋەتەن (غەزەل) 184
- خەلق (غەزەل) 185
- ۋەتەن ۋە پارتىيە (غەزەل) 188
- سويگۇ (غەزەل) 190
- بۇگۈن (غەزەل) 193
- تۇرپان (مۇخەممەس) 199
- ئابدۇسالام توختى 204
- باھار ئىشقى (غەزەل) 204
- تىيانشان باغرىدا شاتلىق (مۇخەممەس) 204
- مەھەممەت رەھىم 204
- يېزا غەزەللىرى (سېكىل) 204
- يۈرەك سوزۇم (مۇخەممەس) 204
- مەمتىلى زۇنۇن 204
- باغۋەن قىز (غەزەل) 204

- قاپىيە (غەزەل) 122
- ۋەتەنگە سوزۇم (مۇخەممەس) 124
- كادىرغا مۇراجەت (مۇخەممەس) 128
- ئابدۇكېرىم خوجا 132
- قۇمۇل توغرىسىدا ئىككى غەزەل 137
- كىتاپخانغا (غەزەل) 139
- چېچەك (غەزەل) 141
- قىلىدىلا (غەزەل) 143
- رەخمەتۇللا جارى 145
- بېغىمغا قىل قەدەم تەشرىپ (غەزەل) 148
- ئۇلۇغ توي (مۇخەممەس) 150
- تۇردى سامساق 155
- ياتۇر (مۇخەممەس) 157
- خوتەن (مۇخەممەس) 158
- ئەرسىدىن قاتلىق 160
- ئالەمىنى (غەزەل) 163
- قاجىدىن قادىرى** 163
- ئېتىز (غەزەل) 163
- ئازات ئۆلكەم (غەزەل) 163
- جەڭچى (مۇخەممەس) 163
- سۇزۇك 163
- تاپتىم (غەزەل) 163

- تەلئەت ناسىرى..... (غەزەل) 247.....
 لاللىر (غەزەل) 249.....
 ناخشىچى (غەزەل) 250.....
 چاچتا ئاق (غەزەل) 252.....
 ئەبەيدۇللا ئىبراھىم.....
 ۋەتەن ھەققىدە قوشاق (غەزەل) 254.....
 ئۇچ غەزەل.....
 تارىمغا مۇھەببەت (غەزەل) 258.....
 خوتەن قەغىزى (مۇخەممەس) 259.....
 مۇقام ھەققىدە مۇخەممەس.....
 ھاجى ئەخمەت.....
 ۋەتەننىڭ ئەجرىنى ئاقلا (غەزەل) 267.....
 بولماس (غەزەل) 268.....
 بىر گۈزەلگە (غەزەل) 270.....
 چېچەك (غەزەل) 272.....
 ئەسلەيمەن (غەزەل) 273.....
 ۋەتەن ھەققىدە مۇخەممەس.....
 كىتاپ ھەققىدە بالادا (مۇخەممەس) 277.....
 ئابدۇرېھىم ئىسمائىل.....
 كەلدى (غەزەل) 280.....
 ئاخشىمى (غەزەل) 282.....
 تاڭ شاملىغا (مۇخەممەس) 284.....

- جاندىن ئەزىز (غەزەل) 206.....
 قېنى سەن، رەنا؟ (غەزەل) 208.....
 بىلىسەڭ (غەزەل) 210.....
 شەمشەر (غەزەل) 211.....
 بولمىسا (غەزەل) 213.....
 بىر ئومۇر ۋارىس بولاي (مۇخەممەس) 214.....
 ئاھ، مېنىڭ ۋەتىنىم (مۇخەممەس) 217.....
 مامۇت زايىت.....
 خەلقىم (غەزەل) 220.....
 كورگىلى (غەزەل) 222.....
 قەشقەر مۇھەببىتى (غەزەل) 224.....
 ئۆزۈم ھەققىدە مۇخەممەس (مۇخەممەس) 231.....
 ھەھەمەت شاۋدۇن.....
 كېيىنەك ۋە گۈل - چېچەك (غەزەل) 236.....
 تارىم (غەزەل) 237.....
 ئەزىز نىيازى.....
 جەڭچى بولدۇم (غەزەل) 239.....
 تۇرغان شاۋدۇن.....
 بىزنىڭ ئېتىز (غەزەل) 240.....
 مۇقام (غەزەل) 242.....
 سەنئەت (غەزەل) 244.....
 ھەۋەسكار (غەزەل) 246.....

مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

- 315..... ئىپتىخارى بىلەن (غەزەل).....
 317..... چىرايلىق (غەزەل).....
 319..... بۇلبۇلغا (غەزەل).....
 321..... تارىم (غەزەل).....
 323..... زوھراسى سەن (غەزەل).....
 324..... تۈزسۇنئاي ھۈسەيىن (غەزەل).....
 326..... خىنەگۈل (غەزەل).....
 328..... جەنۇپ غەزەللىرى (غەزەل).....
 334..... ناخشا مۇھەببىتى (غەزەل).....
 339..... دوستۇمغا (مۇخەممەس).....
 341..... گۈلباغنى كۆر (غەزەل).....
 343..... سەنئەتكارغا (غەزەل).....
 347..... جاھان شۇنچە گۈزەل ئەمدى (مۇخەممەس).....
 350..... ھازىر (غەزەل).....
 351..... ھاسىل (غەزەل).....
 352..... يېزا تەسراتلىرى (غەزەللەر).....

- 286..... كۈيلە، راۋابىم (مۇخەممەس).....
 289..... سالامىگىدىن (مۇخەممەس).....
 291..... سادىن سادىرى (غەزەل).....
 292..... سەنەمگە (غەزەل).....
 293..... ناخشاڭنى ئاڭلاپ (غەزەل).....
 294..... ئۇسۇلچى سىڭلىمغا (غەزەل).....
 295..... ھوشۇر ئىبراھىم (غەزەل).....
 297..... تەنتەنە (غەزەل).....
 299..... گۈزەل ھېيتگاھ (غەزەل).....
 301..... مەرزايىت كېرىمى (غەزەل).....
 303..... باغ دىسەم (غەزەل).....
 306..... سويگۇ غەزىلى (غەزەل).....
 309..... ۋەتەن (مۇخەممەس).....
 311..... رەخم قاسىم (غەزەل).....
 312..... قەدىردان جۇزۇڭلىغا مەرسىيە (مۇخەممەس).....
 314..... ئارسلان (غەزەل).....
 317..... كېلەرسەنمۇ (غەزەل).....
 319..... پۈتمەس سويگۇ (غەزەل).....
 321..... شۇجى (غەزەل).....
 323..... كاككۇك (غەزەل).....

- 392..... پايدا يوق (مۇخەممەس)
 دىلبەر قېيۇم
 394..... ئۈچ غەزەل
 397..... تىللىسا (مۇخەممەس)
 ھەبىبۇللا روزى
 399..... ۋەتەن ئىشقى (غەزەل)
 401..... باشقىچە (غەزەل)
 ئىبراھىم قۇربان
 403..... غەزەللىر

- جېلىلى
 357..... دوستانە تىلەك (غەزەل)
 358..... ئىككى غەزەل
 ئەسقەر ھۈسەيىن
 360..... باھار نەزمىلىرى (غەزەللەر)
 ئەھمەت ئامان
 365..... ئاقسۇ (غەزەل)
 ئابدۇكېرىم مەخسۇت
 367..... يۈرەك نەزمىسى (غەزەل)
 قەشقەر ھەققىدە مۇخەممەس
 369..... مۇھەممەت ئىمىن
 ئۈمىت يۇلتۇزلىرى (غەزەللەر)
 371..... باغ قىزى (مۇخەممەس)
 375..... ۋاھىتجان غوپۇر
 باھار غەزەللىرى
 378..... نىغمەتۇللا ئەبەيدۇللا
 ياز كەلدى (غەزەل)
 382..... خوتەن تەسىراتلىرى (غەزەللەر)
 383..... كىتاپ (مۇخەممەس)
 386..... ئىمىر ھېزەم
 دىخان قىز (غەزەل)
 389..... ئىلىم - پەن مۇھەببىتى (غەزەل)
 391.....

ئابدۇخالىق ئۇيغۇرى

چىراق

تۇنى كۈندۈزدەك قىلۇر خانەمدە گوھەر بۇ چىراق،
نۇرىنى ئالغان قۇياشتىن نۇرى جەۋھەر بۇ چىراق. لىتىمە

قاپ - قاراڭغۇ كېچىلەردە بۇ چىراق نۇر مەنبىسى،
تۇندە ئازغان - تېنىگەننىڭ مەشئىلىدۇر بۇ چىراق. لىتىمە

تۇندە ئوچسە بۇ چىراق بولماس قەلەمنى ئالغىلى،
قانچە يازسام تېخى قاينار تۇندە بۇ دەردۇ - پىراق. لىتىمە

ئابدۇخالىق، كۈن ۋە تۈنلەر ئۇيقۇدىن بىدارسەن،
خۇددى بىر پەرۋانە بول، كەتمە لېكىن نۇردىن پىراق.

-۵۹۴ (بىر مەنەدە) رەبىيە ئىبىل
-۵۹۴ ۋەقە رەبىيە
-۵۹۴ رەبىيە رەبىيە
-۵۹۴ (بىر مەنەدە) لىلىتە
-۵۹۴ رەبىيە رەبىيە
-۵۹۴ (رەبىيە رەبىيە) رەبىيە
-۱۰۹ (رەبىيە رەبىيە) رەبىيە
-۴۰۴ رەبىيە رەبىيە

ئەي پەرى

ئەي پەرى، كەتتىڭغۇ سەن، بولدى قاراڭغۇ بۇ جاھان،
مېنى يالغۇز مۇندا تاشلاپ، ئاھ، ئەجەپ قىلىدىك يامان.

كەتمىدى كەتكەندىكى كوز بېقىشنىڭ، قاش قېقىشنىڭ،
ئىختىيارسىز مەن ئۇزاتتىم، ئائىلاج بولدۇڭ راۋان.

مەن سېنى كوزدىن يوقاتقۇچە ئۇزۇن تۇردۇم قاراپ،
شۇندا باشىم چورگىلەپ، ئايلاندى بۇ يەر-ئاسمان.

يىغلىغانغا يانمىدىنىڭ، ئەسلا يېشىمغا باقمىدىنىڭ،
يول يىراقلىقنى باھانە ئەيلىمە ھەرگىز ئاسان.

ئارمان

ئەي گۈلۈم، كەلگەن يېقىن، لۇتپۇڭ ماڭا دەركارىدۇر،
شائىرىڭ بىسىار خەتەردە ھەم ئوزى بىمارىدۇر.

ئىشقى كويىدا مېنىڭ ھالۇ-كۈنۈم بولدى پامان،
مۇنچىلىك ئاۋارە قىلغان ئاي يۈزۈڭ رۇخسارىدۇر.

مۇمكىن ئولغايمۇ سېنىڭ ئىشقىڭدىن ھىچ يالتايىمغىم،
بۇ خىيال مىڭ كەررە ئولمەكتىن يامانراق كارىدۇر.

بىر بېقىپ، ئىككى قاراپ ئوتقا گىرىپتار ئەيلىدىڭ،
ئەمدى باقمايسەن قاراپ، باقسام دىلىڭ ئەغيارىدۇر.

ساڭا لايىقمۇ غېرىپ بىچارىگە قىلماق جاپا،
قىلىغىڭغا جان پىدا، كەيپىم ئەجەپ خۇمارىدۇر.

سەن بۇ دىلنى خەستە قىلما، ھىچ كېلىشمەيدۇ ساڭا،
زۇلمى قىلماقلىق ساڭا ھەجىر يېپىشماس ئارىدۇر.

قىلما ناز قىيناپ مېنى، جانم، كەرەم ئاچقىل ماڭا،
جان خەتەرلەر خەۋپىدە، كوڭلۇم تەلەپ دىدارىدۇر.

ن ياز تۇنى

ياز كۈنى كۈندۈز قىزىق، بولغاي ھاۋا ئىسسىقتا تار،
ھەر كۈنى ئاخشامنى كۆپ جان خالىغاي بى ئىختىيار.
تۈندە ھەر كىم ئوگىزىسىدە تاغ شامالىغا بېقىپ،
”كەل، جېنىمنىڭ راھىتى“ دەپ تەلمۈرە بەك ئىتتىزار.

كۆك يۈزى ساپ، ئاندا يوق داغ، بارچە يۇلتۇزلار يىراق،
شۇ يىراقتىن تۈر ئېقىنلاشقانغا ئوخشاش پاقىرار.
ھەر كىشى بىر خۇش ھاۋا ئاستىدا خۇشاللىق بىلەن،
گەپلىشىپ ياندا يولداشى بىلەن كوڭلىن ئاچار.

بۇ غېرىپ شائىر ياتار يالغۇز ئۆزى كۆككە قاراپ،
كۆكتە يۇلتۇزلار يانار، يەردە پەقەت شائىر يانار...

① شائىر ياتار يالغۇز ئۆزى كۆككە قاراپ،

② شائىر ياتار يالغۇز ئۆزى كۆككە قاراپ،

③ شائىر ياتار يالغۇز ئۆزى كۆككە قاراپ،

ئاي يۈزۈڭنى بىر كۆرۈپ ئۆلسەممۇ ئارمان قالمىغاي،
كەلمىگەي تەرىپكە تىل، كوڭلۇم بەسى ئاۋارىدۇر.
ئاڭلىغاچ بۇ زارىنى كەلگەيمۇ ئىنساپقا پەرى،

چۈنكى ئاندا بىر مىجەز بار زالىمى خۇنخارىدۇر.

مەخسۇس ئالاقىسى بىلەن ئىشلىتىش ئارقىلىق،
بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،

بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،
بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،

بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،
بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،

بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،
بۇ ئىشنىڭ ئارقىسىدا، ئىشلىتىش ئارقىلىق،

دەردى دەۋران

ئوتەرمۇ بۇ ئومۇر ئەپسۇس بىلەن ئارمان، نادامەتتە،
تېپىلماس شادىمان ئىنسان، كورۇنمەس ھېچ ئالامەتتە،
قايان بارسام، قايان باقسام، ئومۇمەن ئۇشۇ ھالەتتە،
نە يەڭلىغ مەنپەئەت باردۇر بۇ يەڭلىغ ئىستىقامەتتە،
چۈشەندۈرگۈچى جان يوقمۇ بۇنى دەۋرى ھاماقەتتە.

ئېشىبان زۇلىمى ھەججە جەدىدىن ①، سالار دەرت ئۈستى - ئۈستىگە،
ئاسارەت خورلۇغى، قۇللۇق ئىزاسى كۈندە يۈز توگە،
بويار جەبرەن ئاقارغان يۈزنى كورسە دەرملار ② كۈگە ③،
بولالماس بىر بىرىگە يار - يولەك بۇ تەندە ھەر ئۈگە،
يېتەر، زالىمنىڭ ئوتتى زۇلىمى جانىمغا ناھايەتتە.

ئەقىلسىزلىق بولۇپ سەنئەت، ھامانە بەيزى ئەھلى خار،
پەلەك ھەم ھەر زامان ئۇشۇ ئەقىلسىزلىرىنى كۆپ ئاسرار،
ئەقىلسىزلىرى تېپىپ قۇۋۋەت، جاھان ئاسايىمىش بۇلغار،

① ھەججەج - مۇھەممەت پەيغەمبەر دەۋرىدە ئۆتكەن زالىم پادىشا.

② دەرملار - دەرھال سۈركەش.

③ كۈگە - كۈيە، قارا.

ئەزىزدۇر كوزا سۇندۇرغان ۋە لېكىن سۇ ئەكەلگەن خار،
لېۋىمنى چىشلىبان "خەپ!" دەپ تۇرارمەن تىك قىياپەتتە.

زامانە زورۇ - زومبۇنىڭ، تاماشا قارىغۇ - كورنىڭ،
خېرىدارنى خوش قىلدى ياراپ مالى توھمەتخورنىڭ،
كىشىگە چاپلىماق بوھتان ئاتا كەسپى قەسەمخورنىڭ،
ھامان تەتۈرىگە ماڭدى پەلەك پىشانىسى شورنىڭ.

ياقاڭدىن ئالمىسام بىر كۈن، ئالۇرمەن تاقىيامەتتە.
نە قىلغايىمەن، بۇرادەر، ئەمدى مەسلىھەتلىشىيلى بىز،

زۇلۇم زەنجىرىنى ئۈستۈپ، مېڭىشقا يول ئاچايلى بىز،
دىدى: "تەقدىر شۇدۇر، بەندە قولىدىن كەلمىگەن ھەرگىز،"
دىدىم: "ئالدىدا ناھەقنىڭ، ھەقىقەت قايدا پۈككەن تىز؟"
ئىناقلىق بىرلە باش قوشماي ئوتەركۈنلەر جاھالەتتە.

ئەزەلدىن، ئۇيغۇر، ئىقبالىڭ سېنىڭ شۇنداق قارا كەلدى،
دىلىڭ بۇ دەمگىچە ساقسىز، جاراھەتتە يارا كەلدى،
نىمانچە كۈتەرلەمەسلىك ئەلەملىك ماجىرا كەلدى،
ھەقىقەت چۈن ئېغىز ئاچساڭ، ھەمىشە مىڭ بالا كەلدى،
كۈرەشكە باغلىبان بەلنى، ياشا ھورلۇك، سائادەتتە.

1927 - يىلى، تۇرپان.

ثُمَّ قَالَ - فَمَنْ لَكَ لِشَاكٍ . ثَلَاثِينَ مِائَةً - ثُمَّ قَالَ : مَنْ لَهُ
ثَلَاثُونَ مِائَةً رَأَاهُ بِأَمْرِ وَدُعَاءِ رَبِّهِمْ . ثُمَّ قَالَ : مَنْ لَهُ
ثَلَاثُونَ مِائَةً رَأَاهُ بِأَمْرِ وَدُعَاءِ رَبِّهِمْ . ثُمَّ قَالَ : مَنْ لَهُ
ثَلَاثُونَ مِائَةً رَأَاهُ بِأَمْرِ وَدُعَاءِ رَبِّهِمْ . ثُمَّ قَالَ : مَنْ لَهُ

قارا قاشلىق، تولۇن ئايلار ساڭا بىر نەچچە كۈن يولداش، مەلۇم
ئەگەنسەن پۇلدىن ئايرىلساڭ، سېنى تاشلايدۇ، ھىچ ئاز يوق،
"نەنەنە ئايەت تەجەسسۇس، ئىشەنسەن ئىشەنەن" دېگەن

رومانى امله زاننده شنبه خالابو . رقيه . رومان
قولا ق سالاك موه بيه ت نه هلى نيك . په ريادو شاهه .
يوتوپ زهر داپ ما پراقتى لدات ادسه كتن باباشقيچه زار يوق .
رومانى كال شله شهاده .

تەپەككۇر ئەيلىنىشكە ئىشقىي ئەسەرلەرنى ئوقۇپ ھەردەم،
قاراڭغۇدەر يورۇق دۇنيانى ھەم ئالەم كەبى تار يوق.

پاراغەت ئۆزلىسىڭ ئەسلا بىلىمدىن ئۆزگە يار تۇتما،
سېنىڭ قەدرىڭنى ساقلاشتا بىلىمدەك ياخشى ھەمكار يوق.

ھاياتلىقتا بىلىم قانداق كىشىنىڭ يولدىشى بولسا،
قەيەرگە بارسا باش قاتماس، بىلىمدەك ئاڭغا غەمخار يوق.

بىلىمىز ساق تېنىڭ مەجرۇھ، ھەمىشە نالە - پەرياقىتا،
جاھان ئىچرە بىلىمىزنىڭ دىلىدەك ئەسكى بىمار يوق.

بىلىمگە ئاشىنا بولساڭ ئوقۇش ئىشىقىدا بۇلبۇل بول،
ئۈگەنمەككە مائارىپ باغچىسىدەك ياخشى گۈلزار يوق.

جاھاننىڭ قايسى يۈچۈق، پۇچىغىغا باش تىقىپ ياتساڭ،
بىلىم تارتىپ چىقار مەيدانغا، ھىچ بىر كىمگە ئەخبار يوق.

بىلىم روھىي ئوزۇق ئىنسان ھاياتىغا، ئەگەر بىلىسەڭ،
بىلىمنىڭ قەدرىنى بىلگۈچى ئۆلمەس، بۇغا ئىنكار يوق.

چاپان ھورمەتلىرى ھىچ چاغ چاپاندىن ئايرىلىپ قالماستىن،
كېتەر پۇلدىن يىغىلغان ھورمىتىڭ پۇل بىرلە، ئەسرا يوق.

چاپان بىرلەن ئۈزەڭنى پاقىراتساڭ بىر بويلاقچى سەن،
بىلىم ئەسرى بۈگۈن، سىرلىق چاپانلارغا خەرىدار يوق.

بۇلاردىن قولغا كەلگەن ئابىرۇي جىنىنىڭ چۈشى ئوخشاش،
خىيالى بۇ تىلەكتە سەن كەبى باخشىغا جىندار يوق.

ئۇمىت قىلما، پەلەك ھەرگىز سېنىڭ بەختىڭگە چورگۈلمەس،
بۈگۈن باي، ئەتە سەندەك ھىچ گاداي يوق، بەلكى قەرزدار
يوق.

بىلىمدىن چەتتە كۆرگەن دولتىڭ جاننىڭ جاپاسىدۇر،
جېنىغا جەۋرى قىلماققا بىلىمسىزدەك سىتەمكار يوق.

بىلىمدىن ھەممە ئىش روياپقا چىققان بىر ئەسلىدۇر بۇ،
بىلىش لازىمكى بۇ كۈندە بىلىمسىزلەرگە خۇشتار يوق.

بىلىمدىن باتىنىڭ ① نۇرلانمىسا، كوڭلۇڭ قاراڭغۇ تۇن،

① باتىن - ئىچكى دۇنيا، كوڭۇل.

قۇياش نۇرىغا مۇنكىر ① شەپەرەڭلەرگە مەدەتكار يوق.

زىمىننى توپ قىلىپ ئويناشنى سەن چاخچاق، گۇمان قىلما،
ھەقىقەتتۇر بۈگۈن ھەر ئىش، كەمەكتەك ② جادۇ - ئەييار يوق.

ئەجەپلەنمە، بىلىم نۇرىدا نۇرلانسا كىشى كوڭلى،
ئۇنىڭغا كۆكتە، سۇدا، تاغ، دېڭىزدا يۈرسە دىشۋار يوق.

بىلىملىك تاغنى باغ ئەيلەشتە ھىچ قانچە جاپا كۆرمەس،
بىلىمسىز قان يۇتار، نادان كىشىلەردەك جاپاكار يوق.

ئۈزەڭنى، نىم شېھىت، ئۇشبۇ پىكىرگە ئەيلىگەن قۇربان،
بىلىمدىن رىشتە ئۈزگەنلەر كەبى قاتتىق گۇناكار يوق.

① مۇنكىر - ئىنكار قىلغۇچى.

② كەمەك - قەدىمقى ئىران شاھى جەمىشتىڭ ئەييارى.

ئەي يىگىت، تۇر. ياتىمىغىن، مەزلۇم بولۇپ دەرت تارتىمىغىن،
ئەر تۇرۇپ "مەزلۇم!" دىگەن بەتنامىنى ئالماقلىق خاتا.

غەمخورۇڭ دائىم سېنىڭ غېمىڭنى يەپ زار قاخشسا،

ئاڭلىماس گاستەك بولۇپ، تاماشا قىلماقلىق خاتا.

چۈنكى سەنمۇ ئەر ئۆزەڭ، ئەردەك ئۇلۇغ مەردانە بول،

تەڭرىنى يادلاپ قويۇپ، تەدبىرنى قويماقلىق خاتا.

تەڭرىنىڭ تەقدىرىنى ئىشلەشكەمۇ تەدبىر كېرەك،

تېرىماي، "ئاش چىقمىدى" دەپ سوز تاراتماقلىق خاتا.

"يارىتىشنى ھەق ياراتتى، يارىلىش ئۈزەڭدۇر"،

بايقىماي غاپىل يۈرۈپ، قاپقانغا باسماقلىق خاتا.

ۋەدىگە تۇرماق كىشىنىڭ ئەڭ شەرەپلىك بۇرچىدۇر،

باشتا بىر ۋەدە قىلىپ، ئاخىردا بۇزماقلىق خاتا.

چارە يوق بۇزماقتا، گەر چىقسا مۇخالىپتىن بۇزۇق،

تەندە جاشنىڭ ئاز تۇرۇپ، "ئەلەوكمۇ" ئېيتماقلىق خاتا.

قەدىرلىك يۇرت، ئەل - ۋەتەنگە نىم شېھىتنىڭ ئەرزى بۇ،

"دات" دىگەنلەر "دادى"نى بىر چەتكە قاقماقلىق خاتا.

1947 - يىلى ماي، غۇلجا.

خاتىيا

مەستۇ - مۇستەغرىق بولۇپ غەپلەتتە ياتماقلىق خاتا،

يەنى غاپىللىق بىلەن ئۇيقۇغا ياتماقلىق خاتا.

يىمەك - ئىچمەك ھەممىنى ئوز نەپسى چۈن توپلاۋېلىپ،

بىرگە توققۇز نەرق قويۇپ پايدىغا ساتماقلىق خاتا.

مەرت ئىكەنسىن ئەل بىلەن ئول، بىللە يىغلا، بىللە كۈل،

جاننى ئالساڭ، ئەلنى تاشلاپ چەتتە ياتماقلىق خاتا.

جان بىلەن ئىلكىگە كەلگەن راھىتىڭ قەدرىنى بىل،

چۈنكى مەغرۇرلۇق بىلەن ئەپسانە بولماقلىق خاتا.

خەلقنى دە، تەۋرات ئوقى، ئىنجىل ۋە يا قۇرئان ئوقى،

نىمە قىلساڭ قىل، لېكىن نومۇسنى ساتماقلىق خاتا.

زارلىنىپ بىچارىلەر غەمدىن كوزىگە ئالسا ياش،

ياش تۇرۇپ بىخۇت بولۇپ، پىنھاندا ياتماقلىق خاتا.

سېنى "شېرىن" دەپ ئەگەر ئېيتسام مۇناسىپ بولمىغاي،
زۇلمى خىسراۋدىن خاراپلاشقان چىمەنزارىمغا خەت.

ۋادەرىخا، ئويلسام ئۆتمۈشتىكى ئاشق ئىشىن،
چولە ئاشىقلار يازاردى، باغدا رەيھاننىمغا خەت.

بۇ نىچۇك ھالدۇر، يۈرەر مەشۇغى سەرگەردان بولۇپ.
باغۇ-بوستاندىن يازارمەن سويگۇ دەپ زارىمغا خەت.

تۈندە ئاي بەرمەكتە يارىمنىڭ جامالىدىن دېرەك،
ئاي ئۆزەڭ يەتكۈز بېرىپ مەندىن ۋاپادارىمغا خەت.

كاج پەلەكنىڭ قانچە قىلسا ئۆتمىگەي گال كاترىسى ①،
ھىچ كېسەلمەس مەن ئەگەر يازسام شېكەر خارىمغا خەت.

ئاق بەدەن قىزلار بويۇنچاق ئاسسا مەرۋايىت تىزىپ،
چىشلىرىڭدىن بەلگە دەپ يازسام پىداكارىمغا خەت.

نەئىرە تارتسام، غاقىراپ چىقسا تىيانشاندىن سادا،
ھاۋانىڭ گۈلدۈرىدەك يەتسۇن دىل ئەسرارىمغا خەت.

① كاترا — تومۇر پىچاق.

خەت

چىن مۇھەببەتلىك كوڭۇلدىن مەن يازاي يارىمغا خەت،

دەردى ھىجران ئوتىدا قالغان ئۇ دىلدارىمغا خەت.

ئاپتاپ ھوسنۇگگە تەشنا سەن پەرىنىڭ ئىشقىدا،

مۇپتىلا قىلغان جېنىمنى روزى رۇخسارىمغا خەت.

گەرچە مەن مەجنۇن دىسەم، تۇرغان يېرىم چول-دەشت

جەننە تۈلپىر دەۋىسىدىن ① ئول كوزى خۇمارىمغا خەت.

لەيلى دەپ ئېيتاي دىسەم، لەيلى نىچۇك چولە ياتۇر،

شۇم بوران-چاپقۇن چول ئەتكەن بەلكى گۈلزارىمغا خەت.

كويىمىڭىدىن تاڭ قالۇر پەرھات، لېكىن مەن تاغدا ئەمەس،

ئۇخلىماي تۈنلەردە ياد ئەتكەن ئۇ بىدارىمغا خەت.

① جەننە تۈلپىر دەۋىسى — جەننەتلەردىن بىرىنىڭ نامى.

ھور بولۇپ ئاھىم ھاۋانى قاپلىسا ئوتلۇق تۇمان،
”يەر يۈزىن بوشات!“ دىگەندەك تەگدى ئەغيارىمغا^① خەت.

مۇھەببەت سەۋداسى

ئۈزەمنى چاغلىماي كوڭلۇمنى بەردىم مەن ساڭا، ئەي يار،
شەكايەت ئەيلەمەكتە ھەر تەرەپتىن دوست بىلەن ئەغيار.

ساڭا بەرگەن كوڭلۇمنى قايتۇرۇپ ئالماق ئەمەس مۇمكىن،
تېخى جانىم تەسەددۇق، كويگىنىمنى ئەيلەيدىم ئىزھار.

كورۇپ ئول كۈن جامالىڭنى ئاجايىپ ياخشى سائەتتە،
مۇھەببەت شەرۋىتىدىن بىر تويۇپ ئىچتىم كورۇپ دىدار.

يەنە كوڭلۇڭ ساداسىن ئاڭلىبان بولدۇم گويا مەجنۇن،
بولۇپ تۇرسا ئىدى كاشكى بۇنىڭدەك ئۇچرىشىش ھەر بار.

ھامان بۇ كۈلكنىڭ بىلمەي سەۋەبىن زارۇ-ھەيرانمەن،
سەنەمنىڭ كۈلكىسى تەھتەدە، بىلمەيمەن، نىمە سىر بار؟

ساڭا جانىم پىدا قىلغانلىغىمنى بىلگىنىڭدىنمۇ،
ۋە يا سەيد بولغىنىڭغا ئەمدىلا بولدۇڭمۇ سەن ئىقرار؟

نىم شەبەت تويىماس ھاياتنىڭ ئىشقىغا تارتسا ئەلەم،
چۈنكى قەلبىمدىن ”ۋەتەن“ دەپ ئالدى ئىقرارىمغا خەت.
1947 - يىل دېكابىر، غۇلجا.

① ئەغيار-غەيرى، يات.

”تەسەللايى مۇھەببەت“ دەپ كوزۇڭگە ياكى ئىلمامسەن؟
ساڭا مۇنداق مۇرۇۋەتسىز پىكىر چىرماشمىسۇن زىنھار.

سېنىڭ تۇرغان يېرىڭ يادىمغا كەلسە ھەر زامان، ئەي گۇ
بېرىپ سويىمەي تۇرالمايمەن ئەگەر تۇن بولسا ھەم بىدار.

نىگارم خاكپايى دەپ كوزۇمگە تۇتيا قىلدىم،
بويۇم يادەك ئېگىلدى پۇرقتىڭدىن جان بولۇپ بىمار.

ساڭا ئاشپىتە ① بولدۇم بىر كورۇپ ئەقلىمدىن ئازدىم ھەم،
مۇھەببەتتىن خەۋەرسىزلەر ”ساراڭ“ دەپ ئېيتىدى بىكار.

گۇمانسىز مەستۇ-مۇستەغرىق خىزىر كورسە جامالىڭنى،
ھاسا، جەندە، كۇلا، تەسبىھنى تاشلاپ ئەيلىگەي ئىنكار.

سېنى كورسە زىلەيخا ھەم چىقالماس پەردىدىن ھەرگىز،
جامالىڭ بىر كورۇپ قالغاندا يۇسۇپمۇ بولۇر بىزار.

پەرىشتە كوڭلىگە تەسكىن بېرەلمەس ئاي يۇزۇڭ كورسە،
سېنىڭ يادىڭدا چول جەننەت كى تەجرى تەھتەۋلەنھار ②.

① ئاشپىتە — كويۇپ قېلىش.

② تەجرى تەھتەۋلەنھار — ئاستىدىن ئېرىق ئاقىدىغان جەننەت.

مۇھەببەتنى قازانىڭ موللىسى مەخسۇس ماڭا پۇتكەن،
شۇڭا روزى ئەزەلدىن مەن مۇھەببەت بىرلە ھەم ئەسرار.

بۇ يولدا خارۇ-زار بولماق ماڭا بەلكى سائادەتتۇر،
ئەسرى ئىشقىدىن رەنجۇ-مۇشەققەت چەكمىگەن كىم بار؟

جەھەننەم ئاتىشى تاللاپ پەقەت ئاسنى كويىدۇرمىش،
مۇھەببەت ئۇچقۇنى ئالدىدا ئوخشاش ئاسى ھەم ئەبرار ①.

باھار ۋاقتىدا سارغايغان چىرايمىدىن ئەجەپلەنمە،
تېۋىپ ئالدىدا زەپەرنىڭ سېرىقلىقتىن باھاسى بار.

كامان بولدى ئىلىپ قەددىم تولا ئويلاپ نىگارمىنى،
ساڭا ھەم نىم شېھىت ھەردەم سەنەمنىڭ ئىشتىياقى بار.

1955 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

① ئەبرار — دوست.

سۇلىرىڭ ئابى ھاياتتۇر، ئەي گۈزەل يارىم، سېنىڭ،
تۇتىيادۇر تۇپرىغىڭ كوزۇمگە، دىلدارىم، سېنىڭ،
جانغا جاندىدۇر ئوندا ئۆسكەن بارچە غەمخارىم سېنىڭ،
ئايرىلىش تىلىدى يۈرەكنى، كوزى خۇمارىم، سېنىڭ،
ئورتىنىدۇر كويۇڭدا قەلبىم چەرخى كەيۋان ① ئالدىدا.

ئەۋۋەلدە سەن ئىدىڭ جەننەتكە ئوخشاش بىر ماكان،
ئەركە ئويىناپ ئۆسكەن ئەردىم، قىسمىغان بۇ كەڭ جاھان،
خۇش پۇراقلىق گۈل-چېچەك تاللاپ ئۆپەردى باغبان،
ئابىروۋۇڭ ساقلار ئەردىم مەن بولۇبان پاسبان،
دۈشمىنىڭ كوز تىكمەس ئەردى شىرى غەرران ئالدىدا.

باغدا گۈل، شاخىدا بۇلبۇل، نېمىتىڭ شۇكرىن ئوقۇر،
تاڭ سەھەر تورغايلىرىڭ تەسبىھ ئوقۇپ قانات قاقۇر،
بەلكى قۇشلار بارچىسى مەدھىڭ بىلەن يەرنى چوقۇر،
چۇنكى خەۋپسىز يەر، ھاۋا، تاغ، چول ۋە سۇ، دوڭ ھەم چوقۇر،
ئەركىلەپ ئۆسكەن ئىدىم شاھزادىدەك خان ئالدىدا.

مەن ئۇ چاغدا سەندىن ئايرىلماقنى ئەسلا كۈتمىگەن،
ئېھتىيات قىلغىن رەقپىتىن دىسە ھەرگىز پۈتمىگەن،

① چەرخى كەيۋان — چاقتەك ئايلاڭغۇچى پەلەك.

ئالدىدا

1

ۋەسلىدىن ئۆزگە كېرەكمەس ماڭا جانان ئالدىدا،
ئارزۇيۇم سەن ئېرۇرسەن تەن بىلەن جان ئالدىدا،
بىر گۈلى رەنا ئېرۇرسەن باغۇ-بوستان ئالدىدا،
تا زىيارەت قىلىسام مەن سېنى ئىمكان ئالدىدا،
يۈزلىرىم شەرمەندە بولسۇن تاڭلا سۇبھان ئالدىدا.

دۇنياغا تەڭ ئەيلىمەيمەن تاغلىرىڭنىڭ تېشىنى،
سېنى دەپ تاشقا قوشارمەن دۈشمىنىڭنىڭ بېشىنى،
سەن ئۈچۈن دەريا ئېقىتىسام شۇم رەقپىلەر يېشىنى،
مۈمكىن ئولغايمۇ كورۇشكە ئايغا ئوخشاش قېشىنى،
قارا بەختىم ئاق بولاردى شۇندا رەخمان ئالدىدا.

سەن ئىدىڭ دۇنيادا بىر ھوسنى گۈزەل، نازۇك بەدەن،
ئىككىمىزدە باغلىنىش گويىكى ئەردى جانۇ-تەن،
ئاھ، گۈزەل يار ئويىنغان قەشقەر، كۇچار، يەركەن، خوتەن
نىمىلەر بولدى ئىككىن ئىپلاس ئاياقتا پاك ۋەتەن؟...
سەن ئۈچۈن كوزگە كورۇنمەس قانچە قۇربان ئالدىدا.

چۈنكى ئىسسىق - سوغ ئۇ كۈنلەردە بېشىمدىن ئۆتمىگەن،
ئارغىماقچىنى ئەپەندى قەۋرىدە ئۆرگۈتمىگەن،
باشقا قامچا تەگمىگەندى يولدا كارۋان ئالدىدا.

بال - شېكەردىن بەلكى شىرىندۇر كۈمۈش رەڭ سۇلىرىڭ،
تاغلىرىڭدا يايىرىشىپ ئەركىن ئوسەر ئاھۇلىرىڭ،
چىنىقىپ ئەردى رەقپىكە قارشى قول - بازۇ ① لىرىڭ،
ساڭا تەسىر يەتكۈزەلمەس ئەردى ھىچ جادۇلىرىڭ،
سەلتەنەتلىك شەۋكىتىڭ بولغاچقا ئىنسان ئالدىدا.

ماختىناردىم سەن كەبى بىر نازىنىڭ يارى دەپ،
يارىنىڭ كۆكرىگى تەككەن سازىنىڭ بىر تارى دەپ،
ساڭا باغلانغان مۇھەببەت ھەممىدىن يۇقارى دەپ،
خاھ گۈلۈم، خاھ بۇلبۇلۇمغا قىش ۋە ياز باھارى دەپ،
كۆكۈلۈڭ بويىن ئۆپەردىم لالە - رەيھان ئالدىدا.

دىلبىرىم، ئاھۇ كوزۇم، خۇرشىد يۈزۈم، شىرىن سوزۇم،
ھوسنى ئەپلاڭىڭدا ② توققان ئەردى تالەي يۇلتۇزۇم،
لەۋلىرىڭدىن قىزغىنۇردى باغدا پىشقان تال ئۆزۈم،

① بازۇ - بىلەك.

② ئەپلاڭ - پەلەكلەر.

قاشلىرىڭ مېھراپ قىلىپ سەجدە قىلاي تەنھا ئۆزۈم،
چوڭ گۇناھكار بولسىمۇ دىن بىرلە ئىمان ئالدىدا.

ۋادەرىڭغا، قايسى كۈندۇر، شۇم رەقپ باستى ئاياق،
سەن كەبى ھور نازىنىلەر ئۈستىگە سالدى تايلاق،
مەن قۇچاغىڭدا تۇرۇپ تارتتىم ئەجەپ دەردۇ - پىراق،
نېمىتىڭ لەززەتلىرىدىن ئايرىلىپ قالدۇم يىراق،
بىر تىلەمچىدەك قىسلىدىم كۈزدە خامان ئالدىدا.

يىغلىدىم شۇندىن بۇيان تۇن - كېچىلەر بىدار بولۇپ،
رەھىمسىز ئۈگەيگە قالغان قىز يىتىمدەك خار بولۇپ،
ھەۋزى كەۋسەرنى ① كېچىبان، تامچە سۇغا زار بولۇپ،
تارلىشىپ كەتكەن جاھانغا سىغمايىن بىمار بولۇپ،
بويىنى باغلانغان مۇشۇكتەك ساڭدا ساچقان ئالدىدا.

شۇنداق ئومۇرۇم ئۆتكەن ئەردى ئورتىنىپ ھەم كۈل بولۇپ،
ئات - ئېشەكلەر ئورنىدا دۈشمەنلىرىڭگە قۇل بولۇپ،
"ئاللا ئەمرى شۇمىكىن" دەپ، ساتسا بەلكى پۇل بولۇپ،
ئۆتكەن ئومۇرۇم ئەسلىسىم ياشىم توڭگۇلۇر كول بولۇپ،
موللىنىڭ ئىمانى بولدۇم خۇددى شەيتان ئالدىدا.

① ھەۋزى كەۋسەر - شەرۋەت كولى.

ئاقشۈت قوغلاندى بولدۇم، بىر يولى تارتتىم پىراق،
شۇم رەقپىنىڭ تالىيى ئوڭ كەلدى، مەن بولدۇم پىراق،
جانغا تويغان خۇددى بىر پەرۋانىمەن، سەن بىر چىراق،
كۈنمۇ-كۈن ئارتتى كوڭۇلدە ساڭا بولغان ئىشتىياق،
تامچە سۇغا زارە بولدۇم بەھرى ئوممان ① ئالدىدا.

مەيلى، مەن بارغۇنچە يىرتقۇچلۇق بىلەن خەلقىمنى ئات،
مەيلى، مەھبۇپ بېشىدا قانلىق قىلىچىڭ پارىرات،
مەيلى، ۋەھشىلىك بىلەن ئادەمچىلىك ئاڭنى يوقات،
ئىنتىقام ئالغۇم سېنىڭدىن تاكى جان تەندە ھايات،
ھېچقاچان ئادەم يېڭىلمەس ۋەھشى ھاياۋان ئالدىدا.

ئولگىنىم ياخشى نىگارمىدىن تىرىك ئايرىلىنچە،
ئۇچىمەن ساڭا بېقىپ تاكى قانات قايرىلىنچە،
كۈرىشىم قايتىماس رەقپىلەر جېنىدىن ئايرىلىنچە،
بولدى ئەمدى سەۋرى يوق، ياتتىم مانا بىر يىلىنچە،
ئورما ئورماق ئانچە تەس بولمايدۇ دىخان ئالدىدا.

تارت قولۇڭنى، ۋەھشى دۈشمەن، تېخى جانىم تەندە بار،
ئىنشائالا، پات-يېقىندا سېنى قىلغۇم تارۇ-مار،

① بەھرى ئوممان - ئوممان دەرياسى.

ئەي پەلدىد ① چاپسان يوقال، گۈزەل يېرىمنى قىلما تار،
سەن قارا زۇلمەتنى يوقاتسام، سائادەت تاڭ ئاقار،
كۈن نۇرىن كۆرسەتمىگەن سەن پەردە ئاسمان ئالدىدا.

كۈرىشىم ھېچ توختىماس تاقەترە قانىم قالغىچە،
تەسىرىڭنى يوق قىلۇرمەن قەلبىم ئارام ئالغىچە،
ئەزرائىل پۈتتى ئىشنىڭ دەپ تاكى جانىم ئالغىچە،
تەن سوۋۇپ، يۈرەك-تومۇر، قان ھەركەت توختالغىچە،
شۇندا ئەۋلادىم تۇرار دەۋاغا سۇلتان ئالدىدا.

مەن بارۇرمەن، ئەي نىگارم، سەن ئۈمىتنى ئۈزۈمگىن،
دۈشمىنىڭنى ئۇر، پەقەت ئەركىنىگە يۈرگۈزۈمگىن،
ئالدىنىپ، دۈشمەن بىلەن سەن ئەيشى-ئىشرەت تۈزۈمگىن،
شۇم رەقپىكە باغلىرىمنىڭ مۇسسىن ئۈزگۈزۈمگىن،
پات-يېقىندا تېپىشامىز گۈل-گۈلىستان ئالدىدا.

ئەر ئەمەسمەن تاكى دۈشمەننىڭ قېنىن ئاققۇزۇمسام،
دۇنيادا خائىنلىق ئەيۋىن كوكسىگە تاققۇزۇمسام،
ئوت-زەھەرلىك نەشتىرىلە ئۆزىنى چاققۇزۇمسام،
ئەللەي ئېتىپ يەر بوشۇكتە ھەممىسىن ياتقۇزۇمسام،
شۇندا مەرت نامىنى ئالغۇم شاھى مەردان ئالدىدا.

① پەلدىد - ئېلاس.

ئەي سەنەم، ئەتراپقا باق، خەلقىڭمۇ تېپ-تېپ ياتىمىسۇن،
تاشلىۋەتتى، سويگۇدىن كەچتىمۇ دەپ باش قاتىمىسۇن،
جىم يېتىپ، ھەسرەت چېكىپ، قانلار يۇتۇپ، دەرت تارتىمىسۇن،
ھېلىگەر، مەككەر رەقپكە ئابىرۇيىن ساتىمىسۇن،
ئەسلىسۇن خار بولغىنىمنى ئۇندا زىندان ئالدىدا.

دەرتلى دىل ھېچ توختىماس، سىرلىق قەلەم قايناپ يازار،
مۇڭلى دادىمنى ئىشتىسە خىزى تەسبىھدىن ئازار،
چۈنكى ئول بەدىخ رەقپلەر نىم شېھىتكە گور قازار،
مەيلى ئولسەم، سويگۇ يولىدا تېنىم بولغاي مازار،
كۈرىشم ئارتار تېخى ھەم قىز ۋە ئوغلان ئالدىدا.
1946 - يىل ئاۋغۇست، غۇلجا.

3

ئوزگە جانان نە كېرەكتۇر بىر پىداكار ئالدىدا،
لەۋلىرى گوھەر نىسار ئەتكەن شېكەر خار ئالدىدا،
سايىسام بۇلبۇل سۈپەت كۈن-تۈن ۋاپادار ئالدىدا،
ئەرزىگەيمۇ ناللىشم ئول كوزى خۇمار ئالدىدا،
يۈزى گۈل، سوزى شېكەر، شوخى سىتەمكار ئالدىدا.

بولسا مەجنۇن قەلبىگە لەيلى ۋىسالىدىن ئارام،
قانچە يىل ۋامۇق ئېقىپ ھۇزرا دىسە مەقسەت مۇدام،

ياكى پەرھات كوڭلىدە شىرىنغا قىلسا ئېھتىرام،
ماڭا ئۇ روىى ئاناردىن باشقىسى بولسۇن ھارام،
ھېچ گۈزەل كوزىگە كورۇنمەس ئول گۈزەل يار ئالدىدا.

يول تاپالماي نەچچە يىللاردىن قاراڭغۇ تۇن ئارا،
ئول سەنەمنىڭ ئىشىقىدا ھەر كۈندە يۈزىڭ ماجىرا،
ئاقشۈەت بولدى رەقپلەرنىڭ ئويى ماتەم-سەرا،
شۇم لەئىن شەرمەندىلىكتىن بولدى خوپ يۈزى قارا،
ئېيتايىن شاتلىق بىلەن ئەرزىمنى گۈلىار ئالدىدا.

تاڭ قېتىپ پەرۋانە قالسۇن، ئورگىلەي باشىڭنى جان،
ھەم ۋىسالىڭ شەروىتىدىن نۇش ئېتەي، كورسۇن جاھان،
خۇددى مەستەك سىر توكۇشتە سوزگە كىرسۇن بۇ زابان،
تەڭ ئەمەسدى ھىجرىدىن رەڭگىگە رەڭگى زەپىران،
ئەندىلىپتەك ① ئەرزىم ئېيتاي باغدا گۈلزار ئالدىدا.

خەيرىيەت، تەڭلىك بىلەن ھەققانىيەتكە شادىمەن،
ئەل غېمى ھەم بەختىگە ئورتاقچى دىخان زادىمەن،
ئەمدى مەن خەلقىم بىلەن تەڭ ئۇشبۇ كۈن ئازادىمەن،
مۇستەبىتلەر كوزىگە بىر قاتىلى جالادىمەن،
ئەمدى خەلق تۇرماس گادايدەك تەلمۈرۈپ غار ئالدىدا.

① ئەندىلىپ - بۇلبۇل.

يوق چىمەنزارلىقتا قاغا بىرلە ھۇقۇشقا ئورۇن،
سايرىسۇن بۇلبۇل غېمىن ئىزھار ئېتىپ بولماي ھورۇن،
بىز كەبى ئەۋلات ئۇچۇن بولسا ۋەتەن ئازات بۇرۇن،
بولماس ئەردۇق بى رەھىملەر ئالدىدا تەرى سورۇن،
قىسماس ئەردۇق بويىنىمىزنى ھىچ بىر ئەغيار ئالدىدا.

بولغان ئەردۇق كۆپ ئەسىر ئەركى جاھاندىن بى ئېسىپ،
دۇنيانى كۆرسەتمىگەن نا ئەھلى گەردەندىن بېسىپ،
باش كۆتەرسە يوق قىلاردى باش كېسىپ، دارغا ئېسىپ،
شۇ سەۋەپ زىندانلىرىدا مۇردىلار تولغان سېسىپ،
قان يۇتارمەن ئويلىسام بۇ چەرخى زەنگار ① ئالدىدا.

ھىچ قاچان خەلق ھالىغا بىر زەردىمۇ قىلماي نەزەر،
قالدى ئىرپان يامغۇرىنىڭ تامچىسىدىن بى خەۋەر،
كۆرمىگەن ئوڭ-سولدا دۇنيا بولسىمۇ زىرۇ-زەۋەر،
دەر ئىدى خەلقىم زۇلۇمدىن "ئەلەزەر، مىڭ ئەلەزەر"،
پېرىخۇندەك ئەللە ئويىناپ كەلسە جىندار ئالدىدا.

دەرت-ئەلەمنىڭ كۆپلىگىگە باشتا چاچ ئازلىق قىلار،
گۈل-گۈلىستان باغلىرىمنى چەيلىبان سازلىق قىلار،

① چەرخى زەنگار - كۆك ئاسمان.

بىر كۆڭۈل ئاچسا ئەگەر يىللىق ھوسۇل ئازلىق قىلار،
كەيپ ئۇچۇن ئەلنىڭ ھاياتى بىرلە جانبازلىق قىلار،
كۆك ئىگىز، قاتتىق زىمىن ئول دەم گۇناھكار ئالدىدا.

زاھىرىنى "چۈمچىغان" دەك ھىلىدىن رەڭ ئەيلىگەن،
ئادىمىنى توت ئاياق ھايۋان بىلەن تەڭ ئەيلىگەن،
مەرىپەت دۇنياسىغا قارشى تۇرۇپ جەڭ ئەيلىگەن،
بەختىمىزنى قارا قىلماق يولىنى كەڭ ئەيلىگەن،
كۆرمەس ئەردۇق زەررە كۈن نۇرىنى مەككەر ئالدىدا.

ھەر تەرەپ كەتكەن ئىدى تاشلاپ ئويىن تۈپەيلى نان،
ئىگىرىشىپ قالغان سەبىلەر، چىقمايىن بۇ خەستە جان،
شۇ زۇلۇم دەرياسىدا سۇ ئورنىدا ئاققاندا قان،
بەرمىگەن شەپقەت يۈزىدىن ئەلگە بىر سائەت ئامان،
كۈنگە قاخلاپ كۆكسىنى يىغلايتتى دىۋار ئالدىدا.

ئورتىگەن ئاقۋاش مومايلار قەلبىنى پەرزەنت دېغى،
ھىجرىدىن ئەزگەن بوۋايلار كۆكسىنى زۇلمەت تېغى،
بېشىمىزدىن كەتمىگەن خىسراۋ سۇپەت جاللار تېغى،
مۇد كېپەنلەرگە بېغىشلانغان ئىدى شىرىن بېغى،
ياسىمىندەك جادىگەرلەر ئەردى تەييار ئالدىدا.

باتنى زوقۇم بىلەن تولغان يىلاندنىمۇ بەتەر،
شەپشەكى جادۇ كەبى شۇملۇقتا شەيتاندىن ئوتەر،
يەتتە باشلىق يالماۋۇز كەلسە ئەگەر مەيۇس كېتەر،
سىغدۇرالمىي دەرتنى خەلقىم دەم-بەدەم زەرداپ يۇتار،
نان تىلەپ نىمجان كېسەل ياتقاندى مازار ئالدىدا.

قۇل بولۇپ تۇرمۇش كەچۈرگەندىن ساڭا نە پايدا بار؟
ئولگىنىڭ ياخشى ئەمەسمۇ ئەرك ئۇچۇن بولغۇنچە خار،
رەھىمى قىلدى بىزگە ئاخىر خەلق كۇچى كەتمەي بىكار،
شۇندا خەلقچىل كىشىلەر بۇ يولدا بولدى بىزگە يار،
ئەمدى بوي ئەگمەيدۇ خەلقىم ئاسسىمۇ دار ئالدىدا.

ئىككى يۈز يىللىق كۈرەشكە ئۇشبۇ دەۋرىمدۇر يەكۈن،
چۈنكى تەييار تاپ مەرەزلەر جايىنى تاپتى بۈگۈن،
خەلق كۈچىدە مۇستەبىتلەر بولدى تالغان ھەم كۈكۈن،
ئەمدى شەكسىز كەمبەغەللەر نانلىرى بولغاي پۈتۈن،
تەلمۈرۈپ ئىنساپ تىلەپ تۇرماس ساماۋار ئالدىدا.

ئەي ۋەتەن ئەھلى، غەنىمەت دەۋرىنىڭ قەدرىنى بىل،
تاشلا ھورۇنلۇقنى ئەمدى، ھەممە ئىشنى توغرى قىل،
سېھرى باغلاپ كەلسە جادۇ، قورقمايىن باغرىنى تىل،
”چارە يوق تەقدىرگە“ دەپ، زەرداپ يۇتۇپ سەن بولما سىل،
خەلقىمۇ سەن ھەم شاھمۇ سەن، بىلسەڭ بۇ ھەمكار ئالدىدا.

شاخلىسۇن، يىلتىزلىسۇن خەلقىمدە بىرلىك-ئىتتىپاق،
ھەممە ئادەم كوڭلىدە ۋەتەنگە بولسۇن ئىشتىياق،
كىرمىسۇن دۈشمەن ئاراغا، بولمىسۇن دىلدا نىفاق①.
ئوقۇسۇن تۈرلۈك بىلىملەر، باسمىسۇن كوزنى چاپاق،
كوك يېرىش ھەم سۇ ئۇزۇش بولمايدۇ دىنشۋار ئالدىدا.

ھەر كىشى ئەل-يۇرتنى قىلماقچى بولسا بەختىيار،
ئىشلىسۇن جان كويدۇرۇپ، بار ئىلكىدە ھەر ئىختىيار،
يېڭى خەلقچىللىق تۈزۈمدۇر بىزگە ئەڭ ئالى شوئار،
بەرگۈسى بۇ يول ۋەتەنگە، خەلقىمىزگە ئېتىۋار،
ئۆتمۈشۈم دىلدىن قاچان كەتكەي ئۇ خۇنخار ئالدىدا.

نەم شېھىت، ئۆتمۈشنى قوي، سەن دەم-بەدەم ئالدىڭغا باس،
ماغدۇرۇڭ بار، ئالدىدا بول! كەينىدە قالما، خالاس،
گەر ئېغىرلىق كەلسە ئىشتا دەۋرىدىن قىل ئىلتىماس،
چۈنكى ھەر دەم ئالغا باسماق خەلق ئۆمىدى بىرلە ماس،
ياي خېرىدارلارغا سەن رەختىڭنى بازار ئالدىدا.

1950-يىل ماي، باي.

① نىفاق — كوز بويامچىلىق، ئاداۋەت.

رۇخسەت ئەيلەڭلار بۈگۈن سوزلەشكە مەيدان ئالدىدا،
ئېيتايىن كوڭلۇمدىكى سىرىمنى ۋىجدان ئالدىدا،
بۇلبۇلى شەيدا كەبى باغ ئىچىرە رەيھان ئالدىدا،
تەنگە جان سىغماس خوشالمەن خۇددى بوستان ئالدىدا،
ياش يىگىتنىڭ كوڭلى ئوخشاش يارۇ-جانان ئالدىدا.

سوز بېشىدا داھىمىز ماۋجۇشقا ھورمەت تىلەي،
كوممۇنىستىك پارتىيە يۈزىمىڭ ياشا دەپ ئۈرگىلەي،
ئىشچى، دىخان بىرلىگىنى جاندىن ھەم ئارتۇق بىلەي،
دۈشمىنىم قان يىغىلسۇن، خەلقىم بىلەن دائىم كۈلەي،
ئاتىمىز، ئۇستازىمىز داھى قەدىردان ئالدىدا.

نەچچە يۈز يىلدىن بۇيان ئۈلگەمنى زۇلمەت چاپلىغان،
زومىگەرلەر ھەرقاچان دىخانغا توھمەت چاپلىغان،
قاپ-قاراڭغۇ، زەي، سېسىق زىنداندا جاننى ساقلىغان،
نەگە بارساڭ جان سىقىلغان، ھىچ ئامانلىق تاپمىغان،
قانچە "سادىر"، "ئوزۇڭۇم"لار بولدى قۇربان ئالدىدا.

بوغسىمۇ مۇدەھىش زۇلۇم، ھىچ توختىماي ئۈستى تىلەك،
"ئاھ، يورۇق تاڭ قايدا" دەپ قان كەچتى ھەر كۈچلۈك بىلەك،
نەچچە "قاينام ئۈركىشى" ئالدى قەلەم ئوتلۇق يۈرەك،
قان ئىچىپ، زار قاخشىتىپ كەلگەن ئىدى زالىم پەلەك،
كەتتى زۇلمەت، كەلدى ئازات كۈن بۇ ئىمكان ئالدىدا.

خەلقىمىزنىڭ ئاھۇ-زارى ئەرەشكىمۇ يەتكەن ئىدى،
كاج پەلەكنىڭ تەقدىرى ماڭلايغا نەق يۈتكەن ئىدى،
كوڭلىدە خەلقىم تىلەكنى دائىم كۈتكەن ئىدى،
تەندە ھەم كۈزلەردە ھەم غەزەپ ئوتى كويگەن ئىدى،
ئاقىۋەت راھەت كېلۇر دەپ بىزگە ئىنسان ئالدىدا.

قانچە مەرتلەرنى زۇلۇم، دەرت ئاتىسىدىن ئايرىغان،
قانچە بۇلبۇللار مازاردا "سويگۇنۇم" دەپ سايىرىغان،
غۇنچىدەك نازۇك بەدەنلەرنى شېخىدىن قايرىغان،
يوق ئىدى ۋىجدانى بارلاردىن بىرەر سى يايىرىغان،
خارلىنىپ ياتقان ئەزىز تەنلەر گۈزىستان ئالدىدا.

تۈگىمەس ئېيتقانغا زالىم زۇلمىنىڭ مىڭدىن بىرى،
بېشى ئاق ئېيىق ئىدى ئون ئىككى ياش قىزنىڭ ئېرى،
ھۆكىمران ئەجدەد ئىدى، جانلاردىن ئۆتكەن نەشتىرى،
شۇم ھۇقۇش ئىلكىدە بولغان قىز-ئوغۇلنىڭ تەقدىرى،
مۇردىدىن ئالۋاڭ تىلەپ قويمايتتى زىندان ئالدىدا.

شۇنداق ئۆتمۈش بېشىمىزدا ئەردى خۇددى سايىدەك،
ئويلىغان ھەر كۈنى يىرتقۇچلار مۇقەددەس ئايدەك،
شۇم زامان ئەلنى شورايىتى خۇددى ھايۋان مايىدەك،
ئاھۇ-زارنى ئاڭلىغاننى خۇددى بىر ئاي-نايدەك،
شۇندا ئازاتلىق خەۋەر كەلدى گۈلىستان ئالدىدا.

كۈن چىقىشتىن كۈن چىقىپتۇ، "بارىكالا!" دېدى ئەل،
كوممۇنىستلار خەلقنى ئازات قىلغىلى باغلاپتۇ بەل،
بولدى ئارمان-ئارزۇمىز كومپارتىيە يولىدا ھەل،
كوتىرىلدى ئۈستىمىزدىن چىقىراپ تۇرغان ئەجەل،
كۈن ئۆزى نۇرىنى چاچتى بىزگە ئاسمان ئالدىدا.

پارتىيىمىز بىزنى ئازات قىلدى زۇلمەت ئىلكىدىن،
قوينى قويىچى ئاسرىغاندەك بۈرە بىرلە تۈلكىدىن،
ئىشچى، دىخان بولدى ئازات فېوداللىق مۈلكىدىن،
قىز-ئوغۇللار توختىمالاس شادۇ-خۇرام كۈلكىدىن،
كۆز يېشى قىلماش ئېلىم ئەمدى زىمىستان ئالدىدا.

قىلدى ئۆلكەمدە زۇلۇمنى يەرگە يەكسان پارتىيە،
سۇنى باشلاپ چولنى قىلدى باغۇ-بوستان پارتىيە،
ھەر قەيەرگە بارسا قىلدى گۈل-گۈلىستان پارتىيە،
سايىرسا بۇلبۇل ساداسى بولدى داستان پارتىيە،
ھەممە ئىمكان بولدى تەييار ئىشچى، دىخان ئالدىدا.

تۈگىمەيدۇ تەرىپىڭنى قانچە يازسام، پارتىيە،
دىل كۈلەر شەنىگە مەن سازىمنى چالسام، پارتىيە،
ئارزۇيۇم شۇ دۈشمىنىڭ گورىنى قازسام، پارتىيە،
قەدرىنى تاپقاي سوزۇم ئۇنۋانغا يازسام، پارتىيە،
خەلقى ئالەم خۇش سويەر نامىڭنى داستان ئالدىدا.

بىز ئىدۇق ئەسىر بويى پەننى بىلىمدىن بى خەۋەر،
نەچچە يىللار ئوقۇساق بىلىگىنىمىز "پەش، زىر، زەۋەر"،
پارتىيىمىز قايسى چاغدا تاپتى ئۆلكەمدە زەپەر،
بەس، شۇ كۈندىن بېرى مەكتەپ بىرلە بولدۇق مۇتەۋەر،
شۇ سەۋەپتىن پارتىيىنى سويىمىز چان ئالدىدا.

ئەل قاتارى تەڭ ھوقۇقلۇق بولدى ئەمدى خەلقىمىز،
ھەممە مىللەت تەڭ-باراۋەر، ئىتتىپاق، ساپ قەلبىمىز،
كەمسىتىشلەر يوقىلىپ، پۈتتى ئاداۋەت، غەلۋىمىز،
تارتىمىز تاناۋىنى چىقسا ئارادىن تەلۋىمىز،
تىلىمىمىز ئاھ ئۇرۇپ شەپقەتنى گۈلخان ئالدىدا.

ئالتە يىلدىن بېرى بەردى بىزگە تۇرلۇك تەربىيە،
ھەممىنى ئەركىن ياشاتتى خەلق ئازاتلىق ئارمىيە،
شۇ سەۋەپ دەيمىز: "ياشا، ئەي كوممۇنىستىك پارتىيە!"
"مىڭ ياشا!" دەپ يەنە سۆزلەي، كوممۇنىستىك پارتىيە،
ئەمدى باش قويىماس ئېلىم ھەرگىزمۇ شەپتان ئالدىدا.

خىزرى تەبىئىگە مۇناسىپ ئابى ھايۋان ① ئالدىدا.

باسىمىز ئالغا قەدەملەپ پارتىيىنىڭ ئىزىدىن،
ئالىمىز كۆپلەپ ھوسۇلنى شۇندا ھەر بىر يېزىدىن،
سويۇنەر بوۋاي-مومايلار ئوغلدىن ھەم قىزىدىن،
كەتكۈسى غەملىك ئالامەت ھەممە ئادەم يۈزىدىن،
بويغا يەتكەن قىزغا ئوخشاش ئۆيدە مېھمان ئالدىدا.

بۇ پاراغەتلىك ھاياتتۇر پارتىيىنىڭ شەپقىتى،
بىزنى ھورلۇككە چىقارغان ئارمىيىنىڭ ھىممىتى،
ئارىزۇلارنى قىلۇر ھەل ئىشچى، دىخان غەيرىتى،
ئەل ئارا ئاشماقتا ھەر دەم خەلقىمىزنىڭ ھورمىتى،
نىم شېھىت ئېيتتى قوشاقلار ئۇشبۇ مەيدان ئالدىدا.

1955 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

① ئابى ھايۋان - ھاياتلىق سۈيى.

"ئۆلكىمىز مۇختارىيەت!" دەپ باشلىۋەتتۇق يېڭى توي،
پارتىيەمدىن كەلدى بىزگە بۇ شەرەپلىك ئابىرو،
كۆتىرىلدى شات-خۇراملىقتىن پەلەككە ھايۇ-ھوي،
ئەل ئامان، ئازات زامان، كۈلدى ۋەتەن بولغاندا توي،
مول ھوسۇل ئالغان دىخاندەك كۈزدە خامان ئالدىدا.

بەختىياردۇر ئۆلكىمىزنىڭ ھەمدە پارلاق كەلگۈسى،
سوتسىيالىزىم قۇرۇشنىڭ بۇ ئاساسىي بەلگۈسى،
شانۇ-شەۋكەت، بەخت-سائادەت ئەل ئارا تەڭشەلگۈسى،
ئەلگە راھەت چوڭ سانائەت ئۆلكىدە تىكلەنگۈسى،
تۇرمىشقا خەلقنىڭ گادايدەك تەلۈرۈپ نان ئالدىدا.

يەڭگىل ئولغاى بەس شۇ چاغدا بارچە مۈشكۈل ئىشىمىز،
ئىشلىسەك بىردەك ئۆتەر ھىچ قايغۇسىز ياز-قىش،
ئاتنى تاغدا يايلىتىپ، گاڭ ئۇيغا قوشنى قوشىمىز،
ۋاقىنى ئاسراپ، كۆك يۈزىدە قۇشقا ئوخشاش ئۇچىمىز،
قولدا بەش يىللىق پىلان ھوججەت ئىرۇر سان ئالدىدا.

تانا تارتىپ قاتنىغاي تېزىدىن تومۇرىولدا تومۇر،
بەخت-ئاسايىش ئىچىرە ئۆتكەي ياشىغان بىزنىڭ ئومۇر،
كېمىمەس ئۈستۈڭدە تون، ئامباردا ئۇن، خاڭدا كۆمۈر،
بەختىمىز ئىقبالىمىزغا بولدى قانۇن جان تومۇر،

سەيپىدىن ئەزىزى

غەزەللەر *

چىمەن گۈلزارىدىن گۈللەر ئارا گۈل تاللىغان ياخشى،
گۈلى رەناغا زىت شۇم بۇيىلارنى شاللىغان ياخشى.

گۈلىستانلىق ئىچىدە ياخشى گۈللەردىن تىزىپ دەستە،
شۇ گۈل ھىجرىدە كويگەن گۈل خۇمارغا يوللىغان ياخشى.

تالاشماقتا ھوسۇن بەس-بەس بىلەن سانسىز چېچەك-غۈنچە،
كى تولىسۇن ھوسنىگە دىسەڭ، سولۇشتىن ساقلىغان ياخشى.

ئەگەر كىم قول سوزۇپ گۈل شاخىدىن بۇلبۇلنى ھۆركۈتسە،
رەھىم قىلماي، ئۇنىڭ شۇم يۈرىكىنى داغلىغان ياخشى.

نەپىسى، سەن ئەگەر بۇلبۇل بىلەن گۈل قەدرىگە يەتسەڭ،
تۇتۇپ باغۋەننى پىر-ئۇستاز، ئەقىدە باغلىغان ياخشى.

* بۇ غەزەللەر تارىخىي دىرامما «ئاماننىساخان» دىن ئېلىندى.

رەتلىنىپ قۇتلۇق مۇقام جارى بولدى ئەلگە ئاقىۋەت،
تەلمۈرۈپ كۈتكەن تىلەك ئاشتى ئەمەلگە ئاقىۋەت.

ئوتتى ئون بەش كۈز، باھار، كۈلدى مۇقام پۈرەكلىرى،
كەتمىدى ئارمانلىرىم بىھۇدە سەلگە ئاقىۋەت.

خەلق مۇقامغا بېقىپ تەلپۈندى ئاشىقلار ھامان،
تولدى شاتلىق ناگۇلا-غەمكىن كوڭۇلگە ئاقىۋەت.

باغ ئارا گۈل ئىشقىدا بۇلبۇل ياقاسى چاك ئىدى،
سايىردى خەندىن ئۇرۇپ قونغاندا گۈلگە ئاقىۋەت.

ياڭرىغاندا نەغمە، مەشرەپ، داستان مەرغۇللىرى،
ئەۋجىدىن ئاسمان-زېمىن تولدى غەزەلگە ئاقىۋەت.

باق، مۇغەننىلەر ئەنە چالماقتا زوق بىرلە جۇلا،
قىز-يىگىت جەۋلان قىلىپ چۈشتى سەنەمگە ئاقىۋەت.

ئەي نەپىسى، تەمبۇرۇڭنى سايىرتىپ چالساڭ ھۇنۇز،
شۇ مۇقامدىن جامىمىز تولغاي ھەسەلگە ئاقىۋەت.

*

ئەلەم ئەختەم

ساڭا

بىل ھەمىشە كوڭلۇڭدە سەن بۇ نىگار مىزبان ساڭا،
ئەھلىگە سۇندى قولىنى بايقىساڭ ئېھسان ساڭا.

نامىدار داڭقى جاھاندا ياز بۇنى داستان قىلىپ،
بۇ ھايات بۇندا تەبەسسۇم، بىل ماكان ئەدنان ساڭا.

قايسى كوزدىن ياش توكۇلدى بولمىغىن ياردىن جۇدا،
مەنزىلىڭ ئالتۇن ئېرۇر بىل، ھەر مىنۇت دەرمان ساڭا.

ئە ئۇرۇپ گۈلشەن ئىچىدە ئۈزگىگە قىلماس بايان،
ۋەسلىدىن تۇتتى گۈلىنى ئەل غېمى رەيھان ساڭا.

گەر تۇمان باسسا جاھاننى رەنجىمە كوزدىن يۇتۇپ،
تۇت بىلەكتىن خار قىلماس جىسمىدە رىزۋان ساڭا.

ئالدىراپ بەرمە كوڭۇل جانانە دىلدار بولمىسا،
سۇنمىغىل دەستە گۈلۈڭنى مېھرىۋان يار بولمىسا.

گۈلىمكىن، رەيھانمىكىن ئۇ، كوز ئېچىپ باققىن ئاڭا،
سايرىماس ئۇرغۇپ راسا بۇلبۇلغا گۈلزار بولمىسا.

بولمىغىل خۇشتار ئۇنىڭ ئايدەك جامالىغا قاراپ،
نەكبەرەك گۈزەللىكى دەردىڭگە ھەمكار بولمىسا.

راست چاپاكەش ئەھلىمۇ ئۇ ياكى بىر ئاق نانچىمۇ؟
يولدا يولداش بولمىغايمىز چىن ۋاپادار بولمىسا.

بولمىدى ھازىرغىچە پەرۋانىنىڭ سىرى ئايان،
يار ئەمەس پەرۋاننىدەك شامغا پىداكار بولمىسا.

ئەي نەپىسى، ئەل غېمى بولسۇن سېنىڭ قايغۇ-غېمىڭ،
ئارزۇيۇڭ ئاشماس ئەمەلگە ئەل مەدەتكار بولمىسا.

ئىشقىدىن ئاچقىن كىتاپنى سويىگۈنى مەۋجۇت قىلاي،
سال كوزۇڭنى سەن بۇ ياققا، بۇ باھار جانان ساڭا.

قانچىلاپ قىلدى خىتاپنى شائىرنىڭ ئىزھار قىلىپ،
سۈبى تاڭ مەزگىلى يەتتى، بۇ خېتىم پەرمان ساڭا.

1946 - يىل يانۋار.

چوڭ يۇرۇشكە تەنتەنە

بىز بۈگۈن ئەركىن - ئازات، ھەممە مىللەت دوست، ئىناق،
پارتىيىمىز بەردى بەخت، شۇ ئۆزى كۈندەك چىراق.

بولمىسا مۇنداق چىراق، نۇرلۇق چىراق، كۈندەك چىراق،
قايدىدى بىزگە ھايات، نەدىدى تېز تېپىش روناق.

نۇر ئېلىپ پارتىيىدىن، جۇڭخۇا ئېلىم ئاچقاندا كوز،
مەرىپەتنىڭ دۇنياسىغا قۇردى ئۇ ئالتۇن راۋاق.

مەرىپەتنىڭ دۈشمەنلىرى، ئىلمۇ - پەن ئۈچمەنلىرى،
بولغاچقا گۇم، بولدى راۋان ئىشىمىز باشتىن - ئاياق.

خوش بۈگۈن بىز خۇرسەن بۈگۈن، چوڭ يۇرۇش قىلدۇق مانا،
زەپ كوڭۇللۇك يۈتكىلىش بۇ، زوقلىنىپ ئېلىمگە باق.

ئاتلىنىپ ماڭدۇق بۈگۈن تۈتۈنى زامانلاش يولىغا،

پارتىيىمىز باش يۇرۇشكە، باسمىز بىردەك ئاياق.

يوتكىلىپ قويدۇق قەدەم، توتنى زامانلاش يولغا،
تەنتەنەم شۇ چوڭ يۇرۇشكە، مەن ئاتاپ يازدىم قوشاق.
1979 - يىل 25 - يانۋار.

تاغلىرىم غۇرۇر - خوشال، تۇرىدۇ تىك بىزگە قاراپ،
يانلىرى گۈل كۆپ - كۆك چىمەن، باغرى كەڭ ئاچقان قۇياش.

باغلىرىم بوستان بولۇپ، بۇلبۇللىرىم قاققان قانات،
شائىرلىرىم، ئالىملىرىم، جەننىتىڭ شۇ كوكسۇڭنى ياق.

پەدىلەر يوتكەلدى بۇ دەم، قوش سەنەملەر بولدى جەم،
ئوپنا ئۇسۇلچىم سەن ئۇسۇل، بۇ يۇرۇشتە ھەممە ۋاق.

زىكرى ① سەن گۈلباغدا سەن ھەم ھۈسەنجان ② خۇش چاغدا
ئېيتىپ مۇقامىڭ ياپرىتىپ، چوڭ يۇرۇشتە قەنتىڭنى چاق.

ناخشىچى بۇلبۇللىرىم ھەم غەزەلچى خۇشخۇيلىرىم،
كەلدى دەۋرنىڭ سايراپ بۈگۈن، بۇ يۇرۇشتە ئوتۇڭنى ياق.

توي بۈگۈن، بايرام بۈگۈن ھەم جاھان ھەيران بۈگۈن،
تاشىتى ئوكياندىك كورۇڭ، دىللارغا تولغان ئىشتىياق.

مەزگىلىم ئالتۇن مېنىڭ، مەنزىلىم كۈندىن يورۇق،
يۈكسىلىپ بىز ئورلىگەچكە، نۇرغا تولغان ھەممە ياق.

① زىكرى - ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاتاقلىق مۇقامشۇناسى، مۇزىكانى،
② ھۈسەنجان - ئۇيغۇر خەلقىنىڭ داڭلىق مۇزىكانى.

ۋاپا قىل

بۇ تاڭ مەنزىل بىرادر بىل، جەننەت باغدىن تاما قىل،
مەھرۇم ئەمەسسەن خىسلەتتىن يېڭى گۈلباغ بىنا قىل،
تاقتە قىلماس دىلىمىز جاننى ھامان پىدا قىل،
ئىشقىم دولقۇن ياسايدۇ مەدەتكارغا دۇچار قىل،
قوبۇل قىلغىل ئىلتىماسنى جانانمىغا ھەمرا قىل!

كۆپ ئۇيقۇدا ياتتىم نىگار ئامما دىلدا ئىنتىزار،
نەچچە يىللار قىشتا قالدۇم زىمىستاندا خارۇ-زار،
گۈل باغلىرىم غازاڭ بولدى قولىدىن كەتتى بۇلبۇللار،
مەن غېرىپ-مىسكىن يىتىمنى قولغا ئالدى ئەجدىھار،
قايسى ياققا قول سۇنماي مەن مادارىمغا ئاگاھ قىل!

كوڭۇل غەملىك كوزۇمدە ياش، تەبىئەت مۇڭىدا پەرياد،
بۇلۇت قاپلاپ ماكانىمنى ئېلىمگە يوق مىنۇتچە شات،
دولقۇنلاردا غۇلاچ تاشلار يەلگەن ئۈستىدە پەرھات،
ئەجەپ ھىكمەت بىلەن قۇدرەت نىشان تاپماقتا مۇرات،
ساياھەت باغىدا قىسمەت يۇرۇش يوللارغا چاكا قىل!

بېلىمنى باغلىدىم چىقىتىم ئەجدىھارنىڭ دارىغا،
قولۇمدا قايرىلماس ئوقيا چۈشتۈم جەڭ مەيدانىغا،
ئۇردۇم خەنجەرنى خىسراۋغا يېتىپ ھىكمەت مازارىغا،
كۈلۈپ يۇلتۇز تاڭ دەرمىش چىللايدۇ يار شىكارىغا،
ئوتلۇق قەلبىمگە جان كىردى نىجاتلىقنى بەرپا قىل!

مادارىم بېغىڭنى ئاچ گۈلخاننى تاۋاپ قىلاي،
قۇياش كۈلسە بەختىمگە چېلىشتىن ساۋات ئالاي،
جانان بولۇپ دىلبەرگە ئاغزىدىن جاۋاپ ئالاي،
ئېيتىپ ناخشاننى خۇش بولۇپ گۈلباغدا راۋاپ چالاي،
تىلەگىمگە يەتكۈزگىل ئوز ۋەدەڭگە ۋاپا قىل!
1945 - يىل 25 - ئاپرېل.

تېپىپجان ئېلىپوپ

بولمىسا

سايرىماس بۇلبۇل قاقاستا، جايى گۈلشەن بولمىسا،
ياشنىماس گۈل پەرۋەرىش قىلغۇچى باغۋەن بولمىسا.

خۇش قىلىش مۇمكىنمۇ ئادەمنى غىدىغلاپ كۈلدۈرۈپ،
كىم كۈلەلەيدۇ كوڭۇلدىن كوڭلى خۇرسەن بولمىسا.

كىم بىلۇر تۈز قەدرىنى، تارتمايلا قىڭغىر دەردىنى،
توغرىنى پەرق ئەتكىلى بولمايدۇ سەھۋەن بولمىسا.

يوق خاتالىقتىن جاھاندا خالى ئىنسان زادىلا،
ئەل كەچۈرگەي قىلغىنى ئەلۋەتتە قەستەن بولمىسا.

بەزىلەر بىلمەيدىكەن دائىم بۇزۇشتىن باشقىنى،
نېرى تۇرسۇن عوڭشىماي تىكلەشكە زوقمەن بولمىسا.

يوق ئەمەس ئەل دۇشمىنى، بولسا قەيەردە ئۇرغۇلۇق،
زورمۇ-زور دۇشمەن ياساپ يۈرمەيلى دۇشمەن بولمىسا.

ھەممە يۈكتىنمۇ ئېغىر ئادەم ئۈچۈن "مەن" نىڭ يۈكى،
تاغ يۇدۇپ ماڭغۇسى يەڭگىل كوڭلىدە "مەن" بولمىسا.

غەمگۈزار ئىزلەيدۇ دەرتىمەن دەردى بولغاچقا ئۇنىڭ،
لازىمى يوق دادىگاھنىڭ ① ئەلدە دەرتىمەن بولمىسا.

دادىگاھنىڭ ② دەردىگە دەرمان تېپىلماس ھىچقاچان،
دادىگاھ ئەھلى ئۆزى دەرتنى چۈشەنگەن بولمىسا.

① دادىگاھ — دات ئېيتىش ئورنى.

② دادىگاھ — دەرتىمەن.

ئەمدى...

سەردىشىم دەپ سېنى مەن، ئېيتىۋىدىم ھەممە سېرىمىز
شۇندا گوھەر دىۋىدىڭ سەن يۈرىكىمنى، جىگىرىمنى.

ۋەدىلەشكەن بۇ ئومۇر لەززىتىنى تەڭ كۆرىمىز دەپ،
ھەمدە يۈكنى كۆتىرىشكە مەن يېرىمنى، سەن يېرىمنى.

پىتىنە - ئىغۋا قۇيۇنى چىققان ئىدى، ئۇچتى قارارنىڭ،
كۆرمىدى ئىككى كۆزۈڭ قىلدەكمۇ بىر توغرا يېرىمنى.

بىر زاماندا مېنى سىپاپ ئەكىلەتكەن شۇ قولۇڭدا
ساق تېنىمنى زىدىلەپ ئاچقىلى تۇردۇڭ "يېغىرىم"نى.

باغلىغانتىمغۇ بېلىمنى ساڭا سادىق بولمەن دەپ،
ئەمدىلىكتە "ماڭا سىرتماق" دىدىڭا بۇ كەمىرىمنى.

سەن مېنى ساق يېرى يوق نەرسە دىدىڭ، مەيلى بۇنىڭدا
كاشكى تاپساڭچۇ ئاشۇ كىرىگە لايىق بىجىرىمنى.

ئەمدى بېسىلدى قۇيۇن، ئاشكارا بولدى قارا ھەم ئاق،
ئاڭلىغاي سەن شۇندا قايسى قۇلىغىڭدا خەۋىرىمنى؟

ئوغرىدىن مەككار يامان

بىر گۈزەل باقتى ماڭا مېھرى بىلەن،
قۇچتى باغرىمنى كېلىپ باغرى بىلەن.

ۋەدە بەرگەچ سويىمەن دەپ بىر سېنى،
قىلدى تەستىق لېۋىنىڭ موھرى بىلەن.

بىر مەھەل زەپمۇ سويۇندۇردى مېنى
ۋەسلىنىڭ خويمۇ شىرىن بەھرى بىلەن.

بىر كۈنى سەيلىگە كەتتى ئۆزىچە،
ئورتىدى بىرنەچچە ئاي ھىجرى بىلەن.

سەيلىدىن قايتتى، بىراق يوقلىمىدى،
مېنى ئۇنتۇپتۇ، بولۇپ غەيرى بىلەن.

يۇتتۇرۇپتۇ ماڭا بەرگەن ۋەدىنى،
سەيلىدە بولغان چېغى ئوغرى بىلەن.

ئوغرىمۇ ئەپچىل ئەمەسكەن ئۇ قەدەر،
ئاپتۇ يۇتتۇرگۇچىنىڭ ئەمرى بىلەن.

مەنمۇ بىلىدىم، ئوغرىدىن مەككەر يامان،
ئوغرىنى باپلايدۇ ھەم مىكرى بىلەن.

نېم شېھىت خاتىرىسىگە

تۇرىدۇ تۇرقۇڭ غەزەلدەك كوزۇ-كوڭلۇم ئالدىدا،
مەن تېخى لال سەن كەبى شىرىن تەكەللۇم ئالدىدا.

بۇندا باشلامچى ئىدىڭ سەن مەرىپەت ئەشئارىغا،
يېڭىچە سەنئەتتە نامىڭ بولدى مەلۇم ئالدىدا.

زومىگەر قۇززات يولۇقسا ھومىياتتىڭ قەھرىلىك،
ئېگىلەتتىڭ يا كەبى دەپسەندە مەزلۇم ئالدىدا.

باشقىچە جەۋلانغا كىردى قەلىمىڭ ئاتقاندا تاڭ،
دېمىدىڭمۇ جەڭگىۋار كۈيگە قوشۇلدۇم ئالدىدا.

قېلە قىلىدىڭ كەبىتۇللادا ئانا يۇرتۇڭنى سەن،
بىزگە مەلۇم تۇرغىنىڭ قانداق تەرەھھۇم ئالدىدا.

كۈيلىرىڭ گويا مۇقامىنىڭ نەغمىسىدەك جىلۋىدار،
بىز ھامان مەپتۇن ئىدۇق ھەر بىر تەرەننۇم ئالدىدا.

ياش ئىدى كۈڭلۈك تېخى، دىلەكەش ۋە خۇش ئاۋاز ئىدى
تەڭ كۈلەتتۇق زوقلىنىپ ئىللىق تەبەسسۇم ئالدىدا.

“توت زىيانداش” قىلدى گوھەرنى گويا ئەخلەتكە تە
ئېيتقۇسىز دەپسەندە بولدۇڭ بىر ئوچۇم شۇم ئالدىدا.

خەستە ھالىڭنى بېرىپ يوقلاي دىسەم، مەن بەنت ئىد
گەر كورۇشسەم سوز قىلالايتتىمۇ مەھكۇم ئالدىدا.

قۇتىرىغان چاغدا جۇدۇنلار بىگۇنا كەتتىڭ، ئېست...
ئايرىلىپ قالدۇق سېنىڭدىن ياخشى مەۋسۇم ئالدىدا.

شېرىيەت گۈلزارىدا توزمايدۇ ئەجرىڭ ھىچقاچان،
بىز بىلەن بىللە يەنە، بولساڭمۇ مەرھۇم، ئالدىدا.

مەيلىمۇ

كەلمەك بولۇپ سەن كەلمىدىڭ، سوز بولسا يالغان مەيلىمۇ؟
ۋەسلىڭگە ئىمكان بەرمىدىڭ، كويدۇرسە ھىجران مەيلىمۇ؟

كورمەي سېنى بىغەم ئىدىم، ئازادە، خاتىرجەم ئىدىم،
باغلاپ ئەقىدە مەن ساڭا، بولسام پەرىشان مەيلىمۇ؟

ئىشقىڭ ئۇرۇق، كۈڭلۈم زىمىن، ئاھىم شامال، ياشىم يېغىن،
ئەيلەپ ئېكىننى پەرۋىزىش، ئاچ قالسا دىخان مەيلىمۇ؟

مەن ئەيمىنىپ گەپ ئاچمىغان، بۇ قىسسىنى سەن باشلىغان،
ئەپسۇس، تېخى پۈتمەي تۇرۇپ يىرتىلسا داستان مەيلىمۇ؟

كۈلگەن ئىدىڭ سەن گۈل بولۇپ، مەن سايىرىغان بۇلبۇل
بولۇپ،

بۇلبۇل كېتىپ، قۇرغۇنغا جاي بولسا گۈلىستان مەيلىمۇ؟

ئالدىنغىنىڭدىن تۈلكىگە، قويدۇڭ مېنى ھەم كۈلكىگە،
ئالدامچى يىرتقۇچ ئالدىدا خارلانس ئىنسان مەيلىمۇ؟

مېھرىڭگە مەن لايىق ئىدىم، لەۋزىمگە چىن سادىق ئىدىم،
سادىقلىقىمىدىن خارلىنىپ، ئورتەنسە ۋىجدان مەيلىمۇ؟

بىزار بولدۇم

توھمەتتە تەسۋىرلەپ مېنى، ئالدامچى ئازدۇردى سېنى،
بۇ سىر ماڭا تۇرسا ئايان، يۈرسەم خىرامان مەيلىمۇ؟

كىم بار نادانلىقتىن ھايان تاپقان، چوقۇم تارتار زىيان،
سەن ئايرىلىپ دەشمەيىدىن، قىلساڭ پۇشايمان مەيلىمۇ؟

مېنى سەن بىۋاپا دەيسەن، ئۈزەڭ قانچە ۋاپا قىلدىڭ؟
ئەجەپ گەپقۇ، نىمىشقا بۇ ئاھانەتنى ماڭا قىلدىڭ؟

لېۋىمىدىن مەي بېرەي، گۈلدەك ئېچىلغىن دەپ مېنى گۈللەپ،
سېلىپ جىسمىمغا تەشەللىق، يۈزۈمنى كەھرىۋا قىلدىڭ.

ماڭا سەن گۈل تاقايىمەن دەپ ۋە لېكىن ئاتتىڭ ئازغانى،
بۇ قانداق گۈل تاقاش بولدىكى، باغرىمنى يارا قىلدىڭ.

كۈتەرگەيمەن بېشىمدا دەپ لاپ ئۇرغانتىڭ (كۈتەر مەي
قوي)،
مىنىپ گەجگەمگە ئەكسىچە، "ئىلىپ" قەددىمنى "يا" قىلدىڭ.

مۇھەببەتنىڭ مۇھىم شەرتى ئەمەسمۇ تەڭ - باراۋەرلىك،
مېنى نىچۇن ساناپ داڭگال، ئۈزۈڭنى بىباھا قىلدىڭ؟

ۋاپانىڭ مەنىسى تەتۈر ئىكەن سەن ئوقۇغان باپتا،
ئەمەس بولسا، نىمىشقا مەن ۋاپا قىلسام. چاپا قىلدىڭ؟

جاھاندا تۇتايانى ھېچ كىشى كۆرمەيتكەن زادى،
گويى سەنمۇ ئۇچۇدۇڭدا ۋاپايى تۇتيا قىلىدىك.

ساڭا ياغدۇرسا ئۇل نەپرەت تېشىنى، ماڭا دوڭگەمسەن؟
مۇھەببەت رەسمى ئالدىدا ئوزۇڭ سانسىز گۇنا قىلىدىك.

سېنىڭدىن شۇنچە سىزار بولغىنىمنى كۆرمىگەن مەندىن،
ئاماللىق يوق. بۇ ئەھۋالغا مېنى سەن مۇپتىلا قىلىدىك.

دەستۇر ئېلىپ ئاستانە ئەرەستۇ ① لىرىدىن،
ئۇل رەنجىگە مەلھەم يېڭى لوقمان كېلىدۇ.

كاككۇكنى خىجىل ئەيلىگىدەك كۆلگىسى بار،
گۈل غۇنچىسىدىن ئۇز لېۋى خەندەن كېلىدۇ.

بوغجۇمىسىدا پەتنۇس ئەمەس، بەلكى كىتاپ،
كوڭلۇم ئويىگە ئوزگىچە مېھمان كېلىدۇ.

دەستۇر ئېلىپ ئاستانە ئەرەستۇ ① لىرىدىن،
ئۇل رەنجىگە مەلھەم يېڭى لوقمان كېلىدۇ.

دەستۇر ئېلىپ ئاستانە ئەرەستۇ ① لىرىدىن،
ئۇل رەنجىگە مەلھەم يېڭى لوقمان كېلىدۇ.

جانان كېلىدۇ

ياز كەلدى، تولۇپ قەددى سۇۋادان كېلىدۇ،
يەلپۈنگىنىچە شۇ چېچى بوستان كېلىدۇ.

تارقاتتىمۇ دەپ يۈرمە شامال شۇندا ئىپار،
پۇركۇپ يەنە خۇش بۇيىنى رەيھان كېلىدۇ.

ھېيت كەلدىغۇ دەپ ئەگمە قېشى جىلۋە قىلىپ،
تاڭ ئاتتى مانا دەپ كوزى چولپان كېلىدۇ.

كاككۇكنى خىجىل ئەيلىگىدەك كۆلگىسى بار،
گۈل غۇنچىسىدىن ئۇز لېۋى خەندەن كېلىدۇ.

بوغجۇمىسىدا پەتنۇس ئەمەس، بەلكى كىتاپ،
كوڭلۇم ئويىگە ئوزگىچە مېھمان كېلىدۇ.

دەستۇر ئېلىپ ئاستانە ئەرەستۇ ① لىرىدىن،
ئۇل رەنجىگە مەلھەم يېڭى لوقمان كېلىدۇ.

① ئەرەستۇ — ئارستوتىل.

بىللە ئۇچىمىز دەپ ئىدى پەن ئاسمىنىدا،
شۇ لەۋزىگە خاس قىلغىلى جەۋلان كېلىدۇ.

مېنىڭ ئوز خىلىم بار

ئانا، ئۇ "يىگىت"كە دالالەت قىلىپ،
چېچىلماڭ دىلىمنى جاراھەت قىلىپ.

تونۇيمەن ئۇ يۈزسىز ھايانكەشنى مەن،
بولۇپ قايتۇ "يۈزلۈك" تاپاۋەت قىلىپ.

ھەممىشە مەلا پىنھان ئۇنىڭ سودىسى،
سېزەلمەيدىكەنسز نازارەت قىلىپ.

غېرىپ ئانىسىنى قوياي ئاچ-يېلىڭ،
سەتەڭلەرگە تۇندە زىياپەت قىلىپ.

بېرىپ سوغا ئاچكوز ئەمەلدارغىمۇ،
پالاقلايدىكەن بەك خوشامەت قىلىپ.

ئەگەر مەن ئىلىنسام ئۇنىڭ ئىلىكىگە،
مېنى خارلىماسمۇ ھاماقەت قىلىپ.

كوڭلۇم سويۇنۇپ تەلپۈنىدۇ، ئىنتىلىدۇ،
چۈنكى يۈرىگىم پارىسى جانان كېلىدۇ.

چىقماي نە ئۇچۇن قۇچقىلى باغرىمنى ئېچىپ،
ئومرۇمگە مېنىڭ ئەزگۈ شەرەپ-شان كېلىدۇ.

چوقۇم سىزمۇ شۇندا ئەلەمگە يېتىپ،
قالارسىز پۇشايمان - نادامەت قىلىپ.

يېتەر، ئەمدى توسماڭ يولۇمنى مېنىڭ،
چۈشەنمەي ماڭا دوق - ئاھانەت قىلىپ.

مېنىڭ ئۆز خىلىم بار ئۆزەم خالىغان،
ئۇ يۈرمەس غەلىتە تىجارەت قىلىپ.

ئۇنىڭ مەنىۋى بايلىقى شۇنچە كۆپ،
ساداقەتكە قويغان ئامانەت قىلىپ.

ياشايدۇ خوشامەت، تامادىن يىراق،
ھالال مېۋىسىگە قانائەت قىلىپ.

مۇھەببەتتە زادى ئەمەس سودىگەر،
مېنى قويۇنماي ھىچ خىجالەت قىلىپ.

كېچەلمەيمەن ئەسلا ئۇنىڭ مېھرىدىن،
ۋاپا ئەھدىسىگە خىيانەت قىلىپ.

مۇقام

سازچى ياڭراق سازىدا قىلسا سېنى ناخۇن، ① مۇقام،
جان قاناتلانماي شۇ ئان بولغاچ ساڭا مەپتۇن، مۇقام،
سەن بىلەن دائىم ئومۇر گۈلزارىمىز گۈلگۈن، مۇقام،
دىلغا ئاتەشتەك ھارارەت بەرگۈچى يالقۇن مۇقام،
ئاھ مۇقام، ئوتلۇق مۇقام، گۈلگۈن مۇقام، ئالتۇن مۇقام.

سەن ئۇچۇن چىمىقى ساتار، تەمبۇر، فارابى قالۇنى،
قوشتى نەغمەگە ناۋا ساھىر ② ناۋايىنىڭ ئۇنى،
تىزدى مارجاندەك قىدىرخان ھەم رەشت، خانىش ③ سېنى،

① ناخۇن - زەخمەك، ناخۇن قىلىش - زەخمەك ئۇرۇش.
② ساھىر - (ئەرەپچە) لۇغەت مەنىسىدىن ئېيتقاندا، "سېھرىگەر"
دىگەن بولىدۇ. بىراق بۇ سۆزنىڭ ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدۇ.
خان ھۈنەرۋەن، ئاجايىپ سەنئەتكار دىگەن مەنىسىمۇ بار.
ناۋايى بۇ سۆزنى كېيىنكى مەنىدىمۇ ئىشلەتكەن ۋە خىسرەۋ
دېھلىۋىنىڭ ئاجايىپ شائىرلىق ماھارىتىنى تەرىپلەپ، ئۇنى
ھىندىستان ساھىرى دەپ ئاتىغان ئىدى. شۇنىڭغا ئاساسەن
مەنمۇ ناۋايىنى "ئوتتۇرا ئاسىيا ساھىرى" دىگۈم كەلدى.
③ رەشت - 16 - ئەسىردىكى يەركەن خانى ئابدۇرەشتىخان،
خاننى ئاماننىسالار كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

سەندە ياڭرايدۇ خەلقنىڭ ئەڭ ئىسىل كۆي-نەزمىسى،
بارچە ئۇيغۇرنىڭ سېنىڭسىز قىزىماس توي-بەزمىسى،
سەن خەلقنىڭ بىباھا، رەڭدار، ئۇلۇغۋار غەزنىسى،
سەن بىلەنمۇ ئولچىنەر ئۇيغۇر دىگەننىڭ ۋەزنىسى،
ئېسى بار ئادەم سېنى ھەرگىز دىمەس يۈچۈن مۇقام.

سەن گوھەرنى بىر زامان ئەخلەتكە تاشلاپ قىلدى خار،
يىغلىدى خەلقىم سېنىڭ ھىجرىڭدە قاخشاپ زار-زار،
شۇكرى ئەمدى، سېنى قۇتقازدى زامانەم غەمگۈزار،
يېڭىدىن چىققاقتا تۇرداخۇنغا ئوخشاش ئىزباسار،
ئەمدى ياپرا، سەن ئەمەس مەڭگۈ "سېرىق"، تۇتقۇن مۇقام.

ئەي مۇقام، ساز ئوردىسىنىڭ بەكمۇ كۆركەم قەسىرى سەن،
مۇرغىزارنىڭ زىننىتى، گويىكى بۇلبۇل، قۇمرى سەن،
خەلقىمىزنىڭ مېھرى سەن ھەم قەھرى سەن ھەم پەخىرى سەن،
سەندىن ئايرىلمايدۇ ئەل، چۈنكى ئۇنىڭ ئۆز ئەجرى سەن،
سەن گويىا لەيلى، سېنىڭ ئىشقىڭدا ئەل مەجنۇن، مۇقام.

ئەي مۇقام، كەلدى زامانەڭ باشقىدىن نۇر ياغدۇرۇپ،
يېڭى ئەۋلاتلار كۈيۈڭنى تېخىمۇ جانلاندۇرۇپ،
تەنتەنەڭگە تەنتەنە قوشقۇسى زىننەت قوندۇرۇپ،

سەندە بار بىرنەچچە مىڭ يىلنىڭ مۇسقىي مەزمۇنى،
نەغمىلەر سورۇنىدا ئورنۇڭ شۇڭا ئۈستۈن مۇقام.

سەندە كۈيلەيدۇ كوئۇل كۈيىنى ئۇيغۇر مىللىتى،
سەندە ياڭرايدۇ ئۇلۇغۋارلىق، پەزىلەت رىغبىتى،
سەندە روشەن سۈيگۈ ئەھلىنىڭ مۇھەببەت-نەپرىتى،
سەندە ئۇرغۇيدۇ ئازاتلىق ئاشىغىنىڭ جۇرئىتى،
سەن ئازاتلىق ھەم گۈزەللىك ئىشقىغا ئۇيغۇن مۇقام.

ھەر مۇقامنى خۇددى بىر دەريا دىسەك، كۆپ تارمىقى،
ئاقىدۇ شەرۋەت ئۇنىڭدا ھەمدە بار سۈت-قايىمىقى،
ھەر مۇقامنى بىر دەرەخ دىسەك، ئۇنىڭ كۆپتۈر شېخى،
كۆزلىرىڭنى چاقىنتار ھەر شاخىتىكى گۈل، ياپرىقى،
جانغا راھەت، دىلغا ئارام، مېۋىسى نۇرغۇن مۇقام.

ھەممە ئادەم ئىنتىزار ساز تەڭشىلىپ باشلانغىچە،
ئويغا چۈمگەن بىر ھازا "چوڭ نەغمە"گە ئاتلانغىچە،
دىل گويىا دەريا بولۇپ ئۆركەشلىنەر "داستان" غىچە،
ئېيتسا بىر داستانمۇ پۈتمەيدۇ ھەتتا تاڭغىچە،
مەشرىۋى ئۇندەر ئۇسۇلغا، پەيزى مول، جۇشقۇن مۇقام.

چالدۇرار ئالقش چاۋاك ئالەمنى ھەيران قالدۇرۇپ،
ياپقۇسى ئىنسانىيەت شەنىگە شاھى تون، مۇقام.

1982 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

شۇكۇر يالقىن

(ئۈزبېك)

غەزەل ۋە گۈزەل

ئاڭلىدىم مەن بىر غەزەل، بەكمۇ يېقىملىق، بەك گۈزەل،
بۇ غەزەل قانداق گۈزەل، قانداق گۈزەلدۇر بۇ غەزەل!

قانچە مەنا، قانچە مەنتىق، قانچە ئىلھامبەخش پىكىر،
بۇ غەزەلنىڭ ھەر سوزى بولغاي تۈمەن زەر بۆلمەسەل^①.

شۇ غەزەلنى بىر گۈزەل ئىيتتى يۈرەك تارم چىكىپ،
بولدى بۇ بىر ئاز مەھەل، لېكىن ئومۇرلۇك ساز مەھەل.

لەۋزى شىرىن، سوزى تاتلىق، جۈملىسى ھالۋاسىمان،
بىلىمدىم، ئۇشۇ گۈزەل قەنىمۇ، ناۋاتمۇ يا ھەسەل؟

① زەر بۆلمەسەل — ماقال - تەمسىل.

بىل

مېنى ئىشقا ئالىمىدە ئۈزگىچە بىر يېڭى مەجنۇن بىل،
گۈزەل لەيلىمگە مەجنۇندىن تۈمەن مىڭ ھەسسە مەپتۇن بىل.

ئېقىپ دەريادا تاھىر خارەزىمدىن ئۆتمىدى قىلچە،
ئەرەپ سەھراسىدا مەجنۇن يولىنى ئۇندىن ئەپزۇن ① بىل.

كېلىپ ئەرمەنگە پەرھات توختىدى، ئەمما مېنى سورىساڭ،
كۈرىلىدىن پورتۇگال، تا يېڭى يەردىن ھىندۇ سەيلۇن ② بىل.

نىگارمىنىڭ قولىدا يەتتە دەۋزەخ، سەككىزۈ جەننەت،
بۇنى ئىشقا ئىلىمىدە بىر باپ ۋە ياكى يېڭى مەزمۇن بىل.

ئۇنىڭ ئەمرىدىدۇر قۇدرەت مېنى ھەر كويغا سالغۇچى،
مېنى بىر تال غازاڭ بىلسەڭ، مېنىڭ يارىمنى كەلكۈن بىل.

① ئەپزۇن — ئۇزۇنراق.

② كۈرىل — ئاسىيا بىلەن ياۋروپانىڭ ئەڭ شەرقىدىكى يەر؛ پور-

تۇگال — ئەڭ غەربىدىكى مەملىكەت؛ يېڭى يەر — ئەڭ شىمالىدىكى

ئارال؛ سەيلۇن — ئەڭ جەنۇبىدىكى ئارال مەملىكەت.

شۇ گۈزەلنىڭ مەدھىگە ئاجىز تىلىم، ئاجىز قەلەم،
يۈزى ئايىمۇ، مەڭزى گۈلىمۇ، جۈپ كۈزى چولپان، زۇھال

ئاي دىسەم ئاپتاپ ئىكەن، كۈرگەن چېغىمدا مەن ئۇنى،
تاڭدىكى ئالتۇن شەپقەتكە چاچتى ھەريان زەر ۋەھل.

تەڭرى ئۈز دىدارىدىن بىر پارچىنى يەرگە سۇنۇپ،
يا ياراتقانمۇ ئۇنى نۇردىن ئىلاھى لەمىيەزەل ②؟

ھور - پەرىدۇر ئۇ چوقۇم، يا بولسا ئۇ ئىنسان ئەگەر،
تاپمىسۇن ئومرى زاۋال، ئۇندىن يىراق بولسۇن ئەجەل!

قىسمىتىم بولغاي بالاگەردان ③، پۈتۈپ قويسۇن قوشۇپ،
ئاڭا كەلگەن شۇم ئەجەلنى ماڭا تەقدىرى ئەزەل.

شۇ غەزەل ياكى ئۇنى ئېيتقان گۈزەل ئەۋزەلمۇ دەپ،
باش قاتۇردۇم ئۇشۇ دوت كالام بىلەن مەن لايغەزەل.

ئىزلىمە كۆكتىن ئىلاج، دەردىڭگە دەرمان يەردىدۇر،
تاپ ئۇنى، يالقىن، بۇ ئەلدىن، قىل داۋا، دەرتتىن تۈزەل.

① چولپان، زۇھال — سەييارىلەرنىڭ ئىسمى.

② لەمىيەزەل — ئەزەلدىن.

③ بالاگەردان — بالا - قازانى ئۈز ئۈستىگە ئالغۇچى.

ئوزى مەبئۇد، قېشى مېھراپ، جامالى سەجدىگاھ قىلەم،
شۇ ئىمانغا خىلاپ قىلسام، مېنى شەيتانى مەلئۇن بىل.

جىمى ئىنسانغا ئاللا، ماڭا بولسا يەردە يار تەڭرى،

ئەقىدەمدىن يانار بولسام، ياتار جايىمنى ۋەيلۇن بىل.

بىر مەنمۇ

جامالىغا كوڭۇل پەرۋاندىر، ئۇ ئوتۇمۇ، گۈلخانمۇ،
ۋىسالىڭ دەپ شۇ ئوتتا كويگۈچى پەرۋانە بىر مەنمۇ؟

قىزىلگۈل كەشتىسىمۇ يا قۇياش چەككەن تولۇن ئايىمۇ،
كورۇنگەن نۇرغا پۇركەنگەن خىيالىمۇ ياكى ئەينەنمۇ؟

چىرايىڭدىن تۇتۇلمىش كۈن، خىجىلىمىش ئاي بىلەن چولپان،
جامالىڭ كۈن ۋە ئاي، چولپاندىن ئارتۇق شۇنچە روشەنمۇ؟

گۈزەل سەن ھەم شىرىن سەن، ئاق بەدەنلىك ھەم قىزىل
يۈزلۈك،

قىزىلگۈل بىرلە ئاق قەندىن قىلىنغان ياكى گۈلقەنمۇ؟

يولۇڭغا تەلمۇرۇپ تۇرسام، ھومايغانچە قاراپ ئوتتۇڭ،
بۇ ھوسنىڭ خامىنىدىن ئوشرىمۇ، ھابدالغا كەپسەنمۇ؟

مۇسۇلماندىن سېنىڭدەك ئاپىتى جان چىقىمىغى مۇشكۈل،
دىگىل ئەسلىڭنى، ئەي تەرسا، يەھۇدىمۇ، ھىندى، ئەرمەنمۇ؟

بولۇپ كەتتى

ئوسۇپ يەتكەنچە گۈل يارم گۈزەل قامەت بولۇپ كەتتى،
ئۇنىڭ قەد-قامىتى جانىمغا مىڭ ئاپەت بولۇپ كەتتى.

قىلاي سەبرۇ تەھەممۇل^① دەپ كوڭۇلنى نوختىلاپ باقتىم،
ۋە لېكىن بۇ كوڭۇل بارغانچە بىتاقەت بولۇپ كەتتى.

بۇزۇپ تاشلاي دىدىم ئىشقى ئەھلىنىڭ ئادەتلىرىنى، ئەمما
ئوزۇمگە ئۇشبۇ ئادەتلەر تولۇق ئادەت بولۇپ كەتتى.

قىلاي دەپتىم خۇدايىمغا ھامان تائەت-ئىبادەتنى،
ئىشىم بىر بۇت پەرەستەك يار ئۇچۇن تائەت بولۇپ كەتتى.

تىلاۋەت ئورنىغا ياد ئەيلىدىم بەش ۋاخ نىگارمىنى،
سوزى گويا ھەدىس، ئىسمى دۇرۇد-ئايەت بولۇپ كەتتى.

مۇھەببەتتىن چېكىن، راھەتكە چىققايسەن دىگەنچە ئەل،
بۇ مۇدھىش ئىشقى ئازاۋى مەن ئۇچۇن راھەت بولۇپ كەتتى.

① تەھەممۇل — چىداش، تاقەت قىلىش.

ئازاپ چەكسەڭ تېنىم ئاغرىر، يېمىسەڭ ئازار جېنىم قاخش
ئەزەلدىن سەن بىلەن مەن، بىلىمدىم، بىر جانمۇ، بىر تە

كويۇڭدا ئورتىنىپ كۈل بولدى-غۇ ئوتلۇق يۈرەك يالقىن،
دىلىمدىن چىقىمىغان سوز بولسا زادى ساڭا دەرەمەنمۇ؟

مېنىڭ ھالىمنى كورگەنلەر ئەجەپ ھالەتكە دۇچ كەلدى،
ئەجەپلەنگەن چىرايى بەك قىزىق ھالەت بولۇپ كەتتى.

ئەرزى ھال ئەتتى

سېنى كورگەن كىشى بىر يول خىيال بۇ دەپ خىيال ئەتتى،
خىيالدا: بۇ ھورمۇ يا پەرىمۇ، دەپ سوئال ئەتتى.

تەبىئەتمۇ ياراتقان ياكى قۇدرەتمۇ ئىلاھى بىر،
نە ماھىر ئۇستا سەنئەتكار سېنى ساھىپ جامال ئەتتى.

پەلەكتە ئاي، چىمەندە گۈل نىچاغلىق مىڭ گۈزەل بولسۇن،
تەبىئەت ئايىنى، گۈلنى ھوسنىڭگە ئاجىز مىسال ئەتتى.

ساڭا تەمسىل تاپالماي بۇ جاھاندا بار لەتاپەتتىن،
لېۋىڭ غۇنچە، كوزۇڭ چولپان، قېشىڭ گويا ھىلال ئەتتى.

نە ئاجىز ئوخشىتىش بولدى، ساڭا تەقلىت قىلىپ گويا
چىرايىڭ ئاي، يۈزۈڭ ئالما دىدى، قەددىڭ نىھال ① ئەتتى.

ھوسۇن تىللا ئۇزۇك بولسا، جامالىڭ ئۇندا ياقۇت كوز،
دىگەن شائىر بۇ تەسۋىردە شۇ سوزنى بەك قوپال ئەتتى.

① نىھال — يېڭى ئۆسكەن نوتا.

ھەقىقەتتە بۇ تەقلىتلەر ساڭا نۇقسان بولۇپ چۈشكەي،
سېنى ئۇ ماختىدىم دەپ، ھوسنىڭگە چەكسىز ئۇۋال ئاتى.

پىراقىڭدا قارا كۈنلەرنى باشمىغا سېلىپ تەقدىر،
شۇ كۈنلەردىن ساڭا كۈز-قاش ياساپ، مەڭزىڭدە خال.

مۇھەببەت ئوردىسىدا ھوسنى تەختىن تاجىدارغا
ۋىسالىدىن تاماگەر قۇل—بۇ يالقىن ئەر زى ھال ئەتتى.

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر

ياخشى

تىرىكتاپ قاغا-قۇزغۇنغا جاھان سازلىق ھاۋا ياخشى،
سەھەر گۈلشەندە بۇلبۇلغا ياقا يىرتىپ ناۋا ياخشى.

كېرەكمەس يالتىراق شوھرەت بىلەن مەستانە غاپىلار،
ۋەتەننىڭ دەردىگە دەرمان چاپاكەش ئاشىنا ياخشى.

تېگىشمەس جەندىنى ئاشىق ياقاسى زەر تاۋا تونغا،
كى دىلبەر ۋەسلىدە سەرسان قەلەندەرگە كۇلا ياخشى.

قەسەم بىللا تامايم يوق بەھەيۋەت قەسىرى زىننەتتىن،
پىشانەم تەرىدىن پۈتكەن بى مىننەت بورىيا ياخشى.

مېنىڭ تاجىسىز ساياق باشىم ئۈزۈمگە تاجۇ-دولەتتۇر،
ئېرىكسىز پادىشالقتىن جاھانكەشتە گادا ياخشى.

تە ھاجەت جەننەت تۈلمە ئۇشا، ۋەتەننىڭ قوينى بىر جەننەت
بېلىق دەريادا ئەرگىندۈر، لېچىنىغا كەڭ ساما ياخشى.

مەلامەت يەتسىمۇ بەزەن دىلىمغا ئوز دىيارىمدا،
بوسۇقتىن داجىماس ئىتتەك ماڭا ئەھدۇ ۋاپا ياخشى.

1979 - يىل 3 - سېنتەبىر، ئۈرۈمچى

كېرەك بولسا

كويۇكنى دىلغا جا ئەيلە، ساڭا دىلدار كېرەك بولسا،
ۋاپا لەۋزىنى ۋىجدان بىل، ۋاپادار يار كېرەك بولسا.

ناۋاكەش بۇلبۇلى شەيدا كەبى باغرىڭنى قان ئەيلە،
مۇرات - مەقسەت گۈلى كۈلگەن گۈلى گۈلزار كېرەك بولسا.

تىكەننىڭ رەنجىدىن قورققان كىرەلمەس بۇ چىمەن ئىچرە،
جاپانى جانغا راھەت بىل، ساڭا دىلدار كېرەك بولسا.

جاپا مەڭگۈ ئەمەس ھەرگىز ئەقىدە ساقلىسا ئاشىق،
ئۇمىتنى رەھنەما ① قىلغىن، ئەگەر سەردار كېرەك بولسا.

كورۇڭ بۇلبۇل كېچە يىغلاپ، سەھەر گۈل ھوسنىنى كوردى،
بۇنىڭدىن ياخشى ئورنەك يوق يەنە بىسىيار كېرەك بولسا.

لېكىن دوراش بىلەن تۇتى بولالماس ھىچقاچان بۇلبۇل،
ئېلىڭ شاتۇتىدىن ئىبرەت، نامۇسۇ - ئار كېرەك بولسا.

① رەھنەما - يول كۆرسەتكۈچى.

جۇنۇن سەھراسى گەر چەكسىز، ھەقىقەت مەنزىلى
ئېلىڭنىڭ ئىشقىنى كۈيلە ساڭا ئەشتار ① كېرەك بولسا.

1977 - يىل 8 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى

ياڭرات ۋەتەن مۇقامىنى

ئەي سازىم، سازلان بۈگۈن، سازلان يەنە سەن ياخشىراق،
نۇغسا چولپان، كۈلسە گۈلشەن، مەن نىچۇن ئېيتماي قوشاق!

اق، ئەنە كۈلمەكتە بوغدا، مەڭزىدە گۈل جىلۋىسى،
مەر سەھەر ئالتۇن شەپەقتىن چېچىلىپ سانسىز باشاق.

ئاڭ بىلەن چىللاپ گۈدۈك كەلگۈسىدىن ئېيتسا خەۋەر،
خوشلۇغۇڭ سىغماس تېنىڭگە گېپىگە سالساڭ قۇلاق.

فوش ئۇنۇڭنى ئەل كۈيىگە، بول دېڭىزنىڭ تامچىسى،
شاقىراپ ئاققايمۇ دەريا، بولمىسا سانسىز بۇلاق.

خۇش بولار ئانا ۋەتەن داۋان ئېشىپ ماڭغاندا ئەل،
سوغىنى نارنىڭ بويىنىدا بولسام ئەگەر بىر قوڭغۇراق.

نە قەدەر زور بەخت ماڭا ئۇزۇن سەپەر مەنزىلىدە
بىر قاتار مەشئەل ئارا بولالسام بىر شام-چىراق.

① ئەشتار - شېرلار.

كاشكى جان بىر باغ ئوتۇنغا ئەرزىسە ئارمان نىمە،
ۋەتىنىم گۈلخاندا يانسام چاراسلاپ تا ئاداق.

ئەي سازىم، ئەۋجىڭ بىلەن ياڭرات ۋەتەن مۇقامى،
ئەمدى تەگمەس ئەل كۈيىنى كۈيلىسەڭ باشقا تاياق.

1979 - يىل 10 - نوپا، ئۈرۈمچى

باھار ھەققىدە ئىككى غەزەل

باھار ۋەسلىگە مۇشتاقلىق

بىراق ئوتىدا پەرۋانە كۆيەر مەستانە - مەستانە،
ئۈزەل ۋەسلىگە، ئەي دىلبەر، بولاي قۇربانە - قۇربانە.

ئۈلۈپ كەلگەن ئىدىڭ بىر چاغ، يېتىپ ۋەسلىگە گۈلشەن باغ،
يان كەتتى ئاشۇ كۈنلەر، كۈنۈم سەرسانە - سەرسانە.

بىراقىڭدا بولۇپ مەجنۇن، يانارمەن شەمئىدەك ھەر تۇن،
بىرىپ جىسمىم ئاقار كوزدىن يېشىم دۇردانە - دۇردانە.

بېچىم بەلدە، ھاسام قولدا، بۇ نۇرسىز كوزلىرىم يولدا،
ئىشى كۆرسە بۇ ھالىمنى بولۇر ھەيرانە - ھەيرانە.

ئۈزەل ھوسنىڭنى بىر كۆرمەي، ئاياغىڭغا بېشىم قويماي،
وتەرمۇ ئۇشبۇ ھەسرەتتە ئومۇر غەمخانى - غەمخانى؟

يېنىپ كەلسەڭ يەنە باققا، قونۇپ بۇلبۇل كەبى شاخقا،
ناماشا ئەيلىسەم بىر دەم يۇرۇپ سەيلانە - سەيلانە.

جامالىڭ نۇردىلە بىر دەم مۇنەۋۋەر ئەيلىسەڭ كۈلەي
سائادەت شۇ ئىدى مەڭگۈ ماڭا يىگانە-يىگانە.

ھار كەلدى، چىمەن كۈلدى، چىمەندە گۈل تۈمەن كۈلدى،
گۈلكى، ھەممە جان كۈلدى، كۈلەر جانانە-جانانە.

قۇياش يۈزىگە كىر قونماس، ئۇمىتنىڭ قاننى سۈنلەپچەكلەر بەرگىدە شەبنەم قۇياشتا يالتىرار ھەر دەم،
يولۇڭدىن نا ئۇمىت بولماق ماڭا بىگانە-بىگانە.

ناۋايى ئىزىدىن مىسكىن ① كۈرەي دەپ مەيدە يار ئاھار كەلگەچ يېنىپ باقتا، قونۇپ بۇلبۇل يەنە شاخقا،
ئېلىپ قولغا ساپالىنى كېزەر مەيخانە-مەيخانە ②.

ئاھار كەلدى، قۇياش كۈلدى، قۇياشلىق ئەلمۇ خۇش كۈلدى،
ھەقىقەت قان يۇتار ئەمدى، كۈنى ۋەيرانە-ۋەيرانە.

باھار كەلدى

باھار كەلدى، جاھان كۈلدى، كۈلەر مەستانە-مەستانە
ئېرىپ قار-مۇز، ئاقار ئەگىز، ئاقار دۇردانە-دۇردانە.

باھار كەلدى، ياشاردى چول، ياشاردى ھەم ساماۋى كۈ
بۇقۇلداپ قىردا كەكلىكلەر كېزەر ھەر يانە-ھەر يانە.

بۇلۇتسىز كۆك گۈيا ئەينەك، ئۇچار كۆكتە قاتار لەڭلەك،
نە لەڭلەك، بەلكى ئاققۇلار ئۇچار جەۋلانە-جەۋلانە.

① مىسكىن - بۇ يەردە ئاپتور ئۆزىنى دىمەكچى.
② بۇ ئاخىرقى ئىككى مىسرا ناۋايىدىن پايدىلىنىلغان.

كوڭۇل مۈلكىدە جاي يوقتۇر سېنىڭدىن ئۈزگىگە مۇتلەق،
قەسەمىيادىم ئۈچۈن مەسكىن مېنىڭ ئۆلمەس گۇۋاھىمدۇر.
1968 - يىلى 15 - فېۋرال، ئۈرۈمچى.

گۇمناڭ غەزىلىگە مۇشائىرە

بىلەمسەن دىلرەبا، ھوسنىڭنى ئاختۇرغان نىگاھىمدۇر،
بۇ گۈلدۇرماما - چاقماقلار مېنىڭ پەريادۇ - ئاھىمدۇر.

ئوزۇڭنى ئوت بىلەن تاۋلا دىگەچ سەن سويگۇ سۇلتانى،
قەيەردە يانسا بىر يالقۇن، شۇ يالقۇن بارىگاھىمدۇر.

ئاداشسام زۇلمىتى دەشتتە، تىڭىرقىپ نالە چەكمەسمەن،
جامالىڭ شولسى پارلاق ئۈمىت بەخش سۇبھىگاھىمدۇر.

مەلامەت، تەئە، توھمەتتىن، رەقپىتىن قىلىمىدىم پەرۋا،
دىلىمگە ئورنىغان ئىشقىڭ نىجاتكار باشپاناھىمدۇر.

سېنى ئويلاش بىلەن كوڭلۇم تاپۇر ھەر جايدا مىڭ لەززە،
خىيالىڭ كۈندۈزى ئاپتاپ، كېچەلەر كوكتە ماھىمىدۇر.

ئەگەر رەشك ئەيلىسە مەيلى ئەرەپ يۇرتىدىكى كەئبە،
مۇشۇ تۇپراق - ئانا تۇپراق مۇقەددەس سەجدەگاھىمدۇر.

ئومۇر ھەققىدە مۇخەممەس

ئومۇر مەنزىلىدە ئىستەپ غۇبارسىز چىن ھەقىقەتنى،
قەلەندەردەك كېزىپ يۇردۇم چېكىپ مىڭ بىر مۇشەققەت
ۋە لېكىن يوق ئىكەن تۈز يول تېپىشتا ئۇشبۇ مەقسەتنى
تىگىرىپ ئوتتى كۆپ ئومۇرۇم چۈشەنمەي سىرى ھىكمەت
ئىشت، دىلپەر، بايان ئەيلەي ساڭا بۇ ھەقتە سۆھبەت
توغۇلغاچ ئىككى مومىندىن، ئوتۇپ ئەللىكتە سەككىز يىل
يەكۈنلەش سائىتى يەتتى ئومۇرنى ئەمدى ئەستايىدىل،
نەزەر سالسام بېسىپ ئۆتكەن يولۇمغا بولمايىن غاپىل،
ئاقۇر كۆز ياشلىرىم گويا بولۇپ ئېرىتىش ۋە ياكى نىل،
جاھاندا چەكلىمىگەي ھىچكىم مېنىڭدەك كۆپ نادامەت
يا ھەققە ئەتىمىدىم قۇللۇق، يا ئەلگە قىلىمىدىم خىزمەت،
بېغىمغا كۆز يېتىپ كەلدى، قولۇمدىن كەتتى كۆپ پۇرسەت
ھەممىشە ئورتىبان دىلنى يېلىنچاپ بىر ئەلەم-ھەسرەت،
ئازاپلاپ كېچەيۇ-كۈندۈز قىلۇر جانىمنى بىتاقەت،
راۋادۇر قانچىلىك قىلىسام ئوزۇمگە دوق-مالامەتنى.

ئانا يۇرتۇم بېرىپ ئاق سۇت، بېقىپ ئۆستۈردى مىڭ ئاسراپ،
ئاۋايلاپ مايسىدەك ھەر تاڭ چېچىپ باشىمغا زەر ئاپتاپ،
بېرىپ تىل ھەم ئەقىل-ئىدرەك، قاتارغا قوشتى يول باشلاپ،
قانائى ئاستىغا ئالدى ئېغىر كۈنلەردە قولتۇقلاپ،
نىچۇكمۇ ياندۇرارمەن بۇ ئانالىق مېھرى-شەپقەتنى!

باھارنى كۈيلىشەر قۇشلار چېغىدا ھەر سەھەر دەمدە،
نىمىشقا بولمىسۇن بىر ھىس تىرىك پەرزەندى ئادەمدە؟
ۋاھالەنكى، ئادا بولماي ھىساپسىز قەرز بۇ زىممەمدە،
ھامان قاينايدۇ ھەسرەتلىك پۇشايمان ئابى دىدەمدە①،
ئومۇرنى قىلىمىغىن زاي، ئېلىپ مەندىن بۇ ئىبرەتنى.

خىيالىم دېڭىزى تىنماي تېشىپ مىڭ چايقىلىپ قايناق،
كېچەلەر ئاز يۇمۇپ كوزنى ۋە گاھى تاڭغىچە ئويغاق،
چىقاردىم بىر يەكۈن ئاخىر ئومۇر مەنزىلىدىن شۇنداق،
ئومۇردۇر بىر كۈرەش، ھەرگىز ئەمەس ئۆزىگە ئاۋۇنچاق،
يولاتما، ئەي كوڭۇل، ئەمدى ئوزۇڭگە زەررە غەپلەتنى.

پىكىر دەرياسىغا قانچە تېرەن چومىگەنسېرى ھەر تۇن،
كوڭۇلنىڭ كىرلىرى شۇنچە يۇيۇلدى، تارقىدى ئەپسۇن،

① ئابى دىدە - كۆز يېشى.

ھاياتىمىدۇر پۇشايمانلىق، دىلىمىدۇر ناتىۋان، مەھزۇن،
ۋە لېكىن جان كىتاۋىغا قوشۇلدى يۈز تۈمەن مەزمۇن،
شۇكۇر كىم، قوغلىدى مەڭگۈ يورۇق تاڭ قارا زۇلەيخە

تەپەككۈر كۈزىلە باقساڭ ئەگەر ئالەمگە بىر كەررە،
ئەمەستۇر خالى ھىكمەتتىن ۋە ھەتتاكى ھەسەل ھەررە،

چۈمۈلە چېغىدا تىنماي تاپۇر ئۆز ئەجرىدىن مەررە،
كىشىكىم بىلسە بۇ بەلكى خەزىنە سىرىدىن زەررە،
پىكىر قىل ھەم چۈشەن، ئۈگەن بۇ جانلىق سىرۇ-ھىكمەت

بىلىپ يەتكەنسېرى ئىنسان ھاياتىنىڭ سىرىنى كوپراق،
كوڭۇل روشەنلىشىپ ئاندىن چۈشەنگەي ئۆزىنى خوپراق،

مىسال: قارغۇ نىچۈك بىلسۇن قۇياش قانداغۇ، ئاي قانداق يېتىپ كۈز، سوغ شامال تەككەچ غازاڭ بولغان كەبى ياپراق،
بىلۇر ئەمما گودەك ھەتتا نىچۈكتۈر گۈل، نىچۈك ياپراق، ئومۇر مەنزىلىدە ئاخىر بولۇرمىز بىر دوۋە تۇپراق،
دىمەككى، مەرىپەت جانلاندىرار ئەقلىۋ-پاراسەتنى. بۇ تۇپراقتا ئۇنەر بەزەن تىسكەن ياكى خۇنۇك قامغاق،
ئېچىلغاي بەزىسىدە گۈل، چېچىپ خۇش ئەترىنى ھەر ياق،

ئولۇمنى ئويلىسا ھەركىم بىلۇر ئۆز زاتىنى ئاندىن،
تۇغۇلماق، سۆگرە ئولمەكلىك ئاياندۇر ھەممىگە ئايدىن،
لېكىن نەدە، قاچان، قانداق ئولۇشنى كىم بىلۇر ئالدىن،
يېشىلمەس بىر تۈگۈن بولدى بۇ ماۋزۇ دەۋرى-دەۋراندىن،
غەنىمەت بىل ئادەمزاقتا بېرەر توھپە ۋە خىزمەتنى.

① مەررە-مەرتىۋە، دەرىجە.

ھاھان باقى ئەمەس، لوقمان چېغىدا تاپمىدى دەرمان،
مىالدۇر رۇمى ئىسكەندەر ۋە ھەتتا ئەركە چېڭگىزخان،
ئېلىپ-كەتمەك بىلەن مەشغۇل جاھانغا بېھساپ كارۋان،
وتەر دۇنيا، كېچەر دۇنيا، پەقەت خەلقلا سۈرەر دەۋران،
ئومۇر مەنزىلىدىن تاپتىم ناھايەت شۇ ھەقىقەتنى.

ئۇغۇلغان ھەر بوۋاق يىغلاپ چۈشەرمىش يەرگە ئادەتتە،
ئەجەل كەلسە يەنە يىغلاپ كېتەرمىش كىشى ھەسرەتتە.
ئەگەر لېكىن يىغلىماي كەتكەن كىشىلەر ھەم بار ئەلۋەتتە،
كى شەرمەندە قىلىپ ھەر دەم ئولۇمنى جەڭگىۋار سەپتە،
نە يەڭلىغ بەخت ئىدى بىزگە ئەگەر تاپساق شۇ پۇرسەتنى!

سوغ شامال تەككەچ غازاڭ بولغان كەبى ياپراق،
ئومۇر مەنزىلىدە ئاخىر بولۇرمىز بىر دوۋە تۇپراق،
بۇ تۇپراقتا ئۇنەر بەزەن تىسكەن ياكى خۇنۇك قامغاق،
ئېچىلغاي بەزىسىدە گۈل، چېچىپ خۇش ئەترىنى ھەر ياق،
دىمەك، ھەركىم بېرۇر شەخسەن ئومۇرگە ئۆزى قىممەتنى.

كىشى قىسمەتنى بىلمەيدۇ سوراپ ھەتتا سۇھەيلىدىن①،
تاپۇر ئىززەت ۋە يا كۈلپەت كوڭۇلنىڭ زەۋقى مەيلىدىن،
① سۇھەيلى- رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، قەدىمقى يۇنان دانىشمەن-
لىرىدىن بىرى، ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىنىڭ باش مەسلىھەتچىسى.

نېمە تەرسە شۇنى ئالماق بولۇر ئوز خۇيى-پەيلىدىن،
نە بولدى ھالى فىرئۇنىنىڭ تەكەببۇرلۇق تۈپەيلىدىن،
ئۇرۇقنى تاللىماي چاچساڭ، تىكەن باسقاي زىرائىز

بوغدا ئانام

ئاق لىچەك باشىڭدا قۇددۇس غەمگۇزار بوغدا ئانام،
ئولتۇرۇپسەن كۆك گېلەمدە بەرقارار بوغدا ئانام،
ھەرقاچان كۆرسەم سېنى، ئەي گۈللۇزار بوغدا ئانام،
ھىس قىلىپ قەلبىمدە چىن بىر ئىپتىخار، بوغدا ئانام،
خوشلۇغۇمدىن كۆز يېشىم دۈردەك ① تامار، بوغدا ئانام.

ھەر ساياھ باقسام سېنىڭ چېبىرىڭدە ئىقبال جىلۋىسى،
جىلۋە بىرلە قامنتار كۆزلەرنى قارىغاي جىلغىسى،
جىلغىلاردا گۈل-چىمەن ياشنار يەنە تاغ لەيلىسى،
جۇش ئۇرار شامۇ-سەھەر سەندە ھايات تەنتەنىسى،
چۈنكى تاج كىيىدىڭ قۇياشتىن، بەختىيار بوغدا ئانام.

شۈھرىتىڭ ئالەمچە بار، لېكىن قاراڭغۇ ئۆتمۈشۈڭ،
نەچچە ئون قىسسە-راۋايەت بولدى ھەر بىر كەچمىشك،
دەردى مېھنەت، غەم ۋە ھەسرەتتە ئاقارمىشتۇر بېشىڭ،
قانچە مىڭ يىللاپ كوزۇڭدىن بىز ئۈچۈن تۈككەن يېشىڭ-
شۇ ساماۋى كۈلدە تىنماي چايقلار، بوغدا ئانام.

① دۇر - ئۇنچە - مەرۋايىت.

بايان قىلغانلىرىم گەرچە دېڭىزدىن تامچىدۇر، ئەمما-
نامايەندۇر قۇياش ئەكسى كى تامچە سۇدىمۇ ھەتتا.
مۇخەممەس ئەلگە يەتكۈزسە ئومۇر چىنلىغىدىن مەنا،
مۇكاپات شۇ ئىدى مەنچۈن، ئەمەسمەن ئۈزگىگە تەشنا،
كۈچەتنى تىككۈچى مەيلى كۈرەلمەي ئۆتسە راھەت،
1981 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

چايقىلىپ تۇرغان بۇ كول كۆز ياشلىرىنىڭ دۇردانىسى،
بەلكى نەپرەت ھەم مۇھەببەت نەزمىسى، پەيمانىسى،
ياكى ئۇ قەدىمقى شەرق تەقدىرىنىڭ ئابىدىسى،
ئەمدى مۇندا ئاڭلىنۇر كۈلگەن بەخت شادىيانىسى،
چۈنكى سەندە باشلىنىپ كەتتى باھار، بوغدا ئانام.

مەڭگۈ كۈلسۇن نۇر قۇياش باشىڭدا، سەن بولغىن ئامان،
باسمىغاي ئۇستۇڭنى ھەرگىز ئەمدى زۇلمەتلىك تۇمان،
سۇزۇلۇپ تۇرغاي ساماۋى كول كەبى كوك ئاسمان،
سەن ھايات—بىزمۇ ھايات، ئەۋلاتلىرىڭ ئويغاق ھامان،
ئاق لىچەككە قونمىغاي دەپ بىر غۇبار، بوغدا ئانام
1981 - يىل 29 - ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

ئەخمەت زىيائى

تەسلەك

تەلەرمەن ئايرىما دەپ ئەمگىكىمدىن ھەر زامان، ھەي-ھەي،
نېسىپ بولغاي ياشاش دائىم تېنىمدە باركى جان، ھەي-ھەي.

قانائەت تاغىدىن بۇ ھىممىتىم سۇمۇرغى جاي ئالسۇن،
بەلەن بۇ ھىممىتىم ئالدىدا پەستۇر ئاسمان، ھەي-ھەي.

تەكەببۇر گەر زالالەتتىن ئىبارەت بولمىسا ئەردى،
بويۇن ئەگمەس ئىدىم ئۇ بولسىمۇ شاھى جاھان، ھەي-ھەي.

ھەقىقەتنى سويەر باغرىم، سوكەر ئۇ بىھەقىقەتنى،
ئەگەر ناھەقچى بولغاندا، كېرەكمەس بەگ ۋە خان، ھەي-ھەي.

غېرىپ كوڭلۇم ھەمىشە دەرتتە مەزلۇم ئاھى-دادىدىن،
يىتىملەر زارىغا يەتمەس كىشىلەردىن پىغان، ھەي-ھەي.

ۋىسال ئۇمىدى

ئىچۈك كۈن ئەردىكىم كىرىپكىلىرىڭ باغرىمغا سالدى داغ،
1947-يىلى چىرايىم سارغىيىپ بولدى خازان ۋاقتىدىكى ياپراغ.

تىلەرمەنكىم ۋىسالنىڭ ئەيلەسە دەردىمگە بىر دەرمان،
پىراقنىڭ ئىچىرە جىسمىم تىتىرمەكتە ھەر زامان لاغ-لاغ.

خىيال قىلغان ئىدىم كوڭلۇمدىكى ئوتنى ئوچۇرگەي ياش،
تەئەججۇپ، كوز يېشىم بولدى بۇ ئوتنى ياندۇرۇشقا ياغ.

ئوزۇڭ جان كويدۇرەر دىلەبەر ئېرۇرسەن، ئى پەرى يۈزلۈك،
ئۇمىدىم شۇكى، بولغايسەن يامان كوزدىن يىراق ھەم ساغ.

كى تا بىر كۈن چۈشۈپ كوڭلۇڭگە سويگۇ ئوتىدىن زەررە،
ئەجەپ ئەمەسكى بولساڭ بۇ زىيانغا يېقىن بىر چاغ.

1947-يىلى.

ئەگەرچە ئىززەتتۇ-ئەپسىمنى ھەرگىز ئەتمىگەيمەن خار،
يىتىم، ئاجىز، غەرىپلەر پۇت توپاسى ئۇشبۇ جان، ھەي-ھەي.

زىيائى باغرى دەرت بىرلە ئېزىلگەن تۈرپە ① شائىردۇر،
يامانلار قەستىدىن بىچارە بولسىدى ئامان، ھەي-ھەي.

① تۈرپە-ئاجايىپ، بىر خىل، بىر قىسما.

سايىرا

قۇيۇن يەڭلىغ ئىدىك ئاۋارە، ئى بۇلبۇل، باياۋاندا،
پىغانۇ نالە ئەيلەپ قونمىدىك بىر گۈلگە دەۋراندا،

باھارنى كۆپ كۈتۈپ ئوتكەن ئىدى ئومۇرۇڭ زىمىستاندا،
چىقىپ تاڭ شامىلى، بەختىڭگە بولدى ياز گۈلىستاندا،
ئېچىلدى غۇنچە، كۈلدى لالە، دىل يوق ئەمدى ئارا

چىرايلىق گۈل ئېچىلسۇن دەپ تەپەككۈر دانىسن تىكىك،
قۇرۇتقان جۈت، شۇبىرغان قايسى بىر شاخنىكى كۆكلەتتى.
ئېچىلماي ھىچ گۈلۈك قان يىغلىدىك، شۇ دەرت بىلەن كەتتە
ۋاپا ئىستەپ جاھاندىن ھەر دەمى يۈز مىڭ جاپا چەكتىك،
قادالدى مىڭ تىكەن باغرىڭغا بىر گۈل ئۈزرە قونغاندا

سەھەرلەر ئۇخلىماي ئىلھام بېغىدا گۈل تېرىپ يۈرسەك،
بېرىپ جان گوھىرىنى ئىش قىلىپ بىر مايسە ئۈندۈرسەك،
يۈرەك سۈيى بىلەن سىراپ ئېتىپ كۆپ-كۆك كۆكەرتۈرسەك،
ئېغىر ئەمگەك بىلەن بىر غۇنچىنى بىر شاختا كۈلدۈرسەك،
زۇلۇم تىغى بىلەن چورت ئۈزدى بۇ گۈلنى ئېچىلغاندا.

قارالسا ئوتتۇشۇڭگە ھەممىسى ئاھ بىرلە ھىجراندۇر،
گۈزەل گۈل ئىشقىدا كۆڭلۈڭ جاپا، دەرت بىرلە تولغاندۇر،
ئەلەملىك قان بىلەن تارىختا كۆپ بەتلەر بوياغاندۇر،
ئۆمىدىك گۈللىرى دەھشەت بورانلار بىرلە سولغاندۇر،
دىلىك قالدى تۈگۈنلۈك غۇنچىلاردەك قاتمۇ-قات قاندا.

ئېچىلدى ئەمدى بەختىك، قالدى غەم-قايغۇ، ئى بۇلبۇل،
ئېچىلماقتا ۋەتەن گۈلزارىدا خۇش بۇي، چىرايلىق گۈل،
قانات قاق، سايىرا، بۇ گۈللەر ئارا سايراشقا تەييار بول!
باھاردۇر بۇ گۈلىستانىك، ئاڭا يەتمەس خازاندىن قول،
ئەجەپ خۇش چاغ بولۇر ئاشىق سويۇملۇك يارنى تاپقاندا.

راۋابىك تارىنى تۈز، سايىرا، سايراشقا خۇمارىك بار،
سېنى سايراشقا ئۈندەر پارتىيەمدەك كاتتا يارىك بار،
جۇدۇنلار كۈز قىلالماس مەڭگۈلۈك ئازات باھارىك بار،
گۈلۈك بار، گۈلىشىك بار، غۇنچە تولغان لالىزارىك بار،
زىيائى خۇش، نىچۈك خۇش بولمىسۇن بۇ باغۇ-بوستاندا.

1957 - يىل باھار.

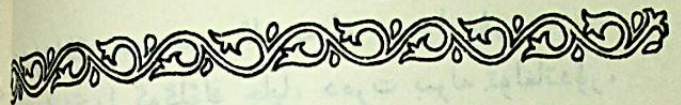

سېرىق يۈزۈمنى ئاستانەڭگە قويماقتىن مۇرادىم شۇ:
بولاي دەيمەن گۈزەل بويىڭغا سالغان كەھرىڭنىڭمەن.

ۋىسالىڭغا يېتەر بولسام تەنۇ-جانىم ساڭا قۇربان،
دىلىمدا كۆپتۈر ئارمانىم بولالماي جان پىدايىڭمەن.

كويۇڭدىن قوغلىما، بۇ پەرھەتتىن ئېھتىراز ① ئەيلەپ،
زاكاتى ھوسنىڭ مۇھتاج كى بىر مىسكىن گادايىڭمەن.

① ئېھتىراز — ھەزەر قىلىش.

نەسرۇللا قارى پەرھەتى *

(ئۆزبېك)

پىدايىڭمەن

مەن ھەم بۇلۇل سىپەت چىن ئاشىغى گۈلگۈن چىرايىڭ
مۇھەببەت باغدا، ئى نازىنىم، گەردى پايىڭمەن.

ساڭا ئىشقىمنى ئىزھار ئەيلىسەم قىلىدىك ئاھانەتلەر،
نىتەي، جانۇ-كوڭۇلدىن بىر ئەسرۇ مۇپتىلايىڭمەن.

رەقپىلەرنىڭ سوزىن تىڭلاپ مېنى ھىجرىڭدە زار ئەتتە،
گۈزەل شاھىم، ئىشت ئەرزىمنى، مۇڭلۇق بىناۋايىڭمەن.

ئىتاپ ② ئەيلەپ يۈزۈمگە سالما نۇقسانىمنى بىر-بىرلەپ،
بولالماي قالغان ئېرسەم كامىلەن ئەھلى ۋاپايىڭمەن.

* ئاپتور ئۆزبېك بولغىنى ئۈچۈن ۋەزىن ئېھتىياجى بىلەن
سۆزلەر ئۆز تىلى بويىچە ئېلىندى.

① گەردى پاي — پۇتنىڭ توپىسى.

② ئىتاپ — تاپا - تەنە.

ئوزگىدۇر

سويگۇ دەپ ھەركىمگە كوڭۇل بەرمىگىل، يار ئوزگىدۇر،
ئەھدىنى بۇزماس ساداقەتلىك ۋاپادار ئوزگىدۇر.

ئاشىنالىق رىشتىسى ھەركىمدە مۇستەھكەم دىمە،
چىن مۇھەببەتتىن سادا بەرگەن پىششىق تار ئوزگىدۇر.

دىل بېرىپ ھەر بىۋاپاغا چەكمە ھەسرەتلىك جاپا،
نومرى بويى تاشلىماس جانانە دىلدار ئوزگىدۇر.

ئىچكى سىرىڭنى بىلىپ ئالماققا تالىپ بەزىلەر،
قولغا كەلسە مۇددىئا بۇنداق تەلەپكار ئوزگىدۇر.

كورىنۇر قاشىڭدا گويا جان-جىگەر دوستۇڭ بولۇپ،
بىلىمگەيسەن كىم ئۇنىڭ كوڭلىدە ئەسرار ئوزگىدۇر.

گەرچە بولماس گۈل تىكەنسىز بۇ جاھان گۈلزارىدا،
گۈل ھامانە خۇش پۇراق، چاققان تىكەن-خار ئوزگىدۇر.

مۇددەئىلەر ① ئىشقىدىن لاپ ئۇرسا، يوقتۇر ئېتىۋار،
بۇ كېسەلگە مۇپتىلا چىن ئىشقى بىمار ئوزگىدۇر.

باغ ئارا سايرامدۇ قۇمرىلەر ② قىزىلگۈل ئىشقىدا،
كېچە-كۈندۈز نالە قىلغان بۇلبۇلى زار ئوزگىدۇر.

ئادىمى شەيتانغا يانداشما، سېنى ئازدۇرغۇسى،
دىمىگىل دامى يامان ئېيلىسىنى، مەككار ئوزگىدۇر.

يىقىلىپ مۇشكۈلدە قالغانىڭدە ئىللىكىنى تۇتۇپ،
كۈچ بېرىپ، قۇتلۇق تايلاق بولغان مەدەتكار ئوزگىدۇر.

بىۋاپالار سوزىگە ئالدىنىمىغىل، ئى پەرھەتى،
مەڭگۈ سادىق، مېھرى ئارتۇق ياخشى دىلدار ئوزگىدۇر.

1938 - يىل ئىيۇن.

① مۇددەئى — دەۋا قىلغۇچى.

② قۇمرى — تورۇلغا.

بېرۇرسەن ئاممىگە ھەر يىل ئوزۇق قىلماقتا دانلىق ئاش،
زىغىر، شال، ئارپا، بۇغداي، مول قوناق، پۇرچاق، تېرىق
ھەم ماش،

جاھاندا قايسى كەسپ ئەھلى سېخى بولغاي ساڭا ئوخشاش،
شۇڭا مىڭ ئاپىرىن دەيمىز كامالىڭغا بولۇپ قولداش،
شەرەپلىك خىسلىتىڭ كۆپ، سوزلىسەم بولماس ئادا، دىخان.

ئەجەپ مەمۇرچىلىك قىلدىڭ بازارغا كەلتۈرۈپ بۇغداي،
چىرايلىق ياقتى نانلارنى كوڭۇلنى خۇش قىلىپ ناۋاي،
ئېلىپ ئۇ ناننى يىگەندە جېنىم بەك يايىدى، ئايھاي،
پالاۋ، گاڭپەن، يىسەم لەڭمەن، خىيالىمدىن ئالۇرسەن جاي،
ساڭا رەخمەت، تەشەككۈر ئېيتىمەن ھەر دائىما، دىخان.

قىزىلچا ئوستۇرۇپ شېكەرگە تولدۇردۇڭ بازارىمنى،
قىلىپ ئاغزىمنى شىرىن، خوپ ئاشۇردۇڭ ئىپتىخارىمنى،
سېنى ناخشامدا كۈيلەپ، مەدھىيەلەپ سولماس باھارىمنى،
زىياپەت، ئولتۇرۇشلاردا چېلىپ تەمبۇر، دۇتارىمنى،
سېنىڭ ئەجىرىڭ بىلەن تاپتىم جاراڭلىق، خۇش ناۋا،
دىخان.

جاپالىق ئەمگىڭىڭدىن ھور ھاياتىمىز پاراۋاندۇر،
كوڭۇللەرنى بىغەم قىلغان زاپاس ئاشلىق بىلەن ناندۇر،

دىخان

ساڭا قۇتلۇق سالامم ئېيتىمەن، يۈز مەرھابا، دىخان،
پۇتۇن ئىنسانغا نان بەرگەن مەدەتكار، جانىپدا دىخان،
خالايمىك كۆپ خوشال-خۇرام، بولۇپ قايىل راسا، دىخان،
جاھان ئەھلى ساڭا پەرزەنت، ئوزۇڭ خۇددى ئاتا، دىخان،
كويۇمچان، مېھرىۋانلىقتا چوقۇم مۇشپىق ئانا، دىخان.

قاقاس چوللەر ئارا ماڭلاي تېرىڭدىن گۈللەر ئۇندۇردۇڭ،
ئۇنۇمسىز يەرنى ئوزگەرتىپ، ھوسۇلدارلىققا كوندۇردۇڭ،
ھەمىشە ئەلنى تەمىنلەپ، كوڭۇللەرنى سويۇندۇردۇڭ،
پاراق توككەندە دولەت ساڭىنى ئاشلىققا تولدۇردۇڭ،
ئۇلۇغۋار توھپىلەر قاتتىڭ، ۋەتەن سەندىن رىزا، دىخان.

سەن ئالغان پاختا، كەندىردىن توقۇلماقتا سانائەت مال،
كېيىپ ھەر ياڭزا رەخلەردىن خالايمىق ھەرقاچان خوشال،
كۆپەيدى ئوي بىساتلەر ھەم سۈنپەتلىك رەڭمۇ-رەڭ ئەدىيال،
شېكەردەك مېۋىلەر ئەلۋەك، قوغۇن-تاۋۇزلىرىڭدۇر بال،
تىلىم مەدھىگە ئاجىزدۇر، ئوزۇڭ ھاجەت راۋا، دىخان.

قۇربان ئىمىن

غەزەل

جانان ئىشىكى ئاچماس زەنجىر قېقىلمىغۇنچە،
جەننەت دىلىمغا ياقماس ئەنجۈر قېتىلمىغۇنچە.

باغدا ئېچىلسا لالە، بۇلبۇل قىلۇركى نالە،
پەسلى باھار ئاتالماس گۈللەر ئېچىلمىغۇنچە.

ئاشق مۇرادى يۈكسەك، ياردىن ۋاپانى كۆرمەك،
پەرۋانە ئۆزىنى ئۇرماس نۇرلار چېچىلمىغۇنچە.

گۈلشەن ئىچىدە رەيھان دىلنى مۇئەتتەر ئەيلەر،
نازى ھىساپقا كىرمەس تاللار ئېگىلىمىگۈنچە.

شىرىن يولىدا پەرھات چەكتى جاپانى ھەر دەم،
گوھەرمۇ قولغا كەلمەس كانلار قېزىلمىغۇنچە.

تامام پەررەندە - چەررەندە ① سېنى ماختاپ غەزەلخاندۇر،
دىسەم راست گەپنى، ئەي دوستلار، ئاتامىز ئىشچى - دىخاندۇر،
ساڭا ھۆرمەت بىلەن ئالغىش، ياشا ئىشچى، ياشا دىخان!

ئاشۇر دىخانچىلىق ساھەسىدە ئىلمىي ساۋادىڭنى،
سىناق قىل، تەجرىبە توپلا، بوشتا ئىجتىھادىڭنى،
تونۇشتۇر ھەممە دىخانغا يېڭىلىقتىن ئىجادىڭنى،
زىمىن ھەم ئەجرىگە لايىق بېرەر كۆتكەن مۇرادىڭنى،
ئېلىشقا مول ھوسۇلنى غەيرىتىڭ ئۇرغۇت راسا، دىخان.

نى پەرمان بەرسە گۇڭچەنداك، بەجانۇدىل قوبۇل قىلغىل،
جاسارەت، غەيرىتىڭ بىرلە قاقاس چوللەرنى گۈل قىلغىل،
زەئىپ يەرلەرنى كۈچلەندۇر، ئەمەل، چارە، ئۇسۇل قىلغىل،
ۋەزىپەڭنى كېچىكتۈرمەي، كېرەك ئىشنى ئۇدۇل قىلغىل،
ئىگىز تاغدەك ھوسۇلۇڭغا بولايلى مەھلىيا، دىخان.

ھوسۇل توپۇڭنى تەبرىكلەپ خوشال ئويناپ كۈلەي دەيمەن،
مۇبارەك، خاسىيەتلىك جۇپ قولۇڭغا مىڭ سۈيەي دەيمەن،
بولۇپ باشىڭدا پەرۋانە، تەسەددۇق بىلدۈرەي دەيمەن،
كۈلۈپ تۇرغان مۇھەببەتلىك يۈزۈڭدىن ئورگۈلەي دەيمەن،
ھەمىشە پەرھەتى ساڭا قەدىردان ئاشىنا، دىخان.

1982 - يىل يانۋار، غۇلجا.

① پەررەندە - ھەر خىل ئوي قۇشلىرى.

مېنىڭ سازىم

چىمەننى ئوينىتىپ شاتلىق بىلەن ياڭرار مېنىڭ سازىم،
بېغىشلاپ زوق يۈرەكلەرگە، داۋام سايىرار مېنىڭ سازىم.

پىداكار ئىشچى، دىخان، ئارمىيە ناخىشام نىشانىدۇر،
گۈلىستان گۈللىرى ئوخشاش گۈزەل، رەڭدار مېنىڭ سازىم.

ۋەتەن بوستانىدا خەلقىم خوشاللىق بەزمىلەر قۇرسا،
تىلىدا بولمىسەن داستان، كەل ئەي دىلدار مېنىڭ سازىم.

سېنى دىلغا يېقىن بىلگەچ ئوزۇڭنى تاللاپ ئالغانمەن،
ياشايمەن سەن بىلەن دائىم، كۈرەشتە يار مېنىڭ سازىم.

مۇھەببەتلىك دىلىم ئېيتار ئۇلۇغ پارتىيىگە رەخمەت،
ئوقۇر دۈشمەنگە نەپرەتلەر، سېلىپ دىشۋار مېنىڭ سازىم.

1961 - يىل 3 - ئۆكتەبىر.

ئول "رابىيە"نى كۆرسە، "سەيدىن" جېنى سوينۇر،
ئالماس ئارام مۇساپىر بەللەر يېشىلىمىگۈنچە.

ئاستاندا تۇرارلەر توت كوز بولۇپ "شوخ - ئەرگىن"،
ياردىن بولەككە باقماس كوزلەر تېشىلىمىگۈنچە.

1945 - يىل ئۆكتەبىر.

تارىم غەزىلى

كۆز ئېچىپ، ئەقلىم تېپىپ، ئېيتتىم غەزەل تارىمدا مەن،
خەلق، ۋەتەننى كۈيلىدىم سازىم—يۈرەك تارىمدا مەن.

بەختىيارمەن بۇ گۈزەل تارىمدا ئوتكۈزگەچ ھايات،
تەر توكۇش ئەھدىم مېنىڭ ئەلگە كۈچۈم بارىمدا مەن.

ئەنجۇرى، ئۆزۈم، ئانارىدىن يىدىم مەن بەھوزۇر،
ھەر كۈچەتنى ئاسرىدىم كۆز قارچۇغۇم—جانىمدا مەن.

سوتسىيالىستىك ۋەتەننىڭ كۈيچىسى بولماق شەرەپ،
شۇ قىزىل تۇغنى ئىگىز تۇتتۇم كەسپ—كارىمدا مەن.

جانىجان ماۋجۇشمىز ئۇستاز بولۇپ ئۈستى ئېگىم،
ئايرىدىم بۇلبۇل بىلەن ھۇقۇشنى گۈلزارىمدا مەن.

سايىسام كاككۇك كەبى بەردى باھار ئىمكانىيەت،
تەقدىم ئەتتىم دەستە گۈلنى دىل چىمەنزارىمدا مەن.

قەترە ئەجرىم بولسا مەقبۇل، شۇنچە شاتمەن بىر ئومۇر،
ھور ياشاي مەن ناخشىلاردەك مەڭگۈ يەر شارىمدا مەن.

1978 - يىلى 10 - ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

گۈل يۇزۇڭنى كورمىسە، ھەسرەتتە قالغاي ئاشىغىڭ،

بىللە سوھبەتلەشمىسە، ئارماندا قالغاي سادىغىڭ،

شوخ-ئەركىننى تاپمىساڭ، ئاغزىڭدا قالغاي بارمىغىڭ،

ئەيىپ ئېرۇر يار ئالدىدا بىر خەندە قىلماي قاچمىغىڭ،

كەل قېشىمغا، سويگۇجان، بىچارە بولدۇم سەن ئۇچۇن.

1946 - يىل.

سەن ئۇچۇن

ئاي مەسەللىك ئى پەرى، مەستانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
تاپمىدىم ئىزلەپ سېنى، ھەيرانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
ئەسلى رەھمىڭ كەلمىدى، ئاۋارە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
ھەر نەپەستە مېڭ ئولۇپ، ۋەيرانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،
تەلمۇرۇپ ھەر كۈچىدا دىۋانە بولدۇم سەن ئۇچۇن،

سەن مېنىڭ بىر شىرىنىم، تۇتقىن شارابىڭنى، ئىچەي،
سەن ئۇچۇن چەكتىم جاپا، كەلتۇر ئازابىڭنى، چېكەي،
يەككە پەرھادىڭ ئۈزۈم، كەلگىن، جامالىڭنى كۈرەي،
سويىمىگىم ئاشكارىدۇر، گۈل غۇنچە بويىنۇڭنى ئېگەي،
سويگۇ سازنى چېلىپ، بىگانە بولدۇم سەن ئۇچۇن.

كۈز يېشىم دەريا مىسالى، چىققى ئاھىم مەۋج ئۇرۇپ،
كىرىپىگىم مىسلى قومۇش، ئۈستۈردى ياشىم مەۋج ئۇرۇپ،
ئول قومۇش بولدى قەلەم، كۈزدە سىياھىم مەۋج ئۇرۇپ،
بولدى كۈكسۈم قەغەزى، تولدى شۇئارىم مەۋج ئۇرۇپ،
مەن يازاي، سەن كۈر ئوقۇپ، ئەپسانە بولدۇم سەن ئۇچۇن.

يەر كەن

ئەزىز يەر كەن، ئوماق يەر كەن، سېنى مەن كورگىلى كەلدىم،
سېنىڭ ئاپتاپ مىسالى نۇر يۈزۈڭدىن سويگىلى كەلدىم،
قەلەم تۇتقان قولۇم بىرلە ساڭا تەر توككىلى كەلدىم،
بولۇپ دىخان، دېڭىز قويۇڭغا چوڭقۇر چوڭكىلى كەلدىم،
خەزىنەڭدىن ئېلىپ گوھەر ۋە تەنگە بەرگىلى كەلدىم.

يىگىتلەر قەلبىدە مېھنەت ئوتى يالقۇن چېچىپ تۇرغان،
جەسۇر قىزلار ئېتىزلاردا يىگىتلەردىن ئېشىپ تۇرغان،
جۇۋانلار ناخشىلار توۋلاپ بۇلاقلاردەك تېشىپ تۇرغان،
كېلىنچەك ئالسا بايراقنى، خەلق تەبرىكلىشىپ تۇرغان،
سېنىڭ تويۇڭغا ھەسسەمنى سەمىمى قوشقىلى كەلدىم.

بېغىڭدا مەي بولۇپ پىشقان ئۇرۇك، شاپتۇل، ئانار، ئالما،
تۇرار شاخلاردا ياقۇتتەك، دىدىڭ: كىرسەڭ يىمەي قالما،
جىنەستە، پىستە، ئالۇچا، ياڭاق... شۇنداقلا كوپ باغدا،
يىدىم قەندەك قوغۇن، تاۋۇز—يىمىشلەرنى سەھەر چاغدا،
جاپا-راھەتنى مەنمۇ سەن بىلەن تەڭ تارتقىلى كەلدىم.

ئېسىمدىن چىقمىدى، چىقماس بۇرۇنقى خارە ئەھۋالڭ،
دىلىمنى ئاچتى گۈلزاردەك بۈگۈنكى شادۇ دەۋرانڭ،
گادايلىق كەتتى كەلمەسكە، گۈلىستان بولدى مەيدانڭ،
سانائەتتە، زىرائەتتە ئىگىز بولماقتا پەرۋازڭ،
يەنە ئوس، گۈللىگىن يەر كەن، ساڭا جۇر بولغىلى كەلدىم.

گۈزەل بەختىڭ ھامان چەكسىز، بۇنى يەتكۈزدى پارتىيە،
باھار كەلدى كۈننىلۇنغا، بۇنى كەلتۈردى پارتىيە،
تارىم دەريا ۋادىسىنى راسا كۈلدۈردى پارتىيە،
تىيانشاننى خوشاللىققا تولۇق چومدۇردى پارتىيە،
تولىڭدىن پارتىيىمىزگە سالاملار يازغىلى كەلدىم.

قوبۇل قىلغىن، ئەزىز يەر كەن، ماكانلاپ مەن قالاي سەندە،
پىشانەمدىن توكۇپ ئۇنچە، پۈتۈن دىخان بولاي سەندە،
كۈرەشنىڭ قاينىمى كاننى تازا ئاستىن قازاي سەندە،
قەغەزدەك ئاق سەھىپەڭگە جاۋاھىرلار تىزاي سەندە،
ئومۇر بات ناخشىلار ئېيتىپ، مىراتقا يەتكىلى كەلدىم.

1961 - يىل ئاۋغۇست.

تورگە چىققان ئەردى مايىمۇن يۈزىنى قىزىل بويىپ،
كىم زۇلۇمغا ئۇستا بولسا، بولدى شۇ مەقبۇل يەنە.

كۈلدى ھۇقۇش باغدا يايىپ، چاينىدى ئاقنانچى ماي،
ئاقشۈت تارىخ بۇلارنى كورمىدى ماقۇل يەنە.

شەيىلەرگە تاڭ يورۇپ چۈشكەچ ھەقىقەت نۇرلىرى،
ئېشىكى چىقتى ئېشەك ھەم دۈلدۈلى دۈلدۈل يەنە.

بۇ جاھان شۇنداق جاھانكىم، ھوكىمران قانۇنىيەت،
ئۇ ھامان ئىنسانىيەت تەقدىرىگە مەسئۇل يەنە.

قىلدى بۇلبۇل پىكرى غەلىبە، گۈلگە چىن ئاشق ئىدى،
توغرىنى بوققان بوغۇچلار بولدۇغۇ چۇل-چۇل يەنە.

كەل، قەلەم، سەن ئېركى بىرلە ئىشلىگىن ھەمكارلىشىپ،
ۋەتەننىڭ قىل بۈگۈن زامانىۋى بىر گۈل يەنە.

1980 - يىل، قەشقەر.

نۇرمەھمەت ئېركى

بۇلبۇل

نەۋ باھار بولدى، ئېچىلدى بۇ ۋەتەن - بۇ گۈل يەنە،
سايىماقتا گۈل ئۈچۈن شەيدا بولۇپ بۇلبۇل يەنە.

قىلدى جىلۋە، بىزىدى تاڭ نۇرلىرى باغ ھوسىنىنى،
قايتىدىن كىردى ساداغا پەنجىگاھ، مەرغۇل يەنە.

باغدا مەشرەپ قىزىماقتا، قىز - يىگىتلەر شۇنچە ساز،
قامىتى شەمشات مىسالى، چاپچىلىرى سۈمبۇل يەنە.

چىن قېرىنداشلىق بىلەن كۈتەردى جام ئوتقاش بولۇپ،
بەزمىدە ئۇيغۇر، قازاق، خەنزۇ بىلەن موڭغۇل يەنە.

بىر مەھەل قاغا قاقاقلاپ، بولدى بۇلبۇل ئاغزى بەنت،
كىم "ھەقىقەت" دىسە، قىلدى ئىت تالاپ غۇلغۇل يەنە.

پەن دەيمەن يەنە

كىم جاھاننى قىلدى بۇنداق دىسە، پەن دەيمەن يەنە،
ھەممىدىن كىم پەنگە ئامراق دىسە، مەن دەيمەن يەنە.

قايسى بىر دولەت قالاق، تەكشۈر ئۇنى، ئۇ پەنگە سۇس،
قايسى ئەل پەنگە قىزىق، بولدى چىمەن دەيمەن يەنە.

دەل تەرەققىيات كوكىگە قىلدى شاھ ئادەمنى پەن،
ئەگدى باشنى - نى دېڭىز، ھەر تاغ دىگەن دەيمەن يەنە.

سالىدى پەن ئەنئەنىگە ئاددى تومۇرنى، كور بۇگۈن!
ئەتە چىققاي چوڭ كارامەت، كورسەن دەيمەن يەنە.

سەن بارالامنىڭ بېيجىڭگە ئالتە سائەت يول بېسىپ،
قىل تەپەككۈر، پەن كۈچى قانداق ئىكەن دەيمەن يەنە.

ياشلىغىڭدا بار كۈچۈڭنى پەنگە تەقدىم قىل، يىگىت!
پەننى سۈيگەنلەر جاھاندا يەيدۇ قەن دەيمەن يەنە.

بولما شەيدا قاشۇ - كوزگە، قىل نىگار پەن يارىنى،
باشقا يارلار ئەگشەر بولساڭ ئېسەن دەيمەن يەنە.

ئوسسە دۇنيا، بىلمىسەڭ پەن، ئارتتا قالساڭ بەك ئۇيات!
يار، تۈگۈل بىر خەس سېنى قىلماس پىسەن دەيمەن يەنە.

بۇ زامان قىلدى نىدا: دەس تۇر دىدى ئەھلى ۋەتەن!
ئەسرىمىزچە ئورلىگىن دەپ پەن بىلەن... دەيمەن يەنە.

تۇتتى ئەغيار باشقا يۇلتۇزدىن ئورۇن بىلگەچكە پەن،
ئاچمىەن دەپ كان، نېفىت... سالىدى سورەن دەيمەن يەنە.

ئېركى خۇشتار پەن قىزىغا، يولىدا ماڭسام كۈلەر،
كۈل بولار ئاخىر چىرايلىق بۇ ۋەتەن دەيمەن يەنە.

1980 - يىل ئاۋغۇست، قەشقەر.

تەبەسسۇم قىلدى شۇ بەختىم يەنە بىر ئىلتىپات ئەيلەپ،
ئۈزۈمنى شۇنچە بۇلبۇللار قاتارى سايىرىتىپ كەلدىم.

تەشەككۈر، پارتىيەم دانا، كوڭۇلنى ئەيلدى خەندان،
كۈلۈپ ئېركى، گېزىت دوستۇم، قېشىڭغا مەن يېتىپ كەلدىم.
1979 - يىل ماي، قەشقەر.

يېتىپ كەلدىم

چاقىردى يېڭى دەۋرانىم، قېشىڭغا مەن يېتىپ كەلدىم،
قولۇم كوكسۇمدە، جان خەلقىم، ئىشىڭغا مەن يېتىپ كەلدىم.

سەپەرگە ئاتلىنىشقا پارتىيەم بەردى ئۇلۇغ بۇيرۇق،
يۈرۈشكەن كاتتا كارۋانغا ئۈزۈمنى مەن چېتىپ كەلدىم.

مۇھىم ئىشلاردا يۈتكەلدۇق، كوزۇڭ ئاچ، يېڭى دەۋران بۇ
ۋاقىتقا يېڭى ئىش كۆرسەت، چۈشەنسەڭ ئەسلىتىپ كەلدىم.

تۈزۈپ ھەم سازلىدىم سازنى زامانلاشماق مۇقامغا،
ئىجات مەيدانىغا شېئىرى ئېتىمنى سەكرىتىپ كەلدىم.

كىرىشتىم ئەمدى خىزمەتكە، ئېلىمنىڭ خىزمىتى پەخرىم،
كوڭۇل گۈلزارىنى بۇ تۇيغۇ بىرلە ياشىتىپ كەلدىم.

”بەخت“ دەپ بىر گۈزەل سۆز بار، بەخت ھەركىمگە ھەر تۈرلۈك
بىراق مەن ئەلگە ئىشلەشنى بۈيۈك بەختىم ئېتىپ كەلدىم.

قاپىيە

نەزمە يازماقلىق ئۈچۈن ئەلۋەتتە دەرکار قاپىيە،
ئوخشىمايدۇ بولمىسا بىزنىڭچە ئەشتار قاپىيە.

نەزمىنىڭ مەزمۇنى ئەمما قاپىيە قوغلاشمىسۇن،
پىكرىگە ئەگەشسە ياخشى، بولسا خۇشتار قاپىيە.

كەلتۈرۈپ "ئارمان"غا "دەرمان"، ئېيتىمىساڭ بىر يېڭى گەپ،
ئەل تۈگۈل، شۇ قاپىيەڭدىن بەلكى بىزار قاپىيە.

نېمە ئۇ "ئىجادىيەت" ناملىق سوزۇڭنىڭ مەنىسى؟
نېمە ئېيتىساڭ يېڭى سوز ئېيت، تىزما بىكار قاپىيە.

خەلقىمىز ئامراق غەزەلگە، چىقسا ئۇ جان دەپ سۈيەر،
قارىسا گەپ-سوزى ئەرزان، ئۆزى بىمار قاپىيە.

قاپىيە ئەشتار ئەمەس، ئەشتار ئۈچۈن بىر خىل بېزەك،
ئەلنى تارتماققا ئېتەر پىكرىڭنى رەڭدار قاپىيە.

پىكرى بولسا رەخقە ئوخشاش، يېڭى پىكرىڭ-يېڭى رەخ،
كونا رەخقە رەڭ ياراشماس، بەرسە بىسىار قاپىيە.

ئەسلىدە بولساڭ گۈزەل، چۈشمەس گىرىمگە ھاجىتىڭ،
خام پىكرىنى قىلمىغاي بىر ياخشى رۇخسار قاپىيە.

قاپىيەسىز ھەم شېئىر ياز، نەزمىدە ئەلا پىكىر،
گەپكە كىرمەس ئېركى دەر: كەت قاپىيە، بار قاپىيە!

1981 - يىل، قەشقەر.

ئوت بولامدۇ ئىشقا ئوتى سېنىڭ ئوتۇڭنىڭ ئالدىدا،
خۇددى ئۇ بىر جىن چىراقتۇر، سەن قۇياشنىڭ نۇرىدا،
بىر مۇھەببەتلىك، مۇھەببەتنىڭ مۇھەببەت بابىدا
بولغۇسى بارلىق مۇھەببەتلەر كېلىپ ئاڭا پىدا،
ئەكسىچە، پۇتلاشمىغى مۇمكىن ئەمەس، رۇخسەت ئەمەس.

تۇتىيادەك تۇپرىغىڭنى كوزىگە سۇرتەي، ئوز ۋەتەن،
سەنسىز ئادەم كورغا ئوخشاش، سەن كورەرگە كوز ۋەتەن،
قەدرى بىر تۈپ يانتىغىڭ مىڭ يىل يازارغا سوز، ۋەتەن،
شايدىن، كىمخاپتىن ئارتۇق سەندە كىيسەم بوز، ۋەتەن،
لاي سۇيۇڭنىڭ ئالدىدا كەۋسەر دىگەن شەرۋەت ئەمەس.

ئىززىتىم شۇ ئوسسە دۇنيادا ۋەتەننىڭ ئىززىتى،
سەن ئەگەر چەكسەڭ ئەلەم، زىممەمدە مەسئۇلىيىتى،
بۇنچىلىك ھەس يوق ئىكەن، ئارتۇق ماڭا "ئادەم" ئېتى،
كىمكى ھورمەت نەپسى چۇن ساتسا ۋەتەننىڭ ھورمىتى،
كاتتا خائىنلىق تۇمار ئۇ، ھىچقاچان ھورمەت ئەمەس.

قانچە ئالىم، پەيلاسوپ ئۇ، كەشپىياتچى بولسا ھەم،
قانچە باتۇر، قەھرىمان ئۇ، ئاپتوماتىچى بولسا ھەم،
قانچە شائىر، قانچە ماھىر، زور ئىجاتچى بولسا ھەم،
بولسا ئەمما باغرىدا ۋەتەن سۈيۈش—بىر نەرسە كەم،
خۇددى ھىسسىيىتىز بىر ماشىنا، خىسلىتى خىسلەت ئەمەس.

ۋەتەنگە سوزۇم

جەڭگە سال، ئەجدەرگە سال، قايتسام ئولۇم، خىزمەت ئەمەس،
ئەڭ قىيىنغا ئەمرى قىل، بىر ئاز قىيىن مېھنەت ئەمەس،
سەن ئۇچۇن كورسەم چاپا، راھەت ماڭا، كۈلپەت ئەمەس،
چۈنكى ھىچ نەرسە ماڭا سەندەك يېقىن ئىلپەت ئەمەس،
شان-شەرەپ سەنسىز ۋۇجۇت-قەلبىمگە كۈچ-قۇۋۋەت
ئەمەس.

بارمۇ بىر نەرسە كىشىگە ۋەتەندەك مۇھەببەت،
باقسا ھارماي، شۇنچە قىلسا، بەرسە نېمەت، بەرسە دەم،
بەرسە ئولسەڭ قوينىدىن ئۇ بىر غۇلاچچە جاينى ھەم،
ئىشلىمەك ۋەتەن يولىدا، بەلكى كورمەك دەرت-ئەلەم،
بىر ۋەتەن پەرزەندىگە بۇ نە ئۇچۇن لەززەت ئەمەس!؟

تۇتتى دەۋران ئەقلى-ئىدراك مەيلىرىدىن ماڭا جام،
ئىككى ئوت باغرىغا تەگدى بىر ۋاقىت-بىر چاغدىلام،
بىرسى سەن، ئەي مېھرىۋان تۇققان ئانام، باققان ئانام،
بىرسى بىر مەھبۇپ ئوتى، ھەر ئىككىسى ئەتكەي داۋام،
جۈپلىشىپ كەلمەك ماڭا ئامەت ئېرۇر، ئاپەت ئەمەس.

ياتقا سۇلتان بولغىچە، يۇرتۇڭدا ئۇلتان بول ئەخىر،
شۇ ماقالىنى ئەسلىتىپ ئوتتۇم ئوزۇمگە قايتا بىر،
خۇددى بىر گۈل سەن، ئەگەر بولساڭمۇ سەھرايى كەبىر،
مەن ئۇچۇن سەندىن جۇدالىق ئەڭ قىيىن بۇ، ئەڭ ئېغىر،
كوتىرىش پامىر تېغىنى، ئۇ ئېغىر ھەركەت ئەمەس.

ئولسە ئولمەك، كۈلسە كۈلمەك—چىن قارارىم ئوز ۋەتەن،
ئىپتىخارىم، ئىپتىۋارىم، كۈچ—مادارىم ئوز ۋەتەن،
ھەر قېتىم شېرىمدا ئىپتىقان ئۇنىڭلىرىم—ئوز ۋەتەن،
ئەڭ تەرەققى بىر جامالىك، كوز خۇمارىم ئوز ۋەتەن،
مەن ئۇچۇن ھەرقانچە جەننەت سەنچىلىك جەننەت ئەمەس.

جان دىگەننى مەن ئۇچۇن تەن شىشىسىدە ساقلىماق،
شۇ ئۇچۇنكىم: ياۋ بىلەن بىر نەيزىۋازلىق ئوينىماق،
تىغ تۇتۇپ، ئات ئوينىتىپ، دۈشمەننى قوغلاش ئىشتىياق،
قان توكۇش—ئىسيان ئۇچۇن بىر نامۇناسىپ ئىش، بىراق—
دۈشمىننىڭ كوكسىنى يارماق—بۇ گۈزەل، بۇ سەت ئەمەس.

كاڭدا تۇردۇم مۇزدا، ھېچ توڭلاتمىدى ئوتۇڭ مېنى،
”جىلۋە“ ئەيلەپ كەلسە دۈشمەن، ساتمىدى ئوتۇڭ مېنى،
ئوققا كەردىم مەيدىنى، قورقاتمىدى ئوتۇڭ مېنى،
تۇردىدى، كۈرەش دىدى، ئۇخلاتمىدى ئوتۇڭ مېنى،
مەندە باركى ئاشۇ ئوت، ھەرقانچە ئوت دەھشەت ئەمەس.

سېنى چوڭقۇر سويىمىگەن قانداق يۈرەك بولسۇن بىكار،
سېنى مەزمۇن قىلمىغان قانداق تىلەك بولسۇن بىكار،
ساڭا خىزمەت قىلمىغان قانداق بىلەك بولسۇن بىكار،
ۋەتىنى يوق بىر كىشى قانداق كېرەك بولسۇن بىكار،
چىقىسمۇ ئاسمانغا ئۇ، شەۋكەت ئاڭا شەۋكەت ئەمەس.

ئىلىمۇ—پەنگە، ۋەتىنىم، يۇردۇڭ بۈگۈن، روھىم بەلەن!
ئارزۇيۇم دەل شۇ ئىدىكى: بىزدىمۇ بىر كۈلسە پەن،
يار ماڭا شۇ چاغدا يار، تاتلىق ماڭا شۇ چاغدا قەن،
بىر كۆرۈپ ئولسەم تەرەققى گۈللىرىدىن يۇرتۇمدا مەن،
ئولمىگەنگە تەڭ ئىدىم، بۇنداق ئولۇم ھەسرەت ئەمەس.

ئۈچ بۈگۈن شەھرۇ—يېزاڭدا ئىلىمۇ—پەن دۇنياسىغا،
خاتىمەڭ بەر، ئېركى، ئۇششاق ئائىلە غەۋغاسىغا،
ئاياغ قول بەر، مارسىنى سويىگىن، كوي ئىلىم رەناسىغا،
مەينى قۇي ھەييام كەبى تەتقىقتا ئالتۇن كاسىغا،
يۈكسىلىش مەقسەت بۈگۈن، ئىجراىى يوق مەقسەت ئەمەس.

1979—يىل ماي، قەشقەر.

كېرەر بۇ ئىشلىرىڭ بىر شەكلى ئۆزگەرگەن خىيانەتكە،
بۇنىڭدىن بىر خەتەر كەلمەيدۇ دەپ ھەر ئان قىياس
قىلما.

مۇلايىم بولمىساڭ كادىر، نە پەرقىڭ كونا بوتۇڭدىن،
قىلالمايسەن ئۇنۇملۇك ئىش، كىشىلەر ھەم قاچار توڭدىن،
ئىلىپتەك توغرا ماڭ يولدا، ھەزەر قىل "سول" بىلەن ئوڭدىن،
ساڭا بەرگەن ئورۇن خەلقنىڭ، غادايمى ئانچە ئورۇنۇڭدىن،
ئورۇن، خىزمەت ئەمەس مىراس، بۇنى يالغان قىياس
قىلما.

ساڭا ئەل ھاجىتى چۈشسە، ئىلاج باركى، راۋا قىلغىن،
تېپىپ ئەل دەردىگە دەرمان، "جاراھەت" كە داۋا قىلغىن،
يىگىت سەن، كۆپ قىلىپ خىزمەت، شەرەپنى كەم تاما قىلغىن،
ھالال ئەجرىڭ بىلەن كادىرلىغىڭنى بىباھا قىلغىن،
ئۇنى شەخسى غەرەزگە كەلدى دەپ دەرۋان قىياس
قىلما.

ئوزۇڭ پىكاپقا چىققاندا، كېرىلمە، كادىرىم، سەن بەك،
ئېشەك مىنگەننى ئەسلەپ قوي، قويۇپ مەغرۇرلۇغۇڭغا چەك،
سوزۇڭگە ئەل چاۋاك چالسا، ئۇچۇپ كەتمە بولۇپ لەڭلەك،
ئورۇن ئۆسكەنچە لازىمدۇر ئوزۇڭ ئەلدىن توۋەن كۆرمەك،
ئوزۇڭنى ھېچ قۇسۇرسىز — ھەممىدە تەلغان قىياس قىلما.

كادىرغا مۇراجەت

بۇرادەر، سەنمۇ بىر كادىر، ئوزۇڭنى خان قىياس قىلما،
خەلقنىڭ چاكىرىدۇرمىز، ئاڭا سۇلتان قىياس قىلما،
ئاۋامنى خۇددى يەر، گويا ئوزۇڭ ئاسمان قىياس قىلما،
پىلاتون^① بول جاھاندا، خەلقنى ھېچ نادان قىياس قىلما،
ئەگەر شۇنداق قىياس قىلساڭ، ئوزۇڭ ئىنسان قىياس
قىلما.

يۈگەنسز ئات ئەمەس كادىر، ئۇنى باشقۇرغۇچى ئامما،
خاتامۇ، توغرىمۇ، سەن بايقىماي مەيلىڭچە يول سالما،
ئورۇنسز تۇتسا كىم ئالما، باھاسىن سورىماي ئالما،
بىكاردىن تاشتا "قۇيرۇق" تۇرمىغاي، بىخۇت بولۇپ قالما،
ئوزۇڭنى نەپسىنىڭ ئاۋارىسى ئىشان قىياس قىلما.

ئەمەل قىل ھەممىدىن بالدۇر ئوزۇڭ توغرا سىياسەتكە،
پىرىنسىپ، ئىنتىزامنى ساتمىغىن يىگەن زىياپەتكە،
زىياپەت، سوۋغىدىن سوڭرە ئورۇنساڭ سەن شاپائەتكە،

① پىلاتون — ئەپلاتون، قەدىمقى يۇنان پەيلاسوفلىرىدىن بىرى.

كادىرغا مۇراجەت

بۇرادەر، سەنمۇ بىر كادىر، ئوزۇڭنى خان قىياس قىلما،
خەلقنىڭ چاكىرىدۇرمىز، ئاڭا سۇلتان قىياس قىلما،
ئاۋامنى خۇددى يەر، گويا ئوزۇڭ ئاسمان قىياس قىلما،
پىلاتون ① بول جاھاندا، خەلقنى ھىچ نادان قىياس قىلما،
ئەگەر شۇنداق قىياس قىلساڭ، ئوزۇڭ ئىنسان قىياس
قىلما.

يۈگەنسز ئات ئەمەس كادىر، ئۇنى باشقۇرغۇچى ئامما،
خاتامۇ، توغرىمۇ، سەن بايقىماي مەيلىڭىچە يول سالما،
ئورۇنسز تۇتسا كىم ئالما، باھاسىن سورىماي ئالما،
بىكاردىن تاشتا "قۇيرۇق" تۇرمىغاي، بىخۇت بولۇپ قالما،
ئوزۇڭنى نەپسىنىڭ ئاۋارىسى ئىشان قىياس قىلما.

ئەمەل قىل ھەممىدىن بالدۇر ئوزۇڭ توغرا سىياسەتكە،
پىرىنسىپ، ئىنتىزامنى ساتمىغىن يىگەن زىياپەتكە،
زىياپەت، سوۋغىدىن سوڭرە ئۇرۇنساڭ سەن شاپائەتكە،

① پىلاتون — ئەپلاتون، قەدىمقى يۇنان پەيلاسوپلىرىدىن بىرى.

كىرەر بۇ ئىشلىرىڭ بىر شەكلى ئوزگەرگەن خىيانەتكە،
بۇنىڭدىن بىر خەتەر كەلمەيدۇ دەپ ھەر ئان قىياس
قىلما.

مۇلايىم بولمىساڭ كادىر، نە پەرقىڭ كونا بوتۇڭدىن،
قىلالمايسەن ئۇنۇملۇك ئىش، كىشىلەر ھەم قاچار توڭدىن،
ئىلىپتەك توغرا ماڭ يولدا، ھەزەر قىل "سول" بىلەن ئوڭدىن،
ساڭا بەرگەن ئورۇن خەلقنىڭ، غادايمۇ ئانچە ئورنۇڭدىن،
ئورۇن، خىزمەت ئەمەس مىراس، بۇنى يالغان قىياس
قىلما.

ساڭا ئەل ھاجىتى چۈشسە، ئىلاج باركى، راۋا قىلغىن،
تېپىپ ئەل دەردىگە دەرمان، "جاراھەت" كە داۋا قىلغىن،
يىگىت سەن، كوپ قىلىپ خىزمەت، شەرەپنى كەم تاما قىلغىن،
ھالال ئىجىرىڭ بىلەن كادىرلىغىڭنى بىباھا قىلغىن،
ئۇنى شەخسى غەرەزگە كەلسى دەپ دەرۋان قىياس
قىلما.

ئوزۇڭ پىكاپقا چىققاندا، كېرىلمە، كادىرىم، سەن بەك،
ئېشەك مىنگەننى ئەسلەپ قوي، قويۇپ مەغرۇرلۇغۇڭغا چەك،
سوزۇڭگە ئەل چاۋاك چالسا، ئۇچۇپ كەتمە بولۇپ لەڭلەك،
ئورۇن ئۆسكەنچە لازىمدۇر ئوزۇڭ ئەلدىن توۋەن كورمەك،
ئوزۇڭنى ھىچ قۇسۇرسىز — ھەممىدە تولغان قىياس قىلما.

ئىگىز چىققاق، توۋەن چۈشمەك بولۇر، خىزمەت ئىشى — شوت،
چىقىش، چۈشمەكتە مەردانە تۇرۇشقا باغلىغىن پوتا،
ئۇتۇق ھەم كەمچىلىك يوقتۇر پەقەت مۇردا بىلەن بۇتتا،
خاتالىق ھەم ئۇتۇق بولغاي جېنى جىسمىدا مەۋجۇتتا،
خاتا قىلساڭ تۈزەت، ھېچكىمنى بىنۇقسان قىياس قىلما.

تۈزۈك كادىر تۇرار ئولچەپ ئوزىنى كۈندە «مىزان» دا،
ئومۇمىي ئويلىغاي ھەتتا نەپەستىن بىرسى قالغاندا،
ۋە بەزەنلەر بولۇر ئاكتىپ كىشى كورگەندە، مەيداندا،
ھەسەلدىن قىلنى ئايرىيدۇ، ھوبۇپنى يەيدۇ پىنھاندا،
ساداقەتسىز كىشىنى ھېچقاچان مەردان قىياس قىلما.

دىلى پاكىز، ئوزى كەمتەر، ئىشى ئەلانى سەن ئۈگەن،
بېرىلمەس نەپىسگە قەلبى ئىسىل، زىبانى سەن ئۈگەن،
ئوزىگە چوڭ تەلەپ، خەلققە دىلى دەريانى سەن ئۈگەن،
پەقەت ھەر ئىشتا ئادىل، ھەركىتى لىللانى سەن ئۈگەن،
قاراپ ئاغزىدىكى «ھە-ھۇ» غىلا، ئىشچان قىياس قىلما.

ھەزەر قىل تەخسىكەشلەردىن، سالار كوڭلۇڭگە كىرلىكىنى،
ھەزەر قىل يەنە غەممازدىن ①، بۇزار ھەرجايدا بىرلىكىنى،

① غەمماز — گەپ توشۇغۇچى.

ھەزەر قىل ھەم كورەلمەستىن، كورەر ناباپ قەدىرلىكىنى،
ئۇزۇپ تاشلا ئۇلارنىڭ مىكرىگە بولغان ئەسىرلىكىنى،
ھىجايغان تۈلكىنى ئىلپەت بىلىپ، جانان قىياس قىلما.

تىيانشاندىن بۈيۈك قەدرى خەلققە ياخشى كادىرنىڭ،
تىلى ياخشى، دىلى ياخشى، ئىشى ياخشى باھادىرنىڭ،
قەلەم، كەتمەنگە تەڭ كەلگەي قولى خىزمەتكە ماھىرنىڭ،
ئۇلارغا رەخمىتى كۆپ ئېركىنىڭ ھەم بارچە شائىرنىڭ،
مېنىڭ شەنم ئۈچۈن يازمايدۇ دەپ رومان قىياس قىلما.

1981 - يىل، قەشقەر.

ئابدۇكېرىم خوجا

قۇمۇل توغرىسىدا ئىككى غەزەل

1

تەلپۈنۈپ كەلدىم يىراقتىن گاڭ تۇياق دۇلدۇل بىلەن،
ئىزلىبان دىدارلىشىشنى بوشۇگۇم قۇمۇل بىلەن.

ئوڭ قولۇم قويدۇم يۈرەككە، باش ئېگىپ كوكسۇمگىچە،
”جان ئانا، سالام!“ دىدىم مەن مىسلى چوغ كوڭۇل بىلەن.

كەل دىدى يايىدى قۇچاق ئۇ، باغرىغا باستى مېنى،
چىن يۈرەكتىن قارشى ئالدى بەختىيار مەرغۇل بىلەن.

تىغىرقاپ قالدىم تونالىماي بىر كورۇپ رۇخسارنى،
پۇركىنىپ تۇرغاچ باھاردا مىڭ تۈمەن خىل گۈل بىلەن.

مىڭ ئەسىر تامشىپ لېۋىنى سۇغا زار ياتقان قاقاس،
باغرىدا سۇلار ئېقىپتۇ ئوينىشىپ سۇمبۇل بىلەن.

132

باغرىنى خوپ قاندۇرۇپ چوللەرگە سۇ بەرگەچ ھايات،
باغ ئارا گۈللەر كۈلۈپتۇ توپلىشىپ بۇلبۇل بىلەن.

بىپايان كوك مايسىلار پىچىرلىشىپ بىر بىرسىگە،
ئېيتىدۇ ئىچ سىرىنى ئىغاڭلىشىپ ئۇسۇل بىلەن.

زەڭ قويۇپ سالسام قۇلاق، سوزلەيدۇ گويا كائىنات:
”كۆزدە توي ئەلۋەتتە قاينار ساڭدا مول ھوسۇل بىلەن...”

زەر ئۇزۇكنىڭ كوزى خۇددى شۇ يېشىل ياقۇت يېزام،
بايلىغى، ھوسنى ئۇنىڭ مەردانە قىز - ئوغۇل بىلەن.

سايىنى تۇرتۇپ، قۇمنى قوغلاپ يىمىسېرى باتۇر خەلق،
خوشلىشىشقا يۈز تۇتۇپتۇ جانغا زىخ دەشت - چول بىلەن.

بۇ ئۇتۇق كەلدى قاياقتىن دەپ سوئال قويساڭ ماڭا،
كەلدى ئۇ مىلتىققا ھەم كەتمەنگە سىرداش قول بىلەن.

كەلدى ھەم يەككە ئاياقلار ئوملىشىپ ماڭغاچ ئۇدۇل،
پارتىيىمىز شولا چاچقان ئاشۇ داغدام يول بىلەن.

قانچە يىل، قانچە ئەسىرلەر چول ئارا تۇتقان ماكان
قالغا-قۇزغۇن تەمتىرەپ، "ئات" ① ئالدىدا ۋەيران كېلەر.

تەن بېرىپ تەقدىر ئىلاھقا قۇل بولۇپ ياتقان قاقاس
باغرىدا ئورلەپ قىزىل دولقۇن گويا ئىسيان كېلەر.

شۇ سېخى يەر قوينىدا ئۆسكەن ياۋا چوپ، شۇمبۇيا،
قىرىلىپ تامام پېيىدىن يەر بىلەن يەكسان كېلەر.

ئەلمىساقىتىن ئەلگە ھىچ نەپ بەرمىگەن يەر قوينىغا
تۇنجى رەت بەركەت توكۇپ ساپ ئۇنچە-مارجان دان كېلەر.

باش باھاردا يەرگە چۈشكەن دان بىلەن تەر-ئۇنچىدىن
كۆزدە جەزمەن تاغ بولۇپ بەس-بەس بىلەن خامان كېلەر.

ئۆمرىدە بىر تۇپ دەرەخنىڭ سايىسىغا ئىنتىزار
شۇ باياۋان قوينىغا ئەمدى باھار-بوستان كېلەر.

كۆرگىنىم بۇ يېڭىلىقنىڭ، لاپ ئەمەس، مىڭدىن بىرى.
بىزدە مۇنداق يېڭى ئىشلار يىلىغا چەندەن كېلەر.

① "ئات" - تىراكتۇر كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

كەڭ ئۇيۇقنىڭ سەھنىسىدە كوز قىسىپ چولپان كېلەر،
كورسىتىپ گاھ نۇر يۈزىنى، گاھ موڭۇپ پىنھان كېلەر.

ئاڭدىكى قۇياش مىسالى ھەرتەرەپنى يورۇتۇپ،
دەشت-باياۋانلار ئارا ئۇچقۇنلىنىپ گۇلخان كېلەر.

كۆلىدىكى ئاق لەيلىدەك ئاپپاق چىدىرلار ئۈستىدە
قىپ-قىزىل تۇغ يەلپۈنۈپ، سۈبھى بىلەن جەۋلان كېلەر.

ئىنى-جىن ئىز باسمىغان شۇ تىلىسماتلىق چول ئارا
خۇددى تويىدەك شادىيانە ناخشا-ساز، خەندەن كېلەر.

گاھى سىگنال، گاھى كەتمەن، گاھى بازغان ئۇنلىرى
قوشۇلۇپ بىر بىرسىگە چولنى بېسىپ چۇقان كېلەر.

ئويغىتىپ چولنى، چۈشۈپ بەس-بەستە گويا بەيگىگە،
چاپتۇرۇپ گاڭ ئاتلىرىنى قانچىلاپ پالۋان كېلەر.

ئۇيقۇچان شەبنەم شۇ تاپتا: بۇ نىمە موجدۇر دەپ،
سىلكىنىپ چوپ بەرگىدىن يەرگە چۈشۈپ ھەيران كېلەر.

شۇڭا مەن ئالسام قەلەم، پاتماي قىنىمغا شاتلىغىم،
پارتىيەمنىڭ شەنىگە پۈتمەس شېئىر - داستان كېلەر.

1963 - يىلى ئاپرېل، قۇمۇل.

كىتاپخاناغا

— «قىزىل راۋاقتىكى چۈش» رومانىنىڭ ئۇيغۇرچە
تەرجىمىسى نەشرىدىن چىقىش مۇناسىۋىتى بىلەن

باققا مەن قويدۇم كۈچەت باغدىن ئېلىپ،
يىڭىندە تاغدىن گويا ئالتۇن قېزىپ.

مەقسىدىم روھىي ئوزۇق بەرمەك ئىدى،
جاننى خەشلەپ كۈن ۋە تۈن پەرۋىش قىلىپ.

ئارىدا بىرقانچە رەت چىققىنى جۇدۇن،
ياش كۈچەتنى كەتكىلى نابۇت ئېتىپ.

ئەمما پەرۋا قىلىمدىم قىلچە ئاڭا،
قايسى باغۋەن داڭمىغان جۈتتىن قېچىپ؟!

بىخ ئۇرۇپ، يىلتىز سۇرۇپ ئاتتى چېچەك،
كەتمىدى ئەجرىم مېنىڭ سۇدا ئېقىپ.

غوربىسىدىن ئالدىراپ سۇندۇم بىزە،
باقسىلا ئاچچىق - چۈچۈك تەمىن تېتىپ.

1975 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

چېچەك

(«قۇمۇل ئەدەبىياتى» غا بېغىشلايمەن)

يۈرىكىم يۇرتۇم سايان تىپچەكلىدى،
چىقتى دەپ ئاڭلاپ قۇمۇل چېچەكلىرى.

قەلىم تۇرسۇن نىچۈك جىم، تەۋرىمەي،
كۈلسە خەلقىمنىڭ ئۈمىت - تىلەكلىرى.

ھەرقاچان بۇلبۇلغا باغۇ - گۈل كېرەك،
بولمىسا ھىجراندىدۇر يۈرەكلىرى.

گۈلگىمۇ شامۇ - سەھەر بۇلبۇل كېرەك،
بولمىسا كۈلگەيمۇ گۈل پورەكلىرى.

ئەمدى قەلەمداشلىرىمنىڭ تىنىمغاي
بۇ چېچەك ئىشقىدا قول - بىلەكلىرى.

ياڭرىغاي ئورلەپ تېخىمۇ ئەۋجىگە
يېڭى سوتۇققا ① قۇمۇل غىمچەكلىرى.

① سوتۇق - ئاھاڭ مەنىسىدە.

شاخ-شېخى مەي باغلىغاي مۋە تۇتۇپ،
يىلمۇ-يىل ئەلنىڭ تولۇپ ئېتەكلىرى.

ئۇسسۇغا ئۇسسۇلۇق بولغاي ھونۇز،
ۋاقتىدا قوغۇن بولۇپ خەمەكلىرى.

شۇ چېچەكتىن ئاڭلىغاي كومپارتىيەم،
نەمىدۇر يۇرتنىڭ تەلەپ-ئىستەكلىرى.

قالمىغاي توساپ ھەقىقەت يۇزىنى،
ساختا-يالغاننىڭ تۇمان-تۈتەكلىرى.

1980-يىل 15-ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

قىلدىلا

بىلىمدىم، دوستۇم، بۈگۈن نە ئىشنى نىشان قىلدىلا؟
بىتۇيۇق نامە ئەۋەتىپ مېنى ھەيران قىلدىلا.

تېخى يادىمدا مېنىڭ، غورا يىگەندە دوست ئىدۇق،
غورىدىن پۈتكەندە ھالۋا، مېنى سەرسان قىلدىلا.

بىر چاپاننىڭ تېڭىنى بىللە قويۇپ ياتقاندا بىز،
تەڭ قىلىشقان ۋەدىنىڭ كوزىنى گىريان قىلدىلا.

جۈت چۈشۈپ بۇ باغ ئارا، ياز كەتكەندە بىمەھەل،
ئەتىۋالاپ قاغىنى، بۇلبۇلنى ۋەيران قىلدىلا.

يۈگمەچ قالدى، كېتىپ گۈل، قالدى نامەرت، ئەر كېتىپ،
مەرتنى مۈشكۈلدە قويۇپ، نامەرتنى ئاسان قىلدىلا.

دۈملىتىپ دۈلدۈلنى نامەرت ئوينىدى ئەيلەپ پاقا،
نە ئەجەپكىم، ئاقنى قارا، راستنى يالغان قىلدىلا.

رەخمىتۇللا جارى

بېغىمغا قىل قەدەم تەشرىپ

بېغىمغا قىل قەدەم تەشرىپ، باھارمۇ كەلدى، جانانم،
جاھاندا تاپقىنىم بىر سەن، ئەزىز يارىم، قەدىردانم.

ساناپ تۇردۇم كېلەر چاغى، يولۇڭغا تەلمۇرۇپ باقتىم،
جامالىڭ ئىنتىزار قىلدى، تۈگەي دەپ قالدى دەرمانم.

ئوقۇشنى پۈتتۈرۈپ ئەلا، مۇئەللىملىكنى خالاپسەن،
يېتىشكەچ بۇ خەۋەر تېزلا، تېنىمدە يايىردى جانم.

پۇتۇشكەن ئەھدىمىز بارغۇ يېزىمدا بىللە ئىشلەشكە،
بۇ يەردە مەنمۇ باش تېخنىك، دىلىمدا يوقىتۇر ئارمانم.

ئەۋەتكەن ھەر ۋاپانامەڭ جېنىمغا بىر ئارام بولدى،
مۇناسىپ كۈتمەسم ئەمدى، قويامدۇ مېنى ۋىجدانم؟

ئىس - تۇتەكنىڭ ئاچچىغىنى ھەممىدىن تۇرخۇن بىلەر،
مەن كويۇپ دەشتلەردە يۈرسەم، باغدا خەندان قىلدىلا.

بىر كوڭۇل ئاغرىغى گويا مىڭ تاياقىتىن كوپ ئىكەن،
تەلپۈنۈپ تۇرغان يۈرەكنى خويمۇ نىمجان قىلدىلا.

بىۋاپالىقتىنمۇ ئاچچىق نەرسە بارمىكەن، تاڭھي،
چىن ۋاپانىڭ ۋەزنىگە شۇملۇقنى مىزان قىلدىلا.

ھول نىمە ئادەم دىگەن دەپ توغرا ئېيتىپتۇ خەلق،
گاھ ئېگىلىدىم، سۈنىمدىم، ئەكسىنچە مەردان قىلدىلا.

كەتسىمۇ چىش، قالىدۇ تىل ھەممىگە شاھىت بولۇپ،
ھەق نىمە، ناھەق نىمە تىلىمدا ئايان قىلدىلا.

جۇت كېتىپ، باغىم ئارا كەلسە باھارم قايتىدىن،
ئەمدى، دوستۇم، نىمىنى كوڭۇلدە پىنھان قىلدىلا؟

چىمەنلەر سەن ئۈچۈن سالىدى پايانداز ياپ - يېشىل، كۆركەم،
قۇچاق ئاچماققا راسلاندى تۈزەپ ھوسنىنى بوستانىم.

سابامۇ سىپىلاپ ھەر يان، مۇسەپپا ئەيلىدى باغنى،
يولۇڭغا ئەترە چاچماققا ئېچىلدى گۈل - گۈلىستانىم.

سۇۋادان، سەرۋىلەر رەت - رەت سېنى كۈتمەككە سەپ تۈزدى،
كۈمۈش سۇ سازىنى چالدى، يېشىل تون كىيدى ھەر يانم.

غەنىمەت بىل بۇ چاغلارنى، يېتىپ كەل ياخشى سائەتتە،
كۈتەر بىزنى گۈزەل ئىقبال، بۇنىڭغا كامىل ئىمانىم.

1982 - يىل فېۋرال.

ئۇلۇغ توي

تاڭ سۇزۇلدى، كۈلدى چولپان باشقىچە،
كائىنات ئويغاندى شۇ ئان باشقىچە،
زەر كىيىپ كۈن چىقتى تابان باشقىچە،
نۇرغا چومدى شەرقتە ئاسمان باشقىچە،
جىلۋە قىلدى تاغۇ - ئورمان باشقىچە.

يۇرتىمىزنى تاڭ سەھەر كەزدى سابا،
باشلىۋەتتى كۈي توقۇپ بۇلبۇل ناۋا،
ۋاھ، ئەجەپ تارقالدى ھەر يان شوخ سادا،
بەزمە، مەشرەپ قىزدى باغلار ئارا،
ئەترە چاچتى گۈل - گۈلىستان باشقىچە.

ۋەتىنىم بالدۇرلا ئويغاندى بۈگۈن،
ئويغىنىپ شۇ ئانلا جانلاندى بۈگۈن،
كېچىلەپ چوڭ تويغا راسلاندى بۈگۈن،
ياش - قېرى بۇ تويغا ئاتلاندى بۈگۈن،
لالىرەڭ تۇغ قىلدى جەۋلان باشقىچە.

قېنى، دوستلار، توشقۇزايلى تويغا جام،
توختىماي تەنتەنىمىز قىلسۇن داۋام،
پايتەخت بېيجىڭغا بىزدىن ئېھتىرام،
پارتىيىگە بارچىدىن قىزغىن سالام،
كوڭلىمىز جۇش ئۇردى شۇ ئان باشقىچە.

1979 - يىل ئۆكتەبىر.

كوچىلاردا زور ئېقىم پايانى يوق،
ئاي جامالار، غۇنچە لەۋلەر سانى يوق،
ھوسىنى تەرىپ قىلىش ئىمكانى يوق،
تويىنى بىر كۆرگەن كىشى ئارمانى يوق،
گۈل - چېچەككە تولدى مەيدان باشقىچە.

چومدى شاتلىققا بۈگۈن ئوتلاق - دالا،
كېيدى رەڭدار شايى، ئەتلەس كەڭ يېزا،
ياڭرىدى دۇتار، راۋاپ ھەم دومبۇرا،
بەخت كۈيى ئاقتى يۈرەكلەردە راسا،
زوققا تولدى قىز ۋە ئوغلان باشقىچە.

مەنىسى بار بۇ ئۇلۇغ تويىنىڭ بولەك،
بۇنى يازساق قانچىلاپ داستان كېرەك،
خەلقىمىز ئالغان شۇ كۈن تاغدىن دەرەك،
قۇچتى ئەرەك، قۇچتى زەپەر مىليون يۈرەك،
ئاچتى تارىخ يېڭى دەۋران باشقىچە.

ئوتتى شۇ كۈندىن بۇيان ئوتتۇز باھار،
ھەر باھارنىڭ ئۆزىگىچە بىر ھوسنى بار،
نى قاقاسلىق ئەمدى كۆرسەڭ لالزار،
بولدى خەلقىمگە سائادەت مەڭگۈ يار،
يۇرتىمىز بولدى پاراۋان باشقىچە.

تۇردى سامساق

ياتۇر

(قۇتلۇق شەۋقىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە مۇخەممەس)

كور، بۇ يۇرت باغرىنى كور، باش ئۈستى پالۋانلار ياتۇر،
باغرىنى باخ-باخ ئېتىپ مەيداندا پاۋانلار ياتۇر،
شۈھرىتى ئالەمگە مەشھۇر داڭقى داستانلار ياتۇر،
كورىمىگىل قەشقەرنى كەم، بۇ جايدا مەردانلار ياتۇر،
ھەزرىتى سۇلتان ساتۇق بۇغرايى قاتنلار ① ياتۇر.

ئول ئانا ئوغزىنى ئەجرى قانۇ-تەر بىرلە تولەش،
مۇددىئا ئەيلەپ پەقىر، مىسكىنۇ، مەھكۇمنى يولەش،
بىر ئۇلۇغ مەقسەت يولىدا شەمشىرى خەنجەر بىلەش،
خەلق ئۈچۈن جاننى تىكىپ دۈشمەن بىلەن قىلغان كۈرەش،
ئول شەھىدۇ قەھرىمان ئالىپ ئارسلانلار ياتۇر.

① قاتان — خاقان.

ئاھ، ئەجەپكى، شۇم زامان ئەل-يۇرتنى باسقان نالە-زار،
تاغدا چوپان، چولدە كارۋان يول تاپالماي زارۇ-زار،
يۈرگىنىدە غەم ئىچىدە بارچە كوزلەر ئىنتىزار،
نۇر چېچىپ «قۇتادغۇ بىلىگ» خەلقىنى قىلغان بەختىيار،
خاس يۈسۈپ ھاجىپقا ئوخشاش ئەھلى ئىرپانلار ياتۇر.

خەلقىگە مېھرۇ-ۋاپا، روھىي داۋا ئىزلەپ ئەبەت،
يورۇتۇپ شەمىي چىراغى شۈھرىتىنى نۇر سۈپەت،
يەر يۈزىدە ياشىنىسۇن ھەم گۈللىسۇن دەپ مەرىپەت،
يادىگار ئەيلەپ جاھانغا يازدى دىۋانى لۇغەت،
مەخمۇدىل كاشغەر كەبى ئەھلى شەرەپشانلار ياتۇر.

كور، كارامەت يۇلتۇزىدەك ئىختىرادىن يول ئېچىپ،
ئول قەلەم قەھرى-غەزەپتىن غەپلەتۇ، غۇربەت قېچىپ،
كەشپىيات كەۋسەرلىرىدىن شىنۇ-شەرۋەتلەر ئېچىپ،
ئەيلىگەن شەۋقىنى مەپتۇن ئەل ئۈچۈن نۇرلار چېچىپ،
بۇ شەھەردە كۆپلىگەن ئەل ئوغلى ئىنسانلار ياتۇر.

1981 - يىل 5 - يانۋار، ئۈرۈمچى.

“خوش...” دىگەن خۇلقى مۇلايىم ھەر لېۋەننىڭ ئۆزلىرى جاننى چاغلانغان ئالغۇسىدۇر، ئېخ، ئەجەپ يۇرتسەن، خوتەن!

قارقاش قاشنى ئاتادۇر كەتكىلى قويماي مېنى،
تېتىدىم مەن لوپتىكى ئاشتىن تۇخۇمنىڭ تەمىنى،
چىرىپەدە چايدىمەن، بولدۇم ئانارنىڭ مېھمىنى،
تىلدا قالدى كىرىپە تونۇر كاۋابى، لەغمىنى،
دوست ئارا كەڭ داستىخانغا مېھرىنى توككەن خوتەن.

نۆۋىتىدە مەن تاۋاپ قىلىدىم نىيازنىڭ تاغىنى ①،
باش قويۇپ سۇرتىسىم كوزۇمگە ئۈزىگەي تۇپراغىنى،
توپا يولغا تامغا باسقان ھەر يالاڭ ئاياغىنى،
كۈندە مېڭ قىلىسام زىيارەت چورگىلەپ ھەر ياغىنى،
ھەر قەدەم، ھەر بىر ئىزىدىن گۈل، چىمەن ئۈنگەن خوتەن.

خۇش مۇبارەك تۇغ ئىدى مەشۇتلىرىڭنىڭ شايىسى،
نۇر مىسالى تاج ئىدى باشلارغا چۈشكەن سايىسى،
خەنجىرى شەمشات ئىدى ئوغلانلىرىڭنىڭ غايىسى،
ئالھى... تەپرىق، پىتىنىلەر بولدى مۇسبەت بائىسى،
باشلىرىغا قاتمۇ - قات كۈلپەت، ئەلەم يەتكەن خوتەن.

① نىيىلىق شائىر موللا نىيازنىڭ «تەزكىرەئى ئىمام» داستانىدىكى
«ئانا يۇرتى خوتەن ئاتا تاغى» مىراسى كوزدە تۇتۇلىدۇ.

خوتەن

“ئاھ، گۈزەل يار ئوينىغان قەشقەر، كۇچار، يەركەن، خوتەن”^①
شۈھرەتتى ئالەمگە مەشھۇر، شەۋكىتى شانلىق ۋەتەن،
شەپقىتىدىن شوخلىنىپ يايىراپ ئۆسەردى جانۇ - تەن،
ئەجىرىدىن قولى - قېرىنداشىنى ئەيلەپ بەھرىمەن،
نەسلىگە ئىش، ئىجتىھادىدىن ئۇدۇم بەرگەن خوتەن.

ئاچسا تارىخنى كۆرەركىم باشتا ماۋزۇ ئىلچىسى ②،
كوزنى تارتار خان ساراينىڭ تورگە ئاسقان زىلچىسى،
قوندۇرۇپ بۇلبۇلنى خۇشۇد ھەر چىمەن، ھەر غۇنچىسى،
كەلسە ئۆرنەك ئالغىلى مەغرۇبۇ - مەشرىق ئەلچىسى،
سەلتەنەت، سەنئەتلىرىدىن ئۈلگە كۆرسەتكەن خوتەن.

قاش تېشىڭغا قاش ئاتار بەيتۇل بېھىشنىڭ قىزلىرى،
باغلىرىڭدىن شىرنە يۇققان لەۋلىرىدە ئىزلىرى،
شۇ شىرىن شەرۋەتلىرىڭنىڭ تەمى سىڭگەن سوزلىرى،

① بۇ مىسرا نىم شېھىتتىڭ.

② ئىلچى - خوتەن.

قوغلساڭ ياك ① بىرلە جىڭ ② نى، كەلدى ماخۇسەن يېتىپ،
ئەرنى ئەسكەرگە تۇتۇپ، خوتۇنى قوشلارغا قېتىپ،
قانلىرىنى شىڭ ③ شوراپ، جاننى جەھەننەمگە ئېتىپ،
قالغىنىنى "توت زىيانداش" قاتمۇ-قات ئاستى چېتىپ،
چەرخى كەيۋانىڭ ھامان تەتۈرگە چورگەلگەن خوتەن.

قۇم دوۋەڭنىڭ ھەر بىرى بىر باتۇرۇڭنىڭ گۇمبىزى،
تاشلىرىغا تامغا باسقان جەڭدە مىنگەن ئات ئىزى،
ئابدۇراخمان خان خوجا ④ شاھىتلىرىغا پىر ئوزى،
چۈنكى تارىخقا تەۋەرۈك زاتى ئەجداتلار سوزى،
ئەل "شەھىدانه خوتەن" دەپ نامەھەق پۈتكەن خوتەن.

ئاھ، ئەجەپ ئوتتى ئەسىرلەر چولنى چۈمكەپ قەۋرىلەر،
قۇم بىلەن سانداسمىكىن بۇ يۇرتقا كەلگەن جەۋرىلەر،
بولدىلا، ئۇنتاي ئۇنى، ماڭا ئارام بەر، سەۋرىلەر،
ئورلىسۇن ساھىپقىران باتۇر بولۇپ ھەر نەۋرىلەر،
نەزمىسى دۇردانىسىدىن ئەلگە نۇر بەرگەن خوتەن.

① ياك — ياك زىڭشىن.

② جىڭ — جىڭ شۇرېن.

③ شىڭ — شىڭ شىسەي.

④ ئابدۇراخمان خان خوجا — شۇ ئاملىق خەلق داستانىنىڭ قەھرىمانى.

ئاقسا ئۆركەشلەپ يۇرۇڭقاش ئۇرغۇتۇپ شوخ ئەۋجىنى،
ئىرغىتىپ تاشلاپ يىراق لاي لاتقا، بەتبۇي لوجىنى،
كۈلسە كاككۇك دىل ئارامىدىن مۇدام يايىپ جېنى،
ئىشۇ-مۇھەببەت رىشتىسىگە سىڭدۇرۇپ ئەل ئەجرىنى،
ئەيلىسە پەرۋاز، پاراغەت زوقىدىن كۈلگەن خوتەن.

بۇلۇلۇڭغا جۇر بولۇپ كۈيچىڭ سالامەت سايىسا،
شاتلىنىپ شۇڭقارلىرىڭ، باغرى-يۈرەڭگى يايىسا،
يەڭ تۇرۇپ دىخانلىرىڭ داننى ساماندىن ئايىسا،
سويۇنەر يارانلىرىڭ غەلبەڭنى ھەر چاغ ئاڭلىسا،
چوڭ يۇرۇش، شانلىق سەپەردە ئالغا يۈكسەلگەن خوتەن.

ئەتلىسىڭدىن ئۆرنەك ئالدىم، گۈللىرىڭدىن ئەتىرىنى،
شاھ قىزى شەيدا بولۇر يۇتسا ئىپارنىڭ قەتىرىنى،
بەلكى جەننەت ھورلىرى بەخشەندە ئەتكەي قەلبىنى،
كىم يۈرەكتىن سويىمىسۇن سەندەك مۇقەددەس قەللىنى،
ئامىتى ئوڭىدىن كېلىبان، چەرخى چورگەلگەن خوتەن.

مەن سالام يازدىم ساڭا ئىشقىمنى بەتكە تولدۇرۇپ،
ئىشتىياقنىڭ ئىنتىزارى كوزلىرىمنى تالدۇرۇپ،
خۇش چىراي ئىشچانلىرىڭ قەلبىمدە ئوتلار ياندۇرۇپ،

ئەرشدىن تاتلىق

ئالمنى

مۈلىك باققا كىرىپ كوردۇم چىرايلىق ئالمنى،
جىلۋىلەندى قارشىپ گويا دىگەندەك "ئال مېنى!"

شاختا تۇرغان ئالمىلارنىڭ سانى يۇلتۇزدەك تولا،
ددى: "قورقۇتالمىدى ئۇششۇك، قۇرۇت ۋە ھال مېنى."

"قىلىدۇ ھەر كىمنى مەپتۇن،— دىدى،— گۈلدەك رەڭگىمىز،
سويگىنىڭگە سوۋغا دەپ ئۆز، يانچۇغۇڭغا سال مېنى.

قىز-يىگىتلەر بەزمىسىدە داستىخاننىڭ زىننىتى،
يىسە قەلبى ياشىرار توقسانغا كىرگەن چال مېنى.

شەرۋىتىم تىلىنى يارار، شىرىنلىگىم قەندىن لەززى،
تاڭ قالۇر بىرلا تېتىپ كورسە مۇبادا بال مېنى."

توقۇدۇم ئارمان ئېتىمنى مەنمۇ راس ئوت چالدۇرۇپ،
قىل سالامىنى قوبۇل، ھور كېلىچەك كۈتكەن خوتەن.
1981 - يىل ماي، ئۈرۈمچى.

خۇش پۇراققا تولدۇرۇپتۇ باغنى كۆركەم ئالمىلار،
يايرىتىپ كۆڭلۈمنى زوقى، قىلدى ھەيران-لال مېنى.

سەيلە قىلدىم مەن خوشال باغ ئايلىنىپ، ئالدىم ھوزۇر،
بىر كۆرۈپ قايىتتىم يەنە مەيلىمنى تارتقان ئالمنى.

1979 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

تاجىدىن قادىرى

ئېتىز

ئېخ، ئېتىز، گۈلشەن ئېتىز، سەن ياپ-يېشىل بوستان ئېتىز،
مول ھوسۇللۇق خامنىڭ شائىر ئۈچۈن داستان ئېتىز.

ئاڭ بىلەن كەلدىم قېشىڭغا كەتمىنىمنى چاپقىلى،

سازچى بوز تورغايلىرىڭ بەزمە قۇرۇپتۇ، جان ئېتىز.

ياغرىتىپ گاڭ ناخشىنى باغرىڭغا توكتۇم ئۇنچە تەر،

كۈزلۈكى ئالتۇن باشاق يەلپۈللەگەن مەيدان ئېتىز.

سەندە ئىشلەپ ناخشا ئېيتسام شاتلىنار كۆڭلۈم مېنىڭ،

دائىما مەيلىمنى ئىللىق قوينىغا تارتقان ئېتىز.

1965 - يىل ئاپرېل.

ئانا جۇڭخۇا ئېلىمىنىڭ چىڭ پولات قورغانى سەن ھۇشيار،
سېنىڭ ئالدىڭدا دۈشمەن ھەرقاچان بولماقتا مات، ئۆلكەم.

گۈزەل مەنزىلىسىرى كۆكنى يېرىپ قىلماقتىسەن پەرۋاز،
ئۇلۇغ ماۋجۇشى بەرگەچكە ساڭا ئۇچقۇر قانات، ئۆلكەم.

شۇڭا گۈلدەستىلەر تىزدىم سېنىڭ شانلىق تويۇڭغا مەن،
غەزەلخان، نەغمىكەش كۈڭلۈم بۈگۈن ئالەمچە شات، ئۆلكەم.
1975 - يىل ئۆكتەبىر.

ئازات ئۆلكەم

يېرىڭ مۇنبەت، سۇيۇڭ شەرۋەت، قۇياشلىق، ھەي ئازاد
ياشار قوينۇڭدا ھەرىمىلەت پاراۋان، خۇش، ئازات ئۆلكەم.

تالاي يىللار ئازاپ چەكتىڭ بېسىپ يەلكەڭدىن ئۈچ چوڭ تاغ،
ئاتا قىلدى ساڭا داھى يېڭى، پارلاق ھايات، ئۆلكەم.

شەپەقتەك قىپ - قىزىل بايراقلىرىڭ كۆكتە قىلىپ جەۋلان،
غەزەلخان قەلبىدە قوزغايدۇ شىرىن ھىسسىيات، ئۆلكەم.

ئاشۇ ھەيۋەت ئىگىز تاغلار كىيىشكەن ياپ - يېشىل مەخەل،
شۇ تاغلار ئاستىدا بايلىق يېتىپتۇ قاتمۇ - قات، ئۆلكەم.

زېمىننىڭ تەكتىدىن نېفىت چىقىپ ئوركەش ياساپ ئاقتى،
تولۇپ تاشتى ۋۇجۇدۇڭدا جاسارەت، ئىجتىھات، ئۆلكەم.

ھەسەتخور، رەزگى ھۇقۇشلار بېغىڭغا كوز ئالايىتقاندا،
قىزىل لاچىنلىرىڭ ياۋنى دىگۈزدى پەندىيات، ئۆلكەم.

جەڭچى

تېپىلماس بارچە ئالەمدە سېنىڭدەك قەھرىمان جەڭچى،
بۇ "جىيىڭجۇن" دىگەن نامنىڭ جاھانغا كەڭ ئايان، جەڭچى
توكۇپ سەن تەر ۋە تەننى گۈللىتىشكە ھەر زامان، جەڭچى،
ھىساپسىز توھپىلەر قۇشتۇڭ ئېلىمگە، جانىجان جەڭچى،
يازاي مەن بۇ مۇخەممەسنى ساڭا دىلىدىن شۇئان، جەڭچى.

ۋەتەن - ئەل ئىشقىدا ھەر دەم پىدا ئەيلەپ ئەزىز جاننى،
كېچىپ دەريا، ئېشىپ تاغنى، توكۇپ ساپ لالە رەڭ قاننى،
ئۇرۇپ ياۋنى، سۇرۇپ چاڭنى، سويۇپ تاڭنى، قۇچۇپ شاننى،
ياراتتىڭ مەڭگۈ ئۇنتۇلماس ئىزىڭدىن نى - نى داستاننى،
سېنى جاندىن سويەر خەلقىڭ، ۋاپادار، قەدىردان جەڭچى.

يۈرەك - قەلبىڭگە ماۋجۇشى كىتائۇدىن دەرس ئالدىڭ،
ۋەتەندىن بولسا پەرمان، سەن شۇئانلا جەڭگە ئات سالدىڭ،
بوران - چاپقۇندا مەردانە، جاسارەت سازىنى چالدىڭ،
چىنىقتىڭ مەردۇ - مەيداندا، كۈرەش - جەڭلەردە سىنالدىڭ،
تېپىپ قۇدرەت، يېتىلىدىڭ سەن، زەبەردەس، پەھلىۋان
جەڭچى.

سېنى كۆرسەم ھايانچاندا باقارمەن مەرت سىياقىڭغا،
ۋەتەنگە باغلىغان چەكسىز مۇھەببەت - ئىشتىياقىڭغا،
ئوقۇپ مېڭ ئاپىرىن، ئالقىش ئىرادەڭ، ئىجتىھادىڭغا،
سېنىڭ شانلىق ھاياتىڭغا، تارالغان نامۇ - داڭقىڭغا،
تۈگەرمۇ بىر ئومۇر يازسام غەزەل، كۈي، داستان، جەڭچى.

ياساندى، سۇ ئىچىپ قاندى گىيا ئۈنمەس قاقاس چوللەر،
توكۇلگەن ئۈنچە تەرىڭدىن ئېچىلدى چوغلنىپ گۈللەر،
تېبابەتتە كۈمۈش يىڭنەڭ چىقارغاچ ياخشى يەكۈنلەر،
تەشەككۈر ياغدى شەنىڭگە، پەلەككە ياڭرىدى ئۇنلەر،
يۈزىدىن نۇر يېغىپ تۇرغان كويۇمچان، مېھرىۋان جەڭچى.

شۇڭا، مەغرۇر قىران بۇركۇت، ساڭا ھەر دەم سالام دەيمەن،
چوكۇپ ئىلھام، ھايانچانغا، يۈرەكتىن ئېھتىرام دەيمەن،
ئۇلۇغ كومپارتىيەم بولغاچ دىيارىم شات - خورام دەيمەن،
ۋەتەنگە كوز ئالايىسا ياۋ، ئەجەل قۇچقاي تامام دەيمەن،
ئوزى ھۇشيار، كوزى روشەن، ۋەتەنگە پاسىۋان جەڭچى.

ياراتتىڭ بېھساپ ئۈلگە ۋەتەن دەپ ئايىماي جانلار،
قىزىل بايراققا رەڭ بەردى توكۇلگەن ساپ قىزىل قانلار،
يازار خەلقىم سېنىڭ بىرلە ۋەتەن تارىخىغا شانلار،

سۆزۈك

تاپتىم

بىغانىم كەتتى كوڭلۈمدىن، يورۇق، كەڭ بىر زامان تاپتىم،
يۈتۈم سۇغا ئەجەپ تەشنا ئىدىم، ئابى راۋان تاپتىم.

ئەجەپ خامۇش ئىدىم، ئەپسۇس، تىلى كەمتۈك كېكەچتىم مەن،
بۈگۈن ناتىق بولۇپ، بۇلبۇل كەبى ئەرگىن زابان تاپتىم.

تۈنۈگۈن قايغۇ-غەم ئىچىرە پاناھىم يوق ئىدى ئەسلا،
بۈگۈن بۇ يېڭى دەۋرىمدە ئۈزۈمگە مېھرىۋان تاپتىم.

ئەمەس يالغۇز بۇ دەۋران قوينىدا ئازادە بولغان مەن،
ئۈزۈمدەك شات-خوراملارنى تۈمەن، مىليونلىغان تاپتىم.

نېچۈك شات بولمايىن روھىي كىشەنلەردىن خالاس تۇرسام،
بۈگۈن كومپارتىيە قەدىمىنى رۇسلاپ، قايتا جان تاپتىم.

يېشىم ئاتىشىدىن ئۆتكەن بولسىمۇ ئۇرغۇپ تۇرار غەيرەت،
بۇنىڭدەك ياخشى دەۋراننى دىيەلمەيمەن ئاسان تاپتىم.

باھارنىڭ قوينىدا گۈللەپ ياشارغاي باغۇ-بوستانلار،
يەنە ھەم قۇدرىتىڭ ئاشسۇن، كامال تاپ ھەر زامان جەڭچى،
1974 - يىل فېۋرال.

شائىرانە خىيال

قەلەمنى ئوينىتىپ قەغەز يۈزىدە يورغا يۇرگۈزسەم،
بۇ سەنئەتلىك يۇرۇشتىن ئاق ۋاراقنى تىلغا كىرگۈزسەم،
ۋاراق گۈلزارىدا ئوز ئەمگىگىدىن گۈللەر ئۇندۇرسەم،
زامانە ئەھلىنىڭ كوڭلىنى خۇرسەنلىككە چومدۇرسەم،
ئولۇك روھلارغا ئىلھام بەزمىسىن تۈزسەم، تىرىلدۈرسەم.

ئەجەپ بەگۋاش ئىكەن ئىلھام قۇشى، دامىغا چۈشمەيدۇ،
قىلىپ كاجلىق بۇ تەرسا، ئۇندىسەم يانمىغا چۈشمەيدۇ،
قىلۇر قەيدىمنى رەد، ھەر تاشلىغان دانىمغا چۈشمەيدۇ،
نىچۇن بۇ باغرى تاش ئاخىر كوڭۇل كانىمغا چۈشمەيدۇ،
ئەگەر چۈشسە ئىدى ئىززەت قىلىپ بويىنۇمغا مىندۇرسەم.

كېلىپ ئۇ بولسا ھەمدەم، ئەلگە خىزمەت ئوتىسەك بىللە،
كۈرەش سازىنى "قالغا" پەدىسىگە يۈتكۈسەك بىللە،
ئېچىلساق بىللە گۈلدەك، باغ ئىچىدە كۈكلىسەك بىللە،
ۋەتەننىڭ تۈزىنى ئاقلاش يولىدا ئۈرلىسەك بىللە،
ئۇنىڭ گۈللەنمىگە تەر تۈكۈپ ئەجرىمنى سىڭدۈرسەم.

بولاتتىم شات ئەگەر ئەل خىزمىتىدىن شادىمان بولسا،
ئىجادىم چاڭقىغانلارغا بۇلاق يەڭلىغ راۋان بولسا،
ئەگەر ئۆلسەم ھاياتىمدىن ۋەتەنگە بىر نىشان بولسا،
قەلەم ھەر تامچىغاندا، قەتىرىدىن باغۇ-چىمەن بولسا،
بۇ باغنىڭ ھەر بىرىدە توزىماس گۈل-غۈنچە كۈلدۈرسەم.

ۋەتەن گۈلزارىنىڭ ئاۋازى پۈتمەس بۇلبۇلى بولسام،
يېتەتتىم ئارزۇ-ئارمانغا كى ئوڭمەس بىر گۈلى بولسام،
ۋەتەنكىم مېھرىۋانمىدۇر، ئۇنىڭ ئۆتكۈر تىلى بولسام،
ئىشىكتە تۇرغۇزۇپ خىزمەتكە سالسا، بىر قۇلى بولسام،
دەسە "ئوغلۇم" سۆزۈكىنى، بۇ باھاغا جان سۈيۈندۈرسەم.

ئەمدى جىمجىتلىقنى قوي، بولسۇن راۋان سوزگە تىلىك،
كەتتى كۈلپەت يۈكى ئۇستۇڭدىن، تۈزەل، تىكلە بېلىك،
گەرچە توھمەتلەردە ئوتتى خارلىنىپ ئونلاپ يىلىك،
داغى ھىجرانلاردا قات-قات قانغىمۇ تولدى دىلىك،
بولدى جارى ھەق-ئادالەت، پۈتتى زارىڭ، سايرىغىن.

كەلدى بىر سۇبھى سائادەت، كوز يورۇت، ياشنى قۇرۇت،
باسمىسۇن كوڭلۇڭنى زەڭ، ئوتكەنكى دەرتلەرنى ئۇنۇت،
سەكرە مەيدانغا، ناۋا قىل، سايرا، ئاۋازىڭ تونۇت،
پارتىيە سوزىنى ئاڭلا، پارتىيە يولىنى تۇت،
ئى سۇزۇڭ، كومپارتىيە چىن غەمگۈزارىڭ، سايرىغىن.
1980 - يىل، قەشقەر.

بۇلبۇلغا

كەلدى ئەمدى ئارزۇ قىلغان گۈل باھارىڭ، سايرىغىن،
قاندۇرۇپ گۈل ھوسنىڭكە چەشى خۇمارىڭ، سايرىغىن،
بولدى ئاۋازىڭغا دىللار ئىنتىزارىڭ، سايرىغىن،
تىلدا يوق ئەمدى پېچەت، بار ئىختىيارىڭ، سايرىغىن،
ئوز دىيارىڭ، گۈلشىنىڭ، ئوز مۇرغىزارىڭ، سايرىغىن.

ئال سۈكۈت موھرىنى تىلىدىن، سايرا ئى شىرىن زابان،
دەۋر يارىڭدۇر سېنىڭ، ياڭرات غەزەلنى شادىمان،
ئەمدى خىلۋەتتىن ئوزۇڭنى سەپكە ئال، قىلما گۇمان،
ئەيلە ئەركىنلىك ھاۋاسىدا بەلەن پەرۋاز ھامان،
باغۇ-گۈلزارىڭنى كۈيلەش ئىپتىخارىڭ، سايرىغىن.

ئوتىمىسۇن پۇرسەت يەنە ئەندىشە ئىچرە تۈگۈلۈپ،
كەتمىسۇن بەلكى ئىجادىيەت تۇغۇلماي، كومۇلۇپ،
پەيت مۇھىم، كوز ئاچ، ۋەتەندە كەتتى ئىشلار يۈكسۈلۈپ،
ئۇ بۇرۇنقى كونا رامكا، تارچىلىقلار ئوزگۈرۈپ،
مۇنبىرىڭ بار ھەمدە يۈكسەك ئېتىۋارىڭ، سايرىغىن.

غەنىزات غەيۇرانى

سالام، ئۇرۇمچى

ئەسسالام، ئۇرۇمچى! — دەپ مەن ئېھتىرامىم بىلدۈرەي،
يېڭىچە ۋەسلىك بىلەن سولغۇن دىلىمنى كۈلدۈرەي.

ھورمىتىم ئىزھار قىلىپ كەلدىم بوسۇغاڭغا يەنە،
ئاج قۇچاق، يار قوينىغا كىرگەن يىگىتتەك شات كىرەي.

نەۋقيران بىر ياش ئىدىم كەتكەندە سەندىن قوغلىنىپ،
“قار بوۋاي” بوپسەن دىسەڭ، يىللار ئىزى بۇ دەپ يۈرەي.

رەنجىمەيمەن ھىچ سېنىڭدىن قوغلىغانىتىڭ دەپ مېنى،
ئۈزگىدە تۇرسا ئۇۋالىم، نىمە دەپ سەندىن كۈرەي.

سېغىنىش دەردى — پىراقى ئوتتى جاندىن شۇ قەدەر،
مەن ئۈچۈن چىمدىم توپاڭدۇر تۇتتيا، كۈزگە سۈرەي.

كەڭ ئىكەن باغرىڭ ئەجەپ، گويا ھايات دەرياسى سەن،
شۇ ھايات دەرياسىدا تامچەڭ بولۇپ مەنمۇ ئۆزەي.

بار ۋۇجۇدۇم ئەل ئۈچۈن تۇرسا قىزىپ يانماق بولۇپ،
ئوت بولۇپ يالقۇنلىماي، “پىس-پىس” قىلىپ قانداق تۈتەي!

شۈھرىتىڭ-شانىڭ ئۈچۈن بوغدىنى سەن ئارتساڭ ماڭا،
دەس تۇرۇپ قەددىمنى پۈكمەي، مەنزىلىڭگە كۈتەرەي.

سەن يەنە خانىتەڭرىدەك ئاق چاپلىرىڭدىن نۇر توكۇپ،
ماڭا بىر قىلىدېڭ تەبەسسۇم، مەن قۇچاغىڭدا كۈلەي.

1981 - يىل ئىيۇن، ئۇرۇمچى.

قىلدى تازىم، ئىپىتتى رەخمەت زوقلىنىپ كۆي تەڭرىسى،
ئاڭلىغاچ شات ناخشىنى بىزنىڭ غەزەلخانىدىن يەنە.

1980 - يىل ئاپرېل، ئۇچتۇرپان.

يەنە

تاڭ يورۇپ چاچتى قۇياش نۇر شەرقىي ئاسماندىن يەنە،
ياڭرىدى بۇلبۇل ناۋاسى باغۇ - بوستاندىن يەنە.

سايىرىدى تىل، يايىرىدى دىل، چېقىلىپ دىل قۇلىپىسى،
ناخشىلار، شات كۈلكىلەر جۇش ئۇردى ھەر ياندىن يەنە.

ياشىنىدى قىزلار، ئىدىرلار، كىيىدى ئەتراپ گۈل لىباس،
خۇش پۇراق كەلدى دىماققا لالە - رەيھاندىن يەنە.

كۈزلىرى پۈتكەن بۇلاقلار ئۇرغۇدى پونتان بولۇپ،
بولدى ھاسىل مىسلى دەريا ئىلمۇ - ئىرپاندىن يەنە.

قانچە شائىر قازدى دۇر ئەقلۇ - تەپەككۈر كاندىن،
تىزدى شانلىق بەتكە نۇرلۇق ئۈنچە - مارجاندىن يەنە.

چىقىدۇ مەھمۇت، يۈسۈپتەك ① يۈزلىگەن ئالىم، ئەدىپ،
غۇلجا، قەشقەر، ئاقسۇ، خوتەن، كورلا، تۇرپاندىن يەنە.

① مەخمۇت قەشقىرى، يۈسۈپ خاس ھاجىپ.

يۇرتتۇم

ئانا يۇرتتۇم—ئەزىز يۇرتتۇم، مۇقەددەس، جانىجان يۇرتتۇم، تېپىلماس كۈللى ئالەمدە سېنىڭدەك مېھرىۋان، يۇرتتۇم.

تۇغۇلۇپ سەندە چوڭ بولغان ساڭا پەيۋەندە ئوغلۇڭ مەن، شۇڭا قەلبىمدىكى مېھرىڭ مىسالى بىر قىيان، يۇرتتۇم.

تەسەۋۋۇر قىلىمىغىم مۇمكىن ئەمەس بەلكى تىرىكلىكتە دەققە ئايرىلىپ سەندىن ياشاشنى ھېچقاچان، يۇرتتۇم.

پۇتۇن كەچمىشلىرىم سەندە، سېنىڭ ئۈستۈڭگە كۈلپەتلەر - يېتىپ كەلگەندە بولغاننى مېنىڭ باغرىمۇ قان، يۇرتتۇم.

ئوتۇپ قانچە سىناقلاردىن چىنىقتىم، سەندە تاۋلاندىم، يەنە ئالدىڭدا تىك تۇردۇم بېرەي دەپ ئىمتىھان، يۇرتتۇم.

سېنىڭ ئوغلۇڭ بولۇشتىن زور بەختىنى مەن تاپاي نەدىن، ئاشۇ بەختىمگە كوز تىكتى ھەۋەس بىرلەن جاھان، يۇرتتۇم.

چىدامىڭ ئالدىدا ئالىپ گويا بىر لىڭشىغان قوزۇق،

يېشىڭ ئۇلغايىسىمۇ غەيرەت، ماداردا نەۋقىران يۇرتتۇم.

ئاجايىپ تارىخىڭ باردۇر پۇتۇلگەن قۇرلىرى زەردىن، سېخى، مەردانە سەن، خەلقىڭ كۈرەشچان، پەھلىۋان، يۇرتتۇم.

ئەگەر ئاچ كىرسە ھويلاڭغا تويۇپ ھەم كىيىنىپ چىقتى، جاھاندا بارمۇ سەندەك كەڭ قوساق، چوڭ داستىخان، يۇرتتۇم.

گۈزەللىك نۇر كەبى سەندىن تارالغان بارچە ئالەمگە، شۇڭا نۇرانە گۈل ھوسنىڭ جاھانغا خوپ ئايان، يۇرتتۇم.

بۆلەكتىن ياشنىدىڭ، كۈلدۈڭ، جاھان مەپتۇن جامالىڭغا، ھايات ئۆتمەكتە شاتلىقتا يوقالغاچ ئاھ-پىغان، يۇرتتۇم.

1980 - يىل ئىيۇل، ئۈرۈمچى.

سەن بولۇپ گويىكى كاككۇك، ئىشقى كۈيىنى كۈيلىدىك،
ھەممىدىن كەچتىك، ھەۋەس دەرياسىنى كۆپ بويلىدىك،
زەپ ئاسان مەپتۇنى بولدۇك، (ئەسلى شۇنداق گولمىدىك؟)
تىل بىلەن دىلنى ھەمىشە بىر تۇتاش دەپ ئويلىدىك،
ھەممىنىڭلا تىل - دىلى بولمايدۇ ئوخشاش، يىغلىما.

بەك ئاسان دەپ ئويلىغانمۇ دەرتكە يولداشلىقنى سەن،
خەلقى ئالەم ئالدىدا خورلۇققا بەرداشلىقنى سەن،
بىر كۈلۈشكە تېگىشىپ ئەتتىك گۈزەل ياشلىقنى سەن،
يارىشىملىق خۇي دىدىك يىگىتكە بەگۋاشلىقنى سەن،
سېنى يىغلاتقانغا خوش ئۇ كەسپىي بەگۋاش، يىغلىما.

ئىشقىدىن لاپ سوزلىسە، بولدۇك ئۇنىڭغا مەھلىيا،
باشتىلا ئالدىنقىڭدىن گۈل كورۇندى شۇم بۇيا،
پەرق ئېتەلمەي پەس ھەۋەسنى ئۇنى بىلىدىك تۇتيا،
پەس ھەۋەس، ئالجاناپلىق ئوت بىلەن سۇدۇر گويا،
بولمىغانغا بۇ ئىككەيلەن بىر نىشانداش، يىغلىما.

سالىمىدىك ياشلىق ئېتىڭنىڭ بېشىغا تىزگىن - يۈگەن،
قوزا - ئوغلاقمۇ قاچار گەر بېشىدىن چىقسا كۈگەن،*

* كۈگەن - سېغىن ۋاقتىدا قوزا - ئوغلاقلارنى باغلاپ قويىدىغان
ئىلمەكلىك ئاغامچا.

يىغلىما

(تېيىپجان ئېلىيويىنىڭ شۇ ناملىق غەزلىگە مۇخەممەس)

خۇيى ئۇ نامەرت دىگەننىڭ قىزنى ئالداش، يىغلىما،
ئۇ، مۇھەببەت بابىدا كەتكەنلا قاقۋاش، يىغلىما،
سېنى يىغلاتتى، لېكىن بولدى ئوزى پاش، يىغلىما،
ئىچ - ئىچىڭدىن ئورلىتىپ ئاھ، ئەي قەلەمقاش يىغلىما،
كوزلىرىڭدىن مۇنچىلىك كۆپ ئاققۇزۇپ ياش، يىغلىما.

يىغا قەلبىڭ يارىسىنى ياپسا، مەيلى يىغلىساڭ،
سېنى يىغلاتقاننى كۈلگە ئاتسا، مەيلى يىغلىساڭ،
ئوق بولۇپ نائەھلىنى قاخشاتسا، مەيلى يىغلىساڭ،
يىغىدىن ئادەم تەسەللا تاپسا، مەيلى يىغلىساڭ،
لېكىن ھەرگىز كوز يېشى بولماس تىلەكداش، يىغلىما.

تونىماي ئالدامچىنى سەن "ئۇ - مېنىڭ بەختىم" دىدىك،
"ئاشۇ بەختىمگە كۈشەندە چىقمىغاي..." دەپ غەم يىدىك،
"بۇ تۇيۇق يولدىن ئېتىڭنى تارت!" دىگەندىن رەنجىدىك،
شۇ يىگىت گۈل بەردى دەپ سەن ئالدىراپ كۈلگەن ئىدىك،
كۈلمىسۇن خەق، ئەمدى نامەرت ئاتتى دەپ تاش، يىغلىما.

“ئالدىراپ بەرگەن كوڭۇلنىڭ ئەتىۋارى يوق” ئىكەن،
كوڭ چىمەن دەپ يۈگرىدىڭ يالاڭ ئاياق، سايدىن تىكەن،
يىڭنە سانچىپ ئالغىچە بەر ئەمدى بەرداش، يىغلىما.

ئەمدى بىلگەنسەن ئۈزەڭمۇ، ئۇ ئەمەس ئىشنىڭ ئوڭى.
كوپ ئورۇنسز كۈلكىنىڭ راست بولىدۇ يىغا سوڭى.
ئالمىساڭ بۇندىن ساۋاق جەزمەن چىقار ئۇندىن چوڭى،
بايقىغىن كوپتۇر مۇھەببەت كوچىسىنىڭ ئوي-دوڭى،
ئەمدى بولغاي ئىبرىتىڭ باشلامچى يولداش، يىغلىما.
1982 - يىل ئاپرىل، ئۈرۈمچى.

ئابدۇشۈكۈر مەمتىمىن

ۋەتەن

ۋەتەن، سەن سويگۇ مىزانىم، گۈزەللىك بىنەزەر سەنسز،
تاپالماس ئىپتىخار ئومرى تۇغۇلغان بىرلەر ئەر سەنسز.

ۋەتەن - مىراجى ئەرشىمىسەن ①، خالايق خالىقى ئالەم ②،
ئىناۋەت تاپمىغاي شوھرەت ھاياتلىق ئۆتسە گەر سەنسز.

توپاڭ - جىسىمىم، سۇيۇڭ - قانىم، ھاۋايىڭىز نەپەس بولماس،
مەئشەت، نازۇ - نېمەتلەر ماڭا گويا زەھەر سەنسز.

مەگەر پەرۋان دىسەڭ، شەمىم ئوزۇڭسەن چەشمەنى ئەنۋەر ③،
پىراقۇ شەۋقى ئىشقىڭدا ماڭا تۇندۇر سەھەر سەنسز.

ۋەتەن شەيدايى ئوغلاننىڭ قىلالماس تەركى شەيدالىق،
ماڭا ئار شاھى ئىسكەندەر ئېرىشكەن قۇت - زەپەر سەنسز.

① مىراجى ئەرش - پەيغەمبەرنىڭ تەڭرى بىلەن كۆرۈشكەن ساماۋى
جايى، تەڭرىنىڭ ھەرىمى.

② خالىقى ئالەم - ئالەمنى بىنا قىلغۇچى.

③ چەشمەنى ئەنۋەر - نۇر بۇلىغى.

خەلق

خەلق دىسەم باغرىم تولۇر، سويگۇم تولۇر، زېھنىم تولۇر،
خەلق دىسەم چەككەن جاپا، كەچمىش مۇشەققەت ئۇنتۇلۇر.

كائىنات-ئالەم ئارا گوھەر دىسەڭ گوھەر-زىمىن،
بۇ زىمىننىڭ جەۋھىرىنى ئىزلىسەڭ ئۇ خەلق بولۇر.

قۇدرىتىم خەلقىم يەنە، خەلقىم-تەپەككۈر زىننىتىم،
ھەر كۈنى سويگەچ قۇياش تۇپراقنى ھەر كۈن چوغلىنىۇر.

تەنگە جان قىلماس ۋاپا، باقى ئەمەستۇر ھەر نەپەس،
ئەل گۈلىستان، ئۇندىن ئۆزگە بارچە گۈل بوستان سولۇر.

شۇنچە ھىكمەت قامۇسى ئالدىمدا بەتلەر ئاچسىمۇ،
ئۇندا خەلق مەۋج ئەيلگەن تەقدىردە قەلىم زوقلىنىۇر.

خەلق-قۇتۇپ يۇلتۇز يەنە، خەلققە ئادالەت ئولچىمى،
بولدى خەلق تەھرىرى تارىخ، ئەمدى ھەق تاپقاي غۇرۇر.

بىر قۇياشكىم پارتىيەم ئەلدىن ئېلىپ نۇر پارلىغان،
ئىپتىخارم: بۇ يۈرەك كوكسۇمدە خەلقىم دەپ ئۇرۇر.

ۋەتەن ۋە پارتىيە

(پارتىيىمىز قۇرۇلغانلىغىنىڭ 60 يىللىغىغا ئاتاپ)

قۇي شارابىڭنى بۇدەم ياقۇت قەدەھقە، ساقىيا،
قىلدى بىر قۇتلۇق غەزەل ئىلھامى دىلنى مەھلىيا.

سەنە ياپراغىم شۇدەم بولغان كەبى ئالتۇن ۋاراق،
چىن دىلىمدىن ئورلىگەن ھەر تامچە قان بولدى سىيا.

دەۋرىمىزنىڭ ئىدىرگى، ۋىجدانى، شانۇ-شەۋكىتى-
پارتىيەمگە پاك مۇھەببەت قىلدى قەلبىمدىن نىدا.

ئىپتىخارلىق تۇيغۇدىن مەڭزىمدە شاتلىق تامچە ياش،
ئەل باھارى سەن بىلەن تارىختا بولغاچ ئىپتىدا...

*

دوزىخى ئۆتمۈش ئىدى ئەل بېشىدا زۇلمەت زامان،
ئاچمىغان بەختنىڭ چېچەك باسقاچ جاھاننى شۇم بۇيا.

پاچىئەگە قىسمىتىڭ دۇچ كەلسىمۇ يۈزىڭ قېتىم،
قۇر ئېچىپ ئىقبال يولۇڭنى تاپمىغان ھىچ ئەۋلىيا.

يەتسىمۇ پەريات، مۇناجات نالسى ئەرش قەرگە،
چۈشمىدى پەرۋاز قىلىپ قۇتقازغىلى سۇمۇقمۇ يا.

باسىمۇ يەلكەڭنى مىڭ مۈشكۈل، جاپالار تاغ بولۇپ،
چىقىمىدى زاھىر بولۇپ شەپقەتكە خىزى ئەنبىيا.

سۇسراپ قاقشال بولۇپ سۇنغاندا بەرگى ياپرىغىڭ،
ياغمىدى شەپقەت سۈيى يا ئۇنىڭدەك بىر تال گىيا.

نۇرغا تەلمۈرگەن كوزۇڭ زۇلمەتتە بولغاندا بەسىر،
كىم شاپائەت ياغدۇرۇپ سۇردى كوزۇڭگە تۇتيا؟

تاڭ باھار بەخش ئەيلىدى كومپارتىيەم جۇتنى يېڭىپ،
بالقىغان كۈندەك ۋەتەنگە توكتى زەر - ئالتۇن زىيا.

پارتىيەم قىلغاچ مەدەت يوقسۇلغا كىردى كۈچ - قۇۋۋەت،
بولدى غۇربەتلىك ماكان گاڭدەك ئۇيۇل ئالماس قىيا.

قايتا قەست قىلغان ياۋۇزلار ئاقۋەت بەربات بولۇپ،
بولدى تارىخ ئالدىدا پۇتلار تېگىدە بورىيا.

قايتىدىن كۈلدى باھار، شانلىق سويۇپ، يايىراپ كوڭۇل،
ھەر يۈرەكنىڭ خەندىدە سايرايدۇ بىر بۇلىۈلگۈيا.

ئالدىمىزدا چوڭ چېلىش، چۈشتۇق سەپەرگە ئاتلىنىپ،
جىلۋە قىلغاچ ئەتىمىز پەرھاتقا شىرىندەك مانا!

*

پارتىيەم، قۇتلۇق تويۇڭ، باغرىمدا بىر چوڭ توي بۇگۇن،
بەزىمدىن مەي جامى تۇتتۇم مەن خوشال مۇنبەر ئارا.

سەنە ياپراغىم شۇ دەم بولغان كەبى ياقۇت قەدەھ،
قەترە مەي جىسىمىم - ھوجەيرەم قوينىدا ئوينار راسا.

1981 - يىل 1 - ئىيۇل.

ئەي ۋەتەن، ئىشقىم ساڭا، زوقۇم ساڭا،
تەڭرى خاكىڭغا ماگىنت كۈمگەنمىدى.

ياكى شەيدايى تۇغۇلماقتىن بۇرۇن
روھى سويگۇ ئابىغا چۈمگەنمىدى؟...

سويگۇ

قايسى پەرۋان ئوت ئارا ئورتەنمىدى،
ياكى ئوت پەرۋانغا گۈلشەنمىدى؟!

قايسى بۇلبۇل گۈلگە شەيدا بولمىغان،
ياكى گۈل بەرگىدە شەبنەم قەنىمىدى...

شامغا پەرۋان بولدى شەيدا كويىدى ھەم،
يا ئىشقى سەۋدالىغى سەھۋەنمىدى؟

توكتى قان پورەك كورۇپ بۇلبۇل سەھەر،
ياكى گۈل بۇلبۇل بىلەن بىر تەنمىدى.

بىلىمدىم، قەلبىمدە ئەلگە زور ئىشقى،
يا مەلەك ① دىلغا ئۇنى تەرگەنمىدى.

① مەلەك — مالاىكىلەر.

بۇگۇن

لالە ھوسنۇڭ زەپىران رەڭگىگە گۈل رەيھان بۇگۈن،
جۈت كېزىپ تاپقان باھارنىڭ پەيزى خوپ دەرمان بۇگۈن.

ئۇسسۇلۇقتىن سۇسراپ بولغان ئىدىم بېھۇش ئۈزەم،
يارنىڭ لەب جامىدىن مەي شەرۋىتى لوتمان بۇگۈن.

چۈچىگەن قۇشتەك قەپەزدە تاپىمغان كوڭلۇم ئارام،
ئىپتىخارى، ئەركىگە ئەمدى، كورۇڭ، سۇلتان بۇگۈن.

چەكتى پۇرقات ئاشىغىڭ ھەم كۈلدى ۋەسلىڭ ئەركىسى،
گۈل باھارىم بەزمىگە ساقى ئەزىز دەۋران بۇگۈن.

دىل ياشاردى ئەل بىلەن، ئەلمۇ ياشارغاي قول بىلەن،
شات ناۋا بولدى كوڭلۇنى قاپلىغان ئارمان بۇگۈن.

تاڭ بىلەن، بۇلبۇل بىلەن شەيدايى چەك دىل تارنى،
كوكتىكى مىڭ قۇش كەبى جىسمىمىدە قان جەۋلان بۇگۈن.

تۇرپان

قەدىم ھەيۋەت تىيانشان قوينىدا تۇرپان گويا زۇمرەت،
ۋە ياكى ئەينى بىر پەرۋەش كۈلەر بوستان ئارا خىلۋەت.
ئاتا قىلىش ئاڭا بوغدا زىمىننىڭ تەھتىدىن قۇدرەت،
ياساندۇرمىش ئۇنى تارىخ تاقاپ ئۈستىگە زەر زىننەت،
سالام، تۇرپان - تەۋەرۇك يۇرت، دىلىم مەدھىگە تولغان
بەت.

ئۇزۇمنىڭ بېغى سەن گويا جاۋاھىر كانىدەك تۇرپان،
ئۇنىڭ ھەر دانىسى بولسا غەزەل، ھەر شىڭگىلى داستان،
كورۇنمىش ھەر ئۇزۇم چاقناپ قەدەم مەي چايقىلىپ تۇرغان،
ۋە يا شۇ مەي قەدەم - جامنى ماڭا سۇنغان گۈزەل جانان،
دىلىڭدا ئەۋجىگەچ سويگۇ يۈزۈڭنىڭ جىلۋىسى سۈلكەت.

ئۇزۇمغۇ ئەسلى خوپ شىرىن، ناۋاتتەك تەمى قوغۇن قاق،
سەھەر تىل تەككۈزۈپ كورسەڭ ھەسەل شەبنەمگە لىق ياپراق،
سېنىڭدىن ئۈزگە قاي جايدا شېكەر پەيدا قىلۇر يانتاق،
تەنەججۈپ، يا پۈتۈلگەنمۇ ئەزەلدە قەن بولۇپ تۇپراق،
ۋە يا گۈلچەنچىمۇ دىخان، بۇ يالقۇنتاغدا نە ھىكمەت؟

قاققلاپ كۈلدى يالقۇنتاغ، ۋارقلا، قامۇسۇم باي دەپ،
ئۇنىڭ ھەر ۋارىغى بىر-بىر ساڭا تارىخنى ئېيتقاي دەپ،
ياقام تۇتتۇم ئىدىقۇتقا كوزۇم چۈشكەندە ۋاي-ۋاي دەپ،
شۇڭا كەلدىم، ئەزىز تۇرپان، سېنىڭ قىسسەڭنى ئاڭلاي دەپ،
كوزۇمدە بىز خارابە، ئەمما قەلبىمدە بۈيۈك نۇسرەت.

زىكىردۇر نامە ئەپشانەڭ قەدىم قاڭقىلى ① نامىدا،
يېزىلمىش تەسۋىرىڭ ئايان سىما چىيەننىڭ ② كىتابىدا،
يىپەك كارۋانلىرى پىشقان دىيارىڭ ئاپىتاۋىدا،
تىلاۋەت قىلدى مىڭ راھىپ بېزەكلىك ئەتىكاۋىدا،
مېنى ھازىرمۇ بەنت قىلدى كامالەت شاھىدى سەنئەت.

ئەنە تەسۋىرى سۈرەتتە چېلىپتۇ مۇتەرىپنىڭ ③ ھەر ساز،
ئۇسۇل رەققاسلىرى قىپتۇ پەرىدەك كۆكتە مىڭ پەرۋاز،
مەلىكە ئارىسلان ساقى، يەنە ۋاڭ يەندى ④ دىن ئاۋاز،
ئوزۇمنى ئۇنتۇدۇم بىلىمى، قۇيۇڭ مەينى دىدىم ئاز-ئاز،
لېۋىمنى سۈركىدىم گۇيا ئاڭا تەككەن كەبى شەرۋەت.

① قەدىمقى يىلنامىلەردە تۇرپان - قاڭقىل دەپ ئاتالغان.
② سىما چىيەن - غەربىي خەن دەۋرىدىكى مەشھۇر تارىخچى. «تارىخ-
نامە» نىڭ ئاپتورى.

③ مۇتەرىپ - سازەندە.

④ ۋاڭ يەندى - سۇڭ سۇلالىسىنىڭ ئەلچىسى.

كېلىشكەن بارىگاھ تۇرقۇڭغا باقسام، ئاز كېلەر مىڭ زوق،
مەڭر ئاستانە تور بولسا، مەئىشەت داسخنى بۇيۇلۇق،
تۇيۇقنىڭ غارى يا بولسا، ئاڭا قاڭقى مۇنارى ئوق،
كېۋەزلىك شىردىغىڭ بولسا، بۇ ئوينىڭ ئوگىزى ئۇيۇق،
چەۋەنداز نەسلى ساھىپخان كۈتۈپ مېھمان، تاپار شوھرەت.

ۋاقىت لاچىنلىرى ئۇچقۇر، بۈگۈن تۇرپاندا گۈل ئەنبەر،
سانادەت سۈمۈرۈغى كۆكتىن ئۇزۇمزارلىققا توككەن زەر،
كۈزەل تۇرپاندا باغ مەشرەپ قىزىتماقتا ئايال ھەم ئەر،
مۈجەسسەم ئەيلىسەم نەزەمم، دىمەك تۇرپان ئىسل گوھەر،
قەدەمنى قايتۇرۇپ ئېيتار ساڭا شەيدايى مىڭ رەخمەت.

1981 - يىل 1 - سېنتەبىر.

ئابدۇسالام توختى

باھار ئىشقى

ئاتقاندا تاڭ چىقتى قۇياش، كەلدى باھار - كۆكلەم مانا،
نۇر ئىلكىدە كۈلدى زىمىن، نۇر ئىلكىدە كۈلدى ساما.

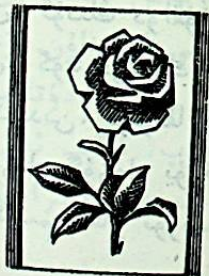
چوللەر يېشىل كىمخاپ كىيىپ، باغلار ياساندى گۈل بولۇپ،
زەپمۇ چىرايلىق بۇ باھار، زەپمۇ ئىسىل، كۆركەم، زىبا.

قوزغاپ كوڭۇلدە زوق - ھەۋەس، قۇشلار چۇرۇقلاپ چالدى ساز،
ياڭراتتى بۇلبۇل ناخشىنى گۈلشەن ئارا، گۈلباغ ئارا.

قايىناتتى بۇ شات بەزمىنى، توكۇپ دىلىدىن نەزمىنى،
كەڭ سەھنىسى كۆك باغرىدا قالغاچ ئۇسۇل ئويناپ راسا.

شىددەت بىلەن قوغلاپ - سۇرۇپ قۇزغۇنى تارمار ئەيلىدى،
بۇركۇت، جەسۇر لاچىن ھامان پەرۋاز قىلىپ ئاسمان ئارا.

قۇتلۇق - مۇبارەك ئەي باھار، ئالتۇن قۇياشلىق گۈل باھار،
پونتان بولۇپ تاشتى شۇ ئان ئوتلۇق يۈرەك ئىشقىم ساڭا.
1977 - يىل باھار، ئۈرۈمچى.

كېيىن گۈل باھار ئەتلەسنى كۆركەم ئىگىز تاغلار.
ئۇمەن بۇلبۇل قۇرۇپ بەزمە ناۋا ئەيلەپتۇ بوستاندا.

نەزەر تاشلاپ قىزىل تۇغنىڭ گۈزەل جەۋلاننى كوردۇم،
ھەقىقەت سويگۇچى سانسىز جەسۇر، مەرداننى كوردۇم.
كۈرەش ئوتىدا تاۋلانغان ۋەتەن ئوغلاننى كوردۇم،
ئۇنىڭ ئۇرغۇپ ئېتىلغان چىن يۈرەك پونتانىنى كوردۇم،
قىزىپتۇ تەنتەنە — بايرام شەھەر، يېزا، زاۋۇت، كاندا.

نەزەر سالىم، ياساپ ئۆركەش يۇرۇڭقاش ناخشا توۋلاپتۇ،
كېيىپ كەڭ بەقسەم توننى كۆتىلۈن ئۇسۇل ئويناپتۇ،
ئەزىزانە، گۈزەل قەشقەر راۋاپ، دۇتارنى چاپتۇ،
خوشاللىق دولقۇنى ئوخچۇپ، ئېقىپ ئەل ئىچرە يامراپتۇ،
سويۇملۇك پارتىيەمگە مەدھىيە ياڭراپتۇ ھەر ياندا.

قۇياش چاقناپ يورۇق نۇرغا تولۇپتۇ سۇپ — سۈزۈك ئاسمان،
چىقىپتۇ كۆككە لىۋ شاۋچى پەرىلەردەك ئۇچۇپ لەرزەن،
كۈتۈپ ئاپتۇ ۋۇگاڭ، دالچىن شارابىنى قۇيۇپ شۇ ئان،
چۈشۈپتۇ شوخ ئۇسۇلغا ھەم غېرىپ چاڭى بولۇپ شادمان،
شېھىتلەرمۇ خوشاللىققا چومۇپتۇ ئەرىشتە — ئاسماندا.

تىيانشان باغرىدا شاتلىق

قىزىل دولقۇن ئاجايىپ خۇش خەۋەرلەرنى ① تاراتقاندا،
كۈلۈپ كەتتى جىمى مىللەت ئانا يۇرتۇم تىيانشاندا،
يېقىملىق ساز، خوشال ناخشا جاراڭلاپ يەرۈ — ئاسماندا،
ئۇسۇلغا چۈشتى شات خەلقىم قىزىل گۈللۈك گۈلىستاندا،
خوشاللىققا چومۇپ مەنمۇ قەلەم ئالدىم ھاياجاندا.

ھاياجانم دېگىز بولدى، ئۇنىڭ دولقۇنىدا ئاقتىم،
ھاياجانم قانات بولدى، گويا قۇشتەك قانات قاقىم،
ئۇچۇپ ئوتتۇم ئىگىز تاغدىن، بۇلۇتقا كۆكرىگىم ياقىم،
تىنىق كۆكتە قىلىپ پەرۋاز گۈزەل يۇرت ھوسنىگە باقتىم،
كۈلۈپتۇ ھور تىيانشانم باھار نۇرىدا شۇ ئاندا.

بۇ قۇتلۇق خۇش خەۋەردىن كۈچ — قۇۋۋەت ئاپتۇ جىمى جانلار،
ئېرىپ مۇزلار ئەزىم تارىم چېچىپتۇ ئۈنچە — مارجانلار،
چېچەككە پۈركىنىپتۇ ھور تىيانشان باغرىدا باغلار،

① پارتىيە 11 — قۇرۇلتىيى 5 — ئومۇمىي يىغىنىنىڭ ئاخباراتى ۋە باشقا
خەۋەرلىرى كۆزدە تۇتۇلدى.

ئۇلۇغۇر پارتىيەم ئەلگە قۇياشتەك مېھرىنى چاچتى،
ئازاپ چەككەن تۈمەن مىڭ جان كۈتەردى قايتىدىن باشنى،
تىيانشان باغرىدا شاتلىق دېڭىزدەك جۇش ئۇرۇپ تاشتى،
جەسۇرانە يۈرۈش قىلدۇق، گۈزەل ئىقبال قۇچاق ئاچتى،
كۈرەشتە يۈكسىلىپ جەزمەن يېتەرمىز ئارزۇ-ئارمانغا.

1980 - يىل مارت، ئۈرۈمچى.

مەھەببەت رەھىم

يېزا غەزەللىرى (سېكىل)

ياشارغان يېزا

يېتىپ كەلگەندە يېزامغا جاھان جەننەت كورۇنگەندەك،
تۈنالىماي تىڭرىقچىپ قالدىم ئېزىققاندا ئۈكۈنگەندەك.

خىجىل بولماي سوراپ كوردۇم بىراۋدىن ئەسلى يېزامنى،
مۇشۇ، دەپ كورسىتىپ قويدى قىلىپ زاڭلىق يۈتەلگەندەك.

ساڭا بۇ ھالىنى دەپ بەرسەم، تۇتۇپ كوكسۇڭنى شۇ ئاندا
قاقلاپ بىر كۈلۈپ كەتتىڭ ياڭاق يەرگە توكۈلگەندەك.

تۈنۈگۈنكى خاراپ يېزام ياشارغان بولسۇمۇ شۇنچە،
مېنىڭچە كوز يۇمۇپ ئاچقۇنچىلىك پۇرسەت ئوتۇلگەندەك.

ماختىدىڭ دەپ رەنجىمە

ناخشا ئېيتساڭ تاڭ سەھەردە دەپتىمەن بۇلبۇلىمىكىن،
ياكى ئاڭلانغان يىراقتىن خۇش ناۋا مەرغۇلىمىكىن.

دەپتىمەنكى، ئوت ئوتاپ يۇرسەڭ ئېتىزدا كەچقۇرۇن،
مايسىلارنىڭ ئىچىدە چوغدەك ئېچىلغان گۈلىمىكىن.

ماختىدىڭ دەپ رەنجىمە، ماختايدىكەنغۇ ھەممە ئەل،
دەيدىكەن: بۇ قىز شامالداك چارچىماس دۇلدۇلىمىكىن.

بوتۇ، مەنمۇ مەدھىيەمنى كۈزگىچە پىنھان تۇتاي،
مول ھوسۇلنىڭ تويلىرىدا ماختىسام ماقۇلىمىكىن؟

ئۈلگەم سەن

ھوزۇرلانىدىم قاراپ ئۈستەڭگە يول سالغاندا- سالغاندا،
ئېچىپ سۈنى ئېتىزلىققا ئېلىپ ماڭغاندا- ماڭغاندا.

شۈبھىلەپ ئىككىمىز گويا ئېتىزدا بىللە ماڭغاندەك،
تۈيۈلدى شىرقىراپ سۇلار كۈلۈپ ئاققاندا- ئاققاندا.

ياساۋاتساق، گۈلۈم، شۇنداق چىرايلىق گۈل- گۈلىستانلار،
نىمىشقا تىگىرىقاي ئەمدى تەئەججۈپكە چۈمۈلگەندەك.

يار دىسەڭ

بولمىەن ئالدىڭدا ھازىر ئىشقا چىللاپ يار دىسەڭ،
مەن بىلەن قايناق چېلىش، ئەمگەككە بىللە بار دىسەڭ.

قالمىغان شۇ كەمگىچە ۋەدەم ئەمەلدىن ئايرىلىپ،
شەرتلىرىڭگە مەن تەسەددۇق، سويگىنىم ئىلغار دىسەڭ.

كۆككە يەتمەسەن بېشىم چىقىسام چېلىشلاردىن ئۆزۈپ،
گۈل تاقاپ كۆكسۈمگە شۇ چاغ، سەن ماڭا دىلدار دىسەڭ.

تەلمۈرۈپ تۇرغان ياسانچۇقلار ساڭا سوز تاشلىسا،
سادىڭغا كەتمەپىدىم "ھورۇنغا قەلبىم تار" دىسەڭ.

كەل قېنى، تاشلايلى بىز پۈكلەپ جاپانىڭ قەددىنى،
مەنمۇ تەييار ھەر مىنۇت، كۆكرەك ئۇرۇپ تەييار دىسەڭ.

تاڭ جۇلاسى يېزىمىزنى پۈركىگەچكە نۇر بىلەن،
نۇر ئىچىدە ئۇچرىشايلى ھەر سەھەر دىلدار دىسەڭ.

ساڭا سادىق كېنىزەكتەك مېنى ئاسراپ قاراڭغۇدىن،
تولۇن ئاي نۇر چېچىپ ئاستا ئۆزەر ئاسماندا-ئاسماندا.

سۈزۈك سۇ يورغىلاپ تەكشى ئېتەك يايىسا ئېتىزلىققا،
بىرەر تال مايىسمۇ قالمايدىكەن ئارماندا-ئارماندا.

سۇغاردىم سەن ئۈگەتكەندەك، ياشاپ كەتتى يېشىل بۇغداي،
شۇنىڭچۈن رىغىيىتىم، ئىشقىم ساڭا ھەرئاندا-ھەرئاندا.

مۇشۇنداق سويگۈنى بىزگە بەخش ئەتكەنمۇ گۈڭچەنداڭ،
بولار مۇنداق مۇھەببەت بەختىيار ئىنساندا-ئىنساندا.

ئىشچان گۈلۈم

چۈشۈپسەن ئومىغا قىزغىن پولاتتەك چىڭ قولۇم بار دەپ،
ۋەتەنگە مول ھوسۇلدىن خۇش خەۋەر بەرمەك يولۇم بار دەپ.

غۇلاچتىن كەڭ ئېلىپ سولنى مېڭىپسەن ئالدىدا كوپىنىڭ،
ئۇچۇپسەن خۇددى سۈرئەتتە قاناتلىق دۈلدۈلۈم بار دەپ.

قولۇڭدا ئوغىغىڭ ئوينىداۋ ناخشاڭغا بولۇپ تەڭكەش،
يىگىت قەلبى خوشال سەندىن قوشاقچى بۇلبۇلۇم بار دەپ.

ئىشەنچلىك قىچقىرىپسەن بەسلىشىشكە قانچە ئەرلەرنى،
يېڭىلىسەم مەن ئۈچۈن شۇ چاغ نومۇس ئاتلىق ئولۇم بار دەپ.

سېنىڭ ئەمگەكتە بەس-بەستە يېڭىلىگەن بىر چېغىڭ بارمۇ،
شۇنىڭچۈن ئېيتىمەن مەغرۇر مېنىڭ ئىشچان گۈلۈم بار دەپ.

تېزىپ باغلارنى خامانغا ياسايلى سۇنئى كۇئىنلۇن،
ياراشقاي سوزلىسەك شۇندا ھىساپسىز ھوسۇلۇم بار دەپ.

بۇغداينىڭ سوزى

دەيدۇ بۇغداي ماختىنىپ: ئىسىم بىلەن يىگانە مەن،
ئوتتۇرە مەن، ھەممە نۇقساندىن تامام بىگانە مەن.

كەڭ ئېتىزنىڭ كوكسىدە غۇر-غۇر شامالغا مەس بولۇپ،
ئىككى ياققا چاپقىلىپ ئوينايدىغان مەستانە مەن.

سارغىيىپ پىشقان چېغىم دىخان ئاكامغا كوز قىسىپ،
ئەمدى كەل ئوغاق ئېلىپ، دەپ چىلىنغان مەردانە مەن.

چەش بولۇپ تۇرغان چېغىم قوزغايدۇ گوھەر رەشكىنى،
چۈنكى گوھەردىن ئەزىزراق، ئەڭ ئىسىل دۇردانە مەن.

يۇرەك سوزۇم

بىباھا دەستۇر قىلىپ يەنئەندىكى سوھبەتنى ① مەن،
قەلىمىگە سىڭدۇرۇپ دەۋرىمگە خاس خىسلەتنى مەن،
يۇرىمىگە تولدۇرۇپ لىق ئىشتىياق، رىغبەتنى مەن،
پارتىيە، خەلقىمگە ئەۋۋەل بىلدۈرۈپ ھورمەتنى مەن،
قەلپ سوزۇمنى يازغىلى ئالدىم يەنە نوۋەتنى مەن.

باشلىدىم نەزمەمنى مەن لۇشۇن تاغىمنى ياد قىلىپ،
جەڭگە ئاتلاندىم بۈگۈن، مىندىم قەلەمنى ئات قىلىپ،
بۇ كۈرەشتە بەختىمىز دۈشمەنلىرىنى مات قىلىپ،
ھەيۋىسىنى خەلقى ئالەم ئالدىدا بەربات قىلىپ،
يەتكۈزەرمەن ۋايىغا بۇ جەڭگىۋار مەقسەتنى مەن.

ئەسلىسىم ئۆتمۈشنى مەن، يەر خۇددى تەتۈر چوگىلەر،
ۋەھشى، ئادەمخور زاماننىڭ تەكتى روشەن كورۇلەر،
"زۇڭلىسى يوغان ئۇزۇلگەن" باي، بېگىملەر، تورىلەر،

① «يەنئەن ئەدەبىيات - سەنئەت سوھبەت يىغىنىدا سۆزلەنگەن
نۇتۇق» كۆزدە تۇتۇلدۇ.

ئان بولۇپ چىقسام تونۇردىن جان بىلەن تەڭ قىممىتىم،
شۇ ئۇلۇغلۇق شەرىپىم بىرلە ھامان شاھانە مەن.

مەن ئۇلۇغ بولساممۇ، ئەلنىڭ ھاجىتى مەندىن ئۇلۇغ،
ئەل - ۋەتەننىڭ بېشىدىن ئورگەلگۈچى پەرۋانە مەن.

1961 - يىل ماي - ئاۋغۇست، غۇلجا.

نەمىلەر كۆرسەتمىگەن ئۇ ئىككى پۇتلۇق بوردلەر،
كەلتۈرەي شاھىت قىلىپ مۇدەھىش، قارا قىسمەتنى مەن.

مەڭگۈ ئەستىن چىقىمىغا ئۆتمۈشتىكى كەچمىشلىرىم،
يازلىرىمۇ قىش بولۇپ ئۆتكەن جاپالىق قىشلىرىم،
تەر توكۇپ، جان كويدۇرۇپ قىلغان ئېتىز پەرۋىشلىرىم،
ئەمگىكىمنىڭ قەنتىنى چاقمايلا سۇنغان چىشلىرىم،
كۈزلۈكى ئۇسقان ئىدىم ئاش ئورنىغا ھەسرەتنى مەن.

قىشلىغى ئاش-نان ئۈچۈن بايلارغا بولدۇم مەدىكار،
گاھى ئىشىنىز ئاچ قىلىپ، قۇشقاچنىمۇ قىلدىم شىكار،
باي غوجاملار ئويىدە دەرتىمەن ئانام بولغان چاكار،
ئولگىچە ئىشلەتتى زالىم بىر مىنۇت قويماي بىكار،
دورلىققا تاپىدىم باي قەلبىدىن شەپقەتنى مەن.

سىل بولۇپ مىسكىن ئاتام ياتقان ئىدى بىرنەچچە ئاي،
ئايرىلىپ غەمخور ئانامدىن ھالىمىزغا بولدى ۋاي،
قالدۇرۇپ ئويىدە ئاتامنى ئىشلىمەي قانداق قىلاي،
شۇنچە قىلساممۇ پەلەك ھىچ ئاچمىدى بىزگە چىراي،
مەڭگۈ كۆز يۈمىدى ئاتاممۇ، نىمە دەي بۇ دەرتنى مەن!

بىر يىتم بولدۇم ئەلەم-قايغۇ بىلەن قولتۇقلىشىپ،
ئەگە باش تەقسام شۇ يەردىن چىقتى پىشكەل جۇپلىشىپ،
تالىيىنىڭ كەينىدىن قوغلاپ يىقىلدىم پۇتلىشىپ،
كەمبەغەلگە ئۇ زامان كەتكەن ئىدى بەك جۇتلىشىپ،
قانچە يىل يۇردۇم بېشىمدا كوتىرىپ كۈلپەتنى مەن.

دائىما دەيتتىم ئوزۇمگە: بىزگە دۇنيا تارمىكىن،
ھەممە جايدا كەمبەغەللەر خۇددى بىزدەك خارمىكىن،
ھەممىدىن مەھرۇم قىلىنغان، چەككىنى ئاھ-زارمىكىن،
ياكى بىر كۈن تاڭ ئېتىپ، بىزگە نىجاتلىق بارمىكىن،
زارقىپ كۈتكەن ئىدىم تاڭ يورۇغان پۇرسەتنى مەن.

تاڭ ئېتىپ، ئەل بەختىنى يورۇتتى ئۆكتەبىر تېڭى،
كوتىرىلدى ئۇستىمىزدىن دەرت-ئاسارەتنىڭ چېڭى،
قەلبىمىزگە چاچتى نۇر ماۋجۇشنىڭ غالىپ تېڭى،
مەن تۇغۇلدۇم قايتىدىن، ئومرۇم يېڭى، دەۋرىم يېڭى،
شۇ يېڭى ئومرۇمدىلا كۆرمەكتىمەن راھەتنى مەن.

مەن تۇغۇلدۇم قايتىدىن بەختىم بىلەن، قەدىرىم بىلەن،
زوقلىنىپ بەختىمگە مەن ئاچتىم قۇچاق مېھرىم بىلەن،
مور ياشايەن ماختىنىپ بۇ جانىجان دەۋرىم بىلەن،

قان بىلەن كەلگەن ئەمەسمۇ شۇ بۈگۈنكى بەختىمىز،
قەدرىنى بىلگەچ ئۇنىڭ جاندىن ئەزىز كۆرمەكتىمىز،
ھوسنىگە باقساق بۈگۈننىڭ، زەپ گۈزەلدۇر ئەتىمىز،
شۇ بۈگۈن ھەم ئەتىمىزنى قوغدىماق چىن ئەھدىمىز،
ئەھدىنى ئاقلاپ ۋەتەندىن كۈتمەن رەخمەتنى مەن.
1974 - يىل سېنتەبىر، قەشقەر.

ئاشىغى مەن بۇ زاماننىڭ بار - يوقۇم، ۋەسلىم بىلەن،
شۇ زامانەم قولغا سۇ قۇيىدۇراي جەننەتنى مەن.

شۇ زامانەم دەل بۈگۈن چارەك ئەسىرنى ياشىدى،
ئەمدىلەتنى ياشلىغىنىڭ دەسلەۋىنى باشلىدى،
قانچە كارۋانلارنى يولدا ئارقىسىغا تاشلىدى،
ھەر يېشىدا بىر ئەسىر مەزمۇن قۇچاقلاپ ياشنىدى،
ئىپتىخارم دەپ تونۇيمەن بۇ زەپەر - نۇسرەتنى مەن.

بىز ئۇلۇغلايمىز شۇڭا كومپارتىيە يولباشچىنى،
ئېيتىمىز ئاخىرغىچە پۈتتۈر ياراتقان ناخشىنى ①،
يەرلىگىدە ياتقۇزۇپ پۈتكۈل جاھانگىر ۋەھشىنى،
قۇربىمىز ئىنسانىيەتكە بەخت - سائادەت گۈللىنى،
قەترە ئەجرىمىدىن شۇڭا سەزمەكتىمەن لەززەتنى مەن.

كۆزىمىزگە ياۋ بۈگۈن يايىسا بىخۇتلۇق تورىنى،
ھۆكۈمەيدۇ ئەتىلا زۇلمەت، جاھالەت بورىنى،
تارتتى كۆپ ئەجدادىمىز تارىختا غەپلەت سورىنى،
ئەمدى بىز چىڭ تۇتىمىز ھاكىمىيەت چۇلۇۋۇرىنى،
جەڭسېرى سەگەكلىشىپ سۇردۇم يىراق غەپلەتنى مەن.

① ئىنتېرناتسونال شېئىرى كۆزدە تۇتۇلدۇ.

دېدىم:—شۇنداق، گۈلۈم، ھەرگىز ئولۇك، زەي سۈچە تەم بولماس.

يۈرەكتىن ئەل ۋە تەننىڭ مېھرىنى بىر دەم سوۋۇتقاندا.

1962 - يىل سېنتەبىر، قەشقەر.

مەملى زۇنۇن

باغۋەن قىز

ۋۇجۇدۇم بولدى ئوت - يالقۇن كۈلۈپ سوۋغاڭنى تۇتقاندا،
تەبەسسۇم، ناز بىلەن ياشلىق كوڭۇل مەيلىمنى ئۇتقاندا.

يۈرەك گويىكى شام ئوخشاش قىزىپ، بىر يول ئېرىپ كەتتى،
قىزىل ياقۇت ئانارىڭدىن يېرىپ بىر قەترە يۇتقاندا.

دېدىڭ:—قانداق ئىكەن تەمى؟—چىچەن بۇلبۇل كەبى سايىپ،
ئانارىڭ شىرنىسى مەس قىپ ئوزۇمنى مەن ئۇنۇتقاندا.

—قىلاي تەرىپىنى قانداق؟—دېدىم ئاستا ئوزۇم ئوڭشاپ،
بولۇپ ئەجرىڭ گۇۋاھى بۇ، ئاتاق - داڭقىڭ تونۇتقاندا.

دېدىڭ:—شۇنداق بولار كەن، راست، ئانا تۇپراققا ئىشق
باغلاپ،

يېشىل، يۇمران كۈچەتلەرگە كوڭۇل مېھرىڭنى قاتقاندا.

ياش كوئۇل گويىكى ئاسمان، ئارمىنىم يۇلتۇزچە بار
بىر سېنى گۈللەش ئۈمىدىم ھەممە ئارماندىن ئەزىز.
1963 - يىل فېۋرال، ئۈرۈمچى.

جاندىن ئەزىز

ئەي يۈرەك سويگەن دىيارىم، سەن ماڭا جاندىن ئەزىز،
شوخلىنىپ ئاتقان تومۇردا قىپ - قىزىل قاندىن ئەزىز.

چىن گۈزەللىك ئاشىغى مەن، گۈلگە ئامراق كۈيچى مەن،
بارچە گۈللەر تاجىسى سەن لالە - رەيھاندىن ئەزىز.

ئەڭ مۇقەددەس ئىززىتىمدۇر ئار - نومۇس، ۋىجدان مېنىڭ،
ئىززىتىمنىڭ مەنبەسى سەن قەلبى - ۋىجداندىن ئەزىز.

دەيدىكەن ئاققۇ، بېلىق: چەكسىز ئەزىز ئوكيان دېڭىز،
ماڭا بەرگەن قەترە مېھرىڭ قانچە ئوكياندىن ئەزىز.

دەيدىكەن پەرۋانە دائىم: نۇر بىلەن يالقۇن ئەزىز،
مەن ئۈچۈن ئىشقىڭ ئوتىدۇر قانچە گۈلخاندىن ئەزىز.

تائەزەلدىن سايرىغانكەن بارچە بۇلبۇل باغ ئارا،
چول - جەزىرەڭ مەن ئۈچۈن بىگەنە بوستاندىن ئەزىز.

يۈرەكنى ئىككى قوللاپ مەن ئۇزات-سام، سەن تۇتۇپ مەزۇر.
پۈتۈن ئەل ئالدىدا مەھكەم باغاش ئەتسەڭ مېنى، رەنا.

لېۋىڭدە پىستە چاقسام، ئىشقى-مۇھەببەت ئەھلى شات كۈلسە،
يۈرۈك چاچقاي زىمىن-ئەرشكە مۇرادىم چولپىنى، رەنا.

ئىشەن، شەكسىز يېقىن بۇ تاڭ، كۈلەرمىز بىز ئۇرۇپ خەندىن،
ئۇلۇغ يانغىندا كويگەندە جاھالەت قورغىنى، رەنا.

1970 - يىل 21 - مارت، قەشقەر.

قېنى سەن، رەنا؟

قەپەزگە مۇپتىلادۇرمەن، كۈرەلمەيمەن سېنى، رەنا،
مېنىڭ ئەي دولىتىم، بەختىم، قەيەردە، سەن قېنى، رەنا؟

ئۇزاق تۈنلەر مېنىڭ جانۇ-تېنىمنى قويىنغا ئالدى
سېنىڭ ئىشقى-ئەقىدەڭنىڭ ئۇلۇغۋار گۈلخىنى، رەنا.

تېنىم گويا چىلان شاخى، قىزاردى يەر چىلان بىرلە،
سېنى دەپ ئاقسا بەختىمدۇر يۈرەكنىڭ ساپ قېنى، رەنا.

قەيەردە، قايسى چىن ئاشىق ۋىسال گۈلزارغا يەتكەن،
چىدام، غەيرەت بىلەن يەڭمەي جۇدالىق دەردىنى، رەنا؟

ئۇرۇق ئۈنگەيمۇ جان بەخش ئەتمىسە دىخان تېرى-ئەجرى
قۇچاق ئاچقايمۇ ئەمگەكسىز گوھەر، ئالتۇن كېنى، رەنا؟

ئاۋازىڭ ئاڭلىغان دەمدە چىقاي باشىم بىلەن يۈگرەپ،
مېنىڭدەك نەۋ باھار خۇشتارىنىڭ سەن-سەن جېنى، رەنا.

بىلىسەڭ

جۇدۇنلار قۇتۇردى، ئالەم جاھالەت ئىلكىدە، بىلىسەڭ،
ھاياتنىڭ شاتلىقى ئاھۇ-ئادامەت ئىلكىدە، بىلىسەڭ.

گوھەر-دۇردانە ئاچچىق ئىس-تۈتەك قويىنىدا كويىمەكتە،
باھار بۇلبۇللىرى تۇتقۇن-ئاسارەت ئىلكىدە، بىلىسەڭ.

بىناكار-قۇرغۇچى پەستە، ئىگىزدە بۇزغۇچى تەلۋە،
بەخت-ئامەت خۇشامەتكۈي ھاماقەت ئىلكىدە، بىلىسەڭ.

ئەلەم ئىسكەنجىسى قەھرىنىڭ ئوتىدا كۈل بولۇپ كويىگەي،
دېسەڭ شۇكرى، ئوتەر ئومرۇڭ ئاھانەت ئىلكىدە، بىلىسەڭ.

نېچۈن مىسران قىلىچ ئالماي قولۇمغا، ئەي گۈلى رەنا،
مۇرادىم گۈل-چىچەك ئاچماس تىلاۋەت ئىلكىدە، بىلىسەڭ.

1970 - يىل دېكابىر، قەشقەر.

شەمشەر

چىدام-بەرداش بېرىپ شامۇ-سەھەر ھىجران، پىراقلارغا،
تىكىلىدىم ئىككىمىز ئۈچمەس نەقىش چەككەن ۋاراقلارغا.

قەسەم ئەيلەپ ساڭا بىر كۈن دېسەم: "پەرۋانمەن، جانان".
دېدىڭ: "پەرۋانە بولساڭ ئۇر ئۈزەڭنى شام-چىراقلارغا".

دېدىم: "چېھرىڭدە ئاي نۇرى، كوزۇڭدە بىر جاھان ئاتەش،
نىمىشقا كوز تىكەي، جانان، چىراق ئىزلەپ پىراقلارغا".

تەبەسسۇم ئىلكىدە باقتىڭ... قوشۇلغان شولسىمىز بىزنىڭ
يېڭى زىننەت بەخش ئەتتى كىيىك كوزلۇك بۇلاقلارغا.

لېۋىڭ جامىدا ئىچكەن مەي ئاتا قىلغاچ بۈيۈك قۇدرەت،
پەسەنت قىلماي ئوتۇپ كەتتىم قىيىن ئۆتكەل-سېناقلىرىغا.

بۇتۇمدا ئوينىغان ئىشكەل ساداسى بولدى جور-تەڭكەش
زەپەر كارۋانىنىڭ سازى جاراڭلىق قوغغۇرقلارغا.

ياشايمەن ئايلىنىپ پەرۋانغا ئىشقىڭدا، ئەي جانان،
ياشايمەن ئايلىنىپ ياۋ ئالدىدا شەمشەر - پىچاقلارغا.

1973 - يىل 18 - دېكابىر، قەشقەر.

بولىمىسا

لالە قىلغايۇ تەبەسسۇم ئىشقىۋازى بولمىسا،

ئىشقىۋازنىڭ لەزىز - شىرىن ئاۋازى بولمىسا.

لالە كۈلمەس ناز بىلەن، بۇلبۇلمۇ خۇش قىلماس ناۋا،

قەلبى سۈيگەن يۇرتىنىڭ كۈكلەم ۋە يازى بولمىسا.

ھور ھاياتنىڭ نەۋ باھار، يازى كۈلۈپ ئاچماس قۇچاق،

ئەرشى تىترەتكەن ئۇلۇغۋار غەلىبە سازى بولمىسا.

لەرزىگە سالغايۇ يەر - ئاسماننى غەلىبە نەغمىسى،

ئوت يۈرەك مەردانىلەر قۇربانغا رازى بولمىسا.

مۇھتەرمەدۇر ئۇل ئۇچۇن قۇربانغا رازى بولسا كىم،

ئەمما ئەلدىن ئۈزگىچە ئەرك - ئىمتىيازى بولمىسا.

1980 - يىل ئاپرىل، قەشقەر.

بايدا ئاستانەگە بارغان چاغدا خۇش تازىمغا مەن ①

شېرىنى پەرھادىنى باشلاپ ئوزى بىر كەلسە دەپ،
نەزمە-داستان بابىدىن بىر رەت يەنە دەرس بەرسە دەپ،
لەۋزىدىن كۆڭلۈم بېغىغا لالە-رەيھان تەرسە دەپ،
ھەم ئوزى تىككەن كۈچەتنىڭ مۇسسىنى كۆرسە دەپ،
گۈل-نەقىش چەككەن ئەمەسمۇ دىل پاياندازىمغا مەن.

بەردى ھىجراندىن خەۋەر جۇت پەسلى مۇڭلۇق كۈنچى قۇش،
ئادىدىم، گويىا شۇ دەم تەگدى يۈرەك-باغرىمغا مۇش،
كۆيدى جان-جىسىم بولۇپ گويىكى ئوت كەتكەن قومۇش،
چاقپىلەكتەك يەر-زېمىن ئايلاندى، مەن بولدۇم بەھۇش،
ئادەم چىداي قانداقمۇ سەندەك بىر غەزەلخانەمغا مەن!

ئادەم ئەجەپ كۈنلەر ئىدى، ھەر ياندا ھىجران قايغۇسى،
پايدىكەش قاسساپقا ياغ، قوي، ئۆشكىگە جان قايغۇسى،
ئوچتى، ئەي ئۇستاز، سېنىڭ ئومۇرۇڭ-ھاياتىڭ پانۇسى،
ئىنتىقام!... ئۈچمەس يۈرەكتىن بۇ قىساسنىڭ تامغۇسى،
ئوق ئۆزەي شۇم قاتىلىڭغا-توت ياۋۇز زالىمغا مەن!

① 1962-يىلىنىڭ كۈز پەسلىدە مەرھۇم ئۇستازنىڭ ھوزۇرىدا
مېھمان بولغان ئىدىم.

بىر ئومۇر ۋارىس بولاي (ئۇستازىم نىم شېھىتىنى ئەسلەپ)

جان تەسەددۇق ئەيلىدىم نۇرلۇق باھار، يازىمغا مەن،
سويگۇنىڭ تارىنى سالىدىم خۇش ناۋا سازىمغا مەن،
سىڭدۇرۇپ مېھرىڭنى ياش كۆڭلۈمگە، ئاۋازىمغا مەن،
نۇسخا-ئەندازە ئېلىپ ئورلەشتە پەرۋازىمغا مەن،
جور بولۇپ ئېيتتىم غەزەل سەن پەخرى ئۇستازىمغا مەن.

سەن ئىدىڭ گۈلشەنگە ئاشىق-ئىشقىۋاز بۇلبۇلگويى،
سايرىدىڭ خەندەن ئۇرۇپ تاڭ پەيزىدە گۈلباغ ئارا،
بىغۇبار قەلبىڭ-سىيادان، قانلىرىڭ-ئۈچمەس سىيا،
چاچقىنىڭ زەر، مەرۋايىت، ئۈستۈرگىنىڭ مېھرىگىيا،
ئىستىدىم بولماقنى ۋارىس سەن كەبى نازىمغا مەن.

كۈيلىرىڭ نەزمە سارايمىنىڭ نۇرەپشان پانۇسى،
ھەر قۇرۇڭدا پارلىغان ئەلنىڭ مۇھەببەت-سويىگۇسى،
ئورلىدى قەلبىمدە ساپ ئىخلاىس، ئەقىدە تۇيغۇسى،
سەن ماڭا تۈككەن ئىدىڭ ئارزۇ، ئىشەنچ دۇردانىسى،

ھەق سوزۇڭ، باسقان ئىزىڭدىن قايتىمىدىڭ ياۋ ئالدىدا،
 پۈكمىدىڭ قەددىڭنى قانلىق نەيزە - سىداۋ ئالدىدا،
 سەن دىدىڭ ئۈلگەنگە تەڭ مەڭدەشنى قورشاۋ ئالدىدا،
 قەھرىمان پەرھات ئىدىڭ سەن تەلۋە خىسراۋ ئالدىدا،
 خىسلىتىڭنى سىڭدۇرەي جىنىمىم بىلەن جانىمغا مەن.

ئېغ، بۈگۈن نۇرلاندى يۇرت، زۇلمەتكە بىز قويدۇق چېكىت،
 ئەل ئىناق، تېچ، شات - خورام، ھەرياندا توي، ھەر كۈندە ھېيت،
 ناز بىلەن كۈلدى قىزىلگۈل، باشلىدى بۇلبۇل بېيىت،
 نەدە سەن، ئەي نەزىمىمىزنىڭ پىشىۋاسى نىم شېھت؟
 بىر ئومۇر ۋارس بولاي ئارزۇ ۋە ئارمانىڭغا مەن.

1979 - يىل ئاپرېل، ئۈرۈمچى.

ئاھ، مېنىڭ ۋەتىنىم («قۇياش قىزى» داستانىدىن)

قۇياشلىق ئەل - ئۇلۇغ جۇڭخۇا، غۇرۇرۇم، شەۋكىتىم، شانم،
 مادارىم، تەندە دەريانىم، مېنىڭ نۇرلۇق ھايات شامم،
 مۇرادىم باغۇ - بوستانى، گۈزەل ئىقبال، بەخت كانىم،
 ساڭا باقسام بۈگۈن ئورلەپ تاشار پەريادۇ - ئەپغانىم،
 بېشىڭغا چۈشتى نى قىسمەت، ئەلەملەر، ئەي قەدىردانىم!

جېنى بار، ھالىدىن كەتكەن بىھۇش سەن، ئەي ئانا، ئەينى،
 ساڭا ئىچكۈزدى كىم مۇنداق ئېزىتقۇ جامىدىن مەينى؟
 قولغا ئالدى كىم قايچا كېسىش، قىرقىش ئۈچۈن پەينى؟
 خەتەرلىك ئالدى بۇ ئىشنىڭ، قاباھەت قانچىلىك كەينى،
 بىلەمسەن، ئەي ئانا، غەمخور، ۋاپادارىم، كويۇمچانم؟

يېقىلدى ئوت، ئەسەر كويىدى، باھاسىز زەر، گوھەر كويىدى،
 بىلىم، سەنئەت، ھۈنەر كويىدى، ئىجاتكار ئەجرى - تەر كويىدى،
 ئەقلىنىڭ جەۋھىرى كويىدى، گويىكى جان - جىگەر كويىدى،
 ساڭا سادىق، پىداكار نەۋجۇۋان، مەردانە ئەر كويىدى،
 نېچۈن كويىمەس ئاشۇ ئاتەش ئىچىدە بۇ يۈرەك - جانم؟

بىلىم كۈلۈزىنىڭ باغۋەن، گۈلى يوق، خوش ھاۋاسى يوق،
نە ھالغا يار-گىرىپتار سەن، مېنىڭ ئەي جانۇ-جانانم!

ئۇلۇغۋار سەن، سويۇملۇك سەن، سېنى ئامراق ئانام دەيمەن،
گۈزەل چېھرىڭدە نۇر كورسەم، ئۆزەمنى شات-خورام دەيمەن،
كۆزۈڭدە تامچە نەم كورسەم، تىرىك يۈرمەك ھارام دەيمەن،
سېنى دەپ جەڭدە كۆز يۇمسام، مۇرادىم ھەل تامام دەيمەن" ①
قۇرۇپ كەتسۇن چېكىنسەم جەڭ سېپىدىن كوممۇنىست
نامىم!

1979 - يىل ئاۋغۇست، قەشقەر.

① بۇ مىسرا م. رەھىمنىڭ «ئولمەس ئانامغا» شېئىرىدىن پايدىلىنىلغان.

قەيەردە-نەدە قېپقالدى تۈزۈم-قانۇنى دولەتنىڭ؟
خەتەر گىرداۋىدا بەختى، ھايات تەقدىرى مىللەتنىڭ!
كۈنى تۇغدى جاھالەتنىڭ، ئاسارەتنىڭ، قىيامەتنىڭ،
جىدەلخور، تەلۋە، كاززاپنىڭ، خوشامەتچى ھاماقەتنىڭ،
نىچۇن تاشماس، ئانا، ئەمدى مېنىڭ بۇ سەۋرى-پەيمانم؟
نە ھالدا، ئەي ئانا، ئېيتقىن، تۈمەن مىڭ ياخشى رەھبەرلەر،
گىياسىز چول، داۋان-تاغلار كېسىپ ئۆتكەن مۇنەۋۋەرلەر،
نە ھالدا چاچلىرى قاردەك ئاقارغان قەلبى گوھەرلەر،
تۈمەن توسقۇننى گۈم قىلغان باھادىر جەڭچى-قەيسەرلەر؟
كۆزۈمدە دەرت-ئەلەملىك ياش، ئەجەپ قاينىيدۇ ۋېج-
دانم!

ئۇلار توككەن ئەمەسمۇ سەن ئۈچۈن قان-تەر چېلىش-جەڭدە؟
نىمىشقا يۈز-كۆزى ئەمدى بويالىدى قاپ-قارا رەڭدە؟
نىمىشقا كىيىگىنى شۇنچە ھاقارەتلىك كۇلا-جەندە؟
نىمىشقا دەل ئۇلار زىندان-قەپەزگە مۇپتىلا بەندە؟
نىمىشقا تاشمىسۇن باقسام ئۇلارغا نالە-پەريادىم؟

رېلىسلار دات بېسىپ كەتكەن، گۇدۇكىنىڭ ئۇن-ساداسى يوق،
قاراڭغۇ خاك ئىچى، سانسىز چىراقنىڭ نۇر-جۇلاسى يوق،
ئېتىزلار قوينى قاخشال چول، خوشال ئەمگەك ناۋاسى يوق،

مامۇت زايىت

خەلقىم

سېنى ناخشامدا كۈيلەيمەن، ئانامدەك مېھرىۋان خەلقىم،
بۈيۈك تارىخ بىنا قىلغان ئىجاتكار، قەھرىمان خەلقىم.

يۈرەكنى جام قىلىپ ھورمەت شارابىنى ساڭا تۇتتۇم،
بۇ سويگۇم قەتىرىدۇر گويا سېنىڭ مېھرىڭ قىيان، خەلقىم.

ئانامسەن ماڭا سۈت بەرگەن، پىرى ئۇستاز بىلىم بەرگەن،
سويۇملۇك غەمگۈزار دوستۇم، ۋاپادار، جانىجان خەلقىم.

قۇچاغىڭدەك ھامان ئىللىق پايانسىز كەڭ قۇچاق قايدا،
تېنىمدە جان، كوزۇمدە نۇر، تومۇرلار ئىچىرە قان خەلقىم.

ئاياز، جۇت پەسلىدە قىلىڭىز ۋۇجۇدۇمنى گويا ئاتەش،
تومۇزدا باغۇ-بوستاندەك بېشىمغا سايىۋان خەلقىم.

ئىجادىيىغا بولۇپ چەشمە، يېتىشتۈردۈڭ قىلىپ نازىم،
ئەقىل، ئىلھام، قانات بەردىڭ، ماڭا ئەجرىڭ جاھان خەلقىم.

قەدىم "كارۋان بۈيۈك" تاپتى پۈتۈن يەرشارىدا شوھرەت،
ئاڭا بەردىڭ كى ئەجرىڭدىن ئاۋاتلىق ھەمدە شان، خەلقىم.

ئىلىپ سەن ئىختىرا مەشۇت، پورۇخ، مەتبە ۋە قەغەزنى،
قەدىمىي مەرىپەت بابىدا بولدۇڭ ئاسمان، خەلقىم.

ياراتتىڭ شاھ مۇقاملارنى، ئىجاتكارنى، ئۇلۇغ زاتنى،
مىسالايىسى سەنئەتنىڭ، ئەدىپ، ئالىمغا كان خەلقىم.

جاھان تارىخىدا چاقىنار سېنىڭ مول، بىباھا توھپەڭ،
بۇ توھپەڭ يەتتە ئەقىلىمدا بولۇپ كەلدى ئايان، خەلقىم.

ئالاي كەچمىشلىرىڭ باردۇر، ئۇنى سوزلەيدۇ قامۇسلار،
گۈھەر ئالدىڭ بۈگۈن تاشتىن، باھادىر، ئارىسلان خەلقىم.

ئاجايىپ مەنىلىك پەيزى جاپانىڭ قەنتىنى چاقماق،
رىيازەت ھەم ھالاۋەتكە باراۋەر ئاشىيان خەلقىم.

ساڭا خىزمەتتە بولماققا قومۇشتەك باغلىدىم بەلنى،
بۇ يولدا جان نىسار قىلىماق ماڭا توي ھەر زامان، خەلقىم.

رۇمىچە ئۇ كەڭ جاھان ئەھلى ئەجەپ خۇشتار ئىدى،
بۇندىكى قاش تاش، گىلەم، ئەتلەس، تاۋارنى كورگىلى.

بۇ گۈزەل يۇرت خەلقلرى خالۋاپ ۋە نەققاشلىق پىرى،
كەلدى كۆپ سەيياھ نەپىس ئويما - مەمارنى كورگىلى.

قوشى دۇنيا غەزنىسىگە بىباھا توھپە خوتەن،
بولدۇ ئەل چېھرىدە شان، ئىپتىخارنى كورگىلى.

چالدى ساز، تارتىپ مۇقام، تويلاشتى يوقسۇل بەخت بىلەن،
باشلىدى ھەركىمىسە يۈكسەك ئېتىۋارنى كورگىلى.

بارچە پەسلى خۇددى كوكىلەم، يۇرت گۈزەل، پارلاق ئومۇر،
سەيرى ئەت قىلساڭ ھەۋەس گۈل - لالزارنى كورگىلى.

بۇ دىيارنىڭ شائىرى بولماق غۇرۇرۇم، ئارمىنىم،
كىم ئەمەس زوقمەن مېنىڭدەك بەختىيارنى كورگىلى.

1979 - يىل ئۆكتەبىر، خوتەن.

كورگىلى

كىم ھەۋەس قىلماس خوتەندەك گۈل دىيارنى كورگىلى،
بۇ دىيارنىڭ باغرىدا كۈلگەن باھارنى كورگىلى.

تاغلىرى گۈل، دەشتى گۈلشەن، بولدى زىبا قامىتى،
بارچە شەيدا بۇ كەبى قەددى چىنارنى كورگىلى.

ئەرلىرى پەرھات، شۇڭا مەپتۇن زامان شىرىنلىرى،
بۇندىكى تاش كەسكۈچى - بىستۇن قازارنى كورگىلى.

قارقاش ① ھەمدە ۋاپايى ② كۈيلىگەن جەننەت مۇشۇ،
بولمىغاي پەرۋانە كىم بۇيى ئىپارنى كورگىلى.

نەزمىكەشلەر ھەر كۈنى قىلغاي زىيارەت باغرىنى،
نوبىتى ③ دەك زەپ گۈزەل داستان يازارنى كورگىلى.

قالدى تارىخ يوللىرىدا بۇ قەدىم يۇرت شوھرىتى،
كەلدى جياڭ چيەنمۇ يىپەك يولى بازارنى كورگىلى.

①②③ ئۇيغۇر كىلاسسىك شائىرلىرى.

قەشقەر مۇھەببەتى (سېكىل)

سالام

مېنىڭ ئىككىنچى يۇرتۇم سەن، مىسالى ئۆز ئانام قەشقەر،
ئۇزۇن يىل تۈز بېرىپ باقتىڭ دىبان: "ئامراق بالام" قەشقەر.

كېلىپ ئون يەتتە ياش چاغدا، كى ئۆتتۈز بىردە ئايرىلدىم،
يۈرەكتىن چىقىمىغاي ھەرگىز ئاشۇ يىللار تامام، قەشقەر.

كىلەم يۇرتىدا تۇرساممۇ، ئۇنۇتماستىن سېنى ھەردەم،
سابادىن ھەم قۇياشتىن يوللىدىم چىن ئېھتىرام، قەشقەر.

ئىجاتىنى باشلىغان ئوغلۇڭ ئەزىزانە قۇچاغىڭدا،
سېنىڭ ئىشقىڭنى كۈيلەشنى ئۇ قىلماقتا داۋام، قەشقەر.

قوبۇل قىل قاش تېشى جامىدا سۇنغان مەي-مۇھەببەتنى،
سېغىنغان قەلبىدىن مامۇت دىدى: ئوتلۇق سالام، قەشقەر!

بوشۇك

سەن بولۇپ كەلدىڭ ئەسىرلەر مەردۇ-مەيدانغا بوشۇك،
مەرىپەت شامىنى ياققان قانچە ئوغلانغا بوشۇك.

بولمىغاي ھەرگىز خاتا ئېيتسام سېنى "پەن ئانىسى"،
چۈنكى قوينۇڭ ئىلمۇ-ھىكمەت ھەمدە ئىرپانغا بوشۇك.

يوللىرىڭدا ناخشا ياڭرار، ھويلا، ئويلەردە شېئىر،
سەندىكى ھەر خانە نازىملىقتا سۇلتانغا بوشۇك.

ئوتتى گۈننام، خىرقىتى، ئۇيغۇر، زەلىلى، غەربى،
قۇچىڭ مەھمۇت، يۇسۇپتەك پەندە چولپانغا بوشۇك.

ئۆز توكۇپ نىزارى "بۇلاق بېشى"①دىن چىققان چېغى،
ئەل سېنى دىگەن ئەمەسمۇ «خەمسە» داستانغا بوشۇك.

يەر يۈزى ئالدى فارابى ئىختىراسىدىن بىلىم،
بەردى تارىخ ساڭا ئۇنۋان: "ئاقىل ئىنسانغا بوشۇك".

① قەشقەرنىڭ مەھەللىسى.

كۆيلىدى جانان كوچاڭدا رابىيە مۇڭ-زارىنى،
تاغۇ-دەشتىڭ نوزۇگۇمدەك قانچە جانانغا بوشۇك.

ئاتتى سېپىت نوچىدەك پاۋانلىرىڭ زۇلمەتكە مۇش،
بولدى شاۋقۇنلۇق تومەن دەرياسى ئىسيانغا بوشۇك.

ئەي گۈزەل قەشقەر، سۇپاتىڭ نەزىمىنى يۇلتۇز گويا،
چۈنكى سەن دانىشقا، سانسىز شىرىيەزدانغا بوشۇك.

كۆيلىدى مامۇت سېنى شائىرلىرىڭنىڭ ئىزىدىن،
سەن ھامان قەلبىمدە ئاتقان شېئىرى پونتانغا بوشۇك.

مېھماندوست

ئاتالدىڭ، ئەي قەدىم قەشقەر، سېخى، مەردانە، مېھماندوست،
كى مېھماننى قىلىپ ئىززەت بولۇپ پەرۋانە مېھماندوست.

سېنىڭ قوينۇڭغا كەلگەنلەر گويا ئۆز ئويى دەپ بىلدى،
ئۇلۇغلاپ ماختىدى دائىم سېنى ھەريانە مېھماندوست.

كۈتۈپ كەلدىڭ رەپىقەلەرنى ئەزىزلەپ توردە ھورمەتتە،
قىلىپ خىزمەت ماكان ئەيلەپ ئوزۇڭ پەگانى، مېھماندوست.

غەزەللىكلەرگە باغرىڭ تار، ئۇنى ھەرخانە قوغلايدۇ،
رەقپىنى تىغ بىلەن كۈتتۇڭ قىلىپ ۋەيرانە، مېھماندوست.

سېنىڭ تۇپراقلىرىڭ مۇنبەت، غەزىنە نازۇ-نېمەتكە،
كىشىگە ئەسلىتەر گۈلباغلىرىڭ مەۋۋانى، مېھماندوست.

ئاپار روزگارلىرىڭ بەركەت ھالال مېھنەت ۋە ئەجرىڭدىن،
بادام، ئەنجۈر، ئانار، شاپتۇللىرىڭ يىگانە، مېھماندوست.

سېنىڭ ئاشپەزلىرىڭ سامسا، كاۋاپ، ئاشماننىڭ كامىل،
ئوماچىنى ئېتىدۇ ھەتتا قىلىپ شاھانە، مېھماندوست.

ئۇسۇل ھەم ناخشا، ساز بىرلە قىزىيدۇ توي-توكۇن، ھېيتىڭ،
پەرى قىزلار ئالار دىلىنى قىلىپ جەۋلانە، مېھماندوست.

ئوتەر ئەلىنىڭ كۈنى خۇشچاغ، بىلەر ئىشلەشنى، ئويناشنى،
راۋاپتىن رەستە، يول، باغچەڭ ئەمەس بىگانە مېھماندوست.

ئوتەر ئومرۇڭ، ئىشىڭ مۇزىكىلىق گويىكى كىنودەك،
ساڭا دەسلەپتە كەلگەنلەر بولار ھەيرانە، مېھماندوست.

ئېسىمدىن چىقمىغاي زادى گۈزەل باغچەڭدىكى چاغلار،
كىيىكتەك ياپىرىغان مامۇت قىلىپ سەيلانە، مېھماندوست.

قەشقەر قىزى

ھوسنىڭ قۇياش، خۇلقۇڭ لېۋەن، ساھىپ جامال قەشقەر قىزى،
رۇخسار، لەتاپەت بابىدا تاپقان كامال قەشقەر قىزى.

خۇددى بۇلاق شەھلا كوزۇڭ، پىشقان توقاچ مەڭزىڭ-يۈزۈڭ،
قەدرىڭ گۈزەللىك بېغىدا شەمشات نىھال قەشقەر قىزى.

زۇلپۇڭ گويا سۇمبۇل سۈپەت، ئاۋازلىرىڭ بۇلبۇل سۈپەت،
غۇنچە لېۋىڭدىن توڭۇلەر ھەر سوزدە بال، قەشقەر قىزى.

تەرىپلىسەم، ئاي-ھاي، سېنى، كۈندەش بىلەر كەن ئاي سېنى،
ئالدىڭدا جەننەت ھورلىرى سەرسانە-لال، قەشقەر قىزى.

گۈلشەن ياسايسەن يىپ بىلەن، دوپپاڭدا ياشنايدۇ چىمەن،
ھەر ئىشقا ئەقلىڭ-ئىدرىڭنىڭ تاپقاي ئامال، قەشقەر قىزى.

سازدا نەپىس سەن ھەرقاچان، نەزمە يېزىشتا مۇتەربىيان،
پەن-مەرپەت، سەنئەت ساڭا دائىم قورال، قەشقەر قىزى.

چالساڭ دۇتار بۇلبۇللار مەس، قىلغاي يىڭىتلەر چىن ھەۋەس،
كىرگەي رۇجەكتىن خەت ئېلىپ ئەلچى شامال، قەشقەر قىزى.

سەندە ئىسىل خىسلەت-ۋاپا، چىن ئاشىغىڭ كۆرمەس جاپا،
گۈللەيدۇ ئومرۇڭ بېغىدا بەختۇ-ۋىسال، قەشقەر قىزى.

شەننىڭنى كۈيلەپ، ئەي گۈزەل، مامۇت ساڭا سۇندى غەزەل،
چۈشسە نىگاھىڭ نەزمىگە، يادىڭغا ئال، قەشقەر قىزى.

ئوغلۇمغا

توڭۇلدى مۇشۇ قەشقەر بېغىغا كىنىدىك قېنىڭ، ئوغلۇم،
دىمەككى، بۇ گۈزەل تۇپراق ئانا يۇرت-ۋەتىنىڭ، ئوغلۇم.

يۈسۈپ ياتقان بوشۇكتە ياتقۇزۇپ تەۋرەتتى مۇتەربىيان،
ئەزىزلەپ باقتى، چوڭ قىلدى، ئاناڭ بولدى سېنىڭ، ئوغلۇم.

كۈدەكلىك چاغلىرىڭ گۈلدەك چىرايلىق، تېچ-ئامان ئوتتى،
ئىلىم-پەن ئەھلى بولسۇن دەپ يىدى ئەل-يۇرت غېمىڭ، ئوغلۇم.

قۇلاقتىن سەمىرىدىڭ نادىر ھىكايە، ناخشىلار ئاڭلاپ،
ئۇزۇق، سۈت ئالدى سەنئەتتىن ۋۇجۇدۇڭ-بەدىنىڭ، ئوغلۇم.

بۈگۈن ياشلىق قۇرامىڭغا يېتىپ، داشۇپكە يول ئالدىڭ،
ئالاي سىرلارنى يەشمەككە جاۋاپكار قەدىمىڭ، ئوغلۇم.

ئۆزۈم ھەققىدە مۇخەممەس

باتۇر، ئەمگەكچان، ئىجتىكار خەلقىمىزنىڭ
دۇنيا مەدەنىيەت غەزنىسىگە قوشقان بۈيۈك
توھپىلىرىنى ئويلىغىنىمدا، ئاجايىپ خىسلەتلىك
ئۆزۈم دەرىخى كۆز ئالدىمغا كېلىدۇ...

كى جەننەت گۈللىرىنىڭ كۆركى ھەم سۈلتانىدۇر ئۆزۈم،
نەجەننەت، بەلكى ئالەم بېغىنىڭ خاقانىدۇر ئۆزۈم،
تېپىلماس ئاڭا تەڭداش دەل - دەرەخ، يىگانىدۇر ئۆزۈم،
پەزىلەت ھەمدە بايلىقتا سېخى، مەردانىدۇر ئۆزۈم،
ھۈنەر، سەنئەت، سانائەتنىڭ بىساتى، كانىدۇر ئۆزۈم.

ئانا يۇرتۇم دىيارىدا ئوسۇشنى ئۇ غۇرۇر بىلدى،
ئۇنىڭ تۇپراغىدىن كەۋسەر ئېمىشنى چىن ھوزۇر بىلدى،
بۇ يۇرتنى بارچە ئىقلىمىدىن گۈزەل ھەمدە پۈزۈر بىلدى،
جەسۇر خەلقىمنى پەن، سەنئەت، ئىجتىكار بابىدا زور بىلدى،
ھۈنەرۋەن ئىشچى - پەرھات، شىرىنى - جانانىدۇر ئۆزۈم.

ئۇنىڭ خىسلەتلىرىنى ئەل ئارا بىر - بىر بايان قىلىسام،
ئۇزۇن يىللىق كەچۈرمىش تارىخىنى ھەم ئايان قىلىسام،

ئەسىرى دەۋرىمىز پەننىڭ، زامان پەن ئەھلىگە مۇھتاج،
خەلققە سەرپ ئېتىلىشۇن بارچە تەر - ئەجرىڭ، قېنىڭ، ئوغلۇم.

كى ئولسەم ئىزلە روھىمنى خوتەندىن ھەمدە قەشقەردىن،
خەلقنىڭ شەنىگە داستان ياراتسۇن قەلىمىڭ، ئوغلۇم.

1980 - يىل مارت، خوتەن.

بۇنى ئوتتۇرگۇچىنىڭ شەرىپىنى ئاسمان قىلسام،
ياراتقان توھپىسىنىڭ تەرىپىنى داستان قىلسام،
تالاي شائىر، ئەدىبلەرگە ئىجات ئىلھامدۇر ئۆزۈم.

كېرەكسىز ھېچ يېرى يوق بۇ دەرەخنىڭ، دوستلىرىم، زىنھار،
ئۇنىڭ تەن گەۋدىسىدىن ياسىلار تەمبۇر، غىجەك، دۇتار،
يۈرەكنىڭ تۇيغۇسى بولغاي بۇ خىل ساز كۈيىدىن ئىزھار،
ئاشۇ بائىس بىلەن خەلقىم مۇقامدا بولدى بىر سەردار،
مۇزىكا-ساز خۇرۇجى، ئەڭ ئىسىل دۇراندۇر ئۆزۈم.

بۇ يۇرتتا نەچچە مىڭ يىل ئىلگىرى بولغان ھۈنەر پەيدا،
فارابى ھەم يۇسۇپ، مەھمۇت كەبى ئۇستاز پەدەر پەيدا،
بولۇپ لۇتىيى، ئاتايى ھەم قىدىرخاندەك گوھەر پەيدا،
مۇقام-كۈي ئىقلىمى قىلدى ئۇلۇغ كەشپىتىن خەۋەر پەيدا،
ھۈنەر-سەنئەت بېغىنىڭ ئەڭ قەدىم بوستاندۇر ئۆزۈم.

ئۇنىڭ قوۋزاغىدىن خەلقىم ياساپ قەغەزنى دەسلەپتە،
كى ئاچتى بىر ئىرا تارىخ يولىدا پەندە، سەنئەتتە،
بۇ كەشپ يۇرتىمنى ئالەمگە تونۇتتى شانۇ، ھورمەتتە،
تۇغۇلدى كۆپ ئوڭايلىق يۈكسىلىشكە باسمىدا، خەتتە،
دىمەك، قەغەز تەۋەللۇت قىلغۇچى بىر ئانىدۇر ئۆزۈم.

ئاشۇ قەغەزگە قوندۇردى ئىجات چولپانىنى ئەجدات،
ئاشۇ بائىس بىلەن بولدى ئىلىم-پەن باغلىرى ئاۋات،
يوقالماق خەۋپىدىن سەنئەت قۇتۇلدى، بولمىدى بەربات،
ئېلىپ دەرس شاھ ئەسەرلەردىن، ئۆزۈلمەي باستى ئىز ئەۋلات،
ئۇزاق تارىخىي ئەمگەككە گۇۋا-يادنامدۇر ئۆزۈم.

بۇ ئۆزۈم ياغىچى تارىختا ئەلگە ئوق-ساداق بولغان،
كىيىك ئوۋلاشتا سەيپىدارلار ئۇچۇن قاپقان-توزاق بولغان،
كىلەمچى دەستىگاھى، تامچىغا ئەندۇ، قالاق بولغان،
ئىسل شاھانە ئوردا ھەم نەقىشلىك ئوي-راۋاق بولغان،
پۈتۈن تۇرمۇشقا لازىملىق جاھاز-سايىماندۇر ئۆزۈم.

ئۇنىڭ ياپراغى پىلە قۇرۇتقا ئاش-ئوزۇق، ناندىر،
نەئاشكى، جىسمىنى ئالەمدە مەۋجۇت قىلغۇچى جاندىر،
ئۇ بولغاچقا يىپەكنى كەشپ ئېتىشتە ئەلگە ئىمكاندىر،
شۇ خىسلەتتىن بۇ يۇرت "كارۋان بۇيۇك" نامىنى ئالغاندىر،
يىپەكتە ئەتكۈچى تەمىن جاھان كارۋاندۇر ئۆزۈم.

بۇ يۇرتنىڭ پىلە، مەشۋى پۈتۈن دۇنيانى لال ئەتتى،
كى خەلقىم ئالدىدا ھىندۇ، پەرەك قەددىنى دال ئەتتى،
تاۋار، ئەتلەسلىرىن كىيگەن گۈزەللەرنى ھىلال ئەتتى،

ساياھەت، سودا ئەھلىنىڭ بۇ يەرگە قەدىمى يەتتى،
گوياكى خەلقارا رىشتە، كوڭۇل مەيلانىدۇر ئۆزۈم.

ئۇنىڭكى مۇسسى شىرىن، ئەجەپ لەززەت بېرەر تەنگە،
شىپا ھەر خىل كېسەللەرگە، بېرەر قۇۋۋەت بىلەك، بەلگە،
كى ئۆتمۈشتە سېرىق تال كۈنلىرى بولغان غىزا ئەلگە،
ئېلىنماس ئۆزۈمنى يىگەن كىشىدىن ھىچقاچان تەڭگە،
مۇساپىر ھەمدە يوقسۇلنىڭ ئوزۇق-دەرمانىدۇر ئۆزۈم.

كەچۈردى بېشىدىن ئۆزۈم ئۇزاق دەرتلىك زامانلارنى،
كورۇپ سانسىز ئىجاتكارنى، تالاي جاھىل نادانلارنى،
كوچەت تىككەن كىشى چەككەن ئۇ چاغ پەريات-پىغانلارنى،
بېقىپ ئەجرىدە سەمىرىتكەن خوجا، ئىشانۇ، خانلارنى،
ئۇ تارىخنىڭ مۇناسىپ شاھىدى، داستانىدۇر ئۆزۈم.

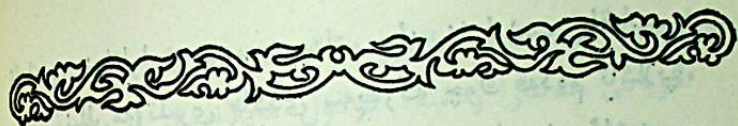
كېلىپ ئازات زامان، بولدى ئىلىم-پەن قايتىدىن جارى،
كۈتەردى قەد قەدىم يۇرتىنىڭ ھۈنەر-سەنئەت ئىجاتكارى،
كۈكەردى ياشرىپ ئۆزۈم، ئۇنى ئۆستۈردى مەرت يارى،
جىمى ئەل بولدى ساز، ئەتلەس، ئىسىل مەشۇت خېرىدارى،
جاھان بازارلىرى ئىچىرە توۋار چولپانىدۇر ئۆزۈم.

بۈگۈن ئۈستى باراقسان تاغۇ-چول، باغلار ئارا باشناپ،
بولۇپ ياپراقلىرى زۇمرەت، قېرى غول، يىلتىزى شاخلاپ،

قازاندى خەلقارا شوھرەت يىپەك، ساز نۇرلىنىپ چاقناپ،
بۇ يۇرتنىڭ مەرتلىرى ماڭدى سەپەرگە چوڭ قەدەم تاشلاپ،
ۋەتەننىڭ شەرىپى، ئەلنىڭ غۇرۇرى، شانىدۇر ئۆزۈم.

1980 - يىل خوتەن.

مەھەممەت شاۋدۇن

كېپىنەك ۋە گۈل - چېچەك

بەسلىشىپ تەڭ ئېچىلىپتۇ باغدا ھەر خىل گۈل - چېچەك،
خۇددى گۈل كۆرگەزمىسى دەيسەن ئۇنى قىلساڭ كۆرەك.

بىر بىرىدىن ئۆزگىچە خوش بۇي، چىرايلىق شۇنچىمۇ،
ھەر چېچەكنىڭ ھوسنىگە ئاشق ئىكەن مىڭ كېپىنەك.

گۈلگە تەشنا كېپىنەك توپمايدۇ گۈللەرنى سويۇپ،
گۈل بىلەن تەڭ يايىرىدى تاپقاچ ۋىسال ئارزۇ - تىلەك.

تولغۇسى باغ گۈل - چېچەكنىڭ پەيزىگە ئەمدى راسا،
كېپىنەك، سەن ئەمدى مەڭگۈ گۈل بىلەن بىر قوشكېزەك.

1978 - يىل ئىيۇل.

تارىم

سەير قىلدىم مىنىپ ئىلھام قۇشقا كەڭ دالا - تۇزنى،
جىمىكى يەر - زىمىن چوڭدەك ياسانغان چاقنىتىپ كوزنى.

گويا كۆرگەزمىسى تارىم گۈزەللىكىنىڭ، ئۇنىڭ قويىنى -
سالار ئەسكە قانات كېرىپ يېيىلغان مىڭلىغان تۈزنى.

قانال، كۈللەردە بىر تەكشى چىمىرلار گۈل - چېچەك ئەكسى،
تونۇپ بولماس كېچە سۇسىز چاڭلىداپ ئىگىرىغان بوزنى.

زىمىنمۇ ياكى سۈرەتمۇ، پىچىرلايمەن ئېتەلمەي پەرق،
ئىشەنمەك تەس دېسە: "ئەسلى بۇ يەر چولتى" دېگەن سوزنى.

بېسىپ قۇم، جۇت - بوران ئۇچقان ئىدى بۇ يەردە ئۆتمۈشتە،
ئەمەس كۆرگەن غەرىپ سايە چۈشۈرگەن لويلا، يالپۇزنى.

بۈگۈن قايتا تورەلگەندەك بۇ يەر چەكسىز يېشىل دۇنيا،
كۆرۈنمەس قۇم دوڭى، چولپان قىلىپ باقساڭمۇ جۇپ كوزنى.

پايانسىز باغ، ئېتىز تولغان تۇمەن خىل مېۋە-نېمەتكە،
گۈپۈلدەر خۇش ھىدى كۆككە قىلىپ مەس ئاي ۋە يۈلتۈزنى.

قويۇق ئورمان-يېشىل قورغان سوزۇلغان قىر ۋە يول بويلاپ،
ئەمەس مۇمكىن بېسىپ ئۆتمەي شاماللار بۇندا تورمۇزنى.

بولۇپ جەم بۇندا يەر خىللاپ ئۈگەنگەن گۈل خۇمار قۇشلار
قىزىتقان شات-خورام بەزمە ئۇلاپ تۈنلەرگە كۈندۈزنى.

قولدا نەننىۋەن كۈلگەن قوشۇن بۇ بەھرىسىز يەرگە
ئاتا قىلدى گۈزەل كۆكلەم، سېخى ياز، مولچىلىق كۈزنى.

ئۇزۇن نىيازى

جەڭچى بولدۇم

چىللىدى باتۇر قوشۇنغا ۋەتىنىم، دەۋرىم مېنىڭ،
جەڭچى بولدۇم، شاتلىغىمدىن يايىردى قەلبىم مېنىڭ.

تازىلار يالقۇندا ئالتۇن، چىنىقارمەن گاڭ بولۇپ،
جەڭگۈار سەپكە ھاياتىم، بارلىغىم تەقدىم مېنىڭ.

پارتىيەم-پارلاق قۇياشتىن ئور ئېمىپ ئاچسام چېچەك،
خۇش پۇراق چاچسام باھاردەك، شاتلىلار خەلقىم مېنىڭ.

ئەل بىلەن ئالسام نەپەس، ئەل-يۇرت ئۈچۈن چەكسەم جاپا،
ئەيلىسەم بوراندا پەرۋاز شان-شەرەپ، بەختىم مېنىڭ.

باغلىدىم مەھكەم بېلىمنى، چىڭ تۇتۇپ مىللىتىمنى مەن،
جان تىكىپ چېگرا رايونىنى قوغدىماق ئەھدىم مېنىڭ.

1973 - يىل ئاۋغۇست.

تۇرغان شاۋدۇن

بىزنىڭ ئېتىز

گۈل باھار يايىدى يەنە بىزنىڭ ئېتىزغا كەڭ قۇچاق،
ۋادىنى بويلاپ ئۇچۇپ چاچتى شامالار خۇش پۇراق.

ناخشىمىز دولقۇنلىنىپ يەتتى پەلەكنىڭ قەرگە،
كەشتىلەپ ئېتىزنى بىز ياپتۇق گويا گۈلدىن قۇراق.

ياپ-يېشىل، چەكسىز دېڭىزغا ئوخشىغاي بىزنىڭ ئېتىز،
چايقلار ئۇرسا شامال دولقۇن ياساپ بۇغداي، قوناق.

خۇددى يەلكەندەك ئۇزۇپ ئىشلەيدۇ ئۇندا قىز-ئوغۇل،
ئەسلىتەر ئوي مەركىسىنى ياڭرىغان ناخشا-قوشاق.

سەيلىدىن ئەلا ماڭا شۇ سەپتە توكمەك ئۇنچە تەر،
جۈش ئۇرار غەيرەت-كۈچۈم قەلبىمدە ئۇرغۇپ ئىشتىياق.

شان-شەرەپ مەيدانى بۇ، تەرىپلىمەك تەس سوز بىلەن،
ئاققۇسى ئوخچۇپ بۇنىڭدىن مول ھوسۇللۇق چەش-بۇلاق.

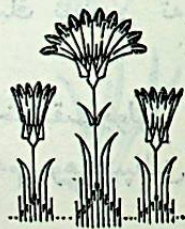
1979 - يىل ئىيۇن.

ئەسلىگەچ ھەر دەم باياتنى چەكلىمىگەي قەلىم پىراق،
يەتسە باشىمغا ھىجر، قىلدىم ئەجەمنى دىلغا جا.

يارۇ-ھەمدەمدۇر ماڭا شۇ چارگاھ، ئۇزھال، ئىراق،
پەنجىگاھىيۇ، چەبىيات قىلماققا كۈندۈز-تۈن ناۋا.

كۈيلە، سازەندىم، بەلەنرەك، جۇر بولاي نەغمەگە مەن،
ئەيلىسۇن پەرۋاز مۇقام ئالەمنى كەزگەندەك سابا.
1981 - يىل، ئۆكتەبىر.

مۇقام

سىمچىگىنى قولغا ئالدىڭ ھەم ماڭا باقتىڭ قىيا،
— باشلىساق سازنى مۇقامدىن بارمۇ خۇشتۇڭ، — دەپ گويا.

بولمىسۇن خۇشتۇم نىچۇن تۇرسا مۇقام دەستۇر ماڭا،
باشتىلا سىڭگەن مېنىڭ قەلىمىگە ئۇ بولۇپ زىيا.

ھىسسىياتىمغا قانات بەردى مۇقامى، نەغمىسى،
ھىسلىرىم قىلغاندا پەرۋاز، مەرغۇلى بولدى ساما.

كورىمەن داستاندىن مەردانىلەر قىسسەسىنى،
مەشرىۋى ئۆز شوخلۇغى بىرلە سۇنۇق دىلغا داۋا.

بىناۋا بولسام ناۋا چالماق ئەزەلىدىن ئادىتىم،
مەي ئىچەرمەن ناگىھان ئەيىلەپ سىگاھ بىرلە راۋا.

راك ماڭا راھەت بەخش، جانغا ھوزۇر مۇشاۋىرەك،
مۇتەرىپىم ئۇشاق بىلەن ئىشقى ئەھلىگە بولغاي گۇۋا.

سەنئەت

كۆڭۈلگە زوق بېرەر ھەر دەم بولۇپ دىل ھوزۇرى سەنئەت،
كۆڭۈلنىڭ ئوزۇغى، دوستى ۋە كوركى، خۇشتىرى سەنئەت.

ئۇنىڭغا باغلىماي رىشتە خوشال ئۆتكەن كىشى بارمۇ؟!
ھاياتلىق گۈلشىنى ئۆزىگە گۈزەللىكنىڭ پىرى سەنئەت.

ئۇنىڭسىز قىزىماس سورۇن، ئوتەر بىمەرزە ھەم تويىمۇ،
خوشاللىق ئەۋجىگە چىقسا، شۇ ئەۋجى مۇنبىرى سەنئەت.

ۋە ھەتتاكى ئولۇمگە ھەم بارار ناخشا بىلەن مەرتلەر،
كىشى قەلبى، غۇرۇرىنىڭ نامايەن تەسۋىرى سەنئەت.

ياشار سەنئەت بىلەن خەلقىم بولۇپ بىر جانۇ، بىر گەۋدە،
قوشار جېنىڭغا جان ھەم روھ شىپالىق كەۋسرى سەنئەت.

ئالاي ئەجدادۇ-ئەۋلاتلار ھامان سەنئەتنى يار تۇتقاچ،
ئېلىم تارىخىنىڭ نۇرئانە ئالتۇن بەتلىرى سەنئەت.

كىشىلىك تۇرمۇشى دائىم ئاڭا مەزمۇن بېرىپ كەلدى،
چاچار نۇر قانچە سۈرتكەنچە ھاياتلىق ئەختىرى سەنئەت.

ئەسەرلەر كوكسىدە ياڭراپ، ئوتەر يىل تاغلىرىن ھالقىپ،
يېتەر ئەۋلاتتىن-ئەۋلاتقا بولۇپ تۇرمۇش خورى سەنئەت.

ئۇزۇلمەي ئۆتسىمۇ يىللار، ئۇزۇلمەس يولى سەنئەتنىڭ،
ئۆزەر ئۆز ئەھلىدىن كارۋان تېپىپ كۆپ مۇشتىرى، سەنئەت.

هەۋەسكار

هەۋەس قىلماق يېتىشتۈرگەي ھەۋەسكارنى،
ھەۋەسسز كىم تۇتار ئاشنا كەسپ-كارنى.

ھەۋەس ئىچرە شىجائەت كۈچى پىنھاندۇر،
ئەشۇ كۈچ تاۋلىغاي ھەر ئىشقا خۇشتارنى.

شوخا تاڭ ئەيلىمە ھەرگىز ھەۋەسكار گەر
بېرىپ تىل سايىرتار بولسا پولات تارنى.

ھەۋەس قىلغاج كورەر گۈل ۋەسلىنى بۇلبۇل،
كۈيى بىرلە قىلىپ شادىيانە گۈلزارنى.

ھەۋەس بىر بىخ، نەبىخسىز كوكلىگەي گۈلزار،
قىلار بەرپا شۇ بىخ بەلكى چىمەنزارنى.

ھەۋەس بىرلە تۇتار ئىش مىڭلىغان ئەۋلات،
كورەر خەلقىم ئۇنىڭدىن تاڭلا سەردارنى.

ھەۋەسكار مەنمۇ كورمەككە جىمى سەپتە
ھىساپسىز چىن ھەۋەسكار ئىز باسارلارنى.

تەلەت ناسىرى

(ئۈزبېك)

لالىلەر

لالىلەر، ئەي لالىلەر، تاڭدا ئېچىلىغان لالىلەر،
ئوينىشار گۈل بەرگىڭىزدە ئۈنچە-مارجان دانىلەر.

تاڭ سەھەر ئۇچقۇر سابالار بەرگىڭىزنى يەلپىتىپ،
خۇش ھىدىڭىزنى ئېلىپ كەلگەندە ياپىرار ۋادىلەر.

نەۋ باھار ئاشناسى سىزكى، كوڭلىمىز تەشناسى سىز،
سىز بىلەن ئويناپ كۈلەر باغلار ئارا پەرۋانلەر.

بىر مەھەل ئاپەت، بورانلار سىزنى نابۇت ئەيلىشىپ،
شېخىڭىزنى دال ئېتىپ ئويناشتى قاغا-زاغىلەر.

نۇر چېچىپ قايتا قۇياش، گۈل پەسلىنى تاپقاندا سىز،
سىز تامان خەندان ئۇرۇپ ئېيتتى ناۋا دوست-يارىلەر.

تولدى باغۋەن ئەجرىدە گۈل - لالىگە ھەريان بۈگۈن،
شاھى ئەتلەس رەڭگىدە ھوسۇن ئېلىپ كەڭ داللىر.
1979 - يىل ئۆكتەبىر.

ناخشىچى

قالدۇرۇپ بۇلبۇلنى تاڭ، گۈلشەنگە باققان ناخشىچى،
باغ ئارا، گۈلزار ئارا بەختنى تاپقان ناخشىچى.

سەھنىدە تۇرسا گويا بوستاندىكى بىر لالىدەك،
زوق بېرىپ رۇخسارىدىن ھەركىمگە ياققان ناخشىچى.

نەزمىگە جان كىرگۈزۈپ شىرىن ھەسەل، چىچەن تىلى،
خۇش ئاۋاز سېھرى بىلەن پەيۋەندە قىلغان ناخشىچى.

قەترە مەي بولسا ئاھاڭ ياقۇت پىيالە ئاغزىدا،
كەيپىدىن مەسخۇش ئېتىپ دىللارغا قۇيغان ناخشىچى.

سويگۈنىڭ ئوكيانىدا ئەيلەپ يۈرەكنى بىر بېلىق،
خۇلقىنى قارماق ئېتىپ مەيلىگە تارتقان ناخشىچى.

ناخشىسى قاينام بۇلاقتەك تۈگمەس ئىلھام بولۇپ،
شائىرىنىڭ قەلبىگە ھەرلەھزە ئاققان ناخشىچى.

1980 - يىل ماي، ئۈرۈمچى.

دېيىگەن "ئاقۋاش يىگىت"، قەلىمىدە يوق داغ زەررىسى.
ئەلگە ئاق كوڭلۇم بېشىمدا چاقىندى بولۇپ چىراق.

1981 - يىل.

چاچتا ئاق

خەيرىيەت، ئالدى بېشىم تۇرمۇش كىتائۇدىن ساۋاق،
ئالدىراپ قالدى بېشىم كىرگەچ ۋاقتىسىز چاچقا ئاق.

چاپتى يىل، ئوتتى ئومۇر، قالدىم ئەقىلگە يار بولۇپ،
ئەلۋىدا، تەنتەكلىگىم كەتتى مېنىڭدىن كۆپ يىراق.

چاپلىشىپ ئاپەت - بالا، سالغاندا شۈمپەنلەر زۇلۇم،
ئاچتى گۈل خەلقىم ئۈچۈن بەستىمگە تەككەن ھەر تاياق.

تەنلىرىم كۈلپەت ئىزى، دىلدا ئۇمىتنىڭ يۇلتۇزى،
كويىمىدىم شۇڭلاشقا مەن، كار قىلىمدى ھەتتا دوزاق.

ياغسا قار ئاپپاق ئېزۇر رەڭدار تەبىئەتنىڭ يۇزى،
نەۋ باھار كەلسە يەنە بارچە گىيا تاپقاي روناق.

ئاق بېشىم ئەگرى - توقاي يولىنى كېزىپ تاپقاچ ئەقىل
يايرىغان قەلبىم دىدى: ئەمدى خوشال ئەركىڭگە باق.

ئەگەر كوڭلۇم تىلەركەن گۈل مىسالى ۋەسلى دىلدارنى،
كوڭۇل مۈلكۈمدە جاي تاپماس سېنىڭسىز بىر جانان سەندەك.

جېنىمنىڭ ئالدىدا بىر تال جېنىم سويگەن گىيا ياخشى،
تېپىلماس بۇ جاھاندىن ھېچ بېشىغا پاسىۋان سەندەك.

پىدا بولسام، ساڭا قەۋرەم قېزىلسا تۇپرىغىڭ ئۈزرە،
ئامان بولسا بېشىڭ، مەنمۇ ئومۇرلۇك شادىمان سەندەك.

1978 - يىل ماي.

ئەبەيدۇللا ئىبراھىم

ۋەتەن ھەققىدە قوشاق

ئۇلۇغ جۇڭخۇا مېھرىلىك ئەل، ئانام بار مېھرىۋان سەندەك،
جىمى ئالەمنى مىڭ كەزسەم، تېپىلماس جانۇ-جان سەندەك.

يېڭى دەۋران تېڭى بىرلە جامالىڭ مىسلى جەننەتتەك،
جاھان باغدا كۈلمەستۇر يەنە بىر گۈلجاھان سەندەك.

چىمەنىڭ ئىچىرە خەلقىم ئوز مۇرادى بىرلە ئىلپەتتۇر،
قىلىپ مېھنەت بىلەن پەرۋىش، ياراتتى ھور ماكان سەندەك.

لەزىز نېمەتكە قوينۇڭ باي، ئاقار مايدىن تۈمەن دەريا،
غەزىنەم بار تېغىڭ ئالتۇن، تېڭى گۈھەرى كان سەندەك.

ۋە مەيلى تاغ، دېڭىز ئاتلاپ باراي مەشرىققە، مەغرىپكە،
غۇرۇرلۇق بۇ بېشىم ئۈستۈن، ماڭا بار نام-نشان سەندەك.

ئەگەر شائىرى مەجنۇنسەن، كورۇپ كەت بۇ مەئشەتنى،
بۇ يەڭلىغ بىر بازار بولماس جاھاننىڭ ھىچ يېرى كەچتە.

قەشقەر باغچىسى

ئەنە لەيلى، ئەنە ئەترە، مىسالى گۈل بازارى بۇ،
گۈزەللىكتە تېڭى يوق باغ، بېھىشنىڭ ئىنتىزارى بۇ.

سىماپتەك كۈل گويا باغۋەن ئەزىز مېھمانغا تۇتقان جام،
ھەمدى خۇش بۇي، خىيابانلىق، ئارامى جان خۇمارى بۇ.

ئېرىق بويلىرى مەجنۇنتال، سۈيى ئەكسىدە جۇپ شولا،
سەيىر ئەتمەكنى ئىستەر كىم، ئىسىل مەنزىل قارارى بۇ.

شېكەر شەنبە سامادا ئەل، ئاۋات يەكشەنبە ھەرئان كۆي،
نە كۆيىكى دىلنى مەپتۇن ئەيلىگەن بۇلبۇل ئاۋازى بۇ.

قېنىق كۆك چاي خۇمارى دىل، شىرىن سوھبەت كوڭۇل مەيلى،
ساتار بىرلە مۇقام تەشنا يۈرەك ئاشناسى-يارى بۇ.

شۇبۇ گۈلشەندە مەشرەپتە تەكەللۇپمۇ بېھاجەتتۇر،
كىمەرسە كەلسە توردىن جاي ئالۇرلەر، ئۆز دىيارى بۇ.

ئۈچ غەزەل

قەشقەردە كەچ

ئەمەستۇرلاپ، دىسەم قەشقەر سەيىرنىڭ مۇنبىرى كەچتە،
گۈزەل ھوسنى شەپەق رەڭلىك شەرقنىڭ بىر گۈلى كەچتە.

بادام دوپپا، چىمەن دوپپا، ئاقار يولدا تۈمەن دوپپا،
ياقار ھەركىم لېۋىگە لەب سائادەت دىلىبىرى كەچتە.

سادا بەرسە راۋاپ تارى، قىلار بۇلبۇل غەزەلخانلىق،
بەلەن سازەندە قەشقەرلىق يىگىتنىڭ ھەر بىرى كەچتە.

چېلىشتىن شان ياراتقان كۈن ئۇچۇن تىللاردا ئالقىشلار،
ۋىسال ئاسماندا ئوينار مۇھەببەت كەپتىرى كەچتە.

ئىلىم ئىشقىدا كويىگەنلەر ئىجات ئاتلىق جانان ئىستەر،
تولار ھىكمەت نۇرى بىرلە كوڭۇلنىڭ دەپتىرى كەچتە.

ئوبى يوقمۇ دىمە، رەستە بويىدا بەزمە قۇرغانى،
بېرەر سۇلتان ھوزۇرىنى ساماۋار كەۋسرى كەچتە.

بېرىپ ھىكمەت سۇيىدە دەم سوقارسەنكى قۇيۇچتىن تىغ،
نە تىغكى، سولتى ئۇرنىڭ بېلىگە زەر كەمەر، ئۇستا.

ئوتەر يىللار، لېكىن ئۇجرىڭ بۇيۇك سەنئەتكە شاھىتتۇر،
نە شاھىت، شاھىدى تارىخ، يەنە تاپ شان-زەپەر، ئۇستا.
1979 - يىل سېنتەبىر، قەشقەر.

ھەۋەس قىلساڭ ياران، قەشقەر بېغىنى بىر تاۋاپ ئەتكىن،
بەخت جامىدا مەي يۇتقان ئازات ئەلنىڭ باھارى بۇ.

قەشقەر ئۇستىسىغا

ھۈنەرۋەنگە پىرى ئۇستاز، قولى گۈل ئەي چمۋەر ئۇستا،
ئاياندۇر شوھرىتىڭ ئەھلى جاھانغا شۇ قەدەر ئۇستا.

سېنىڭ بىرلە ئاتالغاندۇر ھۈنەرلەر قىبلىسى قەشقەر،
سىڭىردىڭ ئەل-ۋەتەن نامى يولىدا قانۇ-تەر ئۇستا.

ھۈنەر بابىدا ھەيراندۇر يېتۈك ئەقلىڭگە ئەپلاتون،
قارا مىس ئايلىنار زەرگەرگە قولۇڭ تەگسە ئەگەر، ئۇستا.

ياسايسەنكى ياغاچتىن گۈل تىزىپ تۈرلۈكچە ساز ئەسۋاپ،
نە سازكى، كىم ئىشتىسە بىر ناۋا، بۆلۈلمۇ دەر، ئۇستا.

چىمەن دۇپپاڭ چىمەنزارى بېرەر جەننەتكە ئەندازنى،
نە ئەنداز، پەردازى جەننەت گۈلىدىن بىنەزەر ئۇستا.

بېغىڭنىڭ لالىسىدەك ئۇز چىچەك نۇسخا نەپىس مۇنچاق،
نە مۇنچاق، چېھرىدە قىزنىڭ جۇلاسى نۇر-ھۈكەر، ئۇستا.

خوتەن قەغمىزى

ئارخىمولوگىك مەلۇماتلارغا قارىغاندا، شىنجاڭ ۋە بەزى جايلاردىن قېزىۋېلىنغان تارىخ ۋە كىلاسسىك ئەدەبىياتقا دائىر مەدەنىي مىراسلارنىڭ بىر قىسمى خوتەن قەغمىزىگە يېزىلغان ياكى كۆچۈرۈلگەن. ئۆزىمە پۈستىدىن ياسالغان بۇ ئاددى، ئەمما سۈپەتلىك قەغەز مىللى مەدەنىيىتىمىزنى تەرەققى ئەتتۈرۈش ۋە تارقىتىش يولىدا ئالاھىدە رول ئوينىغان. — ئاپتور.

بېشىم قاتتى يازاي دەپ تاش ①، گېلەمنى ياكى ئەتلەسنى،
ئامما باپ سوز، سۈپەت ئىزلەپ تۈگەتتىم يەتتە شام - كەچنى،
كى بىلىدىم گۈلنى كۈيلەشكە جىمى قۇربۇممۇ يەتمەسنى،
ئەيىپ كۆرمەڭ، ئاساننى تاللىدىم تاشلاپ قىيىن - تەسنى،
بەخش ئەتتىم خوتەن قەغمىزىگە ئاددى مۇخەممەسنى.

ساۋادىم بولسىمۇ بىر چاغ، بۇنىڭدىن كۆپ نادان ۋاقتىم،
قاچانكى بىر قېلىن تارىخىي دەستۇردىن ۋاراق ئاچتىم،

① تاش — قاش تېشى. — ت.

تارىمغا مۇھەببەت

سۇيۇڭنى ساپ، سۈزۈك دەيمۇ، بويۇڭنى تالۇ-بوستانلىق،
كەچۈر، بۇ پاك سۈپەتتىكى يالا-يالغاندا ياپقانلىق.

باياۋاندىن ئاقارسەن، ئوپقۇنۇڭ كورمەيدۇ ھىچ سايە،
سۇيۇڭدىن نەپ ئالۇر ئەمما ئېقىندىن پەستە چاتقانلىق.

ئىگىز تاغدىن غۇلاچ ئاتساڭ سېنىڭ ئالدىڭدا توسقۇن يوق،
يالاپ قىرغاقنى يول ئالساڭ، سۇيۇڭدە لايىمۇ ئاققانلىق.

سۇيۇڭ لاي دەپ نىچۇن تەركى مۇھەببەت ئەيلىسۇن ئوغلۇڭ،
مۇھەببەتتۇر ماڭا لايىنى سۈرۈپ شىددەتتە ئاققانلىق.

تىرىكلىكتىن بىشارەتمۇ ئاشالماي قىر، سۈرەلمەي لاي،
يېشىل زۈمرەت كەبى چاقناپ سۈزۈك كۈلچەكتە ياتقانلىق.

1981 - يىل سېنتەبىر، ئۈرۈمچى.

شېرىن ئىشقىدا پەرھات يارىنى قانچە سېغىنىغاندۇ؟
ئاڭا پاك سويگۇدىن قانچە سالام خەت - نامە يازغاندۇ؟
شۇ ئەرمەن پەرىسى مەشرىق يولغا قانچە باققاندۇ؟
خوتەن قەغىزىنى قانچە يۈرەك - باغرىغا ياققاندۇ؟
ئاسان قىلدى غېرىپكە ئۇ جانان رۇخسارى ئىزلەشنى.

تاۋابى ئىختىيار قىلسا ئەگەر كىم كۈي خۇداسىنى،
ئاشۇ قەغەز جەلپ ئەتتى ئۇنىڭ تۇنجى قاراشنى،
جاكا قىلدى جاھان ئىچرە بوۋام مەخمۇت مىراسىنى،
كى تەڭ تارتتى دىۋان بىرلە قۇتاتماقنىڭ چاپاسىنى،
ئۈگەندۇق بىز شۇڭا تۈركى گۈزەل، ساپ تىلدا سۆزلەشنى.

ئاۋايى ئۇندا ئىنساننى ۋاپا، ھىممەتكە چىللايدۇ،
نەزارى كۈلمىگەن سويگۇ گۈلىگە زارۇ يىغلايدۇ،
غەزەلخان نوبىتى سايىراپ ئانا يۇرتنى ئۇلۇغلايدۇ،
قەلەندەر خانىدا مەشرەپ گويا شاھانە يايىرايدۇ،
ئۈگەن دەپ ساپ مۇھەببەت ئالدىدا جان قۇربان ئەيلەشنى.

ئەمەسمىز پەن، ئەقىلدە كەم، ئاڭا تارىخ يېزىلغاندۇر،
ئۇلۇغ جۇڭخۇا ئۈچۈن بەت - قۇر ئارا قانلار چېچىلغاندۇر،
شېھىت بولدى ھىساپسىز ئەر، ۋە لېكىن نامى قالغاندۇر،

ئىجاتنىڭ بابىدا ئۆزىگە خەلق - ئەل نامىنى تاپتىم،
بوۋامنىڭ نامىنى، ئەپسۇس، تاپالماي نەچچە ئۇھ تارتتىم،
يوشۇرمايمەن ئۇ چاغ قەلبىمدىكى خورلۇق، ئەلەم، غەشنى.

ئوتۇپ يىللار، يىگىت بولدۇم، مېنى پەن ئىنتىزار قىلدى،
بۈيۈك پەن كۈچ، ئەقىلىنى بۇ نادان باشمىغا يار قىلدى،
ئەقىل دەستۇر پۈتۈلگەن بەت سىرىنى ئىختىيار قىلدى،
يېڭىلىدىم، شۇندا ئىلھامم قەلەمنى بە قارار قىلدى،
پەرز بىلمەي نىچۇن بۇ توھپىكار قەغەزنى كۈيلەشنى.

خەرىتە ئالدىغا كەلدىم، جاھانغا بىر نەزەر سالدىم،
جاھانمۇ كەڭ ئىكەن، ياپىر! پايانغا قاراپ تالدىم،
بىلەر كەن شۇندىمۇ تارىم بويىنى نەچچە ئەل، ئالىم،
سەۋەپ شۇكى، پۈتۈلگەنچە خوتەن قەغەزىگە نامىم،
ئالاي يۇرت - مەملىكەت ئاتلاپ كېزىپ چىققان ئىگىز -
پەسنى.

بۇ يۇرتتىن بىر زامان سودا، ئىلىم - پەن كارۋىنى ئۆتكەن،
ئېلىگە مەرىپەتتىن يىپ - يېڭى ئەنداز ئېلىپ كەتكەن،
سېتىقتىن ئەھلى كارۋان خوش، پۇلى مالدىن ئېشىپ كەتكەن،
ئاشۇ سودا ھىساۋىنى خوتەن قەغەزىگە پۈتكەن،
بۇ قەغەز قانچە كەزگەندۇر ئىران، رىم ھەم ماراكەشنى.

مۇقام ھەققىدە مۇخەممەس

نەغمىنىڭ تىلىسىز مۇڭلىرىنىڭ ئاۋازى
ئىنسان روھىغا مەنئى ئوت تۇتاشتۇرغۇچى
ئامىلدۇر.

— ئەبۇ نەسر فارابى

ئايا ساقى، شاراپ تۇت، بىل، بۇ دەم ئىلھام ماڭا ئىلپەت،
نە ئىلھام، بىر زىبا گۈلئۆز مېنىڭ بىرلە قىلۇر ئىشرەت،
نە ئىشرەت، ئىشرىتى نەزمەم قۇرغا گۈل تىزار رەت-رەت،
ئايان بولسۇن كۈيۈمدە كۈي ئاتاسى بىر بۈيۈك سەنئەت،
شاراپ تۇت، ياق، مۇقامىڭ چال، چېلىپ دوستۇڭغا بەر
رىغبەت.

تۇغۇلسام ئوي ئىكەن نامرات، ئوقەت چاغلىق، بىسات ھەم ئاز،
لېكىن كوردۇمكى، تور تامدا نەقىشلىك داپ بىلەن جۇپ ساز،
قاچانكى مەن سوراپ قالدىم: پەقىرگە بۇ نىمە پەرداز؟
ئاتام ئېيتتى: ئۇنى چالساق قوساق ئاچ بولسۇمۇ مۇڭ ئاز،
شۇ ئان سايراتتى تەمبۇرنى، ماڭا كۆرسەتتى بىر ھىممەت.

دەلىللەر ئالدىدا پىتىنە - يالانىڭ بارى ياغاندۇر،
بۇ تارىخ ئويغىتار بىرلىك ئۈچۈن كۈرمىڭ زەبەردەسنى.

1979 - يىل يانۋار، ئۈرۈمچى.

جۇدالىقتا ئوشاقتىن ھەر جۈنۈن دەرمان ئالۇر ئانداق،
ئاۋانىڭ قۇدرىتى نىم جاننىمۇ ئەيلەر باھادىر، مەرت.

تەكەللۇپ بىرلە جەننەتتە قىلۇرمەن گەر غەزەلخانلىق،
تاپار مەندىن مۇراتقا ھورى - غىلمانلارمۇ ئىمكانلىق،
نە ھور، چالسام تىرىكلەر جىسمىدىن قاچقاي پەرىشانلىق،
تېۋىپلەر ئوردىسى ئىچرە مېنىڭدۇر تەختى سۇلتانلىق،
قازاندىم شۇل سەۋەپ دىلىكەش بولۇپ سەنئەتتە جۇپ
شۈھرەت.

جاھان سەنئەت كوكىدە ئەل مۇقامنى ماھى تابان دەر،
چىمەنزىر كۈن چىقىشتا بۇ كەبى چولپان تۇغۇلغان دەر،
كى بىلىمەسلەر سوراپ: بۇ يۇرت نىچۇن داڭدار ئاتالغان دەر،
كى بىلىگەنلەر: جىمى جانلىق ئۇسۇل، كۈيدىن يارالغان دەر،
شۇبۇ نام بىرلە ئالەمگە تونۇلدى بۇ ۋەتەن جەننەت.

ئىجات شۇڭقارى نەسلىمنى نىچۇن مەن ئىپتىخار بىلىمەي؟
مېنى چوڭ قىلدى شۇ ئىجدات مۇقام بىرلە ئېيتىپ ئەللەي،
ئۇ تۇتقان ساز - تەۋەرۈكنى نىچۇن بىر ياخشى يار بىلىمەي؟
ئۇنى جان بىرلە قوغداشنى نىچۇن ئەھدۇ - قارار بىلىمەي؟
نومۇسچان ھەر مىراسخور تاجىدا بۇ بىباھا زىننەت.

يۈرەك-باغرىم ئېزىلمەستى تۈمەن بازغانۇ-سەندەلدە،
ئېزىلدى شۇ مۇقامنىڭ مەرغۇلى بىر مۇڭنى بەرگەندە،
ۋە سەزدىم شۇ مۇقام ئەۋجى بىلەن پەرھات كۈچى تەندە،
غېمىم يوقتۇر ماداردىن تاغنى يۈزىنىڭ پارە ئەتكەندە،
نە تاغ، ئەھلى مۇقامغا ئەيلىدىم تاغدىن ئىگىز ھورمەت.

ھالا شۇندىن بېرى نە دىلرaba خەندىگە رايم يوق،
نىگارمكى مۇقام، ئۈزگە نىگاردىن ھىچ تامايم يوق،
نىگاركى مېھرى يالقۇنلۇق، ئۈنىڭسىز دىل ئارامىم يوق،
ئۇنى سويگەن كەبى سويگەن يەنە بىر خۇش ناۋايىم يوق.
ئەگەر تەشنا بىتاپتۇرمەن مۇقامدۇر نەق شىپا شەرۋەت.

سىگاھ ئويغاتسا ھەر تاڭدا يېشىل قىرغاقنى سەيلەتسەم،
سېغىندىم چىن گۈزەللىكنى مۇقامى چەبىيات چەكسەم،
چېلىپ مەن چارىگاھ، دەيمەن ئەجەمدىن ئۆز ئانا ئۆلكەم.
يېپىشقايىمەن مۇشاۋىرەك ۋەجىدىن چىنلىققا مۇستەھكەم،
كى ئېيتسام پەنجىگاھ، يۈكسەك تۇيۇلدى بۇ ئەجىر-
مېھنەت.

كى ئۇزھال-ھالى مەزلۇمنىڭ، نە مەزلۇم بولمىسۇن غەمناك،
ئازاتلىق دەپ ئازاپ چەككەن بوۋام دادى مۇقامى راك،
بايات-باتۇر جەمەتمىنىڭ تېڭىنى ئەسلىتۇر ھەر ۋاق،

هاجى ئەخمەت

ۋەتەننىڭ ئەجرىنى ئاقلا

سانادەت دىلبىرى قاچماس كۈرەشكە جان پىدا ئەردىن،
ۋەتەننىڭ ئەجرىنى ئاقلا، بولۇپ مەردانە، قەيسەردىن.

ھەقىقەتتۇر: "مۇشەققەتنىڭ تېگى ئالتۇن" دىگەن ھىكمەت،
ئۇمىتنىڭ غۇنچىسى ياشنار توكۈلگەن قان بىلەن تەردىن.

شېپا تاپقاي رىيازەت دەشتىدە زار چاڭقىغان قەلبىڭ،
ۋىسال پەيتى قېنىپ ئىچسەڭ شاراپنى ھەۋزى كەۋسەردىن.

مېيىپ بولسا يىگىت جەڭدە قوشۇلغاي بەستىگە زىننەت،
كى زىننەتتۇر ئۇنى ھەرگىز ياساپ بولماس كۈمۈش، زەردىن.

نە ئارمان، ئەخمىدى، خەلقىڭ ئۈچۈن جەڭلەردە جان بەرسەڭ،
ئورۇن ئالغاي ئەزىز قەۋرەڭ مۇقەددەس شۇ ئانا يەردىن.

1972 - يىل، قەشقەر.

سورالسا گەر مىراسخور توھپىسى، مەنكى ھامان پەستە،
ئۆمىتكە ھىچ جاۋابىم بولمىدى ئوتتۇزغا يەتمەستە،
قۇرۇق گەپتىن ئۇزۇپ قول، ئىش قىلاي دەپ گورگە كەتمەستە،
ئايان قىلدىم ئىرادەم گال قەلەمىم بىرلە مىڭ تەستە،
بولۇر ئارزۇ شىرىن قانچە، لېكىن كۈلمەيدۇ بىمېنەت!

1980 - يىل ماي، ئۈرۈمچى.

ھاياتتا، ئەخمىدى، ھەرگىز شاپائەت كۈتمە غايىپتىن،
 ۋەتەن نەپىسكە كوي دائىم، ئۇنىڭدەك جانىجان بولماس.
 1979 - يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

بولماس

كۈرەشكە جان پىدا قىلماي تۇرۇپ مۇشكۈل ئاسان بولماس،
بىلىم كانىنى قازماستىن سىرۇ-ھىكمەت ئايان بولماس.

مۇرات دەشتىدە پەرھاتتەك نىگارنى ئىزلىگەن ئاشق
كېسىپ تاغلارنى يول ئاچماي، يىراق مەنزىل راۋان بولماس.

ئىرادە باغلىسا ھەركىم نىشانغا يەتمىگى شەكسىز،
جەسۇر كارۋان ئۈچۈن ئەسلا ئوتەلمەس تاغ-داۋان بولماس.

پۇتۈلگەي جۇپ قانات ئەرگە ئۈمىتۋارلىق، جاسارەتتىن،
خوشامەتكويىدا ئار، ۋىجدان، رەزىل قورققاقتا جان بولماس.

ھايات سىرلىق دېڭىز گويا، قېتىدا كۆپ ساۋاق، ھىكمەت،
ئۇنىڭ تەكتىگە چۈككەنلەر ئەقىل تاپقاي، نادان بولماس.

ئەگەر نە بولسا تەدبىرنىڭ، بولار شۇ خىلدا تەقدىرنىڭ،
بېغىنى ئاسرىساڭ جۈتتىن، گۈلۈك بەرگى خازان بولماس.

نگارا، قىل ماڭا شەپقەت، جېنىمغا يەتمەسۇن زەخمەت،
 كويۇپ كۆل بولمەسۇن ئەخمەت، كى ھىجرەت بىرلە داغىڭدا.
 1977 - يىل، يېڭىسار.

بىر گۈزەلگە

باھارنىڭ ھوسنىنى كوردۇم سېنىڭ غۇنچە سىياقىڭدا،
شۇڭا مەجنۇن بولۇپ يۈردۈم كويۇپ ئىشقى پىراقىڭدا.

جۇلالايسەن گويا تۈزدەك، قېشىڭ مىسالى قۇندۇزدەك،
زىيا چاقنايدۇ يۇلتۇزدەك سېھىرلىك كۈز قاراغىڭدا.

ئېتەر لۇتپۇڭ مېنى ھەيران، ئارامىنى قىلىپ ۋەيران،
نازاكەت كۈلكىسى جەۋلان قىلار دائىم زىناغىڭدا.

تېپىلغايىمۇ ساڭا تەڭداش، ئوتۇڭغا كىم بېرەر بەرداش؟
شەپقەتنىڭ ھوسنىگە رەڭداش قىزىللىق بار ياناغىڭدا.

بىرەر ئۆتمەيسەن يانمىدىن، خەۋەر ئالمايسەن ھالىمدىن،
سېنى سويگەن گۇنايمىدىن كى خەس بولدۇم ئاياغىڭدا.

سېنىڭ دەردىڭدە ئاۋارە، يۈرەك-باغرىم تۈمەن پارە،
قىلىپ بۇلبۇل كەبى نالە ناۋا ئەيلەي قۇلاغىڭدا.

ئەسلەيمەن

ئۇلۇغ ھورمەتتە ئەسلەيمەن چەۋەر يولباشچى رەھبەرنى،
كۈرەش قۇربانى ئەخمەتجان—ۋەتەنگە جان پىدا ئەرنى.

بايان ئەيلەي ئۇنىڭ ئۈچمەس شەرەپ داستانىدىن بىر بەت،
توقۇپ نەزمە، قېزىپ سوز كانىدىن ياقۇت بىلەن زەرنى.

ئېچىپ جەڭ نىلىقىدىن، كۈرمىك جەسۇر پەرھاتنى قوزغاتقان،
ئازات قىلماق ئۈچۈن ياۋدىن مۇقەددەس شۇ ئانا يەرنى.

يېنىپ ھورلۇك تەقەززاسى بىلەن شىردەك غازات قىلغان،
ئېلىپ قولغا بوۋام سادىر مىراسى نەيزە، شەمشەرنى.

ئۇنۇتماستىن ۋەتەن، خەلقنىڭ ئەسرلىك قان قىساسىنى،
رەقىپ ھەلقۇمىدىن سىققان قىلىپ ئۈلگە سەنۇبەرنى^①.

① سەنۇبەر—يازغۇچى زۇنۇن قادىرنىڭ «رودۇپاي» ناملىق ھىكا-
يىسىدىكى ئۆزىنىڭ ئەقىل-پاراستى بىلەن قان شورغۇچى
رودۇپايىنى يېڭىپ غەلبە قىلغان باتۇر يىگىت ئوبرازى.

چېچەك

ئاچىلۇر خۇش ھىد چېچىپ بىر مەررە ھەر يىلدا چېچەك،
ئىشقى لەززەت تۇيغۇسىنى قوزغىتار دىلدا چېچەك.

ياپ-يېشىل كىمخاپ لىباس كىيگەن تەبىئەت جانلىنىپ،
كەڭ دالا-قىردا چېچەك، تاغ ئۈستىدە، غولدا چېچەك.

زىلۋا تالار بوپتۇ چوكان بوينىغا مۇنچاق ئېسىپ،
زوقلىنىپ باقسام بېشىمدا، چامدىسام يولدا چېچەك.

بۇ گۈزەللىكنى تاماشا ئەيلىدىم ھەيرەتتە مەن،
چايقلار گويا دېڭىزدەك ئوڭۇ ھەم سولدا چېچەك.

تاڭ سەھەردە قاينىدى ئىش، كەچتە كۈكلەم سەيلىسى،
قىز-يىگىتلەر ئىشقىنى ئىزھار ئېتەر قولدا چېچەك.

مەنمۇ ئىلھام كانى بىلدىم گۈلباھار ئەييامىنى،
كۈيلىسەم تەرىپىنى داستان بولۇر تىلدا چېچەك.

1979 - يىل ئىيۇن، ئۈرۈمچى.

ۋەتەن ھەققىدە مۇخەممەس

تامايىم يوق ساخاۋەتتىن، ۋەتەن - بەختىم پاناھىمدۇر،
ئۇنىڭ قوينى ئاغا جەننەت، مۇقەددەس قىبلەگاھىمدۇر،
جۇدۇنلۇق قىش - ئاياز پەيتى گۈزەل پەسلى باھارىمدۇر،
مۇبارەك تۇپرىقى ھەر چاغ كوزۇمگە تۇتىيارىمدۇر،
ھاۋاسى ھەم سۈيى لەززەت، ھوزۇرى دىلخۇمارىمدۇر.

ھاياتنىڭ يايلىقى يۇرتۇم ئىجات گۈلزارى - بوستانى،
جاھان تارىخىدا باردۇر ئەبەت ئۈچمەس شەرەپ - شانى،
جىمى ئالەمگە ئەڭ باشتا تونۇشلۇق بۇ ئىلىم كانى،
تىلىم چىققاندا دەسلەپكى سوزۇم قۇتلۇق ۋەتەن نامى،
ئانامنىڭ ئاق سۈتى بىرلە پۈتۈلگەن تىل تۇمارىمدۇر.

تېغى ئەلگە پولات قورغان، تېشى ئەلا كۈمۈش، زەردىن،
چولى ئەلا گۈلىستاندىن، گىياسى مۇشكى، ئەنبەردىن،
قېلىشمايدۇ ئۇنىڭ ئاددى بۇلاغى ھەۋزى كەۋسەردىن،
ھوسۇن بەرگەن ئاغا ئەجدادىمىز ساپ قان بىلەن تەردىن،
ئۇلۇغ تارىخى چوڭ قامۇس غۇرۇرۇم - ئىپتىخارىمدۇر.

قارا تۇن پەردىسىن يىرتىپ، چېچىپ نۇر يولچى يۇلتۇزدەك،
كېزىپ چىققان ئىلى، تۇرپان، خوتەن، تارىم ۋە قەشقەرنى.

شېپا بەرگەچ ئۇنىڭ مېھرى دىلىغا ئەھلى دەرتىمەننىڭ،
ئەزىز بىلگەن گويا لوقمان كەبى بۇ لەۋزى شەككەرنى.

نشان ئەيلەپ كېلەچەكنى، نەسىللەر بەختىنى كۈزلەپ،
يىمىش تىككەن گۈزەل باققا، توكۇپ ساپ قان بىلەن تەرنى.

نادامەت بىرلە كۈز يۇمدى بىراق، ئۇ غەمگۈزار ئىنسان
ئىچىپ تەشئالىغى قانماي زەپەر جامىدا كەۋسەرنى.

ئۇنى بىزدىن جۇدا قىلدى رەھىمسىز، بىۋاپا يىللار،
يوشۇرغاندەك قارا پەردە نەزەردىن ماھى پەيكەرنى...

يۈرەكتە يادلىنار مەڭگۈ سويۇملۇك نامى ئۈچمەستىن،
ئۇنۇتماس ھىچقاچان تارىخ ئۇنىڭدەك زاتى قەيسەرنى.

1981 - يىل، قەشقەر.

كىتاپ ھەققىدە بالادا

بۇ قەدىم يۇرت ئاسمىنى قاپلىدى سۇرلۇك تۇمان،
قۇتىدى تەتۇر قۇيۇن، سۇردى ھوكۇم جۇت، قەھرىتان،
باش كۈتەردى شۇم نىيەتلەر پەيلى ئاچ، ۋەھشى قاۋان،
بولدى زۇلمەتنىڭ تىغىدا قان توكۇپ تاپماق ھايان،
ۋادەرىخا، ئوتتى باشتىن بىر مەھەل مۇدەھىش زامان.

تەلۋىلەر جاللات مىسالى ئاق تېرورلۇق باشلىدى،
سالىدى باشقا دەرت، مۇسبەت، ئەل كوزىنى ياشلىدى،
مىڭلىغان قامۇس-كىتاپنى يىرتتى، ئوتقا تاشلىدى،
قايسى دىلنىڭ نەپرەتى بۇندىن قىياندەك تاشمىدى؟!
بۇ ياۋۇزلۇققا چىدالماي تىترىدى يەرۇ-جاھان.

يالىمغاندا ئاڭ-ئەقىلنىڭ جەۋھىرىن ئوتنىڭ تىلى،
چىقتى يالقۇندىن فارابى-ئىلمۇ-ھىكمەتنىڭ پىرى،
ھەر سوزىدىن يامرىدى قەھرۇ-غەزەپ كەلكۈن سېلى:
"سۇندۇرالماس ھەق-ئادالەتنى جاھالەتنىڭ سۈرى،
مەرىپەتنىڭ مەشئىلى پارلار جاھاندا بىگۇمان".

قەسەم بىللا، ساداقەتتە ئەزىز تۇپراققا لەۋ ياقىتىم،
ئوتىدا مەن كويۇپ گويا قېقىنۇستەك قانات قاتتىم،
سۆيىدە چىن ھوزۇر ئەيلەپ گويا تاھىر بولۇپ ئاتتىم،
تولۇپ ئىلھام، ھايانغا، ۋەتەن شەنىگە كۆي قاتتىم،
مۇھەببەت دولقۇنى زەخمەك، يۈرەكنىڭ رىشتى تارمىدۇر.

ئاڭا كىندىك قېنىم تامغان بولۇپ ئىز - بەلگۈ مېھرىمدىن،
جۇلالايدۇ جامالىنىڭ زىياسى بەلكى چېھرىمدىن،
كى ئاجارالماس ئۇنىڭ نامى دەققە ئويۇ - پىكرىمدىن،
شۇڭا چۈشمەس ئانا يۇرتنىڭ مۇقەددەس نامى زىكرىمدىن،
ۋەتەن مېھرى ئومۇرۋايەت يېڭىلىمەس كۈچ - مادارىمدۇر.

ئەزىز تۇپراق ماڭا قىممەت جاھان مۈلكى ۋە جاناندىن،
كېرەك بولسا ۋەتەننى دەپ كېچەرمەن بۇ ئەزىز جاندىن،
بولاتتىم رازى ئومرۇمدىن، مۇرادىم ھەل بولۇپ ئاندىن،
ئىجادىم بىرلە كىيدۇرسەم ئاڭا گۈلتاج شەرەپ - شاندىن،
ۋەتەننىڭ ئەجرىنى ئاقلاش يۈرەك ئەھدىم - قارارىمدۇر.

1980 - يىل، قەشقەر.

“ئوتتى باشتىن مىڭ تۈمەن سەۋدا قەدىم چاغدىن بېرى،
 بەخت-سانادەت بولمىغاي شۇملۇق، پالاكەتتىن نېرى،
 پاقرايدۇ كۆكتە يۇلتۇز تۇن قارا بولغانسېرى،
 ئەھلى ئىنساننىڭ بىكارغا كەتمىگەي قانۇ-تېرى،
 شۈبھىسىز، ئارزۇ-مۇرات يار ۋەسلىنى قۇچقاي ھامان!

تەلۋىلەر ئىشلەتسىمۇ مىڭ بىر ھىلە، چارە-ئامال،
 ئەل قىساسى ھەلقۇمىدىن چىڭ بوغۇپ، تاپقاي زاۋال،
 تۇن-جاھالەت مەرىپەت نۇرمىن قىلالمايدۇ قامال،
 تاڭدىكى گۈلگۈن شەپقەتكە كورسىتىپ نۇرلۇق جامال،
 يۈز ئاچار پەن-مەرىپەت دەۋرى-كېلەچەك ھور زامان!”
 1966 — 1976 - يىللار، قەشقەر.

تاشلىغاندا ئوتقا «دېۋانۇ لۇغەتت تۇرك» نى،
چىقتى مەھمۇت قەشقەرى قولدا مىجىقلاپ بوكىنى،
«ئاھ! — دىدى، — كويدۇردى كىم تىلىنى — ھاياتىنىڭ كوركىنى؟
ئەھلى ئىنسان بۇ كەبى قىلماس خاراپ ئوز مۈلكىنى،
ۋەھشى ھاياۋاندىن قېلىشماس كوزى كور، ئەھلى نادان!»

كويدۇرۇلگەندە «قۇتادغۇ بىلىگ» ئەقىل شامى كىتاپ،
چىقتى يالقۇندىن يۈسۈپ خاس ياڭرىتىپ ئوتلۇق خىتاپ:
«مەن بۇ قامۇسنى ياراتتىم ئەھلى ئىرپانغا ئاتاپ،
كىمكى كويدۇرسە كىتاپ، ئۇ گورگە يۈزلەنگەن بىتاپ،
كىمكى ئەل بەختىگە دۈشمەن، قالمىغاي تەختى ئامان!»

«خەمسە» يانغاندا كويۇپ، چىقتى ناۋايىدىن سادا:
«لەيلى — مەجنۇن، رازى بول، پەرھادۇ — شىرىن، ئەلۋىدا!...
پەيلى خىسراۋنىڭ قىلىش ئاشىقىنى مەشۇقتىن جۇدا،
چىن مۇھەببەت — سويگۇنى دىللارغا جا قىلغىن، خۇدا!
بولسا ئىنسان بىمۇھەببەت، كوڭلى قىش، رەڭگى سامان...»

ئورلىگەندە كوككە گۈلخاننىڭ ئۇلۇغ يالقۇن ئوتى،
قەد كوتەردى ئوت ئارا گۇمنام، نىزارى، خىرقىتى،
نەم شېھىت، ئۇيغۇر، مۇتەللىپ بولدى يانداش ئۆلپىتى،
ئەزدى ئۇلار قەلبىنى ئەلنىڭ مۇسبەت، كۆلپىتى،
ياڭرىدى غالىپ سادا مىسلى ئۇلۇغ كەلكۈن قىيان:

دېيشتۇق: ئىككىمىز دائىم مۇشۇنداق بىللە ئىشلەيلى،
شۇنان خۇددى ئېغىزلارغا تولۇپ شىرىن ھەسەل كەلدى.

دېمەك، بىز ئىككى ياشنىڭ رىشتىسى باغلاندى ئەمگەكتە،
چىرايلارغا تەبەسسۇمدىن گويا ياقۇت - لەئەل كەلدى.

ئابدۇرېھىم ئىسمائىل

كەلدى

ئېتىزلىققا كېلىپ تورسام، يىراقتىن شوخ غەزەل كەلدى،
غەزەل بىرلە تولۇن ئايدەك چىرايلىق بىر گۈزەل كەلدى.

كورۇپ ئول دىلرابانى، قىن-قىنىمغا پاتىمدىم شۇ دەم،
ھاياجان ۋە خوشاللىقتىن گويا كوڭلۇمگە سەل كەلدى.

قېتىلدى ئەل قاتارىغا، يېنىمدىن ئالدى بىر كەڭ سول،
بۇ ھالدا كوڭلىمىز بىرلە ئىشىمىز دەلمۇ-دەل كەلدى.

چۈشۈپ كەتتۇق ئورۇم جەڭگە، ئورۇشتا بەسلىشەيلى دەپ،
قىلىشقان ئەھدىمىزنى بىر سىنايدىغان قەرەل كەلدى.

ئورۇشتۇق ئورمىنى ھارماي راسا قوزغاپ جاسارەتنى،
توكۇلدى تەرلىرىمىز، زەپ كوڭۇللۇك بىر مەھەل كەلدى.

ۋاقتىدا چىقماسلىغىڭنىڭ بائىسىنى سورىسام،
ئىككى ئاي مەنسۇخ دىدىڭ تەنھا يۈرەككە ئاخشىمى.

مەن سېنى ئايدىڭ ئەمەس، ئاي چىقمىغان تۈندە كۈتەي،
ئاي بولۇپ نۇر چاچقىلى كەلگىن كۈمەككە ئاخشىمى.

ئاخشىمى

مەن سېنى كۈتتۈم ئۇزاق باغىڭدا يەككە ئاخشىمى،
بولدى ھەمرا ئاي ماڭا ئورلەپ پەلەككە ئاخشىمى.

ئايدا باقتىم، ئاي يۇزۇڭ بولدى ئايان ئاي چېھرىدە،
ئوخشىمايتتى ئۇ پەقەت سەندىن بولەككە ئاخشىمى.

سەن تۇيۇلدۇڭ خۇددى ئايدا ئايلىنىپ كەتكەن كەبى،
ئۇشبۇ ھال كوڭلۇمگە سالدى دەككە - دۈككە ئاخشىمى.

كەلدى تۈركۈملەپ بۇلۇت، يوشۇردى ئايىنى باغرىغا،
قالمىدى سەندىن ئۈمىت كوڭلۇمدە چەككە ئاخشىمى.

بىر مەھەل ئۆتكەچ يەنە چىققاندا ئاي، شۇنداق دىدىم:
چىقمىغىن بۇندىن كېيىن ھەرگىزمۇ كۆككە ئاخشىمى.

لەيلىدەك سەن ئېچىلىپ قىلدىڭ تەبەسسۇم، ئەي پەرى،
چىن قوبۇل بولدۇم دىگەندەك بۇ تەلەپكە ئاخشىمى.

يارىمنى سېغىنىسام، يۇرت-سەھراغا نەزەر قىلدىم،
ھوسىنىنى سېغىنىسام گۈل-رەناغا نەزەر قىلدىم،
قەددىنى سېغىنىسام سەرۋ-زىباغا نەزەر قىلدىم،
مېھرىنى سېغىنىسام گەر دەرياغا نەزەر قىلدىم،
شۇ بىرلە بېسىپ كەلدىم كۆرمەككە خۇمارىمنى.

يوللاپتۇ يېقىندا يار خەت-نامە: ئامان مەن دەپ،
قوغداپ بۇ دىيارىمنى سويدۇم ھەرقاچان مەن دەپ،
قۇزغۇننى يېڭىپ قۇچتۇم جەڭدە غەلبە، شان مەن دەپ،
كۆكسۈمگە تاقاپ ئوردىن بولدۇم قەھرىمان مەن دەپ،
كەلگەندە كۆرەرمەن شۇ مەرت جەڭچى نىگارىمنى.

ئەي تاڭ شامىلى، ئۇچقىن، يارىم قېشىغا تېز بار،
يۇرتۇم ھىدىدىن چاچقىن چېگراغا گويا ئىپار،
قەلبىمنى-سالامىنى قىل ئەينى بىلەن ئىزھار،
توت كوزدە كۈتۈپ تۇردۇم خىزمەتكە بولۇپ تەييار،
كەلگەندە سۇناي لەۋدىن پاك ئابۇ-زىلالىمنى.

تاڭ شامىلىغا

ئەي تاڭ شامىلى، يەتكۈز ئول يارغا سالامىنى،
چېگرادا گۈزەت تۇرغان دىلدارغا سالامىنى.
ئەل، يارى ئۈچۈن كۈن-تۈن خۇشتارغا سالامىنى،
ئىشقى ئوتىدا كويگەن بىدارغا سالامىنى،
جەڭلەردە جەسۇر، باتۇر شۇڭقارغا سالامىنى.

چېگراغا مېڭىشتا يار قەلبىنى ئايان ئەيلەپ،
ئېيتقانتى: سېنى سويدۇم مېھرىمنى قىيان ئەيلەپ،
بۇ ئىشقىنى سوۋۇتمايمەن كوڭلۇمنى تۇمان ئەيلەپ،
ھىجرانغا چىدايمەن يۇرت، بەختىمنى ئامان ئەيلەپ،
خارلىققا يولاتمايمەن سەندەك جان نىسارىمنى.

بۇ سوز مېغىزىن ساقلاپ كوڭلۇم قۇتسى - ئەستە،
يارىمغا تىزىپ كەلدىم سويگۇ گۈلىدىن دەستە،
ۋەسلىنى كۈتۈپ ئوتتۇم ھىجرىگە چىداپ تەستە،
مېھنەتنى قىلىپ ھەمرا، كەڭ يۇرتقا تىكىپ كەشتە،
نۇر بىرلە بېزەپ ياشلىق پەيتىمنى - باھارىمنى.

ئايىرىلىپ يۇرتتىن، يىراق يەرلەردە سەرگەردان بولۇپ،
يۇرگىنىمىدە خانىمانسىز، چول كېزىپ سەرسان بولۇپ،
سەن يەنە كەلدىڭ مېنىڭ دەردىمگە كۆپ دەرمان بولۇپ،
پاش قىلىپ زۇلمەتنى چالدىم خۇددى مەن قۇربان ① بولۇپ،
ھەسرەتتىم، ئارزۇلىرىمنى قىپ ساڭا ئىزھار، راۋاپ.

تاڭ ئېتىپ، بەختىمگە ئاخىر نۇرغا چومدى ئەل، دىيار،
قايغۇلار كەلمەسكە كەتتى، مەڭگۈ بولدۇڭ بەختىيار،
دەۋرىمىزنى كۈيلىدىڭ بۇلبۇل سۈپەت بولۇپ خۇمار،
تولدى دەريالاپ مۇھەببەتكە سېنىڭدە ھەممە تار،
ئاممىتىڭگە يەر - جاھان بولدى شۇئان ئىقرار، راۋاپ.

كورسىتىپ بەردى نىشانەڭنى ئۇلۇغ ئالتۇن نۇتۇق ②،
كۈيلىدىڭ يۈكسەك پەزىلەت، قەھرىمانلارنى تولۇق،
ئەلگە بەردىڭ مىسلىسىز ئىلھامبەخش روھىي ئوزۇق،
شۇم رەزىللىككە بولۇپ كەلدىڭ ئەجەللىك زەربە - ئوق،
يېڭى دەۋرانىڭ ئۈچۈن بولدىڭ قورال، دەركار، راۋاپ.

① قۇربان - «ئانارخان» كىنو فىلىمىدىكى قۇربان كوزدە تۇتۇلىدۇ.

② «يەنئەن ئەدەبىيات - سەنئەت سوھبەت يىغىنىدا سۆزلەنگەن

نۇتۇق» كوزدە تۇتۇلىدۇ.

كۈيلە، راۋابىم

مەن سېنى ئالسام قولۇمغا، جان-تېنىم يايىرار، راۋاپ،
چالغىنىمدا جۇش ئۇرۇپ ئىلھاملىرىم قاينار، راۋاپ،
ئۇنلىسەڭ قەلبىمنى چەكسىز ئىپتىخار قاپلار، راۋاپ،
تارلىرىڭدىن توختىماي شاتلىقلىرىم يامرار، راۋاپ،
شۇل سەۋەپ ئامراقلىغىم ھەر دەم ساڭا بىسىار، راۋاپ.

دەر ئىدى ئۆتمۈش سىتەمكارلار سېنى ئەيلەپ مازاق:
"ساز بولامدۇ بۇ، قەلەندەرلەر كۈتەرگەن بەش قۇلاق"،
ھول ئىدى پەدىلىرىڭ ئاققاچقا كۈزلەردىن بۇلاق،
دەردۇ-ھەسرەت تاغى باسقاق تارلىرىڭ ئۇردى ئۇلاق،
ئەرك، خوشاللىققا ئىدىڭ سەن شۇنچە تەشنا-زار، راۋاپ.

ئاشۇ يىللاردا سېنى كەلدىم يېنىمدىن ئايرىماي،
بىللە ئېپ چىقتىم ئېتىز ئەمگەككە ئەسلا تاشلىماي،
قانچە مۇدەشش تۇنىنى ئۆتكۈزدۈم چېلىپ مەن ئۇخلىماي،
سەن بىلەن روھلاندى يوقسۇل، ئەمما بۇندىن قورقتى باي،
مېھنىتىم، روھىمغا بولدۇڭ ھەرقاچان ھەمكار، راۋاپ.

سالامىڭىزدىن

گۈزەل ئەخلاق، پەزىلەتنى جىمى ئىشتا نىزام ئەيلەپ،
ئاۋام ئالدىدا ھەردائىم ئوزۇڭنى بىر غۇلام ئەيلەپ،
تەكەببۇرلۇق، كۈرەڭلىكنى ۋۇجۇدۇڭغا ھارام ئەيلەپ،
ماڭا يول ئۆزرە، ئەي يولداش، ئېگىلىدىڭ سەن سالام
ئەيلەپ،
جاۋابەن "ۋەئەلەيكۇم" دەپ ئېگىلىدىم سوز - كالام ئەيلەپ.

ئوچۇق، گۈلگۈن يۈزۈڭ خۇددى باھار نۇرىنى پارلاتتى،
ئېگىلىگەن ئەۋرىشم قەددىڭ مۇلايىملىقنى ئويغاتتى،
پەسەلەۋزىڭ ۋۇجۇدۇڭغا بەئەينى بالى يامراتتى،
يېقىملىق ھالىتىڭ ئىلھام بەخش بىر قىسسە ئاڭلاتتى،
ئەجەپ كۈڭلۈمگە ياقىتىڭ سەن مېنى ئوزۇڭگە رام ئەيلەپ.

سېنىڭ مۇنداق مۇناسىپ ھورمىتىڭدىن كۆپ سويۇندۇم مەن،
سىماپتەك ئېرىدى قەلبىم، خوشاللىققا چومۇلدۇم مەن،
بۇرادەر - ئاشىنالىقنىڭ يېپىغا چىڭ چىگىلىدىم مەن،
يېقىن دوستلۇق بىلەن سەندەك ئېگىلىگەنگە ئېگىلىدىم مەن،
قولۇم كۆكسۈمگە ئالدىم ھەم ساڭا چىن ئېھتىرام ئەيلەپ.

بىر مەھەل توت بەدنىيەت دولەتكە ئاپەت ياغدۇرۇپ،
تاشلىدى سەنئەت بېغىمىدىن لالە - گۈللەرنى يۇلۇپ،
سەن راۋابىم خارلىنىپ زىنداندا ياتتىڭ سولۇنۇپ،
ئوتتى ئاۋازىڭغا شۇنچە قەلبىمىز تەشنا بولۇپ،
قىلدى ئازات پارتىيەم ياۋنى ئېتىپ تارمار، راۋاپ.

ئۇنىلىدىڭ بېيجىڭدە ھەم شاڭخەيدە... خەلقىم ئاڭلىدى،
ھەممە مىللەت ياقتۇرۇپ ئوز سازىمىز دەپ داڭلىدى،
ئاڭلىغانچە دىل سويۇندى، دوست كوڭۇللەر قانمىدى،
خەلقارادا ھەم ساڭا ئالقىش چاۋاكىلار ياڭرىدى،
قانچە چالسامۇ سېنى قانماس دىلىم، دىلدار راۋاپ.

تېخىمۇ كۈيلە ۋەتەننى، خەلقىنى، گۇڭچەنداڭنى سەن،
قەلبىمىزدىن مەڭگۈ سويىگەن بۇ ئىسىل، ھور تاڭنى سەن،
كۈيلىگەن شانلىق قىزىل تۇغ، كوممۇنىستىك ئاڭنى سەن،
ئىشچى، دىخان، جەڭچىنى - گوياكى جىسمى گاڭنى سەن،
سېنى چالماققا ھەمىشە شائىرىڭ تەييار، راۋاپ!

1977 - يىل، يېڭىسار.

سادىن سادىرى

جان تەسەددۇق ئەيلىدىم

زوقلىنىپ باقتىم ساڭا مەن لالزارىڭنى كورۇپ،
لالزارىڭ ھوسنىدىن پەسلى باھارىڭنى كورۇپ.

ئەي پەرى، گۈللەر گۈلى، قەلبىڭدە شاتلىق ناخشى،
جۈر بولۇپ ئېيتتىم غەزەل قولدا دۇتارىڭنى كورۇپ.

كورسە ھوسنۇڭنى خەجىل بولمامدۇ جەننەت ھورلىرى،
مەپتۇنۇڭ بولدۇم سېنىڭ ھوسنۇڭ - نىھارىڭنى كورۇپ.

سەن دىگەندە: "ھور ۋە تەنگە بارلىغىم - جېنىم پىدا"،
جان تەسەددۇق ئەيلىدىم ئۇشبۇ شوئارىڭنى كورۇپ.

1979 - يىل ئاۋغۇست، ئۈرۈمچى.

ئىدۇق بىر چاغدا ئىككىلەن ئەجەپ ئۈچمەن، ئاداۋەتلىك،
كورۇشكە بىر بىرىمىزنى ئەمەستۇق زادى تاقەتلىك،
يولۇقساق ھومۇيۇپ، چەتنەپ ئوتەتتۇق مۇز قىياپەتلىك،
پېتىشمايتتۇق قىلىپ جاڭجال، رەقپ ئەردۇق قاباھەتلىك،
ئاجايىپ زور زىيان تارتتۇق بۇ ئىش ئون يىل داۋام
ئەيلەپ.

كېلىپ نورۇز، زىمىستان - قىش ۋەتەندىن مەڭگۈ قوغلاندى،
ئاداۋەت مۇزلىرى ئېرىپ، ئاراش - زىتلىق تاماملاندى،
پۇتۇن ئەل تېچ، بولۇپ دوست، بىر بىرىگە رىشتى باغلاندى،
جىمى جايدا يېڭى خىسلەت، گۈزەللىك شۇنچە جانلاندى،
ئۇلۇغ مەنزىلىگە ئات سالدۇق كوڭۇلنى شات - خورام
ئەيلەپ.

سالامىڭدىن زامانەمنىڭ پەزىلەت، روھىنى كوردۇم،
ئاۋامنىڭ بىر بىرىگە پاك، سەممى كوڭلىنى كوردۇم،
ئەدەپتە ئەنئەنەمىزنىڭ مۇقەددەس ئورنىنى كوردۇم.
ئەدەپ - ئەخلاقنى كىم سويسە، ئۇنىڭ مەن قەدرىنى كوردۇم،
تۇتاي ھورمەت شارابىن ئەلگە سەندەك دىلنى جام ئەيلەپ.

ناخشاڭنى ئاڭلاپ

ئاڭلىدىم ناخشاڭنى، دىلبەر، زوق بىلەن مەمنۇن بولۇپ،
شۇ گۈزەل قەلبىڭ كەبى ھوسنۇڭگە مەن مەپتۇن بولۇپ.

بىر كورۇپ دىدىم: ساڭا ئالەمدە تەڭداش يوق ئىكەن،
سەن ئوسۇپسەن ئىلىنىڭ بوستانىدا گۈلگۈن بولۇپ.

تاسلا قالدىم ئەس-ھۇشۇمدىن بىر يولى ئايرىلغىلى،
باققىنىڭدا خۇش تەبەسسۇم بىرلە گويا كۈن بولۇپ.

قىلغىنىڭدا سەن بايان قەلبىڭ كۈيىنى كەڭ-كۈشات،
مەدھىيىلەپ نەزمەمنى ئېيتتىم مەنمۇ بىر مەجنۇن بولۇپ.

”قاپ-قارا قوي كوزلۇگۈم، جېنىم پىدا بولسۇن ساڭا،“
ئاشۇ ناخشاڭ ھەر تومۇردا ئوخچىدى ئۇيقۇن بولۇپ.

كۈيلە، دىلبەر، تائەبەتكە پۇتمىسۇن ئاۋازلىرىڭ،
كۈيلىرىڭدىن زوق-ھوزۇر ئاقسۇن قىيان-كەلكۈن بولۇپ.

1981-يىل ئىيۇن.

سەنەمگە

ئەي سەنەم، ئازات زامانەمنىڭ باھار ھەم يازى بول،
ھور دىيارىم كوكسىدە ئۇچقان سابا پەرۋازى بول.

رەڭمۇ-رەڭ گۈللەرگە تولغان گۈلشىنىم چاچتى ئىپار،
گۈلشىنىمنىڭ ھوسنىگە خۇش خۇي تەبەسسۇم، نازى بول.

راۋبىم سايرار مۇقامغا ئەڭ يېقىملىق ئۇن بىلەن،
سەن ئۇنىڭ بول ھەمدىمى ھەم ياڭرىغان ئاۋازى بول.

ھور ۋەتەن قىلدى ئاتا زىيا-گۈزەللىكنى ساڭا،
ئەلگە تەقدىم قىل ئۇنى، سەن ھەم ئېلىڭدىن رازى بول.

خەلقنى ئوخشاتسام دېڭىزغا، سەن ئۇنىڭ بىر تامچىسى،
ئاجرىماس بىر تامچە بولغىن، جان پىدا ھەمرازى بول.
1981 - يىل ئىيۇن، غۇلجا.

ھوشۇر ئىبراھىم

تەنتەنە

زوقىنى تارتىپ كوڭۇلنىڭ خۇش پۇراق رەيھان بولۇپ،
تاڭ بىلەن كۈلدۈڭ ئېلىم نۇر چاقنىغان چولپان بولۇپ.

شۇ ئۇلۇغ تاڭ شەنىگە قىلسام بۈگۈن مەن تەنتەنە،
ئۇرغۇدى دىلىدىن تەشەككۈر كۈيلىرىم پونتان بولۇپ.

سەن ئىدىڭ ئۆتمۈشتە ئۈچ تاغ ئاستىدا ۋەيرانە چول،
قان ئىچەر ئالۋاستىلار سۈرگەن ھوكۇم خاقان بولۇپ.

ھەممە يەردە دام-توزاق، كويىزا-كەشەن، قانىلىق قىلىچ،
كەمبەغەللەر ئۈستىدىن باسقان زۇلۇم توپان بولۇپ.

“جان پىدا قىلغاچقا مەرتلەر” قەد كوتەردىڭ، جان ۋەتەن،
كۈن چىقىش ياقنى قىزارتىڭ رۇستەمى داستان بولۇپ.

ئۇسۇلچى سىڭلىمىغا

بەخش ئەتتىڭ ماڭا ئىلھام ئەجەپمۇ ساز ئۇسۇل ئويىناپ،
مۇقام داستانغا تەڭكەش قىلىپ ئاۋاز ئۇسۇل ئويىناپ.

نازاكەتلىك تەرەننۇم بىرلە ئويىناپ سەھنىگە چىقساڭ،
دەدىم: كۆكتىن چۈشۈپتۇ ئاي قىلىپ مىڭ ناز ئۇسۇل ئويىناپ.

خان ئەتلەس ھەم بادام دوپپاڭ ياراشىپتۇ جامالىڭغا،
بولۇپسەن كۆلدىكى ئاققۇ، قىلىپ پەرۋاز ئۇسۇل ئويىناپ.

چېچىڭ سۇمبۇل ئىغاڭلايدۇ بويۇڭغا جۇر بولۇپ لەرزى،
لېۋىڭدىن غۇنچىلار كۈلگەي ئېلىپ ئەنداز ئۇسۇل ئويىناپ.

دىگەنتىڭ سەن: "ئۇلۇغ خەلقىم، ئۇنىڭغا بارلىغىم تەقدىم،
قانائەت قىلىمىغىم يوقتۇر ئۇنىڭچۇن ئاز ئۇسۇل ئويىناپ".

ساڭا مىڭ ئاپىرىن دەيمەن ئۇسۇلۇڭغا بولۇپ قايىل،
ماڭا ئەسلەتكىنىڭچۇن قىشتىمۇ گۈل ياز ئۇسۇل ئويىناپ.

1982 - يىل، ئۈرۈمچى.

گۈزەل ھېيتگاھ

قەدىم قەشقەر—ئانا يۇرت كۈز قاراغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ،
ھاياتنىڭ قاينىمى، كۈركى، بۇلاغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

ئەگەر ئالتۇن ئۈزۈك بولسا قىياسىمدا ئەزىز قەشقەر،
ئۇنىڭ ياقۇت كۈزى، نۇرلۇق چىراغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

ئەگەر قەشقەر تولۇن ئايدەك چىرايلىق بىر پەرى بولسا،
ئۇنىڭ مەڭزىدىكى كۈركەم زىناغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

سېنىڭ كوكسۇڭدىكى گۈللۈك ياراشقان خالغا ئوخشايدۇ،
تۈمەن گۈلنىڭ ئىپادەك خۇش پۇراغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

سېنىڭ ئىشقىڭدا پەيۋەندە بولۇپ باغرىدا ئوت كويىگەن
يىگىت—قىزنىڭ خۇمارى، ئىشتىياقى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

ئۇلۇغ ئاستانە ئاۋازى جاراڭلايدۇ پىشانەڭدە،
ئۇنى ئاڭلاشتا مىليون خەلق قۇلاغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

سەن ئۇچۇن توككەچكە قان-تەر جەڭدە، مېھنەت قوينىدا،
بەختىيار تاڭغا ئېرىشكەن قۇل بۇگۇن پالۋان بولۇپ.

ئەسلىسەم شۇ تاڭ بىلەن باسقان قەدەمنى بىرمۇ-بىر،
تىزىلار شانلىق زەپەرلەر كەھرىۋا-مارجان بولۇپ.

ياتمىغاي جىم ۋەھشى دۈشمەن، بەختىمىزگە قەست قىلار،
گاھى قاشقىردەك كورۇنسە، گاھىدا پاخىلان بولۇپ.

توت نىجىس چىققان ئىدى شۇنداق رەزىل مەقسەت بىلەن،
قىلدى تارمار پارتىيەم ئەل دەردىگە دەرمان بولۇپ.

ئەي ئانا-شانلىق ۋەتەن، كەلدى باھارىڭ قايتىدىن،
گۈللىدىڭ ھەم گۈللىمەكتە قۇچمىڭ ئەدنان ① بولۇپ.

توتتە قۇدرەتلىك، ئۇلۇغ جۇڭخۇا قۇرۇشقا ھەممىمىز
يەڭ شىمايلاپ جەڭگە ئاتلاندۇق بۈيۈك كارۋان بولۇپ.
1979-يىل، قەشقەر.

① ئەدنان — جەننەتلەردىن بىرىنىڭ نامى.

مرزاھت كېرىمى

باغ دىسەم

باغ دىسەم باغى ئېرەم مەكتەپ ئىكەن چاچقان ئىپار،
گۈل - چېچەكتىن دەستە - دەستە گۈل سۈنۈپ تۇرغان باھار.

ئوي دىسەم خان قەسرەدىن نۇرلۇق ئىكەن بۇ دەرسخانا،
خۇش تەپەككۈر ئىلكىدە يۇلتۇز كۈلۈپ باققان قاتار.

كەلگۈسىنىڭ پەردىسىن قايرىپ شۇ ئان سۇردۇم خىيال،
قەھرىمان، ئالىم، ئەدىپ... بۇ ئۆيىدە كۈچ - دەرمان ئالار.

ئېيتىدۇ ئۇستازى: ئەي ياپراقلىرىم، ئوتقاشلىرىم،
سىز ئانا ۋەتەن ئۈمىدى، سىزدىن ئەل ئىمكان تاپار.

چەشمىدۇر دەرسلىك كىتاپ، يۇمران كوچەتلەر سۇ ئىچەر،
سۇ ئەمەس، ئابى ھايات ئۇ، خەستە جانغا جان قوشار.

يولۇڭ ئايلانما مەرمەردۇر، كىشى ئەكىسى نامايەندۇر،
بەئەينى سۇپ-سۈزۈك كۈلنىڭ سىياقى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

ھېيت، بايرام كۈنى ناغرا، سۇنایى بىرلە ساما قاينار،
خوشاللىق ئەۋجىنىڭ ئالتۇن راۋاغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

سەھەر، كەچتە راۋاپ، تەمبۇر، دۇتار ئاۋازى دىلخەندە،
يېقىملىق ناخشا-كۈيىنىڭ چارى باغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

قەدىردان پارتىيەم، خەلقىم بىلەن ھوسنىڭ گۈزەللەشتى،
پاراۋان، بەختىيار تۇرمۇش قۇچاغى سەن، گۈزەل ھېيتگاھ.

1980 - يىل، قەشقەر.

سويگۇ غەزىلى

كەچقۇرۇن چىققىم ھېيتگاھنىڭ ئاۋات بازارىغا،
ئاشىقى شەيدا بولۇپ قالدىم كوزى خۇمارىغا.

پۇرمە ئەتلەس كوينىڭى، قىزغۇچ ھېلىلە رومىلى،
سېھرىلەپ قويدى مېنى بەختىم پۈتۈك تۇمارىغا.

ئۇزدى مېزگان قاشىدىن ئوق، يۈرىگىمگە تەگدى ئۇ،
بىر قاراپ قويغان بىلەن چولپان خىجىل زۇننارىغا.

سودىرىلىپ كېتىۋېرەي راھەتلىنىپ، توسماڭ مېنى،
بىرەھىم يار قامچا ئۇرغان سويگۇنىڭ تۇلپارىغا.

ئەۋرىشىمدەك ساچىلە باغلاپ يەنە ئەيلەپ غەزەپ،
ئاسسا مەيلى قەلبىدە قۇرغان ئۇمىتنىڭ دارىغا.

مەن بوغۇز لانسام ئىدىم لەۋ خەنجىرى بىرلە شۇئان،
گۈل بولۇپ قانم ئېچىلسا، نۇر چېچىپ باھارىغا.

بىلىمگەننىڭ ئومرى قىسقا، خارلىنىپ غەم يەپ تۈگەر،
بىلىسە كىم ئۆلمەيدۇ، مەھمۇت قەشقەرىدەك شان قۇچار.

سۇ ئېقىپ تاغ سىلكىنىپ، لىڭشىپ دەرەخ، قۇش سايىربان،
دەيدۇ: ئۈگەن، بولسىلا سەندە ئەگەر ۋىجدانۇ-ئار.

يۈكسىلىپ يۇرتۇم-ئېلىم، ئوتسۇن جاھاننىڭ ئالدىغا،
ئۈگىنىڭ دەپ پارتىيە، ئاتا-ئانا پەرمان قىلار.

تىرىشىپ ئەلا ئوقى، دىلىنىڭ كوزىدۇر پەن-بىلىم،
بىلىمگەن ئەمما، نادان، بىلگەن ئۇلۇغ ئىنسان بولار.

ئەۋرىشىم ياشلىق دىمەك-جان-دىل بىلەن ئۈگەن دىمەك،
ياشلىغىڭدا ئۈگىنىپ ئالغان بىلىم-سويىگەن نىگار.

زەر، جاۋاھىر كانى مەكتەپ سىز ئۈچۈن، ئەي قىز-ئوغۇل،
ياشلىغىنىڭ قەدىرىگە يېتىپ بىلىم ئالغان ئوزار.

سىزدىدۇر مېھرىم مېنىڭ، زېھنىم مېنىڭ، گۈل-غۇنچىلار،
دەرس تۈگۈل بەرسەم جېنىمنى مەندە نە ئارمان قالار!

ۋەتەن

تۆتىمىدىم ئومۇمىدە مەن ئۈزگە سېنىڭدىن يار، ۋەتەن،
پەرۋەرىش ئەيلەپ مېنى، دائىم دىلىمدا بار ۋەتەن،
بىھىساپ ئەجرىڭ سېنىڭ كۆكسۈمدە نۇر زۇننار، ۋەتەن،
باش قويۇپ كۆكسۈڭگە شۇئان ئوقۇدۇم ئەشتار، ۋەتەن،
يەپ تۈزۈڭنى، يىمىگەن غېمىڭنى نامەرت خار، ۋەتەن.

رىم، مىسىر، مەغرىپ سېرى يىپەك يولى سەندىن بارار،
مەرىپەت، سەنئەت، ھۈنەردىن خۇش پۇراق سەندىن تارار،
كەشپىيات، ئىجات بىلەن ئوغۇل-قىزىڭ قەدىرىن تاپار،
ئوچمىگەن تارىخ بېتىدىن شەۋكىتىڭ بولۇپ سوۋار،
كىم بۇنىڭغا يۇمسا كۆز شەرمەندە، كور بولار، ۋەتەن.

مەۋج ئۇرۇپ ئاقار تېشىپ دەريالىرىڭدا كەۋسىرىم،
چاقنىغان شولا چېچىپ ساي، تاغلىرىڭدا گەۋھىرىم،
ئوتلىرىڭ مېھرىگىيادۇر، ھەر تېشىڭ كۆز جەۋھىرىم،
بۇ مۇقەددەس تۇپرىغىڭدا ئوسكىنىم-شان-شەۋكىتىم،
شاخلىرىڭ باشمىغا سايە، دۈشمىنىڭگە دار، ۋەتەن.

داپ، راۋاپ، دۇتار چېلىپ، ئوقۇپ غەزەل ئويناپ-كۈلۈپ،
بەزمە قۇرسا دوستلىرىمغا، ياخشىلارنىڭ بارىغا.

شۇندا تاپقايمەن مۇرات يايىراپ بېھىشتە تەنلىرىم،
كومسە ئاي تۇققان كېچە مېنى ۋىسال مازارىغا.

ئورۇگەچ سەندىن يۈزىنى بولدى گۇمران "توت چايان"،
سېنى خۇرسەن ئەيلەگەنلەر شەپقىتىڭدىن قۇچتى شان،
مەن نىچۇن قىلماي ساڭا ھەركۈندە جان نىسار، ۋەتەن.

قۇچىغىڭدا مەن تۇغۇلدۇم، سەندە كوز ئاچتىم، ئانا،
شاتلىغىم چەكسىز ئۇزۇڭ بەرگەچ نومۇس-ۋىجدان ماڭا،
مەن تۇغۇلدۇم يېڭىۋاشتىن مەرھابا ئېيتتىم ساڭا،
ئېخ، مۇرات تاپقاي ئىدىم ئەھدىمنى مەن قىلسام ئادا،
رازى قىلماستىن سېنى ئولمەك ماڭا دىشۋار، ۋەتەن.

گۈللىشىڭگە بۇ ھاياتىم، ئەمگىگىم تەقدىم مېنىڭ،
قان-تېرىمنى ئاققۇزۇپ توھپە قىلىش ھەققىم مېنىڭ،
تەلپۈنۈپ ئىجادىيەت بوستانىدىن ئەقلىم مېنىڭ،
تۇتتى بۇ گۈلدەستىنى، رىزالىغىڭ بەختىم مېنىڭ،
بىر ئومۇر ئىشقىمنى ئەيلەپ بىر ساڭا ئىزھار، ۋەتەن.

شۇ قۇچاغىنى سېنىڭ قاپلاپ زۇلۇم، بولدۇڭ خاراپ،
ۋەھشى زالىملار سېنى نىمجان قىلىشتى قان شوراپ،
ۋادەرىخا، كۆپ زامانلار خارلىنىپ تارتتىڭ ئازاپ،
مۇڭلىرىڭنى كۈيلىدى دۇتار بىلەن تەمبۇر، راۋاپ،
يىغلىساڭ كۈلگەن ياۋۇزدىن سەن ئىدىڭ بىزار، ۋەتەن.

سەن ئازاتلىققا ئېرىشكەن چاغدا بىر گودەك ئىدىم،
ئىپتىخار ئەيلەپ "ئانا ۋەتەن" دىبان چىققان تىلىم،
ياشىغان باغرىڭدا يايىراپ، سۇ ئىچىپ قانغان دىلىم،
ئۇخلىماي كۈندۈز - كېچە ئويلاپ سېنى، ئالدىم بىلىم،
سەن ئۈچۈن سوقسا يۈرەك يوق ئارمىنى زىنھار، ۋەتەن.

ۋادەرىخ، ئۈستۈڭدە قايتا شۇم قۇيۇنتاز چورگىلەپ،
باغلىرىڭ بولدى گورىستان، يەتمىدى ھېچ خەلققە نەپ،
كۆيدۈرۈلدى سەنئىتىڭ، مىڭلاپ كىتاۋىڭ دەستىلەپ،
كۆيدۈرۈلدى شەۋكىتىڭ تارىخ - دىۋانىڭ ئۈستىلەپ،
دەرت - ئەلەمدىن بىر مەھەل بولدۇڭ ئەجەپ بىمار،
ۋەتەن.

كىم ۋەتەندىن ئورۇسە يۈز سەرنەگۈن ① بولغاي ھامان،
كىم ۋەتەن دەپ بەرسە جان ئۆلمەس كىشى شۇ ھېچقاچان،

① سەرنەگۈن - گۇمران.

تېخىمۇ قەيسەر، زىرەك ئۇ ھەمدە شات، ئىشچان، تېمەن!
بارچىسى ئېيتتى شۇ سوزنى، زوق بىلەن سالىدىم قۇلاق.

ئېخ، جۇزۇڭلى، سىز بولۇپ ماۋجۇشمىزغا قول-قانات،
كەچتىڭىز ئوت، توكتىڭىز قان، قىلدىڭىز ئەلنى ئازات،
ئەڭ چىرايلىق ناخشىلاردەك ئومرىمىز ئۆتمەكتە شات،
بارمىدۇ دەيمەن جاھاندا بىزدە بار قايناق ھايات،
ھەر كوڭۇلدە سىزگە چەكسىز سويگۇ، ھورمەت، ئىشتىياق.

مەن دىسەم شەپقەتكە تولغان قەلبىڭىزنى بىر دېڭىز،
كورۇنەر چوڭقۇر دېڭىزمۇ كوزلىرىمگە بەك تىيىز،
كۈيلىسەم ئاسمانچە بار دەپ باتۇرانە قەددىڭىز،
شۇ ئىڭىز ئاسمان-پەلەكتىن قەددىڭىز يۈكسەك-ئىڭىز،
سىز كەبى دانا پەدەرنى كوردى ئالەم ئاز بىراق.

چېھرىڭىز تاڭدا ئېچىلغان ئەڭ گۈزەل گۈلنىڭ ئوزى،
ئەقلىڭىز بولدى قۇياش، نۇرلاندى خەلقىمنىڭ كوزى،
ئەجرىڭىزدىن ۋەتىنىمنىڭ پارلىدى ئايدەك يۈزى،
سىز سائادەت ئاسمىنىڭ مەڭگۈ پارلاق يۇلتۇزى،
تۇندە يول كورسەتكۈچى قۇللارغا سىز مەشئەل چىراق.

توسىيالىماس ئايىنى ھىچكىم زورۇقۇپ ئالغان بىلەن،
ئەسلى ئوزگەرمەس دېڭىزنىڭ قانچە تاش ئاتقان بىلەن،

رەخم قاسىم

قەدىردان جۇزۇڭلىغا مەرسىيە

ئادىتىمچە مەن بۈگۈن ئاچسام كاللىنداردىن ۋاراق،
كۈزلىرىمگە چۈشتى يانۋار توققۇزى دىگەن ساناق،
باستى دىلنى خۇددى تاغدەك زور مۇسبەت، غەم، پىراق،
ئاھ... جۇزۇڭلى، رەسىمىڭىزگە تەلمۈرۈپ باقتىم ئۇزاق،
ھىسسىياتىم ئاقتى شۇ سائەت بولۇپ دەريا قوشاق.

مەن قوشاق يازسام سىيادىنىمۇ زىيادە ئاقتى ياش،
تۇتتى ماتەم كۈكتە ئاي، كۈن، يەردە دەريا، تاغۇ-تاش،
ئاق بۇلۇتتىن ھالقىغان چوغدەك قىزىل تۇغ ئەگدى باش،
"نەدە زۇڭلى؟" دەپ سوراغلاپ ئىزلىمەكتە قېرى-ياش،
مەنىمۇ قويدۇم كائىناتقا يالۋۇرۇپ مىڭ بىر سوراق.

"ئۇ مېنىڭ باغرىمدا" دەپ بەردى جاۋاپ چەكسىز ۋەتەن،
"ئۇ مەشەدە!" دىدى بېيجىڭ ھەم شىئەن، چۇڭچىڭ، خوتەن،
"ئىككى مىڭ يىلغا يۇرۇش قىلماقتا سەپتە بىز بىلەن،

كېلەرسەنمۇ

چەۋىقتەك تولغىنىپ، گۈلدەك كۈلۈپ، دىلدار، كېلەرسەنمۇ،
كىيىكتەك ئەندىكىپ چوچۇپ، خۇمار كوز يار، كېلەرسەنمۇ.

ئىزىڭ قوغلاپ ئۇنەر گۈل، تارقىلار خۇش ھىد يولۇڭ بويلاپ،
شامالداك ئەركىلەپ ئويىناپ، بويى گۈلزار، كېلەرسەنمۇ.

ئوتۇپتۇ ئالمىشىپ ئاي-يىل ئۇمىت باغلاپ، يۈرەك داغلاپ،
ئەزىز ھالىمنى تىڭلاشقا، قۇياش رۇخسار، كېلەرسەنمۇ.

جامالىڭغا بولۇپ تەشنا يۇتۇپ قان يىغلىدىم تەنھا،
رەھىم ئەيلەپ غەربىڭغا، دىلى غەمخار، كېلەرسەنمۇ.

مۇھەببەت دەشتىدە ياتتىم چېچىڭ زەنجىرلىرى چىرماپ،
جېنىمنى قىيىندىڭ، ئالساڭ جېنىم تەييار، كېلەرسەنمۇ.

”توت گېزەندە“ ئۆتكۈزۈپ كەلگەچكە كۈن يالغان بىلەن،
قىلدى قەست سىزگە ئۇلار پىتنە-پاسات، بوھتان بىلەن،
خەلقىمىز ئۇرغاندا بىر مۇش بۇرىندىن بولدى بۇلاق.

پارتىيىمىز تۇتتى رولنى خەلقىمىزنىڭ بەختىگە،
تەدبىرى بولماقتا كەۋسەر چاڭقىغان ئەل قەلبىگە،
دوست تۈگۈل دۈشمەنمۇ قايىل بىز ئېرىشكەن غەلبىگە،
ئاتلىنىپ دۇلدۇلنى چاپتۇق ئەڭ ئاداققى پەللىگە،
ئەسلا چۈشمەيمىز ئىگەردىن بولاسمۇ مەنزىل يىراق.

ھەر كىشىگە بەكمۇ چەكلىك بۇ ئومۇرنىڭ مۇددىتى،
ئاشۇ چەكلىك ئومۇرىڭىزنىڭ بولدى چەكسىز قۇدرىتى،
ئېخ، جۈزۈڭلى، ئەسىرىمىزنىڭ ئىپتىخارى، شوھرىتى،
نەچچە ئەۋلات نەسلىمىزنىڭ سىزگە يۈكسەك ھورمىتى،
سىز ياشايسىز يەر-جاھاننىڭ ئومرىدەك مەڭگۈ-ئۇزاق!

1978-يىل 9-يانۋار، ئۈرۈمچى.

پۈتمەس سويگۇ

يازىمەن كۈيلەپ سېنى، ئەي ئانجان، غەمخار ۋەتەن،
تۇپرىغىڭ ئالتۇن بوشۇك بولغاچ ماڭا، گۈلزار ۋەتەن.

جۇش ئۇرۇپ ناخشام ئاقار قوينۇڭدا دەريا سۈيىدەك،
دولقۇنىدا تاغلىرىڭنىڭ جىلۋىسى ئوينار، ۋەتەن.

چوققىلار كۈن كۆرمىگەن چاغلاردىمۇ يازدىم سېنى،
قان بىلەن زەنجىردىكى دىلنى قىلىپ ئىزھار، ۋەتەن.

مەن باھارنىڭ رېڭىنى ئەيلەپ سىيا يازغان سېنى،
تاغلىرىڭنىڭ ھوسنىگە بولغاچ جېنىم خۇشتار، ۋەتەن.

بۇ سەھەر يازغاندا قايتا ئەركىلەپ كۈلدى باھار،
تاۋلىنىپ ئوتقاش مىسالى كەلگۈسى رەڭدار ۋەتەن.

سەرپ قىلىپ ئومۇم قېرىنداشىنى، ناخشاڭنى يازاي،
مىڭ ئومۇر يازساممۇ پۈتمەس سويگۇ-مېھرىڭ بار ۋەتەن.

1979 - يىل يانۋار.

جېنىم رىشتى پاياندازدۇر يولۇڭغا، گەر كېلەر بولساڭ،
توكۇلگەن كوز يېشىمدىن گۈل - چىمەن رەڭدار، كېلەر سەنمۇ.

كېچە - كۈندۈز قىلار جىلۋە دىلىم ئەينىگىدە ھوسنۇڭ،
ئۇۋالغا قالمىسۇن سويگۇ، ئارسلان زار، كېلەر سەنمۇ.

1977 - يىل دېكابىر.

كوكتىكى يۇلتۇزنى ئۆزۈمەك بولسا دىخانلار ئەگەر،
ئۇ بېزەر ئۆز قەددىنى شوتا قىلىپ ھىممەت بىلەن.

1975 - يىل قەشقەر.

شۇجى

ھارۋىنى سورەز ھامان ئۇ كالىدەك غەيرەت بىلەن،
ئەجرىنى يەرگە يازار ماڭلاي تېرى—مېھنەت بىلەن،

ئىزدىن گۈل ئۇتمىگەن جاي بارمۇ بۇ تاغ كەنتىدە،
ئارمىنى ئەل دەردىنى يەڭگىللىتىش جۇرئەت بىلەن.

كۈزلىمەي شوھرەتنى، نامنى، كەلدى داشۇي پۇتتۇرۇپ،
يېزىغا بەخشەندە قىلدى ئومرىنى ھورمەت بىلەن.

ئاممىنى ئۇستازى قىلدى، ئامما غول، ئۇ غۇنچە گۈل،
چاچتى ھىد، بەردى مۇۋە ئوز قەلبىدىن شەرۋەت بىلەن.

يىغلىدى يۇرت يىغىسىنى، قىلدى جەڭ ئاشلىق ئۇچۇن،
يۇرمىدى كۈز—كۈز قىلىپ مەنسەپنى ھىچ مىننەت بىلەن.

غايىسى بولغاچ قۇياش، ئۇ باشلىغان بىر بەن كىشى
يارىدۇ جۇتنى ھامان لاچىن كەبى سۇرئەت بىلەن.

مەھەممەتتۇرسۇن باھاۋىدىن

ئىپتىخارى بىلەن

ۋەتەنگە پەسلى باھار كەلدى گۈلئۇزارى بىلەن،
ياساندى زەپمۇ گۈزەل قوينى لالزارى بىلەن.

ئېچىلدى قىرىمىزى، ئەترە، بىنەپشە گۈلشەن ئارا،
دالانى كەزدى سابا گۈل ھىدى - ئىپارى بىلەن.

چېلىپ ساتارنى شات باشلىدى ناۋا كۈيىنى،
چىمەنگە نەغمىچى قۇشلار كېلىپ خۇمارى بىلەن.

بەخت مەيىنى ئىچىپ گۈلشەن ئىچرە قىز ۋە ئوغۇل،
يۇرۇشتى سەيلە قىلىپ ئاشغى نىگارى بىلەن.

باھار گۈلى كەبى ئەلنىڭ ئېچىلدى، كۈلدى دىلى،
ھايات چىنارى يشاردى بۇ گۈلباھارى بىلەن.

كاككۇك

سەھەردە ئويغىتىپ دىلنى خۇمارلىق سايىرىدىك، كاككۇك،
باھارنى سەن زىمىستاندىن كۈيۈڭدە ئايرىدىك، كاككۇك.

قىراننىڭ بويىنى بويلاپ چىقىپ كەلسەم قېشىڭغا مەن،
نەزەر تاشلاپ ئازاق ① ياققا بېشىڭنى قايرىدىك، كاككۇك.

ئۇ ياقتا گۈل چېچەكلەپتۇ، خىيالىنى ئېپ قاپار باغلار،
بوۋام مەخمۇت بوشۇڭگە قاراپ ھىچ قانمىدىك، كاككۇك.

ئۇنۇڭدىن قوغلىشىپ باردىم قەدىم مەھشەت ② قۇچاغىغا،
ئانا ئاتۇش مۇقامىغا كويۇپ بەك يايىرىدىك، كاككۇك.

پۇرايدۇ گۈل بىلەن ئەنجۇر قۇياش سويگەن بۇ تۇپراقتىن،
غۇرۇرلۇق ئىلكىدە كۈلكەڭ، كۈلۈپ ئايىھايلىدىك، كاككۇك.

1981 - يىل نوپاىر، ئاتۇش.

① ② ئاتۇشنىڭ يېزىلىرى.

چىرايلىق

(پۇرقەتكە تەقلىت)

دىخان قىزى، قۇياشلىق گۈلزارىڭىز چىرايلىق،
گۈلزارىڭىزغا لايىق رۇخسارىڭىز چىرايلىق.

ئېيتىڭچۇ ھەقىتى، جانان، سىز ھورمۇ ياكى ئىنسان؟
سەرۋى سۈپەت ئېتىزدا رەپتارىڭىز چىرايلىق.

گۈلشەندە سىز قىزىلگۈل، كۈيلەشتە خۇددى بۇلبۇل،
جان بەرگۈچى ئېتىزغا ئەشئارىڭىز چىرايلىق.

خاھ كۈندۈزى ناھاردا، خاماندا، پاختىزاردا،
مەردانە ئۈنچە تۈككەن ئىش - كارىڭىز چىرايلىق.

ساپ تەر بىلەن سۇغارغان، مەي باغلىغان، قىزارغان
شاخلاردا ئالما، ئەنجۈر، ئانارىڭىز چىرايلىق.

ئىش قوينىدا كۈرەشچان بولغاچ، قۇچۇپ شەرەپ - شان،
تاققان ئاشۇ ئۇتۇقتىن زۇننارىڭىز چىرايلىق.

ئىجادى مېھنەت ئارا ئۇنچە توكتى ماڭلىيىدىن،
بېغىغا چاچتى ئۇرۇق، يەڭ تۇرۇپ ناھارى بىلەن.

بۇ يىلقى يازدا چومۇچ ھەم قازانمۇ ماي بولىدۇ،
تولۇپ ھوسۇلغا ئېتىز، باغلىرى ئانارى بىلەن.

ئۇلۇغ دىيارى باھار پەيزىگە چومۇلگىنىدە،
ھەقىقىي يايىردى خۇشتارى ئىپتىخارى بىلەن.
1980 - يىل فېۋرال.

بۇلبۇلغا

گۈل ئاشىغى ئەي بۇلبۇل، تۇر، سايرا، ناۋا قىلغىن،
سۇندى قەپزىڭ چۈلچۈل، ئۈچ، سەيرى ھاۋا قىلغىن.

گۈل پەسلى چىراي ئاچتى، گۈلشەنمۇ ئىپار چاچتى،
قۇزغۇنلار بەدەر قاچتى، سەن كۆكتە جۇلا قىلغىن.

قوي، بولما تولا غەمكىن، بوستاندا ئۇچۇپ ئەركىن،
گۈللەرگە قونۇپ تەمكىن، خەندانە سادا قىلغىن.

كۆپ كۈتتى سېنى گۈلزار ناخشاڭغا بولۇپ خۇمار،
سەن باشتا دىگەن: "گۈليار"، ۋەدەڭگە ۋاپا قىلغىن.

گۈل، غۇنچە توكۇپ شەبنەم، ھىجرىڭدە چېكىپ كۆپ غەم،
قان بولدى دىلى، سەن ھەم كەل ئەمدى، داۋا قىلغىن.

ئىشق جامىنى ئىچمەككە، دىل تارىنى چەكمەككە،
گۈل ۋەسلىگە يەتمەككە سەن جاننى پىدا قىلغىن.

ئېيتىپ قەلەمدە، رەخمەت، ئىزھار ئېتىپ مۇھەببەت،
تۈزدى چىمەن شېرىدىن خوشتارىڭىز چىرايلىق.

1980 - يىل نوپاىر.

تارىم

بۈيۈك تارىم، بۇ يۇرتۇمدا ئېقىنلار ئىچىرە سەرۋەر سەن،
تولۇپ، دولقۇن ئۇرۇپ ئاقتىڭ ئەسىرلەپ، شۇنچە قەيسەرسەن.

سېنىڭدىن سۇ ئىچىپ ئەتراپ يېشىل بوستانغا ئايلاندى،
يۈرەكلەر ياشنىدى، قاندى، ھاياتقا ئابى كەۋسەرسەن.

تويۇندۇردۇڭ، تويۇندۇرغۇچىسەن ئەجدادۇ - ئەۋلاتنى،
تومۇرغا قان بولۇپ سىڭىدىڭ. ئەزەلدىن روھىي پەرۋەرسەن.

ئېقىپ كەلدىڭ قەدىمدىن گاھى ئويناقلاپ ۋە دولقۇنلاپ،
ۋە بەزەن لايلىنىپ ئاقتىڭ ۋە بەزەن خۇددى مەزمەرسەن.

قۇچۇپ ئاقتىڭ ئانا يۇرت باغرىنى، سويدۇڭ كېچە - كۈندۈز،
شۇڭا لەززەتلىنەر ئىچكەندە جانلار، شەھدۇ - شەككەر سەن.

بۈگۈن قىرغاقلىرىڭدا سايىرىشار مەدھى ئوقۇپ بۇلبۇل،
تۈمەن مىڭ مەدھىگە لايىق باھارىڭغا مۇيەسسەر سەن.

گۈلشەنگە بولۇپ خۇشتار، ھەر تاڭدا كورۇپ دىدار،
بوستاندا ئوقۇپ ئەشئار، بۇرچۇڭنى ئادا قىلغىن.

1980 - يىل دېكابر.

زوھراسى سەن

سەن نازاكەت گۈلشىنىنىڭ بىرگۈلى رەناسى سەن،
ئاشىغى زار بۇلبۇلۇڭنىڭ دىلبىرى بەرناسى سەن.

ھور ۋەتەننىڭ ئىشىقىدا يالقۇنلىنار قەلبىڭ سېنىڭ،
سەن مۇھەببەت دېڭىزىنىڭ گوھىرى يەكتاسى سەن.

نۇر چاچار چولپان كەبى باققاندا شەھلا كۈزلىرىڭ،
تۇننى روشەن ئەيلىگەن نۇر مەشئىلى سىماسى سەن.

لەۋلىرىڭ تاڭدا ئېغىز ئاچقان قىزىلگۈل غۇنچىسى،
غۇنچە ئالدىڭدا خىجىل، بەلكى ئۇنىڭ زىباسى سەن.

بەختيارلىق ئىلكىدە تۇتتۇم قولۇڭنى، ئەي پەرى،
ئەمدى خۇشتارنىڭ ئومۇرلۇك يارى سەن، ھەمراسى سەن.

كەل، يېزىلسۇن ئومرىمىزدىن چىن مۇھەببەت قىسسىسى،
تاھىرىڭ گەر بولسا خۇشتار، قىسسىنىڭ زوھراسى سەن.
1981 - يىل دېكابىر.

ئەزىم تارىم، ساڭا جانىم نىسار، قەترەڭگە مەن خۇشتار،
ماڭا ئابى ھايات بەرگەن ئەبەتلىك يارۇ-دىلبەرسەن.

1981 - يىلى نوپا، ئۈرۈمچى.

ئۇ گۈزەللىك ئالدىنىڭ خۇددى چولپان يۇلتۇزى،
 قويمىسا ھەم ئاي يۈزى ئايدەك يورۇپتۇ، ئوسمىنى.
 1981 - يىل ئۈرۈمچى.

تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن

ئۈسمىنى

بىر ئوماق خوشنام قىزى دەمدەك قويۇپتۇ ئۈسمىنى،
قاشنىڭ قارالغى كەمدەك قويۇپتۇ ئۈسمىنى.

بىر لەقەم قويدۇم كۈلۈپ قىزچاققا "ئۈسمە ئوغرىسى"،
شۇ زامان يۈگرەپ ئېقىن سۇدا يۇيۇپتۇ ئۈسمىنى.

ئۈسكىلەڭ كىرىپكىلىرىدىن ياش توكۇپ ماچان كەبى،
بېغىغا كىرگەن پېتى قويماي يۇلۇپتۇ ئۈسمىنى.

بايقىدىم شۇندىن بۇيان قالغاچ قاناتى قېشىغا،
بارچە قىزلار قويسىمۇ، قويماس بولۇپتۇ ئۈسمىنى.

ئاق يۈزى، شەھلا كۈزى چاقنار پەلەكنىڭ ماھىدەك،
شۇ ھۈسۈننىڭ ئالدىدا ئاپ كورۇپتۇ ئۈسمىنى.

جانان قىزاردى "ۋىل" قىلىپ، كەتتى كوزۇمدىن ئوت يېنىپ،
"چاڭ" قىپلا تەگدى تەستىگى، ئۇندى ئىگەككە خىنەگۈل.

"قالمامدۇ بىزنى خەق كورۇپ، كەتتىم نومۇستىن مىڭ ئولۇپ،
كەپسىزلىگىڭدىن كەلمىگەي بۇ باغ تەرەپكە خىنەگۈل" —

دەپلا قولۇمدىن يۇلقۇنۇپ، قاچتى شورامدىن تولغۇنۇپ،
ياقتى مۇھەببەت ئوتىنى دىلغا شۇ كەچتە خىنەگۈل.

ئاغرىق ساقايماس بىسەۋەپ شۇ قول بىلەن قويماي سىلاپ،
سەندىن بولەككە باقمىغاي كۈڭلۈم ئەبەتكە خىنەگۈل.

1981 - يىل يانۋار، ئۈرۈمچى.

خىنە گۈل

باغىمنى گۈلزار ئەيلىدىم، تەردىم چۈنەككە خىنە گۈل،
تارقاتتى خۇش ھىد ھەم ھوزۇر بەردى يۈرەككە خىنە گۈل.

تام خوشنىمىزنىڭ شوخ قىزى، قەلپ ئاسمىنىمىڭ يۇلتۇزى،
كۈلدى شورامدىن بىر قاراپ ئوخشاپ سۈرەتكە خىنە گۈل.

خوشنام قىزنى ئويلىدىم، ناخشامدا ھەر كۈن كۈيلىدىم،
كىرسە بېغىمنى خۇش كورۇپ، تولغاي پورەككە خىنە گۈل.

بىر كەچتە ئايدىڭ ئاخشىمى چاڭ كەلتۈرۈپ مەن ناخشىنى،
كىرسەم بېغىمنى چۈمكىگەن ھال رەڭ يىپەككە خىنە گۈل.

بۇنداق بولۇشنى نىم بىلەي، كوڭلۇم كۈلۈشنى نىم بىلەي،
شۇ قىز ئۇزۇپتۇ تولدۇرۇپ باغدىن ئېتەككە خىنە گۈل.

تۇتتۇم يىلەكتىن "ئوغرى" نى، دىدىم: "يۈرەكنى ئورتىدىڭ،
بىر بوسە بەرسەڭ ئامرىڭ يەتكەي تىلەككە، خىنە گۈل."

قاچان، قايدىن بولۇپ پەيدا زىمىنگە تاشلىدى سايە،
ئەسرلەر تارىخىن ئاچقاي قۇرۇپ دىل سوھبىتى توغراق.

كورۇڭ، ئۇندا قەدىم تارىم بويى ئابادىغا يەتكەن،
بۇگا شاھىت قولى ئالتۇن نەسىلنىڭ مېھنىتى توغراق.

يېشىل تۇرقى بىلەن مىڭ يىل ياشار ئۇ پانى ئالەمدە،
گۈزەل ئارزۇ-ئۇمىت تولغان كوڭۇلنىڭ ئىلپىتى توغراق.

ياشايدۇ دەيدىكەن باقى بولۇپمۇ ئۇ يەنە مىڭ يىل،
ئاتا قىلغاچ غولغا سۇ ئانا يەر جەننىتى، توغراق.

يەنە چىققاي يېڭى بىخىلار ئۇنىڭ يىلتىز، غولى بويلاپ،
بولۇپ چەكسىز جاھان، پۈتمەس ئومۇرنىڭ تەقلىتى توغراق.

ئاڭا باقسام ۋۇجۇدۇمدا سېزەرمەن بېھساپ دەرمان،
شۇڭا دەيمەن: جەسۇر خەلقىم سىماسى، خىسلىتى توغراق.

2

كۈزەتچى قەلبىدەك ئويغاق، تۇرار چولنى بېقىپ يۇلغۇن،
دىيارىم باغرىغا مەزمۇت، تېرەن يىلتىز يېپىپ يۇلغۇن.

ئابدۇللا سۇلايمان

جەنۇپ غەزەلىسى

1

ئۇلۇغدۇر شۇ قەدەر "تەكتى ماكان" نىڭ زىننىتى توغراق،
دىلىمدا ئەيلەنەر زىكرى مۇقەددەس ھورمىتى توغراق.

نىچۇن قايىللىغى ئاشماس غۇرۇر ئىلكىدىكى جاننىڭ،
نامايەن تۇرسا قەددىدە ھاياتىنىڭ قۇدرىتى، توغراق.

يىراقتۇر ئۇ بىراۋغا سۇ، ئوزۇقنىڭ ئىلتىجاسىدىن،
چىدام، غەيرەت ئۈچۈن ئۈلگە، شۇنىڭدا قىممىتى، توغراق.

ھېرىپ چولدا، كوزى مەنزىل تامان باققاندا كارۋانلار،
بېرەر ئىلھام ئۇپۇق بويلاپ سوزۇلغان رەت-رېتى توغراق.

قىلىپ ئالەمنى مالەم باسسۇمۇ سەلەككىن، بوران قانچە،
تۇرار تىك، بەستىدە ئۇرغۇپ باھادىر جۇرئىتى توغراق.

كى سايرام بۇلبۇلى سويدى ئۇنى گۈلدىن كورۇپ ئەلا،
ئىدى ئۇ نىم شېھىت، كەتتى مۇزات تاققا تىكىپ يۇلغۇن.

بىلىك، دوستلار، قىزىل قاندىن ئۇنۇپ چىققان گىيادۇر ئۇ،
تولۇپتۇ ھوسنىگە ئەمدى چېچەكتىن گۈل قىسىپ يۇلغۇن.

دىمەك ھەرگىز ئۇنى ئاددى چېچەك، ئۇ بىر ئۇيۇل قاندۇر،
تۇرار مەڭگۈ تېنىدە شۇ قەۋرلەرنى يېپىپ يۇلغۇن.

بۈگۈن ئاشماقتا ئەجداتلار ئۇلۇغ ئارزۇلىرى ئىشقا،
ئوسەر شانلىق شېھىتلەر روھىنى خەندىن ئېتىپ يۇلغۇن.

3

قۇياشلىق پەسلىگە يەتتۇق، جىمى ئەل بەختىيار ھازىر،
بۇ يۇرتقا خوجا بولغانلار دىلىدا ئىپتىخار ھازىر.

ياراتتۇق بىر يېڭى دۇنيا قەدىم تارىم پاياندا،
جىمى ياق سەبىزەرەك بولدى — كۆكەردى لالزار ھازىر.

كورۇك، كورلا بېغىدا ئاق چېچەك دىلىنى قىلار مەپتۇن،
بۇ نەشپۇت يۇرتىنىڭ ھەممە يېقىدىن گۈل پۇرار ھازىر.

تالاي شىرزادىغا نۇسرەت ئاتا قىلغان قەدىم يۇرتتا
ئۇنۇپ چىقتى شۇ كەچمىش جەڭ ئىزىدىن بەت ئېچىپ يۇلغۇن.

يورۇڭقاش ھەم زەرەپشان قەھرىدىن ئاققان چېغى تارىم،
ئۇسۇپ ياپراقلىدى دەرتىمەن يېشىغا ھەم قېنىپ يۇلغۇن.

تاراسلاپ چاپتى جەڭگاھتا قىساس تۇلپارلىرى كىشىنەپ،
كۈچەيتتى ئۈچ - غەزەپ ياۋغا، لاۋا - ئوتتا يېنىپ يۇلغۇن.

ئاۋايى «خەمسە» ئىلھامى بىلەن چوللەرنى كەزگەندە،
كى مەجنۇن سىردىشى بولدى خىيالىلارغا پېتىپ يۇلغۇن.

ئاماننىسا - مۇقام پەرزەندىنىڭ ئەسلى ئويى جاڭگال،
ئۇنى باقتى ئوتۇنچى ئاتىسى ھەر كۈن سېتىپ يۇلغۇن.

بولۇپ سۈرگۈن ئىلىغا، ئالتەشەر ئوغلىنى ماڭغاندا،
بوران، يامغۇر پانا جايى ياساپ قوندى كېسىپ يۇلغۇن.

ئانا يىغلاپ بارار چولدىن، قوساقتا پەھلىۋان سادىر،
قاراپ قالدى يولغا نوزۇگۇمنىڭ ياش سېپىپ يۇلغۇن.

پەلەك ئالماشسىمۇ، كوردى مۇتەللىپ يەنە شۇم قىسمەت،
كۈرەشچان كۈيگە جۇر بولدى شائىرغا كۈچ قېتىپ يۇلغۇن.

مەنشەت كوچتى باغلارغا، يېتىلدى مۈبلەر سەرخىل،
دىياللىق جەننەتۈلمە ئۇاسغا دىللار خۇمار ھازىر.

ئۇمىت زور، تېخىمۇ گۈللەش بىلەن كەلگەي زەپەر قولاغا،
كى بولغاچ پارتىيە بۇندا خەلققە غەمگۈزار ھازىر.
1980 - يىل ئىيۇل، خوتەن.

ياساپ ئاقسۇمۇ شاھانە پولانى، بولدى ساھىپخان،
قىزىقتى بەزمە، مەشرەپنى ۋەلىيانە كۇچار ھازىر.

توكۇپ ساپ تەر ئۇنۇم كوردى مانا ئەنجۇر بېغى ئاتۇش،
ئېلىپ تاشتىن گوھەر، بولدى ئۇلار شان، توھپىكار ھازىر.

باھار ئالدى يېڭى ئەندىز ئەزىز قەشقەر قۇچاغىدىن،
چىمەندە رابىيە گۈلچى، كى سەيدىن ئۈستىكار ھازىر.

گۈزەل ئىلچى يېيىپ زىلچە، يېپىندى شايى، خان ئەتلەس،
يورۇڭقاش سۈيىدە جىلۋە قىلار نۇرلۇق ناھار ھازىر.

يېيىلغاچ چاۋسى چىتقا سىتەمكار ئون ئاياز - قىشنىڭ،
بېيىپ روناق تېپىشنىڭ كەڭ، تولۇق ئىمكانى بار ھازىر.

جەنۇپنىڭ خەلقى كۈچ تاپتى پۈكۈلگەن قەددىنى رۇسلاپ،
قازان مايغا تويۇنغاچقا، چومۇچتىن ماي تامار ھازىر.

ئىلىم - پەن بېغىدا ئەركىن قانات قاقماقتا بۇلبۇللار،
سەپەر پەرھادىغا باقتى كۈلۈپ شىرىن نىگار ھازىر.

ھوسۇل خامانلىرى مەغرۇر كۈنىنىلۇن بىرلە يانداشتى،
پىشانە تەرى توڭكەنگە بېرىلگەچ ئېتىۋار ھازىر.

بۇ پەيتىنى، دىلبىرىم، ئارزۇ قىلىپ كۈتكەن ئىدۇق قانچە،
چېكىپ ئون يىل پىغان، ھىجران بىلەن ئۆتكەن ئىدۇق قانچە.

پەلەكنىڭ گەردىشى سەرسان چولگە تاشلىدى بىزنى،
ئۇ چاغ كوزدىن گويا يامغۇر يېشى توككەن ئىدۇق قانچە.

ئۇچۇشقا بولمىغاچ ئىمكان، قونۇشقا نەدە بولسۇن گۈل،
بولۇپ مەھكۇم قەپەزگە ئاخىرى چۈشكەن ئىدۇق قانچە.

چوڭايتتى ھەسسىلەپ ھىجران دېغىنى زەي، سېسىق تۇرمە،
ھۆكەر يۇلتۇزىدەك ئاستا يېنىپ ئۆچكەن ئىدۇق قانچە.

غۇبارسىز قەلبىمىزنى قىلدى توھمەت ئوقلىرى مەجرۇھ،
ئۇزاق ئويلاپ خىيال دەرياسىغا چۆككەن ئىدۇق قانچە.

ئېسىڭدە، دىلبىرىم، ئۇ چاغ دىدىم: ھەرگىز يېشىڭ توكمە،
غەزەپلىك دىلغا بىر ئەھدۇ-قارار پۈككەن ئىدۇق قانچە.

جاھالەت لەشكىرى، ناخشا—كۈيۈمنى بەر!—دىدۇق تەڭلا،
شۇ نەپرەت بىرلە توت جىننى تازا سۈككەن ئىدۇق قانچە.

*

تۇغۇلدۇق ئىككىمىز، دىلبەر، بولۇپ چولپانى سەنئەتنىڭ،
ئېسىمدە ئەتكىنى ئەللەي ئانا غەمخانى سەنئەتنىڭ.

ناخشا مۇھەببىتى

گۈزەل دىلبەر، ئۇمىت قىلغان ۋىسال پەيتىڭ باھار كەلدى،
تويۇڭنى ئەتكىلى تەبىرىك بۇگۈن دوستلار قاتار كەلدى.

قولدا دەستە گۈللەرنى تۇتۇپ، دىلدىن توكۇپ ناخشا،
ئۇسۇلچى قىز-يىگىت بىرلە كۈيى ياڭراق دۇتار كەلدى.

بېغىڭغا قوندى كاككۇكۇمۇ تويۇڭغا بولغىلى داخىل،
يېنىدا ئاشىغى زەينەپ، بولۇپ جۇپ سويگۇ-يار كەلدى.

بۇ يۇرتنىڭ ئەڭ يىراق سەھراسىغا يەتكەچ تويۇڭ داڭقى،
بويى زىبا، يۈزى ئوتقاش، مىسالى گۈل ئانار كەلدى.

قېنى، باشلا ئەزىز مېھمان-ياراننى تورگە ھورمەتتە،
بۇ كۈننىڭ شەنىگە ئوتلۇق غەزەل، داستان يازار كەلدى.

قولۇم تۇت، دىلبىرىم، مەھكەم چىقايلى بىللە مۇنبەرگە،
شۇ تاپ توپىنىڭ ناۋاسىغا پۇتۇن ئالەممۇ تار كەلدى.

بۇ ئىخلاى، خاھىشى ئەلنىڭ چىقاردى بىزنى يۇكسەككە،
ئەگەر ئەل بولمىسا ياشنارمىدۇق نوتا سۇرۇپ جۇپ - جۇپ؟!

كى دەرمان بەرمىگەن بولسا يۈرەك ئىشقىغا ئەل مېھرى،
كېتەتتۇق خۇددى قۇم باسقان بۇلاقتەك بىز قۇرۇپ جۇپ - جۇپ.

شۇڭا ئىمكانى كەڭ دەۋران ئۈچۈن تىللاردا تەبرىكلەر،
ئېچىلدۇق بىز، ئېچىلدى مىڭ - تۈمەن گۈللەر تولۇپ جۇپ -
جۇپ.

قېنى، دىلبەر، بۇ تويىنىڭ ئەھلىگە تۇنجى شاراپ تۇتقىن،
كوتەرسۇن سەپدىشىم مەيدىن ۋىسال پەيتىن كورۇپ جۇپ -
جۇپ.

سېنىڭ شان - شوھرىتىڭ ناخشا، ئۇسۇل - جاننىڭ گۈلستانى،
مېنىڭ دىل خوشلۇغۇم - ئۆتمەك غەزەل، داستان تۈزۈپ جۇپ -
جۇپ.

*

قوشۇپ توي ئەۋجىگە شاتلىق، پەلەككە ياڭرىسۇن ناخشا،
جاھان ئەھلى گۈزەل ئۆلكەم تىلىدىن ئاڭلىسۇن ناخشا.

ئېقىپ پۈتمەس بۇلاقتەك ئۇ كوڭۇللەر بېغىغا ھەر چاغ
چېچەك ئارزۇسىنى ھەممە پەسىلدە ئاڭلىسۇن ناخشا.

بىنا بولغان ئىكەن بىزنى ياراتقان بۇ زىمىن كۆيدىن،
چوڭايدۇق يىلسېرى بىزمۇ بولۇپ دىلخانى سەنئەتنىڭ.

سەبى دىللارغا ئەجداتنىڭ پىغان، مۇڭ، دادى ئىز سالىدى،
ئۇ چاغ يانغان ئىدى قەھرۇ - غەزەپ گۈلخانى سەنئەتنىڭ.

رەزىل ياۋ كوكسىگە ياڭراق مۇقامنى ئوق قىلىپ ئاتتۇق،
چېكىنمەي قىلچە جەڭگاھتىن، بولۇپ پالۋانى سەنئەتنىڭ.

بەخت كۈلدى، ھاياجاندىن ئۇسۇللار ئوينىدىڭ قانماي،
يېزىلدى جۇپ، چمۇەر قولىدا ئىسىل داستانى سەنئەتنىڭ.

دەدۇق: بىز ئىككىمىز ناخشا - ئۇسۇلغا باغلىدۇق رىشتە،
نە ئارمان چىقسا جان تەندىن بولۇپ قۇربانى سەنئەتنىڭ.

زامان ئىبلىسلىرى بىزنى يۇتالماس ئەۋۋىلى - ئاخىر،
ئازات بۇلبۇلغا خاس ئەمدى گۈزەل بوستانى سەنئەتنىڭ.

*

ۋاپادار دىلىبىرىم، كۈلدۇق بۈگۈن نىچۈن بولۇپ جۇپ - جۇپ؟
قىلىپ قانداق بۇ مەشرەپنى قىزىتتۇق بىز تۇرۇپ جۇپ - جۇپ؟

بۇنىڭغا ھەق جاۋاپ بىرلا: ياشايدۇ سويگۇ ئالەمدەك،
شۇ ئىخلاستىن يارالغان كۈي ئاقار دولقۇن ئۇرۇپ جۇپ - جۇپ.

دوستۇمغا

كۈرۈڭ دوستۇم، بېغىمدا گۈل - چېچەكلەر شاخلىنار ئەمدى،
چېچەكتىن سىزگە گۈلدەستە، پايانداز راسلىنار ئەمدى،
چىمەن سەيناسىدا ھەر كۈن يېڭى توي باشلىنار ئەمدى،
نازاكەت بۇلبۇلى تويىدا بولەكچە شاتلىنار ئەمدى،
ئىلىم - پەن كارۋىنى شانلىق سەپەرگە ئاتلىنار ئەمدى.

يېتىپ كەلدى ئۇزاقتىن زارىقىپ كۈتكەن گۈزەل دەۋران،
قېنىپ ۋەسلىگە قول تۇتتى نىگارى بىرلە تاھىرجان،
كىشىگە بارمۇ دۇنيادا بۇنىڭدەك كەڭ تاشا ئىمكان؟!
ياراتتى پەيزى بۇ چاغنى بولۇپ كومپارتىيەم غەمخان،
بۇ يۈكسەك مېھرى - شەپقەت جەڭ - چېلىشتا ئاقلانار ئەمدى.

ئەمەلدە ئىشنى كۈرسەتمەك ئۈچۈن دائىم كېرەك غەيرەت،
جاپا چەكمەي تۇرۇپ قانداق يېتىلسۇن گۈل بىلەن نېمەت،
بۇ يولدا سەن ئۈگەنسەڭ ھېچ بوشاشماستىن ھۈنەر - سەنئەت،
ۋۇجۇدۇڭغا پەقەت شۇندا پۇتۇلگەي بىر ئىسىل خىسلەت،
چېلىشتا مەرت بىلەن قورقاق ھەقىقىي چاغلىنار ئەمدى.

قىلايلى بىز ھەزەر مەيدە قېقىپ يالغانى سوزلەشتىن،
ھەقىقەت چارچىسى بولسۇن، رىيانى تاشلىسۇن ناخشا.

بوۋام چالغان تەۋەرۈك ساز يېڭى مەرغۇلغا سازلاتىدى،
بۇغا ئۈچمەن ھەسەتخورلار كوزىنى ياشلىسۇن ناخشا.

يۇسۇپ، مەھمۇت، ئاماننىسانى تۇققان ئانىجان يۇرت بۇ،
ئوزۇك، سادىر كەبى ئوغلان ئىشىنى يادلىسۇن ناخشا.

نۇرانە ئەتىگە ئىلھام بېرىپ، مەرغۇر جاراڭلاپ ئۇ،
بولۇپ چولپان، جاھان سەنئەت كوكىدە چاقىنسۇن ناخشا.

ئومۇر بەك قىسقىدۇر، قىسقا، غەزەل ئېيتايلى بار ئۈندە،
ئەگەر بىزلەر ئولۇپ كەتسەك، نەۋرلەر باشلىسۇن ناخشا.

1980 - يىل ئاۋغۇست، خوتەن.

روزى سايىت

گۈلباغنى كور

كور، بۈگۈن ئىلچى بازارى مەركىزى گۈلباغنى كور،
ھەممە ياق مەمۇرچىلىق، ئەرزانچىلىق بىر چاغنى كور.

ھوپىگەرلەر بازىرى تولغان خەرىدارلار بىلەن،
زىلچە، خورجۇن، شايى، ئەتلەس، داستىخان، بەلۋاغنى كور.

سەن گۈرۈچ، بۇغداي ئالامسەن؟ مەرھىمەت، "پىل - پىل" ① گە
بار.

ئۇندا دىخانىلار ھوسۇلدىن راسلىغان چەش تاغنى كور.

گوش كېرەكمۇ؟ يۇر، بارايلى "ئۈچ بۇرجەكلىك رەستە" ② گە،
خالغان يەردىن كېسىشكە مەن كېپىل، پەش، ياغنى كور.

① پىل - پىل - يەر نامى.

② ئۈچ بۇرجەكلىك رەستە - بازارنىڭ ئىسمى.

ياساپ پەندىدىن قاناتلىق قۇش، مىنىپ ئايغا بەلەن ئۇچقىن،
شېجائەتلىك بولۇپ، ئوكيان - دېڭىزلاردىن لەھەڭ تۇتقىن،
قېزىپ چولدىن بۇلاق، ئەجىرىڭ بىلەن كەۋسەر، شاراپ
يۇتقىن،

ئېشىپ تاغۇ - داۋانلاردىن زەپەر جانانىنى قۇچقىن،
ئەلەمدىن يۈرگى ياۋنىڭ تېخىمۇ داغلىنار ئەمدى.

بىلىڭ، دوستۇم، بۇ دۇنيادا ۋەتەندەك ياخشى يار بولماس،
ۋەتەن - ئەل خىزمىتىنى قىلغان كىشى ھەرگىزمۇ خار بولماس،
ئىلىم - پەن قولىنى تۇتساق، كوڭۇل يوقلۇققا زار بولماس،
ئىجتىكار خەلقىمىز باركى، بۇ ئىمكان مەڭگۈ تار بولماس،
شۇڭا بارچە جاپا - مۇشكۈل بېلىدىن قاتلىنار ئەمدى.

1979 - يىل، قەشقەر.

سەنئەتكارغا

شائىر

مەگەركى شائىر ئوغلانسەن، قەلەمدىن دۇر، جاۋاھىر چاچ،
نەزىم تۇلپارىنى چاپتۇر، ھەقىقەت بابىدىن سوز ئاچ.

پىكىر ئوكيانىدا ئۈزسەڭ رىياللىق ساھىلىن كۈزلە،
قۇرۇق گەپ يورغۇلاتماقتىن ھەزەر قىل، نەچچە پەرسەڭ ① قاچ.

بۈگۈن دەۋران بولەك، يوقتۇر خېرىدارى قۇرۇق گەپنىڭ،
بۇ يەڭلىغى ساختا ئىلھامغا تەبەر چاپ ئوينىتىپ ئەلۋاج ②.

زامانە باغچىسىغا كىر، "ھارام شاخ"نى ئايانماي كەس،
چىرايلىق گۈلنى مەدھىلە، بۇ خىسلەتكە زامان مۇھتاج.

باھارى كەلدى سەنئەتنىڭ، تۈزۈلدى كەڭ-تاشا سورۇن،
قارا، بۇلبۇل غەزەل ئېيتىپ، ئۇسۇلغا دەسسەدى قالغاج.

① پەرسەڭ — ئۇزۇنلۇق ئولچەم.

② ئەلۋاج — ئايلاندۇرۇش.

مېھمىنىڭ كەلگەنمىدى؟ تەييارغۇ تۇندە ئاشپۇزۇل،
مىۋە يەمسەن؟ ھەر سېۋەتنىڭ قوينىدا مىڭ باغنى كور.

يىل مۇقەددەم پۇل تېپىش تەس، خەشلىمەك ئاندىن قىيىن،
بۇ بازار خۇددى مازار، ئۇ چاغدىكى دەرت، داغنى كور.

ئەمدى كورسەڭ سوتسىيالىزىم ئايان يۇرت باغرىدا،
ئىزلىسەڭ گەر جەننەتۇل مەئۋانى، كەل، گۈلباغنى كور.

© 2007-2008

بۇ كىتابنىڭ بارلىق ھوقۇقلىرى ئۇيغۇر كىتاب ئۆيىگە تەۋە.

كەلدى كوكلەم پەيتى، ئەمدى قىممىتىڭ ئاشتى سېنىڭ،
كەلدى پۇرسەت سايرىماققا ئېچىلىپ تاڭ پەردىسى.

توي بۈگۈن، يۇرتۇمدا سەنئەت ئەھلىنىڭ شاتلىق تويى،
چال دۇتار يېڭى مۇقامغا، ئەي خەلق سازەندىسى!

ئۇسۇلچى

دۇخاۋا پەردە قايرىلدى، ئۇسۇلچى شوخ قانات قاشتى،
ئۇنىڭ لەرزىسى ساماسىغا جىمى كۆز زوقلىنىپ باقتى.

قەدەملەر بەك چىۋەر، نازۇك بەدەنلەر تالى مەجنۇندەك،
نەپىس ھەركەت، ماھارەت لەززىتى دىللارغا ئوت ياشتى.

ئېگىلىگەندە بىلەك، بەللەر، يېپىلغاندا ئېتەك، يەڭلەر،
چاۋاك ئۆركەشلىرى خۇددى بېسىقماي سەل بولۇپ ئاشتى.

ئاياز پەسلىدە "توت مەلئۇن" جىمىنى كۈنىغا جوراپ،
دىگەن رەققاسچىنى "غىلجىڭ"، "مۇقام ئەرۋاھى"، "ھاڭۋاقتى".

بۈگۈنچۇ، تاڭ بەخش ئەتكەن باھاردىن بەھرىمەن سەنئەت،
ئۇنىڭ ئەھلى، خېرىدارى ھوزۇرنىڭ قەنتىنى چاشتى.

ئىجات ئەت مەردۇ-مەردانلارغا خاس نادىر ئەسەرلەرنى،
ئۇلۇغ كومپارتىيە مېھرى سېنىڭ باشىڭدا تاج-دەۋۋاج.

سازەندە

چال دۇتارىڭنى مۇقامغا، چال، خەلق سازەندىسى،
كۆڭلىمىزگە زوق بېرەر، ئەي ناخشىنىڭ پەيۋەندىسى.

كەلدى دەۋرانىڭ، بۇ كەمدە تاپتى ئارمانىڭ مۇرات،
كەتتى باشىڭدىن زىيانداشنىڭ كۇلاھۇ-جەندىسى.

شۇ زىمىستان يىللىرىدا شوخ مۇقامىڭ ھەپسىدە،
باستى ئالەمنى ھۇقۇشنىڭ سەت، زەھەرلىك خەندىسى.

يۈكلىدى ئۈستۈڭگە بەدنام "فېودالنىڭ لەۋۋى" دەپ،
ھەم ئىزا تارتماي دىدى: "سازەندىلەر-گال بەندىسى".

بولمىغاچ ئاشكارا ئىمكان، ھوجرىدا تۈزدۇڭ بەزىم،
دوق، بېسىم ئىچرە جاراڭلاپ تۇردى ئىشقىڭ نەغمىسى.

شۇ مۇھەببەتلىك كۈيۈڭنى توسقىلى يەتمەي ماجال،
بىر يولى گۈم بولدى جىنلارنىڭ ئوزى ھەم ھەيۋىسى.

جاھان شۇنچە گۈزەل ئەمدى

(ت. ئېلىيوپنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە مۇخەممەس)

بۈگۈن مەشرىق قۇچاغىدا بەختتىن ئاقتى سەل ئەمدى،
ئۇزاقتىن ئارزۇلاپ كۈتكەن ئۈمىتلەر بولدى ھەل ئەمدى،
پىچىلدى تون جاھالەتكە، رىيازەت يوق تۈگەل ئەمدى،
كورۇنمەكتە كوزۇمگە بۇ جاھان شۇنچە گۈزەل ئەمدى،
بۇرۇختۇملۇق تۈگەپ، ئەركىن نەپەس ئالماقتا ئەل ئەمدى.

جۇدۇننىڭ پەيتى كەتكەچكە، ئازات ئىسكەنجىدىن پۇت - قول،
نشان، مەنزىل ئېنىق ھەمدە ئايان توغرا، خاتا، ئوڭ، "سول"،
بېقىبان ئالدى - كەينىگە تىگىرقاشقا بۇ دەم يوق چول،
راۋانلاشتى ئۇلۇغ كومپارتىيە ئاچقان شۇ داغدام يول،
تېپىپ ئۆز يولىنى ئىشلار ئىزىغا چۈشتى دەل ئەمدى.

ئىچىپ بال - كەۋسرى شەرۋەت ھايات تەشنىسىغا تويدى،
ئادالەت شەمشىرى تۈزكۈر زۇغۇيىنىڭ كوزىنى ئويدى،
باھارنىڭ نۇر جۇلاسى گۈل - چېچەكلەر مەڭزىگە سويدى،
ھەقىقەت يالقۇنى ئورلەپ، بىشەم كويدۇرگىلەر كويدى،
تولەش يوق قارغۇ توھمەتكە بىكار تولەم - بەدەل ئەمدى.

شۇڭا كەمچەت تۇماق، مەخمەل جىلتىكە نۇرلىنىپ چوغدەك،
ئۇسۇلنىڭ ئەۋجىدە جانان چاۋاكتىن گۈل - ئۇقا تاقىتى.

1980 - يىل ماي، خوتەن.

شۇڭا خاس ئەمىرىگە تاڭنىڭ ئاداققى پەرزۇ - قەرزىمۇ،
 دىلىم غەشتىن ئادالاندى، بولەكتىن تۇتتى پەيزىمۇ،
 بولۇپ جۇر ياش يىگىت - قىزغا راسا توۋلاي غەزەل
 ئەمدى.

1980 - يىل، خوتەن.

جاپاكەشكە بېقىپ دەۋران كۈلۈپ ھورمەتتە گۈل تۇتتى،
تەلەكلەر غۇنچىلاپ، نوۋەت ئۇلارنىڭ بولدى يار - چۈپتى،
كۈرەش مەيدانىدا نايناق كۈرەڭلەر گۈم، خەلق ئوتتى،
زىيانداش رودۇپايىلار قان شوراپ ئاخىر زەھەر يۇتتى،
كىمكى توكسە ئاچچىق تەر، ھوسۇلى قەن - ھەسەل ئەمدى.

تاماقلىغان بىلەن تەرسىز، پولا ئۇسقان تاۋاق نەدە؟
ۋە ياكى خىش، ياغاچ تىزماي تۇرۇپ، تەييار راۋاق نەدە؟
كىشى ئەجرىگە تەييارغا بۈگۈن پۇرسەت، كاۋاك نەدە؟
ياسانچۇق ھەم قۇرۇق گەپلەرگە ھورمەتلىك چاۋاك نەدە؟
يۇرۇش تەس كۈچىدا كىم قىلمىسا سوزىگە ئەمەل ئەمدى!

زامانىي يۇرت قۇرۇش ھازىر جىمى سۈھبەتكە چوڭ ماۋزۇ،
كۈتەردى يەلكىدە تاغنى بولۇپ ئەل رۇستەمى، بەرزۇ①،
تالاي يىللار تاناۋى قىسقىرىپ قىلغان چېغى ھەر زو،
كوڭۇل ئازادلىك تاپتى، قاناتلاندى ئۈمىت - ئارزۇ،
ئوتۇشكە يېڭى ئۆتكەلدىن راسا باغلاندى بەل ئەمدى.

بۈگۈن تاپتى باھاسىنى توكۇلگەن تەرۋ - ئەجرىمۇ،
ھاياتتىن رازىمەن، يوقتۇر تېرىقچە زارۇ - ئەرزىمۇ،

① رۇستەم، بەرزۇ - قەدىم تارىختىكى باتۇرلار.

ھاسىل

ئېرىپ مەدەن ھارارەتتە بولۇر مەزمۇت پولات ھاسىل،
ئىلىم-پەن ئىشقىدا يانغان يۈرەكتە ئىجتىھات ھاسىل.

دېڭىزدۇر پەن تېرەن-چوڭقۇر، ئەگەر چوكسەڭ بولۇپ
غەۋۋاس،

سۇزۇپ كۆپ ئۇنچە-مەرۋايىت قىلارسەن كەشپىيات ھاسىل.

خەتەرسىز ئايغا قونماقۇمۇ بۈگۈن بىز "بەندە" گە مۇمكىن،
ئەمەس بۇ سىرى ئالەمدە ئېچىلماس تىلسىمات ھاسىل.

سەپەر مەنزىلىگە يەتمەك ئۈچۈن پەندىن كېلەر سۈرئەت،
نە سۈرئەت، سۈرئىتىگە بولىدۇ پەندىن قانات ھاسىل.

ئۇنى سويسەڭ بولۇپ كەمتەر جىمى ئىشقىڭ بىلەن دائىم،
ساڭا نۇسرەت قىلار سوغا، ئۇنىڭدىن چىن مۇرات ھاسىل.

مەقاسم مەتنىياز

ھازىر

دەۋر ئالماقتا ھەركىمدىن يېڭىچە ئىمتىھان ھازىر،
شېئەت ئىقتىدارىغا بېرەر ئىنئام زامان ھازىر.

قۇرۇق سوزگە تىلەپ شوھرەت ئىگىز پەشتاقتا ۋەز ئېيتقان
بەتەھقىق كۈلكىگە قالغاي، بولالماي قەھرىمان ھازىر.

توكۇپ تەر، قەن-ئاۋات چىشلەپ، تاۋار، دۇردۇنغا پۇرگەنسە،
ئەجەپلەنمە، شەرەپلىك ئۇ، مەدەتكار پاسىۋان ھازىر.

كەشپ ئەيلەپ ھۇنەر كورسەت، ئىجاتتىن راسلىغىن خامان،
جىمىكى توھپىكارلىقنىڭ يولى داغدام، راۋان ھازىر.

رىيازەت دەشتىدىن ھالقىپ زەپەر لەۋھەسىنى ئالساڭ،
كى ھورمەت تەختىدە جايىڭ، باياشات داستىخان ھازىر.

ئوتۇشكە ئەل سىناغىدىن گۈزەل ئىقبالىغا ئات سالدېم،
كېلەرگەن نى خەتەر، مۇشكۈل، يېڭىشكە مەن ھامان ھازىر.

پەسلىدىن ئىش ئىلگىرى ئاي-كۈن ساناپ مولچەرىلسەم،
ئويلىدىم: بۇ يىل دىخاننىڭ ئامىتى ئارتۇق ئىكەن.

مولچىلىققا مەس بولۇپ كىردىم باراقسان ھويلىغا،
قارشى ئالدى بىر بوۋاي، چېھرى ئەجەپ نۇرلۇق ئىكەن.

ئاق ناۋاتنى تىلدى ئۇ، كەلتۈردى ئامۇت ۋە ئۇزۇم،
تىلىدىن تامدى شېكەر، كوڭلى زاماندىن توق ئىكەن.

“يولنى تاپقاندا ئىش، ئىلدام بولار كەن ئوزگىرىش” —
دەپ ماڭا ھىكمەتنى يەشتى، ھەر سوزى يوللۇق ئىكەن.

بەختىكامنىڭ بەختى

بەختىكام شاتلاندى بەكمۇ دوۋە دان-چەشنى كورۇپ،
ئويىدە بۇغدايغا لىق تاغاردىن ئون بەشنى كورۇپ.

ھىچ ئادا بولالمىغان ئاش قەرزىدىن ئۇ ئىلگىرى،
بەختىدىن ئۆزگەن ئۆمىت ئېغىزدا سەكرەشنى كورۇپ.

ھوددە يەر مەھسۇلىدىن ئالدى مۇكاپات شۇنچە كوپ،
بولدى قايىل ئەجرىنى جىڭ بىرلە ئولچەشنى كورۇپ.

يېزا تەسىراتلىرى (سېكىل)

ئوزگىرىشنىڭ ھىكمىتى

نەگىلا باقسام زىرائەتلەر بەلەن، بولۇق ئىكەن،
جۇپ باشاق ھەر تۇپ قوناقتا، دانلىرى تولۇق ئىكەن.

شۇنچە كۆپ غوزەك كېۋەزلىكتە، كىرىپ كەتتىم چۆكۈپ،
كۆپ تېرىلگەندىن كېيىنكى بۇ تېخى قالدۇق ئىكەن.

چوڭ لىگەندىن كەم ئەمەس ئاپتاپپەرەسنىڭ باشلىرى،
تاختىدا قوغۇن ساناقسىز، شاپتۇلى سۇلۇق ئىكەن.

قىر ۋە ئۈستەڭ بويىدا شاخلاپ زاراڭزا ئوخشىغان،
يەر دېگەن ئادىل سېھى، كەڭ ئالقىنى ئوچۇق ئىكەن.

قايسى جەننەت بېغى بۇ دەپ زەڭ قويۇپ باقسام قاراپ
بۇ ماڭا باشتىن تونۇش "قاغىش قېپى شورلۇق" ئىكەن.

بۇ زامان شۇنداق زامانكى ئىشلىگەن چىشلەيدىغان،
يوق پەقەت تەر توكمىسەڭ مانتا، پولا، ئاق نان ساڭا.

ھىلە جىڭدا توختىماس، لاپ بىرلە توشمايدۇ تاغار،
قىلمىغاي يۈز خاتىرە "جىڭ پادىشا - سۇلتان" ساڭا.

ئەر - خوتۇن ساغلام ئىكەنسەن، تەر توکۈپ قىلساڭ ئەجىر،
خۇددى ئەلدەك قەد كۈتەرمەككە تولۇق ئىمكان ساڭا.

"دەرت" لىرىڭدىن ئال ساۋاق، ئىشلەشكە بەلنى باغلىغىن،
مېھنىتىڭ قىلغاي مۇكاپات - پايدىنى ئېھسان ساڭا.

دىخاننىڭ سوزى

سازچى سايراتقان كەبى تەمبۇرگە تەڭكەش دېيىنى،
ھەر كەسپ ئەھلى بىلۇر ئۆز كەسپىنىڭ تىل - ئېيىنى.

پاسۋان كومپارتىيە كورسەتتى بىزگە توغرا يول،
تىڭشىدى ئەل دادىنى، يۈرەكتىكى سىر - گېيىنى.

كەستى دەۋران قايچىسى ئىدرەك - ئەقىلنى چىرىمىغان
چىم، قىياق يىلتىزىدەك بۇيرۇق، قاماللار يىپىنى.

يەنىمۇ شاتلىق، پاراغەت چاغلىرى بولدى ئايان، —
دەيدۇ ئال بۇ يۇرتتىكى ئالەمچە گۈللەشنى كورۇپ.

ئال ساۋاق

ئاڭلىدىم "دەرد" ئىككى، ھەقكەن "پىتىنخور" ئىنۋان ساڭا،
كىمدىن ئاغرىنساڭ بىكار، ھىچ پايدا يوق گەپدان ساڭا.

"ئۇ مۇكاپات نامىدا ئېپ كەتتى نۇرغۇن ئاشنى" دەپ،
چىدىماي ۋايىساپ يۇرۇپسەن، مەن تولا ھەيران ساڭا.

ئىشلىگەن چىشلەيدۇ شۇنداق ئەجرىدىن چايناپ ناۋات،
ئەمدى ئەسقاتماس قۇرۇق گەپ—ئوقى يوق پىمستان ساڭا.

قارا تەرگە چۈمسە ھەممە ھوددە يەردە ياز بويى،
بەزمىگە ئەپلىك بولۇپتۇ تال باراڭ، ئايۋان ساڭا.

چاينىماق بولساڭ ئەگەر ياغ، باشقىلاردەك چوپ يىغىپ،
باقىمىساڭ ساغلىق قوتاندا، سەمرىمەس پاخان ساڭا.

سەن ئەگەر يۇلغۇن، قۇمۇشلۇقلار ئارا ئوۋ قىلمىساڭ،
ئۇچرىماس يول، رەستىدىن ھەتتا توكۇر توشقان ساڭا.

جېلىلى

دوستانه تىلەك

قولۇڭ بەرگىن، ئەزىز دوستۇم، داۋانلاردىن ئاشاي بىللە،
چاپا-مۈشكۈل، ھالاۋەتتە ئومۇرۋايەت ياشاي بىللە.

ساڭا ھەمدەم بولۇپ ئىشتا باھار، ياز، مەيلى كۈز، قىشتا،
ۋەتەننىڭ ئوتىدا كويۇپ، سۈيىدە مەن ئاقاي بىللە.

قىلىپ غەيرەت، شىمايلاپ يەڭ، قاقاس چولدە قىزىتساڭ جەڭ،
تىرەپ مۇرەمنى مۇرەڭگە، گۈلىستان باغ ياساي بىللە.

سائادەت ئىشىقىدا ھەر تاڭ توكۇپ كۈي سايرىساڭ چاڭ-چاڭ،
قىلىپ بۇلبۇلنى زەپ خۇشتار كۈيۈڭگە كۈي قاتاي بىللە.

جېلىلى، قايتما لەۋزىڭدىن، دىسەڭ بۇ سوزنى قەلبىڭدىن،
ئۈزەمدە قانچە نۇر بولسا، شۇنى ئەلگە چاپاي بىللە.

“قىردا بار، قىرلاشتا يوق” لەيلەڭگۈلەرگە يوق شامال،
تەڭ-باراۋەر بولدى ھەممە، تۇتتى كەتمەن سېپىنى.

مەھسۇلاتقا ھەق ھىساپلاش توھپىنىڭ تارازىسى،
چىقتى ئايرىپ مەرت بىلەن تەييار تاماق، نان قېپىنى.

خانغا ئايلاندۇق بۈگۈن دىخانچىلىقنىڭ تەختىدە،
قايتا ئاچتۇق شاتلىنىپ رىسالىمىزنىڭ بېتىنى.

ئەتىنى قىلدۇق نىشان، بولغاچقا ماڭغان يول راۋان،
گۈللىنىش ئەيىمىدا ئاچتۇق گۈيا كاج قۇلپىنى.

پارتىيە باي بول دىدى، ماڭدۇق پاراغەت يولغا،
تاپتى قىممەت ئەجرىمىز، كۈلدى پاراغەت چولپىنى.

بىگېرەك ھەيدەكچىلىك، ئەمگەككە ماڭ دەپ چاقىرىش،
قامچىلاپ تۇرغاچقا بىز غەيرەت-شىجائەت ئېتىنى.

ھەركىشىنىڭ ئىلكىدە تەقدىر-نېسىۋە تىزگىنى،
خۇددى ئالتۇن قىلىمىز ئالقاندا شورلۇق توپىنى.

ئاپىرىن! مىڭ ئاپىرىن! ئادىل تۈزۈم قىلسۇن داۋام!
ئەل-ۋەتەنگە ئەمدى قوشقايمىز مۇناسىپ توھپىنى.

گەرچە ئاسمان كومتۇرۇلسە، غەم يېمەس غاپىل كىشى،
 ھەمنەپەس بولغاي كۈرەشتە ئۇل بىلەن ئاقىل كىشى.

ھەقنى كۈزلەر، ھەقنى سۈزلەر، ھەق ئۇچۇن جاندان كېچەر
 بېشىغا يۈز مىڭ بالالار كەلسىمۇ ئادىل كىشى.

ئوتقا سال، دەرياغا سال، مەيلى قاۋان، يىلۋىزغا سال،
 ھەممىگە تەييار تۇرار كۈكرەك كېرىپ دادىل كىشى.

تېلىسماتنىڭ غارىغا جۇرئەت بىلەن قويغاي قەدەم،
 مەرىپەتنىڭ نۇرى دىلدا چاقنىغان قابىل كىشى.

بۇ گۈزەل دەۋرانىمىز مۇھتاج پىداكار كىشىگە،
 ئەي جېلىلى، بول ئاشۇ دەۋرانغا باپ كامىل كىشى.

ئىككى غەزەل

1

كىشىكىم پاك ياشار مەڭگۈ ئۇنىڭدا چېن غۇرۇر بولسا،
ئىجات ئاسمانىدا ئۇچقاي جاسارەتلىك، غەيۇر بولسا.

ھاياتى تاپقۇسى روناق ھالال مېھنەت بىلەن تەردىن،
جاپا چەكمەك ئاڭا ھەر دەم گويا راھەت، ھوزۇر بولسا.

بولالماس ئومرىدە ھىچكىم خاتالىقتىن ھامان خالى،
تۈزەتكەن ياخشى يولداشتۇر ئەگەر نۇقسان - قۇسۇر بولسا.

كىشىكىم بولسا جۇرئەتلىك، شىجائەت بابىدا ئۈستۈن،
سۆزەر شۇ ۋەجىدىن ھەتتا دېڭىز تەكتىدە دۇر بولسا.

پالاكەت ھەم ھالاكەتنىڭ ئاناسى يەككە - يالغۇزلۇق،
كىشى ئارمانغا يەتكەي كۈرەشتە ئەلگە جۇر بولسا.

ۋەتەن، ئەل نەپىئىگە كۆيمەك كىشىگە زور سائادەتتۇر،
جېلىلى، سەنمۇ بۇ يولدا جېنىڭدىن كەچ، زورۇر بولسا.

چېچەكلەر، گۈل بېزەكلەرمۇ چىراي كۆرسەتتى شاخ ئۆزى،
ئوتۇپ ئاز كۈن شېكەر-شەرۋەت قىلۇر ئۇندا جۇلا پەيدا.

تۈزەر گۈلدەستە شائىر نەزەمدىن گۈل پەسلەپ ئەلگە،
ئەجەپلەنمەڭكى، ئەسقەر بولسا گۈلشەندە يانا پەيدا.

2

باھار كەلدى، كوڭۇلدا بولدى خۇشلۇق دەممۇ-دەم پەيدا،
گادا ئىلكىدە بولغاندەك مىسالى مىڭ دەرەم پەيدا.

باھار پەيزى قەلەمكەشلەر دىلىدا قوزغىدى ئىلھام،
مېنىڭ ھەم بولدى ئىلكىمدە قەدىناسىم قەلەم پەيدا.

زىمىن گۈلدۈر، ساما ھەم گۈل، تەبىئەت تۇتتى گۈلگۈن مەي،
سېزەر بولغان كەبى ھەركىم قولىدا جامى جەم^① پەيدا.

ساخاۋەت سۈيىنى ئاسمان پەرىسى يەرگە سەپكەندە،
ۋىسال ئەيىمىدا ئاشق لېۋىدە بولدى نەم پەيدا.

① جامى جەم-قەدىمقى ئىران شاھى جەمىشت توغرىسىدىكى
رەۋايەتلەردىكى ئاجايىپ خىسلەتلىك جام كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئەسقەر ھۈسەيىن

باھار نەزمىلىرى

1

باھار ئەيىمى كەلدى يۇرتقا، بولدى خۇش ھاۋا پەيدا،
كورۇڭ، ھەر دىلدا شاتلىق، ھەر كالامدا مەرھابا پەيدا.

تۇرۇپ ناز ئۇيقۇدىن تالار ئۇسۇل ئەۋجىدە تولغاندى،
ئېلىپ دەم تاڭ سەھەر بولغاچ چىمەندە شوخ سابا پەيدا.

قىيانلار يامردى، جان كىردى جۇتتىن مۇزلىغان سايغا،
بولۇپ ئىللىق باھاردىن باغرىغا مەلەم - داۋا پەيدا.

زىمىستان رەنجى قان قىلغان يۈرەگىن غۇنچە كورسەتتى،
توكۇشكە دەردىنى بۇلبۇلمۇ بولدى گۈل ئارا پەيدا.

ۋىسال بەزمىسىدە كۈيلەر توقۇپ سانسىز غەزەلخان قۇش،
ئۇرۇپ قەھقە گۈلىستان ئىچىرە قىلدى يۈز ناۋا پەيدا.

ناخشىلار ئاھ چەكتى قەلبىمدىن چىقالماي بىر مەھەل،
مۇڭلىنىپ چاڭ-توپا ئىچرە ياتتى تەمبۇر تارىسىز.

قالىدى مەن كىرمىگەن كوي، ئەي باھار، ۋەسلىڭ ئۈچۈن،
بولسا مەجنۇن نەئەجەپكىم لەيلىنى دەپ ئارىسىز.

ئېيخ، باھار! كەلدىڭ مانا، ئاچتىم قۇچاغىمنى ساڭا،
كىم دىگەي ئەسقەرنى ۋەسلىڭ بەزمىسىدە يارىسىز.

4

گۈل چېغى گۈل دەپ كىرىپ، كوردۇم سېنى گۈلشەن ئارا،
گۈلگە ئوخشاتتىم سېنى ئول نەرگىسۇ-سەۋسەن ① ئارا.

”لاپ“ قىلىپ يانغاندا ئوتلۇق كوزلىرىڭ يۇلتۇز كەبى،
”جىغ“ قىلىپ قالدى يۈرەك، ئوت چۈشتى جانۇ-تەن ئارا.

گۈل زىناغىڭ ئۈستىگە چۈشكەن قارا خالىڭ كورۇپ،
دەپتىمەن بال ھەرىسى پاتقانمىكىن گۈلقەن ئارا.

① نەرگىس، سەۋسەن — گۈللەرنىڭ ئىسىملىرى.

تاراتتى گۈل ئىپاردىن بۇي، ئېرۇر مەست ھەر دىماغ، گويى-
گۈلۈم سۈمبۈلىدىن بولدى دىماغىم ئىچرە تەم پەيدا.

يېشىلگەن تال-تېرەكلەردە ناۋا قىلغاندا كاككۇكلار،
بولۇپتۇ زاغۇ-ھۇقۇش كوكسىدە دەردۇ-ئەلەم پەيدا.

كەل، ئەي گۈل يۈزلۈگۈم، گۈلزارغا، ئەسقەر بىرلە بول ھەم-
دەم،
بىھەد خۇرسەن ئىدىم ئالدىمدا بولسا شاھ سەنەم پەيدا.

3

سايرايىن بۇلبۇل بولۇپ كەلگەچ باھار ئازارىسىز،
ھەم كۈلەي كاككۇك بولۇپ ھەر لەھزە ئاھۇ-زارىسىز.

ۋادەرخا، قىش بويى ئوتتۇم كۈنۈ-تۇن بىناۋا،
ئاھ، قاچان قىلغان ناۋا بۇلبۇل گۈلۈ-گۈلزارىسىز.

بولدى كوڭلۇم خانىسىگە قايغۇ مېھمان، دىل سۇنۇق،
بولمىغاي ئاشق دىلى ھەرگىز پۈتۈن دىلدارىسىز.

بولدى چېھرەم گۈل غېمىدە كەھرىۋا يەڭلىغ سېرىق،
گۈلنى قويكىم، بولدى ئول جانانە گۈل رۇخسارىسىز.

ئەھدەت ئامان

ئاقسۇ

ئانام سەن مېھرى ئوت - ئاتەش، دىيارىم باغچىسى ئاقسۇ،
بالاڭ مەن، ساڭا باغلانغان دىلىمنىڭ رىشتىسى، ئاقسۇ.

كى جەننەت تەسۋىرىن ھەركىم خىيالەن ئەسلىمەك بولسا،
ئاڭا بەرگەي گۈزەل ھوسنىۇڭ تەسەۋۋۇر ئۇلگىسى، ئاقسۇ.

ئوتەر تۇرلۇكچە خىسلەتتە سېنىڭ ھەر قىش، باھار، يازىڭ،
بەتەھقىق كۈز "ئېچىل سۇپرا"، ساخاۋەت غەزنىسى ئاقسۇ.

جىمى نېمەتتە تەل جايىنى سوراپ كورسە پەرىشتەلەر،
تېپىلغاي ئول خېرىدارغا سېنىڭدە ھەممىسى، ئاقسۇ.

شۇڭا بارلىق تائام شاھى سېنىڭ شەنىڭ ئۈچۈن تەييار،
ئاتالغان شول سەۋەپ خەلقنىڭ جاھان تۈز ئۈستىسى، ئاقسۇ.

بىر موڭۇپ، ئىككى بېقىپ ئالدىڭ ئەقىلدىن سەبىرىنى،
باغلىنىپ كەلدىم قېشىڭغا چوڭىلەپ دەرتىمەن ئارا.

”كەل“ دىدىڭ تاتلىق كۈلۈپ، بەردىم سالامىنى كېلىپ،
جۈپ ئىدۇق، تاق چۈشتى سايە سۇدىكى سەھۋەن ئارا.

سەن دىدىڭ: ساپ سويگۇمىزگە ئەھدىمىز بولسۇن كېپىل،
مەن دىدىمكى: ۋەدە يالغان بولمىغاي سەن - مەن ئارا.

دوست ئارا قويساڭ جاپاغا مەيلى قويغىن، رازى مەن،
قويمىغىن ئەسقىرىنى ئەسلا كۈلكىگە دۈشمەن ئارا.

ئابدۇكېرىم مەخسۇت

يۈرەك نەزمىسى

تۇغۇلدۇم سەندە ھور جۇڭگو، لېۋىمدە كۈلكە، چاغ ۋاقتىم،
باھارنىڭ بۇلبۇلى يەڭلىغ ئۇرۇپ خەندە، قانات قاتتىم.

چېلىشلاردا يېڭىش بىرلە ئەبەت سولماس باھار تاپتىڭ،
باھارىڭغا مۇھەببەتلىك يۈرەك - باغرىمنى مەن ياتتىم.

يۈرەككە قان، ھاياتقا جان سېنىڭ نېمەتلىرىڭ ھەرچاغ،
تېرەن يىلتىز سۇرۇپ ئىللىق قۇچاغىڭدا چېچەك ئاتتىم.

يۈرەكنىڭ شاتلىغى تاشتى قۇياش نۇرى سىڭىپ تەنگە،
بولۇپ مەنمۇ قىزىل غۇنچە، شۇ نۇرغا تەلپۈنۈپ باقتىم.

باياۋاندا چېچەكلەپ قۇم، بىنا قىلغاندا گۈلباغلار،
چىمەنلەر بەرگىگە تارقاپ ياشارتقان سۇ بولۇپ ئاتتىم.

پاراسەت بابىدا سەرخىل ھۈنەر - سەنئەت مۇجەسسەمدۇر،
گۇۋا «مىڭ ئوي»، «زەپەر نامە»، بۈيۈك كۈي سەھنىسى ئاقسۇ.

تاۋاپ بىرلە كېلەر ھەر كۈن تۈمەن سەيياھ قۇچاغىغا،
ئورۇن ئالغاچ شېھىتلەرنىڭ سېنىڭدە قەۋرىسى، ئاقسۇ.

ئەقىدە ئۈلگىسى شىرىن، قىزىڭ قەلبىگە ئەندازە،
دىمەك ئانچىكى مىشچاننىڭ ماڭا يات جىلۋىسى، ئاقسۇ.

تۇغۇلغاچ مەن سېنىڭدەك بىر ئىپار ھىدلىق گۈزەل يۇرتتا،
ئوزۇمنى سېزىمەن ئەل - يۇرت، جاھاننىڭ ئەركىسى، ئاقسۇ.

قەشقەر ھەققىدە مۇخەممەس

بەختنىڭ يۇلتۇزى يانغان جامالىڭ بىغۇبار، قەشقەر،
دىيانەت گۈلشىنى باغرىڭ، نۇرانە گۈلباھار قەشقەر،
ئۈزىگە جەملىگەن مېھرىڭ شارابىنى ئانار، قەشقەر،
جامالىڭ ۋەسپىگە شۇنچە بولۇپ مەن ئىنتىزار، قەشقەر،
كوئۇل جامىدا مەي تۇتتۇم، قوبۇل قىل، بەختىيار قەشقەر.

قىرىقتىن ھالقىدىم مەنمۇ، يىگىتلىك مەۋسۇمى ئوتتى،
ھايات ۋادىسىنى كەزدىم، بېشىمدىن قانچە ئىش ئوتتى،
ئۇمىتنىڭ شامىنى جانان ئوچۇرمەي زارىقىپ كۈتتى،
ۋىسال بوستانىدا چولپان جۇلالىق نۇرىنى تۈكتى،
سېنى كۆرمەكنى ئارزۇلاپ قىلىپمەن ئىختىيار، قەشقەر.

بېھىشتەك بەشكەرمىگەدە بوۋام ئالەمگە كۆز ئاچقان،
پەلەكنىڭ گەردىشى بىرلە نادامەت ئاڭا ياماشقان،
ۋىسالنى دىلغا جايلاپ، كېزىپ چول، تاغ-داۋان ئاشقان،
سېنىڭ ئىشقىڭ بىلەن ياۋنىڭ يۈزىگە قەھرىنى چاچقان،
باھادىر، مەرت نەسىللەرنىڭ تېنىگە كۈچ-مادار قەشقەر.

سېنىڭچۇن كېزى كەلگەندە تىكەننىڭ ئۈستىدە ياتسام،
تېنىم يايىراپ كۈلۈپ دەيمەن: چىمەندە ئېغىناپ ياتتىم.

جاپا چەكمەي سەپەرلەردە يېتەلمەس پەللىگە كارۋان،
دىمەسمەن زارلىنىپ يولدا ئەجەپ كۈلپەت، ئازاپ تارتتىم.

ھاياتىمدا تاقاپ ئۆتسەم قىزىل چوغلۇقنى كوكسۇڭگە،
ئوزۇمدىن رازى بوپ دەيتتىم بەختنىڭ قەنتىنى چاقتىم.
1976 - يىل ئۆكتەبىر.

مۇھەممەت ئىمىن

ئۇمىت يۇلتۇزلىرى

1

قانائەت پاتقىغى چوڭقۇر، قىيىن چىقماق يېتىپ قالساڭ،
“كامالەت” ياستۇغىن قىرلاپ خۇدۇڭ بىلمەي يېتىپ قالساڭ.

بارار دولقۇن يېرىپ ئورلەپ بۇيۇك ئارزۇدا ھەمرايىڭ،
كېلەمدۇ شان-زەپەر قولغا يېرىم يولدا ھېرىپ قالساڭ.

ئۇتۇق، توھپەڭ ئەمەس پەللە چېكى ھەرگىز ئىجادىڭنىڭ،
ئەمەسمۇ سەت تەكەببۇرلۇق تونىغا چۈمكىنىپ قالساڭ.

نومۇس ئىشتۇر ۋەتەن-ئەلگە سۇنۇپلا تۇنجى جامىڭنى،
ئەمەل، شوھرەت، پاراغەتكە تاما بىرلە بېقىپ قالساڭ.

پەقەتلا شۇمىدى سەندىن ۋەتەننىڭ كۈتكىنى، ئويلان،
كۈرەر بولساڭ يۈكۈڭ كۈپتۈر ئۇمىت ئىشكىن ئېچىپ قالساڭ.

قاچانكىم تاڭ ئېتىپ ئاخىر مۇرادىڭ چاقىندى پارلاق،
راۋابىڭ تارىنى چەكتىڭ سائادەت بېغىدا قۇۋناق،
لېۋىڭدە ئوينىدى كۈلكە، دىلىڭدىن ئۇرغىدى قوشاق،
سېنىڭ بەختىڭگە زوق ئەيلەپ جاھان رەنالىرى مۇشتاق،
بويۇڭدىن ئورگىلەي مەنمۇ، سويۇملۇك گۈل دىيار قەشقەر.

بوۋامنىڭ ئىزلىرى چۈشكەن سېنىڭ ئېزگۇ قۇچاغىڭغا،
جەھەننەم ئوتى ئۇچقۇندۇر سېنىڭ ئىشقى پىراقىڭغا،
كوزۇمنىڭ شەبنىمى تامسۇن بېقىپ سەرۋى سىياقىڭغا،
نەئارمان خال بولۇپ چۈشسەم سېنىڭ گۈلدەك ياناقىڭغا،
سېنى مەن ئەيلەسەم تەرىپ تىلىمدىن بال تamar، قەشقەر.

ئىلى بېغىدا بۇلبۇلمەن، قىلارمەن گۈل ئارا خەندە،
ئېتەرمەن پەرۋىزىش ھەردەم سېنىڭ ئىشقىڭنى پاك تەندە،
زىيارەت ئەيلەسەم دوستلار جامالىنى كورۇپ سەندە،
قالارمۇ زەررىچە ئارمان مەگەر پۇتسە نەپەس تەندە،
راۋابىڭغا قىلاي دەيمەن كوڭۇل رىشتىمنى تار، قەشقەر.

1980 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

جامائەت ئەقلى زور ئوكيان، سېنىڭ تامچە نىھايەت، بىل،
يىگانە قاي ئىشىڭ ئاققاي جاپا چەكسەڭمۇ، تالساڭمۇ.

ئوزۇڭنى ئەۋلىيا چاغلاق كېرىلسەڭ گەر خاقانلاردەك،
بولارسەن كۈل كويۇپ ئاخىر ئۇيۇل تاشتىن يارالساڭمۇ.

تەمەننادىن ھەزەر ئەيلەپ، ئۇلۇغ قاينامغا تاشلانساڭ،
تاپارسەن قەدرى - قىممەتنى پەقەت تامچە ئاتالساڭمۇ.

3

كوزۇڭنى ئاچ، گۈزەل، پارلاق، يېڭى دەۋرانغا باق ئەمدى،
كېلەچەك چىلىلغان جەڭگە كىرىپ كۆكرەكنى ياق ئەمدى.

ئوتۇپ كەتتى قارا باسقان قاباھەت، يىرگىنىشلىك تۇن،
نۇرانە تاڭدا ئەنبەردەك كۈلۈپ چاچ خۇش پۇراق ئەمدى.

بىراۋنىڭ ئەجرىدىن سەمرىپ ياشاشتەك بىنومۇس ئىش يوق،
ئوزۇڭ ئىشلەپ ھالال توككەن تېرىڭ قەنتىنى چاق ئەمدى.

ناۋات يوق ئەمدى ھورۇنغا، كاپات تەگمەيدۇ ئىشچانغا،
قۇرۇشقا باي، گۈزەل تۇرمۇش يولۇڭدا يوق توساق ئەمدى.

مۇساپەڭ بەك ئۇزۇن، مۇشكۇل، ھېرىش-چارچاشنى يات قىلغىن،

بوسۇپ چاتقال، نىشانى تاپ، سەپەردە ئازغىشىپ قالساڭ.

قانائەتنى يىراق قوغلاپ، شىجائەتتىن كەمەر باغلاپ،
تىرىش، ئىنتىل، ۋەتەنگە سۇن تېرىڭدىن دۇر تېپىپ قالساڭ.

غۇرۇر، ھورمەت بىلەن تىلغا ئالار نامىڭنى ئەۋلاتلار،
ئەگەر ئىجرىڭ بىلەن خەلقنىڭ يۇرىڭىگە يېقىپ قالساڭ.

2

تەكەببۇر بولمىغىن ئەسلا شەھەر، قورغاننى ئالساڭمۇ،
سېلىپ دۇنيانى لەرزىگە زەپەر سازىنى چالساڭمۇ.

غاداينچە قەدەم باسساڭ، كوزۇڭ كۆرمەس ئىگىز-پەسنى،
ئاتارسەن ئاخىرى موللاق زىرەك پالۋان سانالساڭمۇ.

دىگىن: شۇ زور ئىمارەتكە پەقەت ئاددىلا خىش قويدۇم،
ئىجات، ئىجرىڭدە ئالتۇندىن قەسىر، ئايۋاننى سالساڭمۇ.

قاچار ئابروى يىراق شۇنچە ئۇنى قانچىكى قوغلاشساڭ،
شەرەپ ئەلگە چاكار بولماق توۋەن پەگادا قالساڭمۇ.

باغ قىزى

تولدى سەرخىل مۈڭگە باغ غەيرىتىڭدىن، باغ قىزى،
قاندى دىل مۈڭگە بەرگەن شەرۋىتىڭدىن، باغ قىزى،
بولدى سەل ئىلھام ھىساپسىز نېمىتىڭدىن، باغ قىزى،
ئېيتتى كۆي شائىر سۈيۈنگەچ ھىممىتىڭدىن، باغ قىزى،
تۈزدى شوخ مىسرانى قۇرغا ھىكمىتىڭدىن، باغ قىزى،

بۇ ئىدى تاشلارغا تولغان كەڭرى ساي بەش يىل بۇرۇن،
يەڭ تۇرۇپ كەلگەنچە سايىنىڭ قوينىدىن ئالدىڭ ئورۇن،
كەتمىدىڭ، مۈشكۈلنى يەڭدىڭ، قاچىسىمۇ مىشچان، ھورۇن،
شان-شەرەپ قۇچتۇڭ بولۇپ ھەر بەيگىدە تالماس قۇلۇن،
بۇندا بىر بوستان يارالدى خىسلىتىڭدىن، باغ قىزى.

نە ئىمىش بوستان، ئېرەمدۇر بارچە شات يايىرايدىغان،
شېرىنىسى بالدەك ئۇزۇمنى ياغ كەبى چاينايدىغان،
ساپ تېرىڭ چوغدەك چېچەكلەر بەرگىدە چاقنايدىغان،
ھەر چېچەكنىڭ ئىشىقىدا بۇلبۇل خوشال سايرايدىغان،
قالدى توز ھەيرەتتە كۆركەم جەننىتىڭدىن، باغ قىزى.

ھاياتىڭ ئۆتمەسۇن سۇسىز ئېرىقنەك قاغىراپ ئاخىر،
ئەجىر، مېھرىڭنى ئاققۇزغىن قىلىپ ئەلگە بۇلاق ئەمدى.

مۇشەققەتسىز ئەمەس بۇ يول، بېلىڭنى باغلا مەرتلەرچە،
ئۇلۇغ ئىشلارغا قەلبىڭدە تۇتاشسۇن ئىشتىياق ئەمدى.

ئەزىز ئوغلان دىگەي خەلقىم سىلاپ بېشىڭنى ھورمەتتە،
ئوتەر بولساڭ ئەگەر كەلسە خەتەر، مۇشكۈل سىناق ئەمدى.

بولۇپ تەشنا كۈتەر ئىقبال ئېچىپ قوينىنى جاناندەك،
يېتەرسەن ۋەسلىگە ئۇچساڭ، ئەمەس مەنزىل يىراق ئەمدى.

1981 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

كەلسىمۇ مۇشكۈل سىناقلار، ئەگىدىڭ قەددىڭنى سەن،
ئىپتىخارڭ جىلۋە قىلغاي سوغىتىڭدىن، باغ قىزى.

1981 - يىل ئاۋغۇست، قەشقەر.

پوستى چاك كەتكەن ئانارلار شۇنچە تەشنا قارشىپ،
دەيدۇ: "ئۇز!"، زۇمرەت يوپۇرماق ئارىسىدىن مارشىپ،
تامچىتىپ شەرۋەتنى ئەنجۇر شاخقا گۈلدەك يارشىپ،
ئېگىلەر يۇمشاق شامالدا ياپرىغىنى تارشىپ،
بەرىكەت تاپقان سېخى ھەر كوچىتىگىدىن، باغ قىزى.

چاچىدۇ گىرۋەككە ئۇنچە شوخلىنىپ ئاققان ئېرىق،
شاۋقۇنى ئەيلەيدۇ ئىزھار مېھرىنى شۇنداق ئېنىق:
"قانچە يىل بولدۇق بۇرۇختۇم، يوق ئىدى ئەركىن تىنىق،
قولى گۈل ئاچقاندا ئاندىن ئالدى رەڭ رەيھان قېنىق"،
ئەل-ۋەتەن، دوستلار رىزادۇر خىزمىتىگىدىن، باغ قىزى.

كىم ئاياق باسسا بۇ يەرگە كەتكۈسى كەلمەس پەقەت،
ھەر كوچەت، ھەر گۈل كىشىنىڭ مەيلىنى تارتار قەۋەت،
نەغمىسى شاتلىق بېغىشلار دىلغا زوق، تەنگە مەدەت،
بەزمىسى قايناق ھاياتنىڭ قىزىغاي ئايەم سۈپەت،
ئايلىناي جەننەتكە بەرگەن زىننىتىگىدىن، باغ قىزى.

ئاتىغاچ نۇرلۇق ۋەتەنگە مېھرى چوغ قەلبىگىنى سەن،
كۈزلىگەچ ئۇنتۇپ ئوزۇڭنى بەختىيار خەلقىگىنى سەن،
چولنى گۈل قىلىدىك ئورۇنلاپ ئاخىرى ئەھدىگىنى سەن،

تاڭ قۇياشى چىقتى ئاندىن ھوسنىدىن نۇر ياغدۇرۇپ،
سىلدۇرۇپ ھورمەت ئۇلارغا داڭدى سەييارىلەر.

قىر سېلىپ ئالدى ئېرىق، يەر رەتلىدى، سالىدى ئۇرۇق...
يازىدى ئەمگەك ئىشقىدىن قايناق، لىرىك ئەشئارىلەر.

كىردى سۈرەتتەك گۈزەل تۈسكە ئېتىز ھەم كەڭ دالا،
باي، پاراۋانلىق ئۈچۈن ئۇل تىكلىدى گۈللىرىلەر.

يېزىمىز جانانلىرىنىڭ ئوتىدۇ شۇنداق كۈنى،
جۈپ بولالمايدۇ ئۇلارغا نان قېپى بىزارىلەر.

دىخان قىزى

ئايىمۇ گۈل ھوسنىگە لال، مەستانىدۇر، دىخان قىزى،
غەيرىتىڭ تاڭ بۇلبۇلى داستانىدۇر، دىخان قىزى.

ئاقكۆڭۈل، ئىشچانلىغىڭ، زىرەك، جەسۇر، باتۇرلۇغۇڭ
چىن گۈزەللىكىڭ ئەمىر - سۇلتانىدۇر، دىخان قىزى.

ناخشا ئېيتساڭ ياڭرىتىپ، تىڭشايدۇ بۇلبۇل زوقلىنىپ،
بىغۇبار قەلبىڭ غەزەلنىڭ كانىدۇر، دىخان قىزى.

ۋاھىتجان غوپۇر

باھار غەزەللىرى

باھار ئەتىگەنلىگى

كەلدى ئېتىزغا سەھەر بىر توپ گۈزەل رۇخسارلەر،
چاچتى زەر چاچقا زىلال سۇ، قىلدى تازىم لاللىلەر.

شوخ شامال غۇر-غۇر سوقۇپ، راھەت بېغىشلار ساپ ھاۋا،
زوقلىنىپ چۇ-چۇلىدى تورغاي چېكىپ زىل تارىلەر.

شۇ گۈزەللەر ئاي يۈزىدىن ئالدى ئورنەك كەڭ ئۇپۇق،
جىلۋىسىدىن بەردى بۇلبۇلغا مەدەت دىلدارلەر.

گۈل باھار شاۋقۇنىدەك ياڭرايدۇ مېھنەت ناخشىسى،
يەڭ شىمايلاپ ئىش قىزىتى قولى گۈل دەركارلەر.

ئۇيقۇسىدىن شۇ ھامان چولپانمۇ چوچۇپ ئويغىنىپ،
نەگىدۇ موكتى خىجىللىققا تاپالماي چارىلەر.

قانمسا يەر، بىخ سۇرۇپ ئوسمەس زىرائەت مايسىسى،
مول ھوسۇلدىن كۈزدە خامان بولمىغاي ھەرگىزمۇ تەل.

ئاشۇ مەقسەت بىرلە مەرت سۇچى يىگىت ھەر دائىما
مېھرىنى ھەم زېھنىنى ئىشقا بېغىشلايدۇ تۈگەل.

1981 - يىل قەشقەر.

پۇرقرايدۇ ھور چېكەڭدىن ساپ كۇمۇش تەر تامچىسا،
يەرگە ئەجرىڭ جان بېرەر دۇردانىدۇر، دىخان قىزى.

قىلدى ھەر ئىشقا سېنىڭ ماھىرلىغىڭ قايىل مېنى،
خىسلىتىڭ خەلقىم غۇرۇرى، شاندىر، دىخان قىزى.

سەن كەبى مېھنەت سويەر روھ تۇرغۇزۇپ، خەلقىم ئۈچۈن
بىر ئومۇر ئىشلەش دىلىم ئارمانىدۇر، دىخان قىزى.

سۇچى يىگىت

نۇر چېچىپ ئاسماندا تولغان ئاي ئۆزەر، ئەتراپ گۈزەل،
يۇرىدۇ سۇچى يىگىت ئۈستەڭنى بويلاپ بۇ مەھەل.

بېشىدا كۆركەم بادام بوك، ئۈستىدە ئاق يەكتىگى،
بېلىدە بار شايى بەلۋاغ، تىلىدىن ياڭرار غەزەل.

باشلىدى سۇنى ئېرىققا پۇختىلاپ قىر - قاشنى ئۇ،
ئاقىتى سۇ تەشنا ئېتىزغا خۇددى ئاققاندىك ھەسەل.

”تامچە سۇ تەڭ تامچە قانغا، — دەيدۇ ئۇ تولغاچ بۇرۇت، —
زايا قىلمايمەن شۇڭا ئەيلەپ كۈچۈمنى مەن بەدەل.

خوتەن تەسىراتلىرى

سالام

ئەي خوتەن، ئىللىق، گۈزەل قوينۇڭغا كەلدىم، ئەسسالام!
ئوڭ قولۇم كوكسۇمگە قويدۇم بىلدۈرۈپ مەن ئېھتىرام.

خەيرىيەت، بولدى نېسىپ ھوسنىۋىنى كۆرمەكلىك ماڭا،
تاپتى كۆڭلۈم ئىنتىزارلىق ئىزىراپىدىن ئارام.

مېھرىۋان مۇشپىق ئانامدەك سەن كۈتۈپ ئالدىڭ مېنى،
تۇپرىغىڭ دىدى ماڭا: "كەل مېھمىنىم، كەلگىن بالام!"

ھاردۇغۇم چىقتى شۇ دەم، قاندى يۈرەك تەشەلغىم،
باغلىرىڭ ئوز شەرۋىتىدىن تولدۇرۇپ تۇتقاچقا جام.

مېھرى ئىسسىق، خۇش پېپىل پەرزەنتلىرىڭ ئىززەت قىلىپ،
ياخشى ئەخلاق خۇلقى بىرلە ئەيلىدى قەلبىمنى رام.

ئوز ئويۇمدىن قىلچە پەرقى بولمىغاچ، كۆڭلۈمدىكى
ياتىسراش ۋە تارتىنىشنىڭ بارچىسى بولدى تامام.

نغمە تۇللا ئەبەيدۇللا

(ئۆزبېك)

ياز كەلدى

باھارنىڭ كەينىدىن شوخ ئەركىلەپ مەۋسۇمى ياز كەلدى،
يېڭى، جۇشقۇن ھايات پەيزىگە تەڭكەش نەغمە - ساز كەلدى.

ئېتىزلار قوينىدا دىللارغا زوق بەردى ھوسۇل پەيزى،
گۈزەل باغلاردىكى شاپتۇل، ئۇرۇك ھوسنىگە ناز كەلدى.

ئېرىپ ئاپتاپتا قارلىق تاغ، ئەزىم دەريا ياساپ ئوركەش،
ئېتىز باغرى قېنىپ سۇغا، دىدى: يار - دىلناۋاز كەلدى.

كوڭۇلگە كەلدى ئىلھام قۇشلىرى سەيلانە - سەيلانە،
گۈلىستان باققا بۇلبۇل بىرلە تۇتى، كۈلگە غاز كەلدى.

سائادەت گۈلىشىنىڭ ھوسنىگە زىننەت بېرىپ بايلىق،
پاراۋان توقچىلىقنىڭ ئەلچىسىدىن ئىمتىياز كەلدى.

سويۇندى شۇنچىلىك قەلبىم، سېنى كورگەندە گۈل ئاچتى،
كېلىپ كۈتكەندىن ئارتۇق شەۋكىتىڭ دىدارىنى كوردۇم.

دىلىم قانداق ئۇنار شانىڭنى تەرىپ ئەيلىمەسلىككە،
سېنىڭدە يېڭىلىق، سۈرئەت، گۈزەللىك—بارىنى كوردۇم.

تۇنجى رەت كەلسەممۇ ياخشى تەسىرات قىلدى ئەسىر،
كۈيلىگەيمەن تەرىپىڭنى بىر ئومۇر ھەر سۈبھى-شام.

كوردۇم

كېلىپ قوينۇڭغا، ئەي گۈلشەن، بەخت گۈلزارىنى كوردۇم،
قۇچاغىڭدا سائادەتنىڭ ھەقىقى يارىنى كوردۇم.

تولۇپتۇ ساڭلىرىڭ ئاشقا، بېغىڭدا خىلمۇ-خىل مەۋە،
باياشات، ھور دىيارىڭنىڭ سېخى بازارىنى كوردۇم.

پەلەكنىڭ رەشكىنى كەلتۈرگۈدەك كوز چاقىتىپ ھەر رەڭ،
بازاردا بېھسەپ تۇرغان گىلەم رۇخسارىنى كوردۇم.

كىرىپ مۇزېخاناڭغا داڭ قېتىپ، ھەيرانۇ-ھەس قالدىم،
قەدىمىي تارىخىڭنىڭ شاھىدى يادگارنى كوردۇم.

ئەدىبىڭ نوبىتى يازغان بۇيۇك، نادىر دىۋاننامە
ۋە ئەخمەتشا قارا قاشنىڭ سالام ئىزھارىنى كوردۇم.

زامان لوقمانلىرىنىڭ ئورنىدىن ئالدىم ئەجەپ بەھرى،
ئۇلاردىن مەرىپەت غەزنىسىنىڭ ئەسرىنى كوردۇم.

سەن ھەقىقەت مەجمۇئەسى، بەلكى پارلاق قامۇسى،
سەن قاراڭغۇ دىل ئوينىنىڭ شام چىراغى-پانۇسى،
سەن ھايات ھەم كائىنات تىلسىملىرىنىڭ كىلتىسى،
سەن ئەقىل دەستۇرخىنىنىڭ نازۇ-نېمەت، مەۋسى،
سەن پۈتۈن ئالەمدە شۇنداق ئېتىۋار بولدۇڭ كىتاپ.

بەزى يالغۇز قالغىنىمدا سەن بولۇپ سۈھبەتدەشم،
غەمگە چۈكسەم مەي تۇتۇپ، بولدۇڭ يېقىن ئىلپەتدەشم،
يىغلىسام، كۈلسەممۇ بولدۇڭ ھەمدەشم، ھەسرەتدەشم،
مەن شۇڭا دەيمەن سېنى كۈڭلۈم يېقىن خىزمەتدەشم،
مەن خۇمار، سەنمۇ ماڭا گۇيا خۇمار بولدۇڭ، كىتاپ.

تەمتىرەپ قالغان چېغىمدا ماڭا كۆرسەتتىڭ ئەقىل،
سەن دىدىڭ: "غەم قىلما، قوي، كۆرگەن مېنى، ئالەمنى
بىل،"

چىن مۇھەببەت رىشتىسى بىرلە ساڭا باغلاندى دىل،
يول تېپىپ سەندىن شۇ چاغ مەن ئالغا ئۆتۈلدۈم دېدىل،
سەن ماڭا ياخشى مەدەتكار، ياخشى يار بولدۇڭ، كىتاپ.

كىمكى دوست تۇتسا سېنى، ئۇ ھېچقاچان قالماس نادان،
تىتىمەس ئەر ئۆمرىدە دۈچكەلسە قانداق ئىمتىھان،
بارچە مۇشكۈللەر سېنىڭ ئالدىڭدا بولغاچقا ئاسان،

كىتاپ

ياشلىغىمدىن ماڭا ئىلپەت، ياخشى يار بولدۇڭ، كىتاپ،
ھەرقاچان مۇڭداشچى دوستۇم، غەمگۈزار بولدۇڭ، كىتاپ،
بەخش ئېتىپ روھىمغا ئىللىقلىق، باھار بولدۇڭ، كىتاپ،
ئوينىتىپ قوينۇڭدا ئەركىن، لالزار بولدۇڭ، كىتاپ،
ئوقۇسام ھەر دەم سويۇپ مەن، كۈچ - مادار بولدۇڭ، كىتاپ.

مەن ئوقۇشنى تەمتىرەپ بىلگەن ئاشۇ كۈندىن بېرى،
ئۆزلىنىپ ئالدىم بىلىمنى، بولمىدىم بىر دەم نېرى،
شۇڭا تېزدىن يۇيۇلۇپ دىل ئەينىگىمنىڭ داغ، كىرى،
تولدى قەلبىمگە پەۋەس پەن - مەرىپەتنىڭ نۇرلىرى،
سەن ۋۇجۇدۇمغا گويا خۇش بۇي ئىپار بولدۇڭ، كىتاپ.

سەن ئەقىل - ئىدرەك، پاراسەتنىڭ باھاسىز گوھىرى،
يىڭىندە قازغان قۇدۇقتىن سرغىغان سوز كەۋسىرى،
سەنكى مېھنەت مەھسۇلى، مەھسۇل ئىچىدە جەۋھىرى،
سەن بىلىم ئاشىقلىرىنىڭ ئەڭ مۇناسىپ دىلبىرى،
ئىشقىۋاز بۇلبۇلغا چەكسىز مۇرغىزار بولدۇڭ، كىتاپ.

نومبر ھېزىم

دىخان قىز

سالام يازدىم سېنى ئەسلەپ سېغىنغان چاغىدا، دىخان قىز،
قوبۇل قىلغىن سالامىمنى، يۈرەكنىڭ باغى جانان قىز.

سېنى كوردۇم ئېتىزلىقتا ئەجەپ غەيرەتتە ئىشلەيسەن،
كېلىشكەن قامىتىڭ شۇنچە، چېچىڭ گويىكى بوستان قىز.

سېنىڭ بىر خىسلىتىڭ ئارتۇق ئىش - ئەمگەكتە يىگىتلەردىن،
شۇڭا قىلماقتىدۇر نامىڭ مېنىڭ قەلبىمدە جەۋلان، قىز.

پولاتنى دەيدۇ ئەڭ قاتتىق، ئىرادەڭ قالمىغاي ئاندىن،
سېنىڭ ئىش ئىزلىرىڭ بىزگە بولار گويىكى پەرمان، قىز.

يۇرۇشتە بولسا تۇلپار تېز، ئۇچۇشتا تېز ئىكەن شۇڭقار،
ئۇلارنى ئارقىدا تاشلاپ، جەسۇر، مەردانە ماڭغان قىز.

جۈملە ئىنسان سېنى قىلدى ئېھتىرامغا نىشان،
سېنى سۆيىمەك بىزگە دائىم ئىپتىخار بولدۇڭ، كىتاپ.

نە بەختكى، مانا بولدۇم دەۋرىمىز لوقمانىمەن،
بىر ئومۇرگە ئاشۇ كەسپىم گۈلخىنىدا يانىمەن،
شۇ سەۋەپتىن سەن گويىا شام، مەن ساڭا پەرۋانىمەن،
قا ئەبەت ئۆتمەكچىمەن بولۇپ ساڭا مەستانىمەن،
چۈنكى شۇ ئىنۋان ئۈچۈن سەن ھەسسىدار بولدۇڭ، كىتاپ.

ئىلىم - پەن مۇھەببىتى

ھەر كىشىنىڭ كوڭلىدە بىر سويىگىنى - ئەلاسى بار،
چىن كوڭۇلدىن ياخشى كورگەن بىر گۈزەل رەئاسى بار.

كورمىدىڭمۇ بىر كىچىك پەرۋاننىڭ ئىقبالىنى،
ئوزىنى كويدۇرگۇچى شەمى چىراق ئاشناسى بار.

ھەممە جاننىڭ سويىگىنىدىن بىر مۇھەببەت ئەكس ئېستەر،
ھەر مۇھەببەتنىڭ ئوزىگە يەتكۈدەك سەۋداسى بار.

خەلقىمىز ئوز سويىگىنىگە تەلپۈنەر مەجنۇن سۈپەت،
مەرىپەتنىڭ بېغىدا سويىگەن ئۇنىڭ لەيلاسى بار.

ئەي ئېمىر، كوڭلۇڭ سېنىڭمۇ تەلپۈنەر شۇ باغ تامان،
چۈنكى دانا پارتىيەم پەرماننىڭ ئىجراسى بار.

1979 - يىل 19 - ئىيۇن، كۇچار.

كويۇپ قالدىم دىسەم ساڭا، مېنىڭدەك ئىشلىگىن دەيسەن
يېنىڭدا ئىشلىسەم بىللە، يۈرەك-باغرىمغا دەرمان قىز.

سېنى كومپارتىيەم دەۋرى ئىگە قىلغان شۇ خىسلەتكە،
ۋەتەننىڭ مېھرىنى ئوتلۇق يۈرەك-قەلبىگە تاڭغان قىز.
1979 - يىل 22 - ئىيۇن.

پەن - بىلىم سويىگەن كىشى ئەلگە بىلىمنى تونۇتار،
ئوت يېقىپ روھىي ئاسارەت يىلتىزىنى قۇرۇتار،
ھەر كوڭۇلدە يېڭى ھىس - تۇيغۇ، پىكىرنى ئويغۇتار،
پەن - بىلىمنىڭ مەشئىلى قاراڭغۇ تۇننى يورۇتار،
بولمىسا كۆپ - كۈندۈزى ياققان چىراقتىن پايدا يوق.

ئەي ئېمىر، كوڭلۇڭگە لىق ئىلھام تولۇپتۇ پەن ئۈچۈن،
دەۋرىمىزنىڭ كەڭ يولى خوپ يارىشىپتۇ سەن ئۈچۈن،
ۋەتىنىم، خەلقىم دىگەن ھەرگىز دىمەيدۇ "مەن ئۈچۈن"،
ئال قەلەمنى، ياز شېئىر، خەلقىڭ ئۈچۈن، ۋەتەن ئۈچۈن،
ئىشقىسىز يازغان شېئىر، ناخشا، قوشاقتىن پايدا يوق.
1980 - يىل 11 - مارت.

پايدا يوق

ئەي كوڭۇل، مېھنەتنى سوي، ھورۇن ئاياقتىن پايدا يوق،
بولمىسا باغىڭدا گۈل، يانتاق، شىۋاقتىن پايدا يوق،
ئۇنىمىسە بۇغداي، قوناق، ئەمەن، قىياقتىن پايدا يوق،
كەلمىسە ئىللىق باھار، جۇتتىن، سوغاقتىن پايدا يوق،
توكمىسەڭ ئەجرىڭنى سەن، تەييار تاماقتىن پايدا يوق.

گەر قولۇڭدىن كەلسە ئەلگە بىر ئومۇر بايلىق يارات،
ئوچمىسۇن قەدرىڭ سېنىڭ، مەشئەلگە ئوخشاش نۇر تارات،
جانۇ-تەن، ئىدرەك-ئەقىلىنى—ھەممىنى پەنگە قارات،
تاپسەن بەختىڭنى شۇندا، پەن بولۇر ساڭا قانات،
پەن ئويىگە كوچمىسەڭ، يوچۇن راۋاقتىن پايدا يوق.

بولمىغىن نەپسانىيەت، خەلقىڭگە بول ئامراق، ئىچىل،
مەرىپەت بوستانىدا خۇش بۇي، قىزىلگۈلدەك ئېچىل،
پەن يولى چەكسىز، ئۇلۇغ، بۇ ئىش ئۈچۈن ئىشلەت ئەقىل،
يوق ئاسان ئىش، ھەرقاچان مۈشكۈلنى يەڭ ئۈزۈل-كېسىل،
بولمىسا باش ئۈستىگە تەككەن چوماقتىن پايدا يوق.

ھەسەتخور، رەزگى ھۇقۇشلار سەراسىم ئىلكىدە قالدى،
تېخى تۇنجى قەدەم تاشلاپ، رەقپىنى شەرمىسار قىلدىم.
ئەمەسسەن سەپتە يىگانە، بوسۇپ مەنزىلگە يەت، دىلبەر،
زەپەرنىڭ ساھىلى ئۇزرە يۈرەكنى ئىنتىزار قىلدىم.

2

ھەمىشەم زەر قۇياشنىڭ شولىسىدەك ساپ-تازا كوڭلۇم،
ياشامتىم زوقلىنىپ نۇرغا ئەگەر بولسا قارا كوڭلۇم.
قۇياش شولىسىنى كۈندۈز چېچىپلا كېچىسى موكلەي،
ۋەتەنگە مېھرى-ئىشقىمدىن چاچار دائىم زىيا كوڭلۇم.
ۋەتەننىڭ كۈلكىسى كۈلكەم، ئېلىم-يۇرتۇمغا مەشۇقمەن،
ۋەتەن-ئەل مىسلى بوستاندۇر، كۈيى بۇلبۇل ناۋا كوڭلۇم.
دىگەي دىلبەر ئەجىر توكلەن ۋەتەنگە بولسا مىڭ ئومرۇڭ،
ۋەتەن گەر بولامسا رازى، نىچۇك بولغاي رىزا كوڭلۇم.

3

خۇش پۇراق گۈللەر ئارا كۈتتى مېنى يار باغىمدا،
ئەجرىدىن گۈلباغ قۇرۇپ ئۇشبۇ يىگىتلىك چاغىمدا.

دېلبەر - قېيۇم

ئۈچ غەزەل

1

جاسارەت تاشتى جىسمىمدىن، سەپەرگە ئىختىيار قىلدىم،
بۈيۈك مەنزىلگە يەتمەككە ئۇلۇغ ئارماننى يار قىلدىم.

ئىرادە تىكلىدىم تاغدەك، ئىلىم بەرمەكچى سۈرئەتنى،
چىدام - غەيرەتنى كوڭلۇمگە پۈكۈپ دىلدا شوئار قىلدىم.

يېشىل مايسا مۇھەببەتنىڭ كۈچىدىن تاش يارار، بۇ ھەق،
يېڭىلىمەسلىككە توسقۇندىن بۇ ھەقنى تىلتۇمار قىلدىم.

سەپەر سەيلى ئەمەس، دائىم نېسىپ بولماس خوشال كۈلكە،
مەگەر باسسا جاپا تاغى ئېگىلىمەسكە قارار قىلدىم.

مەدەت بەرگەچكە ئەجدادىم كۈچ قوشۇپ دائىم،
دىلىمنىڭ ئەھدىنى جەزمەن نىشانغا يول ئاچار قىلدىم.

تىللىسا

(مەھەممەت رەھىمنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە مۇخەممەس)

گەر خاتا باسسام قەدەم، سويگەن نىگارم تىللىسا،
چىن ۋاپادىن قىلمىغايمەن قىلچە ۋايىم تىللىسا،
چۈشمىگەي بۇ يولدا قەدرىم - ئېتىۋارىم تىللىسا،
خوش بولارمەن كورسىتىپ ئەيۋىمنى ھەركىم تىللىسا،
مەيلى دوست - يار، مەيلى پۇقرا، مەيلى ھاكىم تىللىسا.

يوق ئىكەن مۇتلەق ئەيىپسىز ياخشى ئات، ھىچبىر ئۇلاق،
ئايىدىمۇ داغ بار ئىكەن، بۇ ھەممىگە ئايان ساۋاق،
ھىچقاچان ئالتۇنمۇ ساپ بولمايدىكەن، دوستلار، بىراق،
بولمىغاچ ئادەم ئەيىپ - نۇقسانۇ ئىللەتتىن يىراق،
رەنجىمەس دانا كىشى ھەتتا مۇلازىم تىللىسا.

بىر مەھەل بولدۇم پۈتۈن ئىنسانى ئەركىمدىن جۇدا،
ياخشى دوست - يارانلىرىم ھەم مېھرىۋانىمدىن جۇدا،
ھەق - ئادالەت قايدا دەپ ئۇرغۇپ يۈرەگىمدىن سادا،
تەلۋىلەردىن تىل - ھاقارەت ئاڭلىدىم ئون يىل ئۇدا،
تەۋرىمەس بولدۇم بۈگۈن دۈشمەنمۇ دائىم تىللىسا.

كويىسە گەر كىم يار ئوتىدا ئاشىغى مەجنۇن كەبى،
ماڭسا دادىل ئىزىدىن قالمايدۇ ھىجران داغىدا.

سويگۈگە سادىق بولۇپ يەتمەك ئۇچۇن يار ۋەسلىگە،
كوپ مۇشەققەتلەرنى پەرھات چەكتى بىستۇن تاغىدا.

جۇپ قىزىلگۈل غۇنچىسى ئېچىلسا ئاشىق بەختىگە،
چىن ۋاپانىڭ بەلگىسى چاقناپ تۇرار ياپراغىدا.

سويگۇ بابىدا ۋاپانى دوست تۇتۇپ دىلبەر ئەبەت،
قىلدى ئىزھار قەلپ سوزىنى شۇ غەزەل ۋاراغىدا.

ھەببۇللا روزى

ۋەتەن ئىشقى

ئەي سويۇملۇك جان ئېلىم، جەننەت ئوزۇك گۇيا ماڭا،
تاغلىرىڭ ھەم باغلىرىڭ، نېمەتلىرىڭ داۋا ماڭا.

تۇپرىغىڭ ئالتۇن، سۇيۇك بال، تاشلىرىڭ ياقۇت، گوھەر،
كەڭ چىمەنزار قۇچمىغىڭ يايىرايدىغان سەينا ماڭا.

مەن تۇغۇلدۇم شۇ گۈزەل قوينۇڭدا، ئۈستۈردۈڭ مېنى،
سىڭىدى ئىچرىڭ، بولدى يۈكسەك تۇيغۇ، ئاڭ پەيدا ماڭا.

چىن يۈرەك رىشتىم ساڭا مەھكەم چىگىلىگەن تائەبەت،
ئايىرلىپ قالسام سېنىڭدىن يوق ھايات ئەسلا ماڭا.

ئىپتىخارم، شاتلىغىمنىڭ مەنبى بولغاچقا سەن،
ئوپمۇ-ئوخشاش سەندىكى مەيلى راۋاق، پەگا ماڭا.

سويگىنىم ئومرۇم بويى بىرلا قەدىردانىم ۋەتەن،
ۋەتىنىم دەپ ياشىدىم، تەقدىم ئاڭا بۇ جانۇ-تەن،
رەھناما بىلگەچ سوزىنى ئاڭلىدىم جان-دىل بىلەن،
تىللىسا ئارقامغا باقتىم، ماختىسا ئالدىمغا مەن،
بولمىدى بۇتناش بىلەن مىسقالچە كارىم، تىللىسا.

قىسقا ئومرۇڭدە يولۇقتاي ھەر نە قىسمەت ھەر نەپەس،
يوللىرىڭ ئەگرى-توقاي ھەم گاھ ئىگىزدۇر، گاھى پەس،
خىزىدەك سەھۋەن-خاتاسىز ئۆتمىگىڭ ئومرۇڭدە تەس،
بۇ ھاياتلىقتا ئۇنىڭدىن ھىچكىشى خالى ئەمەس،
يامنى شۇ ھەممىدىن ئۆلگەندە خەلقىم تىللىسا.

1981-يىل، قەشقەر.

باشقىچە

كۈلدى جان، كۈلدى ھايات، كەلدى باھارم باشقىچە،
كۈكلدى قاخشال دەرەخ، ئەنەر، ئىپارم باشقىچە.

مەرھابا ئەيلەپ باھارغا زوق بىلەن ئېيتتىم غەزەل،
سايرىدى قىلسام ناۋا تەمبۇر، دۇتارم باشقىچە.

كەڭ ئېتىزلار ئۈستۈش يەڭگۈشلىدى كەلگەچ باھار،
يەڭ تۇرۇپ، كەتمەن ئېلىپ چىقتى نىگارم باشقىچە.

ئىش - چېلىشلار قاينىمدا بىز گويا بولدۇق كاراپ،
ئوردى جۈش قەلبىمدە كۈچ - غەيرەت، مادارم باشقىچە.

چاپتۇرۇپ گاڭ ئاتنى بوزدا بەيگىگە چۈشكەندە بىز،
ئويغىنىپ ناز ئۇيقۇدىن جانلاندى تارم باشقىچە.

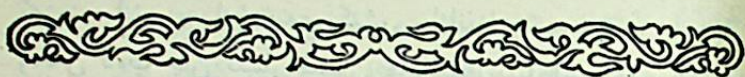
”سەن ئۈزۈپ چىقساڭ ئەگەر ئىشقىڭدا مەن پەرۋانە“ دەپ،
چەكتى قەلبىم تارىنى ھەر ئىشتا يارم باشقىچە.

ئەرزىمەس بەرسەممۇ جان بوينۇمدىكى قەرزىم ئۈچۈن،
تەل-توكۇس قىلماق ئادا شۇ ھەممىدىن ئەلا ماڭا.

رازى بولساڭ بەختيارلىق ئىلكىدە دەيمەن شۇنى:
سەن ئۈچۈن كەلگەن خەتەر كەلسۇن ھامان تەنھا ماڭا.

كۈنۈ-تۈن ئىشقىڭدا مەن سازلاپ راۋابىم تارىنى،
ناخشا ئېيتسام ھەرقاچان بۇلبۇللىرىڭ شەيدا ماڭا.

ئىبراھىم قۇربان

غەزەللەر

ياشانساڭمۇ سېنى، ئۇستاز، بۈگۈن گۈل رەستىدە كوردۇم،
چېچىڭ قاردەك ئاقارغاندا، باھارنىڭ پەسلىدە كوردۇم.

گۈزەل ياشلىق قېنى ئۇرغۇپ ئاقار قەلبىڭدە ئوركەشلەپ،
كى ئەجرىڭنى ئىلىم - پەندىدىن تىكىلگەن كەشتىدە كوردۇم.

ئىجات دەرياسىدا دولقۇن يېرىپ ئۈزدۈك غۇلاچ تاشلاپ،
چىناردەك سەرۋى قەددىڭنى گويا تاغ بەستىدە كوردۇم.

تەپەككۈر قاننىڭ پەرۋاز قىلىپ چېەرەك تۇرۇلگەندە،
سېنى زور كەشپىيات ئاتلىق شىرىن يار ۋەسلىدە كوردۇم.

* * *

راۋاپ، تەمبۇر، دۇتارىمنىڭ ئەجەپ ياڭراق ناۋاسى بار،
سەۋەپكى ھەر مۇقامىمنىڭ پىرى ئۇستاز، ئاناسى بار.

ئەي نىگار، بىلسەڭ، ۋەتەننىڭ بىر يېڭى پەرھادىمەن،
يۇرتنى گۈللەشتىن بولەك يوقتۇر قارارىم باشقىچە.

كەل، قېنى، بەرگىن قولۇڭنى، جان تىكىپ ئىشلەيلى بىز،
سايرىسۇن كۈزلۈككە قوش تويدا دۇتارىم باشقىچە.

گۈزەل توققۇز بۇلاغمىنىڭ غەزەلخان بۇلبۇلىدۇرمەن،
گوياكى سەل بولۇپ تاشتى ساڭا ھورمەت، كۇچار باغى.

* * *

بويۇڭدىن ئورگىلەي يارىم، تۈمەن مىڭ چورگىلەي يارىم،
كوزۇڭنىڭ جۇپ قاراسىغا كىيىكتەك تەلمۈرەي يارىم.

ئىلىم - پەننىڭ خۇمارى سەن، ئىجاتتىن گۈل تۇمارىڭ بار.
زەپەر جامىدا مەي سۇنغىن، تەشەككۈر بىلدۈرەي يارىم.

ئاتاڭ پەندۇر، ئاناڭ پەندۇر، كۈمۈش رەڭ بولسىمۇ چاچىڭ،
ئىزىڭدا گەر ماڭالمىسام، جاھاندا خار يۈرەي يارىم.

مۇبادا سەن ئاتار بولساڭ بىلىم ئوقىياسىدا ئاتقىن،
تەسەددۇق سەن ئۈچۈن جانىم، ئاياغىڭدا ئولەي يارىم.

كى قۇربان بىنەزەر بولسا، نادانلىق چۆلىدە قالسا،
قولۇمغا قوش پىچاق ئېلىپ تېنىمنى تەڭ بولەي يارىم.

* * *

ئەزىز قەشقەر راۋابىنىڭ ساداسى كەڭرى ھېيتگاھدا،
ئاڭا تەڭكەش تۈمەن بۇلبۇل ناۋاسى كەڭرى ھېيتگاھدا.

يۇرۇپ جانلار ھوزۇر ئالغاي گۈلىستان باغچىسى ئىچرە،
ئىلىم - پەن ئاشىغى ئەلنىڭ ساماسى كەڭرى ھېيتگاھدا.

ئەزىز جاننى پىدا ئەتمەي كىشى جانانغا يەتمەس،
ۋەتەن دەپ جان نىسار قىلغان ھاياتنىڭ بىباھاسى بار.

ئىجاتكار توھپىسى ئەلنى يېتەكلەيدۇ كامالەتكە،
مېنىڭ قەلبىمدىمۇ پەننىڭ يېنىپ تۇرغان لاۋاسى بار.

قېزىپ پەن كانىنى چوڭقۇر، ئۇنىڭدىن جۇغلسام جەۋھەر،
ۋىسال تەشنىسىغا يارىنىڭ مۇھەببەتتىن داۋاسى بار.

* * *

تەئەججۇپلەنمىگىن، دوستلار، دىسەم جەننەت كۇچار باغى،
پەرىزاتلار ماكانىدۇر ئەجەپ زىننەت كۇچار باغى.

بېشىمغا دەرت - ئەلەم كەلگەن چېغى تەنھا كېزىپ ئۆتسەم،
تەسەللا جامىنى سۇنغان شىرىن - شەرۋەت كۇچار باغى.

ئۈزىگە مەھلىيا ئەيلەپ ناۋا بىرلە خالايمىقى،
تەبەسسۇم بىلدۈرەر خۇش خۇي قىلىپ خىزمەت كۇچار باغى.

ئەگەر مەن قۇش بولۇپ قالسام، قونالغۇم سەن بولۇر ئەردىڭ،
ھاياتىمدا بولەك سەندىن نىمە شوھرەت، كۇچار باغى.

ۋەھى كەلدى پەرىلەردىن دىۋان، داستان يېزىپ كەت دەپ،
قارار قىلدىم بارارىمنى تېپىپ پۇرسەت، كۇچار باغى.

فەزەل ۋە مۇخەممەسلەر

(تاللانما)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: مەھەممەت رەھىم
مەسئۇل مۇھەررىر: نۇرمۇھەممەت دولەتى
مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى
شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى
مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1983 - يىل 10 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1983 - يىل 10 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

قاتتىق مۇقاۋىلىغىنىڭ باھاسى: 1.05 يۈەن

ئاددى مۇقاۋىلىغىنىڭ باھاسى: 0.60 يۈەن

جامائەت، ئەھلى كاسىپنىڭ مۇيەسسەر بارى ھورمەتكە،
خوتۇن-قىز، نازىنىلەرنىڭ ھاياسى كەڭرى ھېيتگاھدا.

ساتارمەنلەر خېرىدارغا: "كېلىڭ مېھمان، ئېلىڭ" دەرلەر،
مۇساپىر، ناتونۇشلارغا ۋاپاسى كەڭرى ھېيتگاھدا.

يىسەڭ ئەنجۇر يارار تىلىنى، كوزۇڭ تويماس ئانارلارغا،
يىمىشلەرنىڭ ئەجەپ ئەرزان باھاسى كەڭرى ھېيتگاھدا.

نەپىس سەنئەت بۇيۇملار ھەم قىلىپ جىلۋە كۈلۈپ تۇرغان،
تۈمەن نۇسخا گىلەملەرنىڭ جۇلاسى كەڭرى ھېيتگاھدا.

1981 - يىل ئۇچتۇرپان، قەشقەر.

格则勒和穆罕迈斯选

(维吾尔文)

穆罕默德·热依木编

责任编辑：努尔穆罕默德

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米1/32 印张：13 3/8

1983年10月第1版

1983年10月北京第1次印刷

精装本印数：0001—3,500册 定价：1.05元

平装本印数：0001—9,000册 定价：0.60元

书号：M10049(4)151

书号 M10049 (4) 151

定价 0.60 元